

மின்தமிழ் மேடை

“தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்”

தமிழ்மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 8

ஜனவரி - 2017

மின்தமிழ் மேடை
காட்சி: 8

ஜனவரி - 2017

“தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்”

முன்அட்டைப் படம்:

மதுரை அரசு ஆதிதிராவிட நல உயர் நிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மூலிகைத்தோட்டம்

THF
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வெளியீடு

<http://www.tamilheritage.org/>

இதழ் தொகுப்பு: தேமொழி

தலையங்கம்: தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்

வணக்கம்.

அறிவுத்தேடல் கொண்ட சிந்தனை புதியன படைக்கும் ஆற்றலைக் கொடுக்கும். மனிதன் ஆதிகாலம் தொட்டு தனக்குத் தெரியாததைத் தெரிந்து கொள்ள முனைப்புடன் செயல்பட்டதாலும், அப்படிச் செயல்படும் போது ஏற்படும் சிக்கல்களைத் தவிர்க்கவும் தீர்க்கவும் வழிகளைத் தேடியதாலும் தான் மனித குல நாகரிகம் என்பது தோன்ற ஆரம்பித்தது. அப்படித்தோன்றிய நாகரிகங்கள் தாம் படிப்படியாக மனித வாழ்வில் பல்வேறு தளங்களில்

முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அத்தகைய மாற்றங்களில் ஒன்றே அறிவியல் வளர்ச்சி.

நம்பிக்கைகள் சார்ந்து இயங்கும் தளத்திலிருந்து மாற்றாக, ஆராய்ந்து அறிந்து கொள்ளும் மனப்பாங்குடன் மனிதன் ஈடுபட முனைந்ததன் விளைவே அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கள். ஒவ்வொரு நொடியும் உலகின் எங்கோ ஒரு இடத்தில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த உலகமும் இது தூழ்ந்திருக்கும் பிரபஞ்சமும் எல்லையிலா சவால்களை மனித குலத்திற்கு அளிக்கும் வல்லமை பொருந்தியனவாக இருக்கின்றன. அந்தச் சவால்களை எதிர்நோக்க மனிதகுலம் சிந்திக்கும் திறனோடு செயல்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது.

தமிழ்ச்சமூகத்தில் பாரம்பரியம் என்ற சொல்லைத் தவறாகப்பயன்படுத்தும் ஒரு போக்கினைக் கடந்த காலங்களில் காண்கின்றோம். கண்மூடித்தனமாக சில நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டு அறிவிற்கு எந்த இடத்தையும் தராது செயல்படும் போக்கை “பாரம்பரியம்” பேணுதல் எனத் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்ததன் விளைவே இத்தகைய சிந்தனை முடக்கம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இதற்கு மாற்றம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் மீண்டும் சிந்தனைப் புரட்சியை ஏற்படுத்த வேண்டியது தேவையாகின்றது. அத்தகைய அறிவுத்தேடலுக்கு ஆதாரங்களை வழங்கும் களஞ்சியங்களாக அமைபவை நூலகங்களும் அருங்காட்சியகங்களுமாகும்.

தமிழர் தூழலில் அருங்காட்சியகங்கள் என்றால் பள்ளி மாணவர்கள் குழுவாகச் சென்று ஏதாவது பொருட்களைப் பார்த்து விட்டு வரும் கூடங்கள் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகின்றது. ஆராய்ச்சித் துறையில் இருப்பவர்கள் மட்டுமே பயன்படுத்துவன தான் நூலகங்களும் அருங்காட்சியகங்களும் என்ற மனப்போக்கு உறுதியாக பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் மனதில் படிந்திருக்கின்றது. இத்தகைய போக்கு மாற வேண்டுமெனில் அருங்காட்சியகங்கள் பற்றிய பல தகவல்களை இளம் வயதிலேயே சிறார்களுக்கு ஊட்ட வேண்டியது நம் கடமை என்பதனை உணர்ந்து 2016ம் ஆண்டு இறுதி தொடக்கம், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பள்ளிகல்லூரி அருங்காட்சியகம் என்ற ஒரு கருத்தினை முன்னெடுத்திருக்கின்றோம்.

இந்த முயற்சியின் விளைவாக 206 டிசம்பர் மாதத்திலும் ஜனவரி 2017 லும் கீழ்க்காணும் பள்ளிகளில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை , “பள்ளி/கல்லூரி அருங்காட்சியகங்களை” தொடக்கியுள்ளோம்.

- சிவகங்கை மாவட்டம், மணலூர், அழகமலர் மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளி
- மதுரை வன்னிவேலம்பட்டி, அரசு உயர்நிலைப்பள்ளி
- மதுரை சங்கரலிங்காபுரம், அரசு ஆதிதிராவிடர் நல உயர்நிலைப்பள்ளி
- பாளையங்கோட்டை, சதக்கத்துல்லா அப்பா கல்லூரி
- ஈரோடு, குமாரபாளையம், எஸ்.எஸ்.எம். கலை அறிவியல் கல்லூரி
- ஈரோடு சிக்கய்ய நாயக்கர் கல்லூரி

வருகின்ற மாதங்களில் இந்த முயற்சி படிப்படியாக ஏனைய கல்விக்கூடங்களிலும் முன்னெடுக்கப்படும்.

தமிழர் பாரம்பரிய வீர விளையாட்டான ஜல்லிக்கட்டு விளையாட்டிற்கு ஏற்பட்டுள்ள சட்ட ரீதியான தடையை எதிர்த்து இளைஞர் சமூகம் எழுச்சியுடன் குரல் கொடுக்கும் நேரமிது.

இது நம்பிக்கை தரும் ஒரு அறிகுறி!

அறிவார்ந்த, சிந்திக்கும் ஆற்றலைக் கொண்ட இளம் சமூகத்தை உருவாக்க தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை முன்னெடுக்கும் இந்தக் கல்விக்கூடங்களில் அருங்காட்சியகம் என்ற கருத்தினை செயல்படுத்த எம்மோடு இணைந்து கொள்ள அனைவரையும் அழைக்கின்றோம். வருக!

அன்புடன்

முனைவர். சுபாஷிணி

இந்த இதழில் தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்

(மின்தமிழ்மேடை வலைத்தளத்தில் அக்டோபர் 16, 2016 முதல் ஜனவரி 15, 2017 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

இந்த இதழில் ...

எண்	தலைப்பு	பக்கம்
	தலையங்கம்: முனைவர்.சுபாஷிணி	
	தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்	ii
1.	தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து --- மு. வே. மா. வீ. உலகஜயியன்	1
2.	சங்கநூல்களில் 'கரும்பு' --- நூ.த.லோக சுந்தரம்	3
3.	திசை திரியும் வயங்கு வெண்மீன் --- ப. பாண்டியராஜா	15
4.	ஏரி காத்த ராமன் --- நா.கண்ணன்	18
5.	கோயில் திருப்பணிகள் --- து. சுந்தரம்	21
6.	விழுப்புரத்தின் கோட்டை --- கோ.செங்குட்டுவன்	28
7.	மணிமங்கலம் பலகைக்கல் கல்வெட்டு --- து. சுந்தரம்	31
8.	கடலூர் கேப்பர்மலை ரகசியம் --- சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்	33
9.	ஜமனாமரத்தூர் --- பிரகாஷ் சுகுமாரன்	36
10.	பட்டம் பற... பற... காத்தாடி வெங்கடேசன் --- கோ.செங்குட்டுவன்	40
11.	நூல் விமர்சனம்-சமூகப்புரட்சியின் தந்தை அயோத்திதாசர் --- சுபாஷிணி	44
12.	மனு தர்மம் குறித்து சில விளக்கங்கள் --- கௌதம சன்னா	48
13.	சேரி சாதி தீண்டாமை - 9 --- கௌதம சன்னா	56
14.	சோவியத் யூனியன் இதழ்கள் பற்றிய அறிமுகம் --- கௌதம சன்னா	61
15.	கவுதம் சன்னாவுடன் ஓர் நேர்காணல் - 15 --- செல்வன்	63
16.	தீபாவளி வாழ்த்துக்கள் --- இராம.கி.	70
17.	தீபாவளி ஒரு இந்தியப்பண்டிகை --- தேமொழி	73
18.	முகம் எங்கே? --- ருத்ரா இ.பரமசிவன்	80
19.	காகித பாரதம் --- ருத்ரா இ.பரமசிவன்	81
20.	கீழடி --- ருத்ரா இ.பரமசிவன்	82
21.	இது என் முதல் கொலை --- வித்யாசாகர்	84
22.	தமிழிலக்கியங்களில் ஆரியர் --- நூ.த.லோக சுந்தரம்	86
23.	சங்க இலக்கியங்களில் ஆரியர் --- இராம.கி.	105
24.	தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள்	162

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

கற்றறி புலவருள் மகிழா களியா
நிச்சலு முறைதரு கனியே! சுவையே!
கட்டி விளையுமொரு கழையே! அளியேம்-உளமுறும்

கட்செவி யணியிறை யெனவே முதிரா
முத்தமிழ் துறைவளர் கடலே! மலையே!
கற்பக மெனவிழை வனவே தருவாய்-பெருதேவி!

உற்றன விடரவை களையா மறவா
திச் சிறுவர் கடமை யயலார் பழியா
துச்சமி கவடைய வருள்வாய் கலையே-இணையாக

ஒத்தவெ னுமொழிகள் விழவே யுலவா
தித்தரை யதுதனில் நிலையா வளர்வாய்!
ஒப்பிலை யெனநனி புகழ்வார் மொழிநூல்-உரைகாரர்

சுற்றிய வுடைதிரு மணிமே கலையே
முச்சியி லணிவது சிதறா மணியே
தொக்கபல் சிறுவர்கள் பெறவே தருவாய்-கலைமானே!

தொத்தும் லர்களணி பொழில்தும் வளமார்
தெற்குறு மலைபெறு குறுமா முனிவோன்
சொற்கு மிகமகிழு மொழியா மணமார்- சிறுகாலே!

தெற்றன மறைவளர் குறளா ரமையே!
எட்டலர் தொகைவிரி மலரார் கொடியே!
செப்புற நிலமக டனிமா மகளே -தமிழாயே!

செப்ப முடையவர்கள் உளமே எனவே
இக்கழகமு முயர் நலமே யுறவே
திக்குள வரைஇறை என வாழியவே-இனிதாயே!

மு. வே. மா. வீ. உலகவழியன்,
வாடாக்கரந்தை
[ஆண்டு - 1926 தை/ஜனவரி]

91 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் [ஆண்டு - 1926, தை/ஜனவரி] மு. வே. மா. வீ.
உலகவழியன் அவர்கள் எழுதி தமிழ்ப் பொழிலில் வெளியான தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து.

தமிழ்ப் பொழில், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துத் திங்கள் வெளியீடு
துணர்: 1 ♦ குரோதன - தை ♦ மலர்: 10 ♦ பக்கம் 369

தை]

369

திருச்சிற்றம்பலம்.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து.

கற்றறி புலவருள் மடுதா களியா
நிச்சுன முறைதரு களியே! ஈவையே!
கட்டின னையுமொரு கழையே! அளியேம்—உளமுறம்
கட்செவி யணியிறை பெனவே முதிரா
முத்தமிழ் துறைவனர் கடலே! மலையே!
கற்பக மெனயிறை வனவே தருவாய்—பெருதேவி!
உற்றன விடாவை களையா மறவா
திச்சு வர்கடமை யயலார் பழியா
துச்சமி கவடைய வருள்வாய் கலையே—இனையாக
ஒத்தவெ னுமொழிகள் விழவே யுலவா
தித்தரை யதுதனில் நிலையா வளர்வாய்!
ஒப்பிலை பெனநனி புகழ்வார் மொழிதல்—உரைகாரர்
சுற்றிய வுடைதிரு மணிமே கலையே
முச்சியி லணிவது சிதறு மணியே
தொக்கபல் சிறுவர்கள் பெறவே தருவாய்—கலைமானே!
தொத்தும லர்கனணி பொழில்கூழ் வளமார்
தெற்குறு மலைபெறு குறுமா முனிவோன்
சொற்குமி கமடுமு மொழியா மணமார்—சிறுகாலே!
தெற்றன மறைவளர் குறளா ரமையே!
எட்டலர் தொகைநிரி மலரார் கொடியே!
செப்புறு நிலமக டனிமா மகனே!—தமிழாயே!
செப்பமு டையவர்கள் உளமே எனவே
இக்கழ கமுமுயர் நலமே யுறவே
திக்குள வரைஇறை எனவா ழியவே—இனிதாயே!

மு. வே. மா. வீ. உலகஜூழியன்,

வாடாக்கரந்தை.

46

தமிழ்ப் பொழில்.

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர்: க.

குரோதன-தை.

மலர்: ௧௦

சங்கநூல்களில் 'கரும்பு'

நூ.த.லோக சுந்தரம்

சங்கநூல்களில் 'கரும்பு' எனும் சொல் பயன்பாட்டின் நிரல்தனைக் கீழே காண்க ...

சங்கநூல்களில் 'கரும்பு'

ஆலைக் கலமருந் தீங்கழைக் **கரும்பே**
புயற்புனிறு போகிய பூமலி புறவின் [120]
- மலைபடுகடாம்

மழைகண் டன்ன ஆலைதொறு ஞெரேரெனக் [340]
கழைகண் ணுடைக்குங் **கரும்பி** னேத்தமும்
- மலைபடுகடாம்

வேழப் பழனத்து நூழி லாட்டுக்
கரும்பின் எந்திரம் கட்பி னோதை
அள்ளற் றங்கிய பகடுறு விழுமங்
களளார் களமர் பெயர்க்கும் ஆர்ப்பே [260]
- மதுரைக் காஞ்சி

விளைவறா வியன்கழனிக்
கார்க்கரும்பின் கமழ் ஆலை த்
தீத்தெறுவிற் கவின்வாடி [10]
- பட்டினப்பாலை

மலரணி வாயிற் பலர்தொழ் கொடியும் [160]
வருபுனல் தந்த வெண்மணற் கான்யாற்று
உருறுகெழு கரும்பின் ஓண்புப் போல
- பட்டினப்பாலை

தலைதவச் சென்று தண்பணை எடுப்பி
வெண்புக் கரும்பொடு செந்நெல் நீடி [240]
- பட்டினப்பாலை

கெந்திரஞ் சிலைக்குந் துங்சாக் கம்பலை [260]
விசய மடுஉம் புகைத் தூலைதொறுங்
கரும்பின் தீ ஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
- பொருநர் ஆற்றுப்படை

அறைக் கரும்பின் அரி நெல்லின்
இனக் களமர் இசை பெருக
வற ளடும்பி னிவர் பகன்றைத் [195]
- பொருநர் ஆற்றுப்படை

மீனெய் யொடு நறவு மறுகவும் [215]
தீங் கரும்போடு அவல் வகுத்தோர்
- பொருநர் ஆற்றுப்படை

கவலை முற்றங் காவ நின்ற [30]
தேம்படு கவுள சிறுகண் யானை
யோங்குநிலைக் கரும்பொடு கதிர்மிடைந்தியாத்த
- முல்லைப்பாட்டு

இலங்குபூங் கரும்பின் ஏர்கழை இருந்த
வெண்குருகு நரல வீசும்
நுண்பல் துவலைய தண்பனி நாளே
- அகநானூறு 13

பாகல் ஆய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியின் அகத்துக் **கரும்பருத்தி** யாக்கும்
தீம்புனல் ஊர திறவதாக

- அகநானூறு 156

துவலை தூவல் கழிய அகல்வயல்
நீடுகழைக் **கரும்பின்** கணைக்கால் வான்பூக்
கோடைப் பூளையின் வாடையொடு துயல்வர

- அகநானூறு 217

களவன் மண்அளைச் செறிய அகல்வயல்
கிளைவிரி **கரும்பின்** கணைக்கால் வான்பூ

- அகநானூறு 235

இருங்கதிர் அலமரும் கழனிக் **கரும்பின்**
விளைகழை பிழிந்த அம்தீஞ் சேற்றொடு

- அகநானூறு 237

கரும்புண மலர்ந்த பெருந்தண் நெய்தல்
மணிஏர் மாண்நலம் ஓரீஇப்
பொன்னேர் வண்ணம் கொண்டஎன் கண்ணே

- அகநானூறு 290

தொல்புகழ் நிறைந்த பல்பூங் கழனிக்
கரும்பமல் படப்பைப் பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்த்

- அகநானூறு 256

இருங்கல் அடுக்கத்து என்னையர் உழுத
கரும்பென கவினிய பெருங்குரல் ஏனல்

- அகநானூறு 302

ஆர்குருகு உறங்கும் நீர்தூழ் வளவயற்
கழனிக் **கரும்பின்**சாய்ப்புறம் ஊர்ந்து

- அகநானூறு 306

காஞ்சிஅம் குறுந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை
மென்கழைக் **கரும்பின்** நன்பல மிடைந்து

- அகநானூறு 346

பனிப் பகன்றைக் கனிப் பாகல்
கரும்பு அல்லது காடு அறியாப்
பெருந் தண்பணை பாழ் ஆக
- புறநானூறு 16

அலங்கு செந்நெல் கதிர் வேய்ந்த
ஆய் கரும்பின் கொடிக் கூரை
சாறு கொண்ட களம் போல
- புறநானூறு 22

இரும் பனையின் குரும்பை நீரும்
பூங் கரும்பின் தீஞ் சாறும்
- புறநானூறு 24

புறஞ்சிறை மாக்கட்கு அறங்குறித்து அகத்தோர்
புய்த்தெறி கரும்பின் விடுகழை தாமரைப்
பூம்போது சிதைய விழ்ந்தெனக் கூத்தர்
- புறநானூறு 28

தோடு கொள் வேலின் தோற்றம் போல
ஆடுகண் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கும்
- புறநானூறு 35

படைமிளிர்ந் திட்ட யாமையும் அறைநர்
கரும்பின்கொண்ட தேனும் பெருந்துறை
நீர்தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்
- புறநானூறு 42

அமரர்ப் பேணியும் ஆவுதி அருத்தியும்
அரும்பெறல் மரபின் கரும்பு இவண் தந்தும்நீ
ர்அக இருக்கை ஆழி தூட்டிய
- புறநானூறு 9

கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது
கழைக் கரும்பின் ஒலிக்குந்து
கொண்டல் கொண்டநீர் கோடை காயினும்
- புறநானூறு 137

கரும்பின் எந்திரம் சிலைப்பின் அயலது
இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும் ஆங்கண்
- புறநானூறு 322

அறத்துறை அம்பியின் மான மறப்பின்று
இருங்கோள் ஈராப் பூட்கைக்
கரும்பு அன் ஊரன் காதல் மகனே
- புறநானூறு 381

வஞ்சிக் கோட்டு உறங்கும் நாரை
அறைக் கரும்பின் பூ அருந்தும்
வன் பாலான் கருங்கால் வரகின்
- புறநானூறு 384

ஈத்தோன் எந்தை இசைதனது ஆக
வயலே நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்த துப்பின
- புறநானூறு 386

விருந்திறை நல்கி யோனே - அந்தரத்து
அரும்பெறல் அமிழ்த மன்ன
கரும்பு இவண் தந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே
- புறநானூறு 392

கடுஞ் சூல் வயாவிற்கு அமர்ந்து, நெடுஞ் சினைத்
தீம் கண் கரும்பின் கழை வாங்கும் - 'உற்றாரின்
நீங்கலம்' என்பான் மலை
- கலித்தொகை 40

பூங் குழாய் செல்லல் அவன் உழைக் கூஉய்க் கூஉய்
விரும்பி யான் விட்டேனும் போல்வல் என் தோள் மேல்
கரும்பு எழுது தொய்யிற்குச் செல்வல் ஈங்கு ஆக
இருந்தாயோ என்று ஆங்கு இற
- கலித்தொகை 63

உழுவது உடையமோ, யாம், உழுதாய்
சுரும்பு இமிர் பூங் கோதை அம் நல்லாய் யான் நின்
திருந்து இழை மென் தோள் இழைத்த, மற்று இஃதோ,
கரும்பு எல்லாம் நின் உழவு அன்றோ ஒருங்கே

துகள் அறு வாள் முகம் ஒப்ப மலர்ந்த [15]
குவளையும், நின் உழவு அன்றோ இகலி
முகை மாறு கொள்ளும் எயிற்றாய் இவை அல்ல,
என் உழுவாய் நீ, மற்று இனி
எல்லா நல் தோள் இழைத்த **கரும்புக்கு** நீ கூறு
முற்று எழில் நீல மலர் என உற்ற,
இரும்பு ஈர் வடி அன்ன, உண்கட்கும், எல்லாம்
- கலித்தொகை 64

வரி தேற்றாய், நீ' என, வணங்கு இறை அவன் பற்றித்,
தெரி வேய்த் தோள் **கரும்பு** எழுதித் தொய்யில் செய்தனைத்தற்கோ -
புரிபு நம் ஆயத்தார் பொய் ஆக எடுத்த சொல்
- கலித்தொகை 76

எல்லா 'கடாஅய கண்ணால், கலைஇய நோய் செய்யும்
நடாஅக் **கரும்பு** அமன்ற தோளாரைக் காணின்,
விடாஅல், ஓம்பு' என்றார், எமர்
- கலித்தொகை 112

இன் துணை அன்றில் இரவின் அகவாவே -
அன்று, தான் ஈர்த்த **கரும்பு** அணி வாட, என்
மென்தோள் ளெகிழ்த்தான் துறை [30]
- கலித்தொகை 131

நெய்தல் நெறிக்கவும் வல்லன் நெடு மென் தோள்
பெய் **கரும்பு** ஈர்க்கவும் வல்லன் இள முலை மேல்
தொய்யில் எழுதவும் வல்லன் தன் கையில் [33]
- கலித்தொகை 143

சினைப்பகம் பாம்பின் சூன்முதிர்ப் பன்ன
கனைத்த **கரும்பின்** கூம்புபொதி யவிழ
- கலித்தொகை 35

சூன்முதிர் பேடைக் கீனி லிழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் **கரும்பின்**
நாறா வெண்பூக் கொழுதும்
யாண ஞரன் பாணன் வாயே
- குறுந்தொகை 85

நனிநீ டுழந்தன்று மன்னே இனியே
வான்புங் **கரும்பின்** ஓங்குமணற் சிறுசிறை
தீம்புனல் நெரிதர வீய்ந்துக் காஅங்குத்

- குறுந்தொகை 149

பழுஉப்பல் அன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி
இருங்களிற் றினநிரை யேந்தல் வரின்மாய்ந்
தறைமடி **கரும்பின்** கண்ணிடை யன்ன

- குறுந்தொகை 180

ஒருங்குடன் இயைவ தாயினுங் **கரும்பின்**
காலெறி கடிகைக் கண்ணயின் றன்ன

- குறுந்தொகை 198

யாஅங் கொன்ற மரஞ்சுட் டியவிற்
கரும்பு மருண் முதல பைந்தாட் செந்தினை
மடப்பிடித் தடக்கை யன்னபால் வார்பு

- குறுந்தொகை 198

உணலாய்ந் திசினா லவரொடு சேய்நாட்டு
விண்தொட நிவந்த விலங்குமலைக் கவாஅற்
கரும்பு நடு பாத்தி யன்ன
பெருங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரே

- குறுந்தொகை 262

ஒருங்குடன் இயைவ தாயினுங் **கரும்பின்**
காலெறி கடிகைக் கண்ணயின் றன்ன

- குறுந்தொகை 198

உழுந்துடைக் கழுந்திற் **கரும்பு** டைப் பணைத்தோள்
நெடும்பல் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்

- குறுந்தொகை 384

அமைந்தன ஆங்கண் அவருள் ஒருத்தி
கை புதைஇய வளை
ஏக்கழுத்து நாணான் **கரும்பின்** அணைமென் தோள்

- பரிபாடல் 7

நீசிவந்து) இறுத்த நீர்அழி பாக்கம்

விரிபுங் **கரும்பின்** கழனி புல்எனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகி
- பரிபாடல்¹³

திண் தேர் வழியின் செல நிறுப்பார்கண்டக்
கரும்பு கவழம் மடுப்பார் நிரந்து
பரி நிமிர் தானையான் பாசறை நீர்த்தே [35]
குருகு எறி வேலோய் நின் குன்றக் கீழ் நின்ற
இடை நிலம்: யாம் ஏத்தும் ஆறு
மலைச் சிறப்பு வழுதியுடன் ஏறியோர் கண்டவை
குரங்கு அருந்து பண்ணியம் கொடுப்போரும்
கரும்பு கருமுகக் கணக்கு அளிப்போரும்
தெய்வப் பிரமம் செய்குவோரும் [40]
- பரிபாடல் 19

காலம் அன்றியும் **கரும்பு** அறுத்து) ஒழியா(து)
அரிகால் அவித்துப் பலபு விழவின் [15]
- பரிபாடல் 30

மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்
கால்மயங்கு கதழ்உறை ஆலியொடு சிதறிக்
கரும்பு அமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
- பரிபாடல் 50

நெறிபடு மருப்பின் இரும்கண் மூரியொடு [15]
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசவர்
- பரிபாடல்⁶⁷

அறைஉறு **கரும்பின்** தீம்சேற்று) யாணர்
வருநர் வரையா வளம்விங்(கு) இருக்கை
வன்புலம் தழீஇ மென்பால் தோறும்
- பரிபாடல் 75

சென்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை
சந்தம் பூழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து
தெண்கடல் முன்னிய வெண்தலைச் செம்புனல்
ஒய்யும் நீர்வழிக் **கரும்பினும்**
பல்வேல் பொறையன் வல்லனால் அளியே. [5]
- பரிபாடல் 87

புத்த **கரும்பின்** கா ய்த்த நெல்லிற்
கழனி யூரன் மார்பு
பழன் மாகற்க எனவேட் டேமே
- ஐங்குறுநூறு 4

கரைசேர் வேழம் **கரும்பின்** பூக்கும்
துறைகேழ் ஊரன் கொடுமை நன்றும்
- ஐங்குறுநூறு 12

இருஞ்சா யன்ன செருந்தியொடு வேழம்
கரும்பின் அலமரும் கழனி ஊரன்
- ஐங்குறுநூறு 18

கரும்பின் எந்திரம் களிநெதிர் பிளிற்றும்
தேர்வண் கோமான் தேனூர் அன்னஇவள்
- ஐங்குறுநூறு 55

கரும்பு நடு பாத்தியில் கலித்த ஆம்பல்
சுரும்புபசி களையும் பெரும்புன லூர்
- ஐங்குறுநூறு 65

பகன்றைக் கண்ணிப் பல்ஆன் கோவலர்
கரும்பு குணிலா மாங்கனி யுதிர்க்கும்
- ஐங்குறுநூறு 87

பெரு பெயர் கூடல் அன்ன நின் 10
கரும்பு டைத் தோளும் உடைய வால் அணங்கே
- நற்றிணை 39

பெரும் பல் குன்றம் உள்ளியும் மற்று இவள்
கரும்பு டைப் பணைத் தோள் நோக்கியும் ஒரு திறம்
- நற்றிணை 298

மாதர் வண்டொடு சுரும்பு பட முடித்த
இரும் பல் மெல் அணை ஒழிய **கரும்பின்**
வேல் போல் வெண் முகை விரியத் தீண்டி
- நற்றிணை 366

விரும்புநாள் போலான் வயின்நலம் உண்டான்
கரும்பின் கோ து ஆயினேம் யாம்
- திணை மொழி ஐம்பது 38

சிறையில் **கரும்பினை** க் காத்தோம்ப லின்னா
உறைசேர் பழங்கூரை சேர்ந்தொழுக லின்னா
- இன்னா நாற்பது 4

அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்
பெரும்பயனும் ஆற்றவே கொள்க **கரும்பூர்ந்த**
சாறுபோல் சாலவும் பின்உதவி மற்றதன்
கோதுபோல் போகும் உடம்பு
- நாலடியார் 33

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேம்கால் துயராண் டுழுவார்
- நாலடியார் 34

இரும்பார்க்குங் காலராய் ஏதிலார்க் காளாய்க்
கரும்பார் கழனியுட் சேர்வர் - சுரும்பார்க்கும்
- நாலடியார் 121

கனைகடல் தண்ணேர்ப்ப கற்றறிந்தார் கேண்மை
நுனியின் **கரும்பு** தின் றற்றே - நுனிநீக்கி
- நாலடியார் 137

கடித்துக் **கரும்பினை**க் கண்தகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தே யாகும்
- நாலடியார் 155

தீங்க**கரும்பீன்ற** திரள்கால் உளையலரி
தேங்கமழ் நாற்றம் இழந்தாங்கு - ஓங்கும்
- நாலடியார் 198

கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ் ஞான்றுங்
குருத்திற் **கரும்பு**தின் றற்றே - குருத்திற்கு
- நாலடியார் 210

அரும்பவிழ் தாரினான் எம்அருளும் என்று

பெரும்பொய் உரையாதி பாண **கரும்பின்**
கடைக்கண் அனையம்நாம் ஊரற் கதனால்
இடைக்கண் அனையார்க் குரை
- நாலடியார் 399

நிலத்துக்கு அணியென்ப நெல்லுங் **கரும்பும்**
குளத்துக்கு அணியென்ப தாமரை பெண்மை
- நான்மணிக்கடிகை 10

போதினான் நந்தும் புனைதண்தார் மற்றதன்
தாதினான் நந்துஞ் **கரும்பெல்லாம்** - தீதில்
- நான்மணிக்கடிகை 49

கருங்கோட்டுச் செங்கண் எருமை கழனி
இருங்கோட்டு மென்**கரும்பு** சாடி - அருங்கோட்டால்
- நான்மணிக்கடிகை 136

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் **கரும்புபோல்**
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்
- திருக்குறள் 1078

சுரும்புஉணக் கிடந்த நற்பூஞ் சேக்கைக்
கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோள் எழுதி
முதிர்க்கடல் ஞாலம் முழுவதும் விளக்கும் [30]
- சிலம்பு 2 மனையறம்படுத்த காதை

மலங்குமிளிர் செறுவின் விலங்கப் பாயின் [80]
கலங்கலும் உண்டுஇக் காரிகை ஆங்கண்
கரும்பில் தொடுத்த பெருந்தேன் சிதைந்து
சுரும்புதழ் பொய்கைத் தூநீர் கலக்கும்
- சிலம்பு 10 நாடுகாண் காதை

பைங்கொடிப் படலையும் பலவின் பழங்களும்
காயமும் **கரும்பும்** பூமலி கொடியும் [45]
- சிலம்பு 25 காட்சிக் காதை வள்ளைப் பாட்டு

தீங்க**கரும்பு** நல்லுலக்கை யாகச் செழுமுத்தம்
பூங்காஞ்சி நீழல் அவைப்பார் புகார்மகளிர்
- சிலம்பு 29 வாழ்த்துக் காதை

காய்க் குலைக் கமுகும் வாழையும் வஞ்சியும்
பூக் கொடி வல்லியும் **கரும்பும்** நடுமின்
- மணிமேகலை 1 விழாவறை காதை

தேவர் புகுதருஉம் செழுங் கொடி வாயிலும்[40]
நெல்லும் **கரும்பும்** நீரும் சோலையும்
நல்வழி எழுதிய நலம் கிளர் வாயிலும்
- மணிமேகலை 6 சக்கரவாளக் கோட்டம் உரைத்த காதை

கரும்பு உடைத் தடக் கைக் காமன் கையற
அரும் பெறல் இளமை பெரும்பிறிதாக்கும்
அறிவு தலைப்பட்ட ஆய் இழை தனக்குச்
சிறை தக்கன்று செங்கோல் வேந்து!" எனச் [30]
- மணிமேகலை 23 சிறை விடு காதை

செந்நெலங் **கரும்பினொடு** இகலும் தீஞ்சுவைக்
கன்னலம் **கரும்புதான்** கமுகைக் காய்ந்தெழும்
- வளையாபதி 43

கண்டிரள் கழைவளர் **கரும்பு** கைமிகுத்
தொண்டிரள் வெள்ளிலை யுரிஞ்சு மோடைமா
- துளாமணி

இரும்பிடு தொடரின் மாவி னெழுமுதற் பிணித்த யானைக்
கரும்பிடு கவள மூட்டும் கம்பலை கலந்த காவின்
- துளாமணி

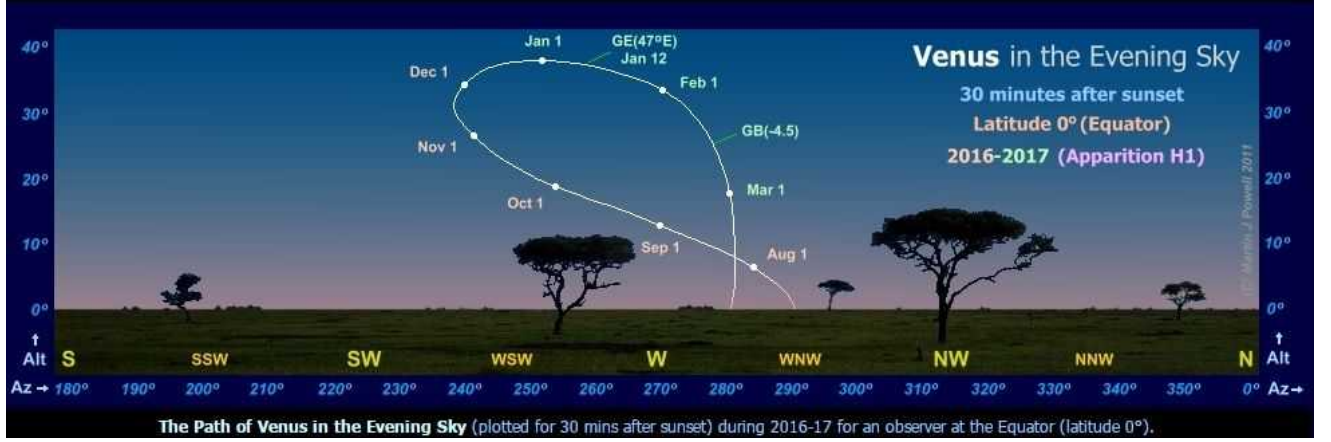

நூ த லோ சு (நூ.த.லோக சுந்தரம்)
மயிலை

selvindls61@gmail.com

திசை திரியும் வயங்கு வெண்மீன்

முனைவர் ப. பாண்டியராஜா

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்றான பட்டினப்பாலையில் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் காவிரியின் சிறப்பையும், கரிகால் பெருவளத்தான் மாண்பையும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். பருவமழை பொய்த்துப்போனாலும் காவிரி வற்றாத நீர்வளம் கொண்டிருக்கும் என்று கூறவந்த புலவர் தன் பாடலை இவ்வாறு தொடங்குகிறார்:

வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்
திசைதிரிந்து தெற்குஏகினும்
தற்பாடிய தளியுணவின்
புள்தேம்பப் புயல்மாறி
வான்பொய்ப்பினும் தான்பொய்யா
மலைத்தலைய கடற்காவிரி (- பட்: 1-6)

இங்கு வயங்கு வெண்மீன் என்று கூறப்படுவது சுக்கிரன் எனப்படும் வெள்ளி என்ற கோள் (கிரகம்) ஆகும். இந்த வெள்ளி தான் வழக்கமாகச் செல்லும் பாதையினின்றும் திரிந்து தெற்குப்பக்கம் சென்றால் வானம் பொய்க்கும் - அப்படிப் பொய்த்தாலும் காவிரி பொய்க்காது என்கிறார் புலவர். இது அணைகள் கட்டப்படாத அன்றைய காவிரி.

பட்டினப்பாலை மட்டுமல்ல, இன்னும் சில இலக்கியங்களும் வெள்ளி திசைமாறிப் பயணிப்பதன் விளைவுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இலங்கு கதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்
அந்தண் காவிரி வந்துகவர் பூட்ட
- என்கிறது புறநானூறு (பாடல் 35).

கரியவன் புகையினும் புகைக்கொடி தோன்றினும்
விரிகதிர் வெள்ளி தென்புலம் படரினும்

காவிரிப் புதுநீர்க் கடுவரல் வாய்த்தலை
- என்கிறது சிலப்பதிகாரம் (காதை 10:102-108)

கோள்நிலை திரிந்து கோடை நீடினும்
தான்நிலை திரியாத் தண்தமிழ்ப் பாவை
- என்கிறது மணிமேலை (பதிகம்:24,25)

எனவே இது அன்றைய தமிழரின் நம்பிக்கை என்பது உறுதியாகிறது.

இந்த ஆண்டில், இன்னும் சில நாட்களுக்கு, பகலவன் மறைந்த பின்னர்
மேற்குத்திசையில் பார்த்தால் சற்றே தென்புறத்தில் ஒளிர்வுள்ள ஒரு வெள்ளைப்
புள்ளியைக் காணலாம். இதுதான் இப் பாடலில் குறிப்பிடப்படும் வயங்கு வெண்மீன்.

கீழ்க்கண்ட படம் 2016 -இல் ஒரே இடத்தில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வெள்ளி
மாலையில் தோன்றும் நிலைகளைக் காட்டுகின்றது. இதில், வெள்ளி தெற்குப்பக்கம்
எழுந்து உயர்ந்து, பின்னர் வடக்கு நோக்கி நகர்வதைக் காணலாம்.

இந்த ஆண்டு வெள்ளியானது சரியான மேற்குத்திசைக்குச் சற்றே வடக்குப்பக்கத்தில்
ஆகஸ்ட்டு மாதம் தோன்றி, மெதுவாக மேலெழுந்து, பின்னர் தெற்கு நோக்கிப்
பயணித்து, இப்போது தெற்கு எல்லையில் இருக்கிறது. இப்போதும் இன்னும் சில
மாதங்களுக்கும் வெள்ளி மேற்கில் வெகுநேரம் காட்சியளிக்கும். அதன் பின்னர்
மெதுவாகக் கீழிறங்கி அடுத்தாண்டு ஏப்ரல் தொடக்கத்தில் மறைந்துவிடும்.

இவ்வாறு வெள்ளி தெற்குப்பக்கம் நகர்வது மிகவும் அரிதானது. சாதாரணமாக இது
வடக்குப்பக்கமே காணப்படும். ஆனால் இவ்வாறு இந்த ஆண்டு வெள்ளி
தெற்குப்பக்கம் ஏறி வருகிறது.

இதுவே வடகிழக்குப் பருவக்காற்று பொய்த்து வறட்சி ஏற்படுவதற்கான அறிகுறி என பண்டை இலக்கியங்கள் கூறுவதைப் பார்த்தோம்.

இதே மாதிரி நிகழ்வு 2013 டிசம்பரில் நிகழ்ந்தது. அந்த ஆண்டும் வ.கி.பருவமழை பெருமளவு பொய்த்துப்போனதைக் கண்டோம்.

பார்க்க: <http://www.deccanchronicle.com/131227/news-current-affairs/article/ne-monsoon-tamil-nadu-worst-18-years>

இந்த ஆண்டும் இவ்வாறு நிகழ்ந்துள்ளது நீண்ட வறட்சிக்கான எச்சரிக்கையோ என அஞ்சத் தோன்றுகிறது.

DR. P.PANDIYARAJA
ppandiyaraja@yahoo.com
<http://sangacholai.in/>
<http://tamilconcordance.in/>

ஏரி காத்த ராமன்

நா.கண்ணன்

நீண்ட நாட்களாக மதுராந்தகம் பெருமாளை சேவிக்க வேண்டுமென ஆசை. என் மாமனார் வாரிசுகள் அக்கோயிலில் திருவாராதணைக் கைங்கரியம் செய்துள்ளனர். அவர் சொல்லி நான் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். சீதையுடன் கைகோர்த்த வண்ணம் இராமன். கண்கொள்ளா அழகு. சோழர் காலத்து விக்ரகமாக இருக்க வேண்டும். தீர்க்கமான அங்க லட்சணம். இராமானுஜருக்கு இங்குதான் அவர் மாமா திருமலை நம்பிகள் பஞ்சசம்ஸ்காரம் செய்வித்தாராம்.

கோயில் எவ்வளவு பழமை என்பதில் சில சந்தேகங்கள். இராமானுஜர் சம்பவம் உண்மையெனில் 1000 ஆண்டுகள். ஏதோ கலெக்டருக்கு இராமன் காட்சி கொடுத்த கல்வெட்டு உண்டு என்று தாயார் சந்நிதி அறிவிப்பு சொல்கிறது. படம் எடுத்தேன். நான் பார்த்தவரை அங்குள்ள ஒரே கல்வெட்டு. துரை ஐயா வாசித்துத் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

கல்வெட்டு தரும் செய்தி
து.சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

[doraisundaram18@gmail.com]

கல்வெட்டு முழுமையாக இல்லை. துண்டுக்கல்வெட்டு.

படித்த அளவில் கல்வெட்டின் பாடம் :

- 1 இருபத்து (நால்)
- 2 ... செம்பொன் எண்ப (த்/து?)
- 3 கழஞ்சே முக்காலே இரண்டு
- 4 (ம)ஹா ஸபையாரும் வீரசிகர
- 5 சரி ஸபையாருஞ் சார்த்துவித்த
- 6 ண

கருத்து :

நிவந்தம் ஒன்றுக்குச் செம்பொன் (எண்பதுகளில் ஒரு எண்ணிக்கை)
கொடையளிக்கப்படுகிறது.

தவிர ஒன்றே முக்கால் கழஞ்சுப் பொன் கொடையும் இருக்கலாம்.

இரு ஊர்களின் மகா சபையார் குறிக்கப்படுகின்றனர்.

வீரசிகர என்பது ஒருவரைக் குறிக்கிறது. அரசரா அல்லது வேறொருவரா என்பது
தெளிவாகவில்லை.

சார்த்துவித்த என்பது கொடை பற்றிய யுகத்துக்கு இடமளிக்கிறது. ஆடை, அணிகலன்

போன்றவற்றைச் சார்த்தும் நிவந்தம் ஆகலாம். உறுதியில்லை.
கிரந்த எழுத்துகள் உள்ளன. எழுத்து நேர்த்தியாகச் செதுக்கப்படவில்லை என்றாலும்
எழுத்தமைதியைக் கருத்தில்கொண்டால், கல்வெட்டு 16-17 நூற்றாண்டைச்
சேர்ந்ததாகலாம். இதையடுத்துப் பிற்காலத்துக்கும் சிலர் கொண்டுவரலாம்.
காலக்குறிப்பு கல்வெட்டில் இருந்திருப்பின் ஐயம் ஏற்படாது.

முனைவர் நா.கண்ணன்
navannakana@gmail.com

கோயில் திருப்பணிகள்

து. சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை

அண்மையில் தொல்லியல் துறையின், தென்னிந்திய ஆலய ஆய்வுப்பிரிவு கண்காணிப்பாளர் மகேஸ்வரி அவர்கள் கூறியதாகத் தினமலர் நாளிதழில் ஒரு செய்தி வெளியானது. அவருடைய கூற்று வருமாறு :

"கல்வெட்டுகள் சிதைப்பு, திருப்பணிக்காகச் செய்யப்படும் தவறான புனரமைப்புகள், ஆகிரமிப்புகள், நகரமயமாதல் போன்றவைகளால் நம் நாட்டுப் பொக்கிஷங்களின் பாரம்பரியத் தன்மை மறைந்து வருகிறது."

மேற்கண்ட கூற்றில் சுட்டப்பெறும், திருப்பணிக்காகச் செய்யப்படும் தவறான புனரமைப்புகள் காரணமாகப் பல கோயில்கள் அவற்றின் பழமையான தோற்றத்தை முற்றிலும் இழந்து (கல்வெட்டுகள் சிதைக்கப்படுமேயானால், கல்வெட்டுகளையும் இழந்து) பழங்கோயில் என்னும் வரலாற்று அடையாளமே தெரியாமல் போவது வேதனைக்குரியது. அண்மையில், காங்கயம் வட்டத்தில் பயணம் மேற்கொண்டபோது, பார்ப்பினி என்னும் ஊரில் உள்ள பெரியநாயகியம்மன் கோயில் புதுப்பிக்கப்பட்டு வரும் பணியைப் பார்த்தேன்.

பார்ப்பினி பெரியநாயகியம்மன் கோயில் முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேல் பழமை வாய்ந்தது. தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை 2007-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ஈரோடு மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் நூலில், கி.பி. 1685-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த ஒரு கல்வெட்டு இக்கோயிலில் இருப்பது பதிவாகியுள்ளது. இக்கோயிலின் பழந்தோற்றம் எப்படியிருக்கும் எனத் தெரியவில்லை. கோயில், முற்றாகத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டுத் திருப்பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. கோயில், கருவறை, அர்த்தமண்டபம் ஆகிய கூறுகளோடு 1685-க்கு முன்பே இருந்துள்ளது. 1685-இல் முன்மண்டபத்தைக் கண்ணந்தை, காடை குல கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த காணியாளர்கள் மூவர் கட்டுவித்த செய்தியை மேற்சொன்ன கல்வெட்டு கூறுகிறது. கல்வெட்டில் பார்ப்பினி என்னும் இந்த ஊர் வீரசோழபுரம் என்னும் பழம்பெயரால் குறிக்கப்படுவதினின்றும் கோயிலின் பழமையை அறிந்துகொள்ளலாம். ஆனால், இன்று தரை மட்டம். நூற்றுக்கணக்கான கற்கள் எறிந்து கிடக்கின்றன. கீழுள்ள படங்கள், கோயிலின் நிகழ்கால நிலையைச் சொல்லும். இருந்த ஒரே ஒரு கல்வெட்டும், இக் கற்குவியல்களுக்கிடையில் எங்கேயுள்ளதோ?

கோயில் தரைமட்டம்-திருப்பணி தொடக்கம்

எறிந்து கிடக்கும் கற்கள்

தொல்லியல் துறைக்கும் அறநிலயத்துறைக்கும் உள்ள தொடர்பு அல்லது உறவைப் பேணுகின்ற கடமை தொல்லியல் துறைக்கு இல்லையா? நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட எந்தப்பொருளும் தொன்மையானது என வரையறை செய்கிறது தொல்லியல்துறை . மாவட்டம் தோறும் தொல்லியல் துறையின் அலுவலகம் ஒன்று இயங்கிவருகின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மிகையாக ஒரு முந்நூறு கோயில்கள் இருக்கக்கூடும். தொல்லியல் துறை, அம்மாவட்டத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் துணையோடு, ஒரு கல்லூரி ஐம்பது கோயில்களுக்குப் பொறுப்பு எனக் கோயில்களை ஒதுக்கி, கல்லூரியில் பயிலும் இன்றைய இளைய தலைமுறையினரை ஊக்குவித்து, ஒவ்வொரு ஆறுமாத காலத்துக்குள் எல்லாக்கோயில்களும் கள ஆய்வுக்குட்படுமாறு செய்யலாம். அத்துணைக் கோயில்களைப்பற்றிய தரவுகளையும் கணினியில் பதிவு செய்து, கோயில் நிருவாகத்தினரோடு தொடர்பு (நல்லுறவு?) கொண்டு கோயிலின் அனைத்துப்பணிகள் பற்றிய செய்திகளும் தொல்லியல் துறைக்குத் தெரியப்படுத்தப்படவேண்டும் என்னும் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளலாம். துறை அலுவலர்கள் மேற்பார்வை செய்யலாம். இளைய தலைமுறையினர் வரலாற்று அறிவு பெறுவர். கோயில்கள் அழிவிலிருந்து காப்பாற்றப்படும் என நம்பலாம்.

து. சுந்தரம்

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

விழுப்புரத்தின் கோட்டை... கோ.செங்குட்டுவன்

என்னுடைய 'விழுப்புரம் வரலாற்றுச் சுவடுகள்' நூலின் தலைப்புகளில் ஒன்று மேற்கண்டவாறு அமைந்திருந்தது. இதைப் பார்த்தப் பலருக்கும் ஆச்சரியம். விழுப்புரத்தில் கோட்டை இருந்ததா?

உண்மைதான். ஆச்சரியம் இருக்காதா பின்னே?

'தென்னிந்தியப் போர்க்களங்கள்' எனும் நூலில் 18ஆம் நூற்றாண்டில், ஆர்க்காடு நவாப் சாதத்துல்லாகான் ஆட்சியின்போது இருந்ததாக 84 கோட்டைகளைப் பட்டியலிட்டுள்ளார் ஆய்வறிஞர் கா.அப்பாத்துரையார். இந்தப் பட்டியலில் 'விழுப்புரம் கோட்டை' இல்லை.

அப்புறம், எப்படி?

விழுப்புரம் கோட்டைக் குறித்தானக் குறிப்புகளைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் நாம், புதுவை ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையவர்களின் 'டைரி'யைத்தான் புரட்டவேண்டும்.

ஆர்க்காடு நவாபின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டு 400க்கும் மேற்பட்ட கில்லேதார்கள் ஆட்சி செய்துவந்துள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர்தான், அப்துல் ஜலீல். விழுப்புரம் கில்லேதார். 300 சேவகர்கள் மற்றும் குதிரை, ஒட்டகங்களுடன் விழுப்புரத்தில் கோட்டைக் கொத்தளங்களுடன் 1746வாக்கில் இவரது ஆட்சி நடந்திருக்கிறது.

ஆர்க்காடு நவாப் அன்வருதீன் மற்றும் அவரது மூத்த மகன் மாபூஸ்கான் ஆகியோருக்கு மிகவும் நெருங்கியவராக இவர் இருந்துள்ளார்.

ஒருகட்டத்தில் பெரும்பாலான பாளையக்காரர்கள் மற்றும் கில்லேதார்கள் பிரெஞ்சு அரசுக்கு விசுவாசிகளாக மாறத்தொடங்கினர். ஆனால் விழுப்புரம் கில்லேதார், பிரிட்டிஷாரின் ஆதரவாளராகவே தொடர்ந்தார்.

இது, அருகிலுள்ள புதுவையை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த டூப்ளே தலைமையிலான பிரெஞ்சு அரசுக்குப் பெரும் தலைவலியாகவே இருந்து வந்தது. இதனால் விழுப்புரம் கில்லேதாரை வீழ்த்த அவர்கள் நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அதற்கான நேரமும் வந்தது. 1750 மார்ச் 21ஆம் தேதி விழுப்புரம் கோட்டையின் மீது பிரெஞ்சுப் படை தாக்குதல் தொடுத்தது. அப்போது கோட்டையில் இருந்த அப்துல் ஜலீலும், சில ஆங்கிலேய வீரர்களும் அவர்களை எதிர்கொண்டனர்.

கடுமையான மோதல். துப்பாக்கிக் குண்டுகள் சீறிப்பாய்ந்தன. கில்லேதார் தரப்பில் 12 பேர் பலியானார்கள். இறுதியில் பிரெஞ்சுப் படையிடம் வீழ்ந்தது விழுப்புரம் கோட்டை. இந்தச் சண்டையின்போது கில்லேதார் அப்துல் ஜலீல் தப்பி ஓடிவிட்டார். அவரைப் பற்றிய தகவல் ஏதுமில்லை.

இதற்கிடையே 1752இல் விழுப்புரம் கோட்டையின் மீது தாக்குதல் நடத்திய பிரிட்டிஷ் படை, இக்கோட்டையைத் தனது வசமாக்கியது.

இப்படியாக வரலாற்றுச் சம்பவங்கள் பலவற்றின் அடித்தளமாக விளங்கிய விழுப்புரம் கோட்டை 1803இல் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது.

20ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில், கைலாசநாதர் கோயில் எதிரில் அரவை ஆலை அமைப்பதற்கான கட்டுமானப் பணிகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அப்போது பூமியில் புதையுண்ட நிலையில் காணப்பட்ட 2 பீரங்கிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

இவை ஒவ்வொன்றும் 18 பவுண்ட் எடையுள்ளதாகும்.

இதில் ஒரு பீரங்கி சென்னை அரசு அருங்காட்சியகத்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மற்றொன்று, விழுப்புரம் நகராட்சிப் பூங்காவில் மேடை அமைக்கப்பட்டு அதன்மீது நிறுத்தப்பட்டுள்ளது.

எல்லாம் சரி. கோட்டை- விழுப்புரத்தில் எந்த இடத்தில் இருந்தது?

இதற்கான விடை இன்னும் கிடைத்தபாடில்லை.

விழுப்புரம் பெருமாள் கோயில் தெருவில் 'கோட்டை விநாயகர்' வீற்றிருக்கிறார்.

ஒருவேளை, சித்தேரிக்கரை அல்லது மந்தக்கரைப் பகுதிகளையொட்டி கோட்டை இருந்திருக்கலாம்!

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

மணிமங்கலம் பலகைக்கல் கல்வெட்டு

து. சுந்தரம், கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர், கோவை

கல்வெட்டின் பாடம் :

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மந்
- 2 க்ருஷ்ண தேவ மஹா
- 3 இராயர் பிறிதி
- 4 வி ராச்சியம் ப
- 5 ண்ணி அருளா
- 6 நின்ற சகர
- 7 வர்ஷம் 143
- 8 2 மேல் செ
- 9 ல்லா நின்ற
- 10 (ப்ரமோதூத)

குறிப்பு :

சிவப்பு வண்ண எழுத்துகள்
கிரந்தம்.

பிறிதிவி=பூமி

மணிமங்கலம் தாம்பரத்திலிருந்து 10 அல்லது 12 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஒரு கிராமம். இங்கு தர்மேசுவரர் சிவன் கோயிலும், இராசகோபாலசாமி பெருமாள் கோயிலும் உள்ளன. கூகுள்+ பகுதியில் வைத்தியநாதன் இராமமூர்த்தி என்பவர் இரு கோயில்களின் ஒளிப்படங்களுடன் செய்திகளை நேற்றுப் பகிர்ந்திருந்தார் . அதில் பருத்த பலகைக்கல் ஒன்றில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த கல்வெட்டின் படமும் ஒன்று. மேற்குறித்த இரு கோயில்களில் ஒன்றில் அது அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக எந்தக்கோயிலில் என்பது தெரியவில்லை. கல்வெட்டில் பத்து வரிகளே பார்வைக்குப் புலப்பட்டன. மீதி வரிகள் மண்ணில் புதைந்த கல்லுக்குள். விசய நகரப்பேரரசர் கிருஷ்ணதேவராயரின் கல்வெட்டு அது. அவர் பதவிக்கு வந்த அடுத்த ஆண்டைச்

சேர்ந்தது. அதை இங்கே பகிர்ந்து கொள்கிறேன். மீதிப்பகுதியை யாரேனும் வெளிக்கொணரச் செய்தால் புதையுண்ட கல்வெட்டுப்பகுதியின் செய்தியும் தெரியவரும்.

சக வருடம் 1432 என்பது கி.பி. 1510-ஆண்டுக்கு இணையானது. பிரமோதூத என்னும் தமிழ் ஆண்டும் 1510-ஆம் ஆண்டுடன் பொருந்துகிறது. தெளிவான வரலாற்றுக்காலத்தைக் கொண்டுள்ள இக்கல்வெட்டு சொல்லும் மற்ற செய்திகள் என்ன? உதவி தேவை.

திருப்பதி கோவிலில் உள்ள விஜயநகரப் பேரரசர் கிருஷ்ணதேவராயரின் வெண்கலப்படிமத்தைப் பார்வையிடுகிறார் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு
© thehindu.com

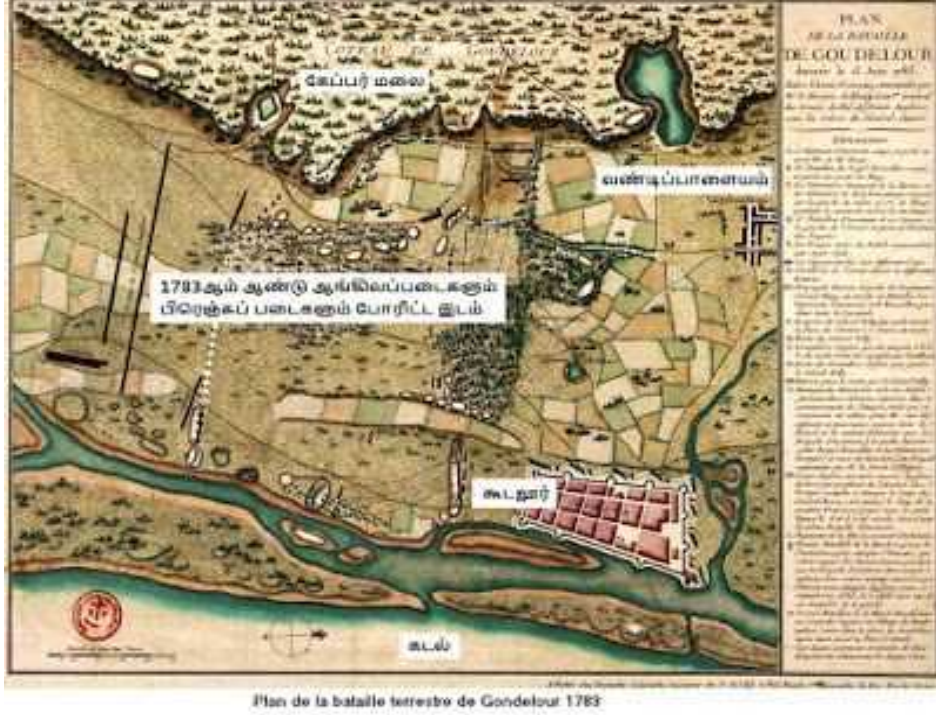

து. சுந்தரம்
கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் கோவை.

doraisundaram18@gmail.com

அலை பேசி : 9444939156

கடலூர் கேப்பர்மலை ரகசியம் சிங்கநெஞ்சம் சம்பந்தம்

தெற்கே பொதிகை முதல் வடக்கே இமயம் வரை, எத்தனை எத்தனையே மலைகள் நம்நாட்டில் உள்ளன. ஆனால் கடலூரில் உள்ள ஒரே மலை “கேப்பர் மலை”. உண்மையில் கேப்பர் மலை, ஒரு மலையே அல்ல.

கடலூர் நகரம் முழுவதுமே கடற்கரை சமவெளியில், பத்துமீட்டர் உயரத்திற்குள்ளேயே அமைந்துள்ளது. மேற்கே சற்று உயரமாக இருபது மீட்டருக்குள் உள்ள செம்மண் மேட்டுப் பகுதி மலை என்று வழங்கப்படுகிறது. இந் மலை, கடலூர் துறைமுக நகருக்கு மேற்கேயும், திருவந்திபுரத்திற்குத் தெற்கேயும் அமைந்துள்ளது.

திருவந்திபுரத்தில் உள்ள ஹயக்ரீவர் மலை கேப்பர் மலையின் ஒரு பகுதியே, இந்த மலைக்குப் போகும் முன் சற்று கேப்பரைப் பற்றிப் பார்ப்போமா?

இந்த மலையைப் பற்றிய குறிப்பு 13.6.1783 -இல் ஆங்கிலேய-பிரெஞ்சு படைகளுக்கு நடைபெற்ற போரைக் குறிப்பிடுகின்ற வரை படத்தில் காணப்படுகிறது.

பிரெஞ்சு மொழியில் உள்ள இந்த வரைபடத்தில், இந்த மலை கடலூர் குன்று என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வரைபடத்தில் கடலூர் புதுநகர் காட்டப்படவில்லை

என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முற்காலத்தில் கேப்பர் மலை கூடலூர் குன்று என்றும் செம்புறாங்கல் மலை என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் வண்டிப்பாளையம் மலை என்றும் அழைக்கப்பட்ட இந்த மலையின் மீது 1796-ம் ஆண்டு வண்டிப்பாளையத்திற்கு அருகே, ஆங்கிலேய படைத்தலைவர் பிரான்சிஸ் கேப்பர் என்பர் மாளிகை கட்டினார். அதைக் குறிக்கும் வகையில் இந்த மலை கேப்பர் மலை என்று அழைக்கப்பட்டது. 1815-ம் ஆண்டு இந்த மாளிகை அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானது. பின் சில மாற்றங்களுடன் அது கேப்பர் சிறை ஆக மாற்றப்பட்டது. இந்த வளாகம் 300மீட்டர் நீளமும் 280 மீட்டர் அகலமும் உள்ளது. ஆங்கிலேய அடக்குமுறை ஆட்சியின்போது புதுவை கடலூர் எல்லையில் கைது செய்யப்பட்ட பாரதியார் இந்தச் சிறையில்தான் அடைக்கப் பட்டிருந்தார்.

கேப்பர் மலையில் கருங்கற்களே கிடையாது. மேலே சிவந்த நிறத்தில் செம்புறாங்கள் படிவங்களும், அதன் கீழே கடலூர் மணற்பாறைகளும் காணப்படுகின்றன. கடலூர் துறைமுகத்தை அடுத்துள்ள கேப்பர் குவாரி அருகே (காரைக்காடு) அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த செம்புறாங்கல் முன்பு சாலைகள் போடப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கடலூர் மணற்பாறைகளின் அடியில் இடையிடையே தரமான களிமண் கிடைக்கிறது. பண்ணுட்டிப் பகுதியிலும், வண்டிப்பாளையம் பகுதியிலும் இந்தக் களிமண் கொண்டு நேர்த்தியான பொம்மைகளும் மண்கலங்களும் செய்யப்படுகின்றன. விருத்தாசலத்தில் உள்ள பீங்கான் தொழிற்சாலையிலும் இந்தக் களிமண்ணை பயன் படுத்தப் படுகிறது. நெய்வேலியில் வெட்டி எடுக்கப்படும் பழுப்பு நிலக்கரி இந்தப் பாறை அடுக்குகளின் கீழ் கிடைக்கிறது. கேப்பர் மலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள 'கரையேறவிட்ட குப்பத்தில்' கல்லாக மாறிய மரம், கடந்த நூற்றாண்டில் முற்பகுயில் கண்டறியப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. திருவக்கரை பகுதியில் உள்ள கல்மரங்களும் கடலூர் மணற்பாறைகளிலேயே காணப்படுகின்றன.

கடலூர் மணற்பாறைகளில் இரும்புச் சத்து அதிகமாக இருப்பதால் அதன் மேல் உருவாகியுள்ள செம்புறாங்கல் மற்றும் செம்மண் படிவங்கள் சிவந்து காணப்படுகின்றன. செம்மண்டலம், செம்மேடு போன்ற ஊர்களின் பெயர்களே இதற்குச் சான்று ஆகும். கடலூருக்கு மேற்கே உள்ள பகுதிகளில் நிலக்கடலை சிறந்த முறையில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. பண்ணுட்டிக்கும் நெய்வேலிக்கும் இடையே பரவியுள்ள செந்நிலப் பரப்பில் இரும்புச் சத்து அதிகமாக உள்ளது. இங்குப் பலா, முந்திரி போன்றவை செழிப்பாக விளைகின்றன. இவை உலகப் புகழ் பெற்றவை. இன்றும் பண்ணுட்டி -வடலூர் சாலையின் இரு மருங்கும் பலாப்பழங்களும் முந்திரியும் விற்கப் படுவதைக் காணலாம். முந்திரிப் பயிறு ஏற்றுமதி நம் நாட்டிற்கு அந்நிய செலாவணியைப் பெற்றுத் தருகிறது.

தகவல் - இயக்குநர் (ஓய்வு) இந்திய புவியில் ஆய்வு துறை.

நன்றி - மாலை மலர் (கடலூர்) தீபாவளி மலர்

Singanenjam
singanenjam@gmail.com

ஐமனாமரத்தூர் பிரகாஷ் சுகுமாரன்

“டேய், கண்ணன் எங்கடா இருக்கான்”

“சார், சொல்லியனுப்பி இருக்கம் சார், வந்துகிட்டே இருக்கும்..”

“அவனெப்ப வந்து, நாங்க எப்படா கெளம்புறது, பரதேசிப்பய, எங்கனா கள்ளடிச்சி போதைல கெடக்கப்போறான், போய் பாத்துட்டு வாங்க. யோவ் அதிகாரிங்க வந்தா டீ, காபி போட்டு தரணும்னு கூட தெரியாதா ?”

“மன்னிச்சிக்கங்க சார், இங்க கடையெல்லாம் இல்ல. வீட்ல இருந்த பால புள்ளைக்கு கொடுத்தாச்சு. அடுத்தமுறை செஞ்சிடறேன் சார். பெரியவருக்கு அந்த பழக்கமெல்லாம் கெடையாது. அதாலதான் இந்த வயசுலயும் ஆனைங்கள வெறட்ட முடியுது. ராத்திரி பூரா அதுங்க பின்னடியே போயிட்டு, வெடி காத்தாலதான் வந்து படுத்தார். சீக்கிரம் வந்துடுவார்”

“இப்படியே சொல்லிகிட்டு இருங்க, மரத்த கடத்துறதா கேச போட்டு உள்ள தள்ளிடுறேன்”

“சாமீ, வந்துட்டேன். ஆனைங்க சுத்தறப்ப, ஏஞ்சாமி இம்மாம்பேரு வந்திருக்கீங்க ?”

“வா கண்ணா, அதுங்கள வெறட்டத்தான் வந்திருக்கோம், எங்கேருக்குங்க ?”

“சுத்தி ஒம்பது நிக்குதுங்க, நடுவுல நின்னுகிட்டு எங்கேருக்குன்னு கேக்கறீங்களே ?”

“யேய், என்னய்யா சொல்றே, சாந்திரம் தானே அதுங்க காட்ட விட்டு வெளிய வரும்னு சொன்னாங்க”

“அது சரிதான் சாமீ, நீங்க என்ன டவுன்லயா நிக்கறீங்க, நிக்கறதே காடு, இதுல அதுங்க எந்த காட்ட விட்டு ராவுல வெளில வரணும் ?”

“அட இருய்யா வரேன்”

“சார், எல்லாம் இங்கதான் இருக்காம், நாம போயிட்டு அப்றம் வருவோம்”

“சரி சரி, நீங்க இருந்து பாத்துக்கங்க, பாத்து பைய செய்யுங்கய்யா, இன்னிக்குள்ள இங்கேருந்து விரட்டிடணும், நா போளூர் கெஸ்ட் அவுஸ்லதா இருப்பேன், எதாயிருந்தாலும் மைக்ல சொல்லுங்க”

“கண்ணா, ஐயா வேற கௌம்பிட்டாரு, இனி எங்க பொழப்பே ஒன்ன நம்பித்தான்யா இருக்கு. என்ன செய்யணும்னு பாத்து சொல்லு”

“நல்லா வர்றீங்க சார், மொதல்ல இத்தன பேரு இங்க நிக்க வேணாம். எல்லாரையும் ஜமனாமரத்தாருக்கு போயிடச் சொல்லுங்க, விடிகாத்தால தான் மேல் சிப்பிலிலருந்து வாலியம்பாற வழியா எறங்கினாங்க. இப்ப கீழ் சிப்பிலிலதான் இருக்குதுங்க. ஒங்காளுங்களள் பீடி, சுருட்டு பிடிக்கறவங்கள எல்லாம் மொதல்ல அனுப்பிடுங்க. அந்த வாட அதுங்களுக்கு ஆகாது. ஒரு நாளஞ்சி பேரு இருந்தா போதும், மத்தவங்களையும் அனுப்பிடுங்க”

“இவ்ளோ பேருல நாலு பேத்த நிறுத்த சொன்னா, எவன்யா இருப்பான். வேணா நானொருத்தன் நின்னுகிட்டு, மத்தவன அனுப்பிடவா ?”

“சரி, அப்படின்னா எல்லாத்தையும் ஊருக்குள்ள இருக்க சொல்லிடுங்க, எங்காளுங்க 10 பேரு மட்டும் இங்கயே இருக்கட்டும். சாமீ, அங்க ரெண்டு ஆளுங்க உக்காந்து படம் பிடிக்கிறாங்க பாருங்க, அவங்கள ஒடனே கூப்பிடுங்க, 3 ஆன சாமிங்க சுத்திடுச்சி”

“ஏம்பா, ரிப்போர்ட்டரு இங்க ஓடியா, அந்த ஆளையும் கூட்டியாய்யா”

“யோவ், நான் சொல்றது ஒங்காதுல விழல, வந்துடுங்கய்யா, சுத்தி வந்துடுச்சிங்க”

“ஜவகர், ஃபாரஸ்ட்காரனுங்க கத்தறாங்க பாரு, வா போகலாம்”

“திரும்பி சான்ஸ் கிடைக்காது, என் கேமரால ஒரு யானை சிக்கிடுச்சி, மீதி எங்க இருக்குன்னு பாத்து நீ எடு”

“சுத்தி முள் மரங்கதான் தெரியுது, வேற எதுவும் தெரியல”

“இரு ப்ரகாசு, ரெண்டே நிமிஷம், யானைங்கள் படம் எடுத்துட்டா அப்றம் நம்ப வேலை முடிஞ்சிரும்”

(“யோவ், கிட்ட வந்துடுச்சாம்யா, வாங்கய்யா”, என்ற குரல் கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தால்.. வாட்சர்கள், கார்டுகள், அதிகாரிகள், உள்ளூர் மக்கள் என கிட்டத்தட்ட 200 பேர் கூட்டமாக அங்கு இருந்த தடம் கூட இல்லை)

“யோவ் ஜவகர், ஒருத்தரையும் காணோம், வாய்யா போகலாம்”

(சட சடவென மரங்கள் முறியும் சத்தம்)

“யே, அறிவுகெட்டவங்களா, அத்தினி பேரு கூப்பிடுறோம், வரலைன்னா எப்படி, ஒங்களால இன்னிக்கு நானும் ஆன சாமிக்கு படையலாகப் போறேன், வாய்யா இப்படி”

(கண்ணனின் கைப்பிடி உடும்பு பிடியாக இழுக்க, ஓட முடியாமல் ஓடியதில் கை, கால், தலை என எல்லா பகுதிகளிலும் முள் கிழித்திருந்தது. சிறு குழந்தைகள் நடை பழகும் போது அடிக்கடி கீழே விழுந்து அடிபடுவது போல, ஓடத் தெரியாத குழப்பம் ஏற்பட்டதால் ஆங்காங்கே விழுந்ததில், கை-கால் முட்டிகளில் சிராய்ப்புகள். ஆனால் கையை பிடித்து இழுத்து ஓடிய கண்ணனின் கால்கள் சரியாக ஓடின, கண்கள் சரியாகத் தெரிந்தன. காட்டுக்குள்ளும் ராஜபாட்டைகள் அவருக்கென விரிந்தன)

“ஓட முடியலை இருங்க, மூச்சு வாங்குது, என்னோட வந்த இன்னொருத்தர வேற காணோம்”

“என் தம்பி அவன இன்னேரம் இழுத்துட்டு போயிருப்பான். பேசாம வா. பேசினா அதுங்க திரும்பி வரும். சுத்தி அவளோ பக்கத்துல கறுப்பு சாமிங்க இருக்கறது கூட தெரியாம என்னத்த படம் பிடிச்சீங்க ?”

“இல்லையே, வெறுங்கண்ல பாத்தப்ப நெழலாட்டமா தெரிஞ்சுது. ஆனா கேமரால பாத்தா ஒன்னு கூட தெரியலையே”

“நல்ல ஆளுங்கய்யா நீங்க. டருக்கி ரவைக்கு ரெட்டைங்களோட சந்தோஷமா

இருந்ததாலே தப்பிச்சீங்க, இல்லாட்டி களியாகி இருப்பீங்க. மொதல்ல வெள்ள சட்டைய கழட்டுங்க. ஒங்க கண்ணுல படக்கூடாதுன்னுதானே இவ்ளோ மேல வந்து தங்குதுங்க, அப்புறம் ஏன் விடாப்பிடியா தொரத்தறீங்களோ. போற வார வழியெல்லாம் சிமெண்ட் கட்டடம் கட்டிட்டா, கறுப்புங்க எப்படிதான் வலச போவும் ? பாவம் அதுங்களும் கூடி கொலவ வேணாமா ? என்னமோ போங்க. பாவம் தண்ணீக்கு என்ன பண்ணுமோ தெரியல. மறுபடி மேல் சிப்பிலிதான் போகணும்”

(13 கிலோ மீட்டர் தூரம் ஓடிக் கடந்தது கவர்மெண்ட் கெஸ்ட் அவுஸ் கண்ணில் பட்டதில் தெரிய வந்தது)

“சார், அவ்ளோ பேர் இருந்தாங்க, ஒரே நிமிஷத்துல ஒருத்தரையும் காணோம், நல்லவேளையா கண்ணன்னு ஒருத்தரு வந்தாரே அவரு பிடிச்சி இழுத்து வந்ததால் தப்பிச்சேன். சட்டையெல்லாம் கிழிஞ்சி போச்சி. கூட இருந்த ஜவகர வேற காணோம்”

“உங்கள யாரு அவ்ளோ கிட்ட போயி படமெடுக்கச் சொன்னது, மைக்ல தகவல் வந்ததும் டென்ஷன் மண்டைக்கு ஏறிடுச்சி. செவள பத்திரமா ஜவகர கூட்டியாந்து எங்காளுங்க கிட்ட விட்டுட்டான். ஜீப்ல கூட்டிகிட்டு வர்றாங்க, நீங்க கொஞ்சம் வெளிய போயி இருங்க”
(காத்திருந்த நேரத்தில் கேட்டது)

“சார் இன்னிக்கு யானைய வெறட்ட 300 ஊராளுங்கள கூட்டியாந்து, அவங்களுக்கு சோறு செஞ்சி போட வேண்டியதா போச்சி. இன்னிக்கு மட்டும் 30,000 ரூபாக்கு பட்டாசு வாங்கி வெடிச்சோம், மத்த செலவெல்லாம் சேத்து ஒன்ற லட்சம் ஆகிடுச்சி. இதோட 13 நாளு. சீக்கிரமா பில்ல அனுப்பச் சொல்லுங்க. இன்னும் எத்தன நாளைக்குதான் யானைங்கள வெறட்டறதோ தெரியல. இன்னிக்கு பிரஸ்காரங்க உள்ள வந்து, ஒரே பிரச்சினையாகிடுச்சி”

“சார், ஒகே சார். பில் பாஸானதும் அனுப்பிடுறேன் சார். இன்னிக்கே வந்துட்டாலும், நாளைக்கு நான் நேர்ல வந்துடறேன் சார். 300 னு போடுறத, 400 னு போட்டா, இங்கேருக்க ஆளுங்கள இன்னும் கொஞ்சம் நாளைக்கு சரி கட்டலாம். ஒகே சார். நன்றி சார்”

பிரகாஷ் சுகுமாரன்

prakashvlr@gmail.com

பட்டம் பற... பற... காத்தாடி வெங்கடேசன் கோ.செங்குட்டுவன்

பட்டம் பறக்க விடுவது என்பது சிறுவயதில் நமக்குக் கிடைத்தச் சுகமான அனுபவம். இந்த அனுபவத்துக்காக நாம் பட்டபாடு... அப்பப்பா சொல்லி மாளாது. நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் அந்த அனுபவங்கள் ஒளிந்திருக்கின்றன. அவையெல்லாம் நம் குழந்தைகளுக்கு இன்றும் கிடைக்கின்றதா? முழுமையாக என்று இல்லாவிட்டாலும்கூட, இன்றும் குழந்தைகள் பட்டம்விட்டுக் கொண்டோதான் இருக்கிறார்கள்.

திருச்சியிலோ அல்லது கோவையிலோ வானில் பட்டங்கள் பறந்து கொண்டிருந்தால், அவை விழுப்புரம் பட்டங்களாகத்தான் இருக்கும் என மகிழ்ச்சியுடன் சொல்கிறார் வெங்கடேசன் (வயது 48). விழுப்புரம் வடக்கு ஐயனார் குள வீதியில் 40 ஆண்டுகளாகப் பட்டம் செய்யும் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருபவர் இவர். பட்டம் என்று சொல்கிறோமே இந்தக் காத்தாடிக்குப் பேர் போனது கொல்கத்தா தானாம். அங்கு மக்களின் மகிழ்ச்சி பட்டங்களாகப் பறந்து கொண்டிருக்கும். இதற்காக, கொல்கத்தாவுக்குச் சென்று சிலநாட்கள் தங்கியிருந்து தொழில்முறை குறித்து வெங்கடேசன் கற்று வந்திருக்கிறார்.

பட்டம் செய்வதற்கு முக்கியத் தேவையான அந்தக் குச்சி(பேம்)கூட கொல்கத்தாவிலிருந்து விழுப்புரத்துக்கு வரவழைக்கப் படுகிறது. பட்டம் செய்யும் தொழிலானது தமிழ்நாட்டில் சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக விழுப்புரத்தில்தான் நடக்கிறது என்று சொல்லும் வெங்கடேசன், 'இப்போதும் கூட திருச்சிக்கு அனுப்புவதற்காகப் பட்டங்களை செய்து கொண்டிருக்கிறேன்' என்கிறார். இப்படியாகத் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் புதுவையில் இருந்தும் இவருக்கு

‘ஆர்டர்கள் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலில் வெங்கடேசனின் மிகப்பெரிய மூலதனமே அவரது உழைப்புதான். காலை ஏழு மணிக்கே தனதுப் பணியைத் தொடங்கிவிடுகிறார். இரவு வரை இது தொடர்கிறது.

‘கொஞ்சம் சோர்ந்துவிட்டால் அவ்வளவுதான்’ என்று சிரித்துக் கொண்டே சொல்லும் போது, அவரது உதடுகள்தான் அசைகின்றனவே தவிர, அவரது கைகளும் கண்களும் வேலையின் மீதே கவனமாக இருக்கின்றன. ‘இப்படி சோம்பல் இல்லாமல் உழைத்தால், எப்படியும் மாதம் ஒன்றிற்கு 3ஆயிரம் பட்டங்கள் வரை செய்து விடலாம்’ என்கிறார் வெங்கடேசன்.

‘சரி. குழந்தைகளின் அன்றாட நடவடிக்கைகளில் பெரும் மாற்றம் வந்துவிட்டச் சூழலில், இந்தத் தொழிலில் பாதிப்பு இல்லையா?’ கேட்டேன்.

‘இல்லை’ என்று சொல்லும் அவர், ‘தமிழ்நாட்டின் எங்கோ ஒரு மூலையில் பட்டங்கள் பறந்து கொண்டே இருக்கிறது’ என்கிறார். அதே நேரம் பட்டம் தொழில் முன்பு போல இல்லை எனும் உண்மையையும் அவர் ஒத்துக்கொள்கிறார். இதற்கு வெங்கடேசன் சொல்லும் காரணம், ‘மாஞ்சா நூலுக்கு விதிக்கப்பட்டத் தடைதான்’.

சென்னையில் கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மாஞ்சா நூல் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகள், இந்தத் தொழிலையும் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. அப்போதெல்லாம் பட்டம் விடுவது, போட்டிக்கான ஒரு விளையாட்டாக, ஒருவரதுப் பட்டத்தை இன்னொருவர் வானத்திலேயே வெட்டுவது, வீரவிளையாட்டாக இருந்தது. இதற்கு முக்கியத் தேவை, மாஞ்சா ஏற்றிய நூல். இப்போது மாஞ்சா நூல் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்தினால் காவல்துறை நடவடிக்கைக்கு ஆளாக வேண்டும்.

இதனால், வெங்கடேசன் பயன்படுத்தி வந்த, மாஞ்சா போடும் 2 இயந்திரங்கள் ஓரங்கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பட்டம் பறக்க விடுவது, இப்போது பொழுது போக்குக்கான நிகழ்ச்சியாக மாறிவிட்டது. ஆனாலும், பட்டங்கள் பறந்து கொண்டு தான். இந்தத் தொழிலின் எதிர்காலம்?

‘உடலில் தெம்பு இருக்கிறவரை இதில் என் உழைப்பு இருந்து கொண்டிருக்கும்’ என்று உறுதியுடன் சொல்லும் வெங்கடேசன், ‘இதைக் கற்றுக்கொள்ள முன்வருபவர்களுக்குச் சொல்லித் தரவும் தயாராக இருக்கிறேன்’ என்கிறார்.

நீண்ட நேரம் ஆகிவிட்டது. அவரதுப் பணியில் மேலும் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. அவரிடமிருந்து விடை பெற்றேன்.

நீங்களும் 'காத்தாடி' வெங்கடேசனுடன் பேச விரும்பினால், 9677559979 எனும் எண்ணில் தொடர்பு கொள்ளலாம்..!

கோ.செங்குட்டுவன்

ko.senguttuvan@gmail.com

வாழ்க்கை குறிப்பு, எங்குப் பிறந்தார்.. என்ன செய்தார். என்றெல்லாம் நூலைக் கொண்டு செல்லாமல், பண்டிதரின் வாழ்க்கை நோக்கமாக அமைந்திருக்கின்ற அவரது சமூகச்சீர்திருத்தக் கொள்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து அனைத்துக் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்பது மிகச் சிறந்த ஒரு விசயம் என்றே கருதுகிறேன். பண்டிதரின் தமிழன் பத்திரிக்கையிலிருந்து சிறு கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக முதற்பகுதியில் இணைந்திருப்பவை சொல்லும் செய்திகள் பண்டிதரின் சிந்தனையில் முழுமையாக ஒடம்பெற்றிருந்த சமூக நிலையை வெளிக்காட்டுவதாக அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக,

- அக்கால பெண்களின் கல்வி அபிவிருத்திக்கு யார் தடையாக இருக்கின்றனர் என்ற அலசல்
- மக்களிடையே கல்வி அறிவு பெருகுவதால் நன்மையா அல்லது சாதிப்பற்று பெருகுவதால் நன்மையா என்ற அலசல்
- விதவைப் பெண்களின் துன்பங்கள், அவர்களை மறுமணம் செய்து கொடுக்காமல் துன்பத்தில் ஆழ்த்தும் ஆண் சமூகத்தின் மீதான தனது கண்டனம்
- சாதிபேதம் ஏற்படுத்தும் சமூகச்சீரழிவு
- சமயக்கூடங்களில் சாதிகளும் வேஷங்களும்
- மனிதன் தன்னை எப்படி உயர்த்திக் கொள்ள வேண்டும்
- சாதிகளற்ற சமுதாயம்

...என அமைந்திக்கும் கட்டுரைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

இதன் தொடர்ச்சியாக அமைந்திருக்கும் புத்தரைப்பற்றியும் பௌத்தத்தைப் பற்றியும் பண்டிதர் எழுதிய நீண்ட கட்டுரை ஒன்றும் இடம்பெறுகின்றது. இது புத்தரின் வரலாற்றை விரிவாக எடுத்துரைப்பதோடு பௌத்த கொள்கைகளை விளக்கும் வாசிப்புப்பொருளாகவும் அமைந்துள்ளது.

அயோத்திதாசப் பண்டிதரைப்பற்றிய அறிஞர் அன்புபொன்னோவியம் அவர்களின் விரிவான கட்டுரை இந்த நூலுக்குத் தனிச்சிறப்பினை வழங்குகின்றது. காரணம், பகுதி பகுதியாக சில கட்டுரைகளின் வழி பண்டிதரைப்பற்றிய அறிமுகத்தை முதல் பகுதியில் பெறும் வாசகர்களுக்கு ஒரு தொகுப்பாக இக்கட்டுரை அமைந்திருப்பதே எனலாம். இக்கட்டுரையில் தமிழன் பத்திரிக்கையில் பல பகுதிகளிலிருந்து தகவல்களைப் பதிந்து அதற்கான தனது கருத்துக்களையும் வழங்கி சீர்திருத்தக்கருத்துக்கள் அக்கால கட்டத்திற்கு எத்தகைய தேவையாக அமைந்தன என்று வலியுறுத்துவதோடு அச்சீர்திருத்தக்கருத்துக்கள் தொடர்ந்து ஒரு சிலரால் பிற்காலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நிலையில் அயோத்திதாசர் அம்முயற்சிகளுக்கு

முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தமையின் முக்கியத்துவத்தைப்பதியும் ஆவணமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது எனலாம்.

இந்த நூலில் தொகுப்பாசிரியர் புகைப்படங்களோடு வழங்கியிருக்கும் சில நூல்களைப் பற்றிய தகவல்கள் சுவாரசியமாக உள்ளன. பண்டிதர் எழுதிய "தென்னிந்திரர் தேச புத்த தர சாஷியக்காரர்களில் ஒருவளாகிய பாரதமாதா ஒளவையார் எனும் ஸ்ரீ அம்பிகையம்மன் வரலாறு", "அரிச்சந்திரன் பொய்கள்" என்பனவற்றோடு திரிசிரபுரம் ஆ.பெருமாள் பிள்ளை எழுதிய "ஆதி திராவிடர் வரலாறு" (1922) ஆகியவற்றைக்குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். நான் தேடி மின்னாக்கம் செய்ய நினைக்கும் நூற்களின் பட்டியலில் இவையும் இப்போது அடங்கும்.

தென்னிந்திய ஆதிதிராவிட அமைப்புக்கள் பற்றிய செய்திகளும் "தமிழ்நாடு தமிழருக்கே" என்ற கருத்தியலின் ஆரம்பக்கால முயற்சிகளைப்பற்றிய தகவல்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

கல்வி அறிவு ஒன்று மட்டுமே மனிதக்குலத்தை உயர்த்தக்கூடியது. அந்தக்கல்வி என்பது ஒரு நாட்டின் மக்களுக்கு எந்தப்பாரபட்சமும் இல்லாமல் வழங்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தினை அயோத்திதாசார் தனது காலத்தின் தேவையறிந்து வலியுறுத்தியிருக்கின்றார். அந்த வேண்டுகோள் இன்னமும் முழுமையாக நிறைவடையவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகத்தான் உள்ளது.

- மக்களும் அவர்களின் நோக்கமும், என ஆராயும் போது,
- அறிவாளிகள் தாம் தங்கள் அறிவால் மக்களையும் நாட்டையும் வழி நடத்த வேண்டும்,
- ஆட்சியிலுள்ளோர் ஆளுமையில் அறத்தைக் கடைபிடித்தலின் அவசியம்,
- வணிகர் எத்தன்மைகளுடன் வணிகம் செய்யவேண்டும்
- வேளாளர் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ற விவசாயத்தை எவ்வாறு திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்த வேண்டும்

..என விவரிக்கும் பண்டிதரின் கருத்துக்களும், புராணக்கதைகள் என்பன மக்களை மூடர்களாக்காமல் மக்களின் அறிவு விருத்திக்கு உதவுவனவாக இருக்க வேண்டும் என விவரிக்கும் பகுதிகளும் ப்ளேட்டோவின் "தி ரிப்பப்ளிக்" நூலில் சாக்ரட்டீஸ் அடிமண்டிசுடன் பேசும் உரையாடல்களைத்தான் எனக்கு நினைவூறுத்தின.

சமூக சீர்திருத்தம் என்பது எல்லா மக்களுக்கும் சமதர்மமாக, எல்லோரும் குடிமக்களே என்ற பார்வையுடன், மக்களுக்கான நீதி குறையாது அமைந்திருக்க வேண்டியது அரசின் தலையாய கடமை . அதனை வலியுறுத்தும் பண்டிதரின்

எழுத்துக்கள் முக்கியமானவை. அதிலும் குறிப்பாக இன்றைய நடைமுறையில் மிக மிகத் தேவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிய பண்டிதரின் முயற்சியைச் சொல்லும் தொகுப்பாசிரியரின் கட்டுரை மிக அருமை.

நூலில் இடம்பெற்றிருக்கும் தகவல்களுக்கு இணைக்கப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்பு சேர்க்கின்றன. நல்லதொரு முயற்சி. அயோத்திதாசர் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புவோர் அனைவருக்கும் மட்டுமல்லாது சமூக நீதி, சமூக நலன் என்ற வகையிலான ஆய்வுகளில் ஆர்வம் காட்டுவோருக்கும் இது நல்ல நூலாக அமைகின்றது. நல்லதொரு நூலை வாசித்த திருப்தியை இந்த நூல் வழங்கியிருக்கின்றது!

நூல் கிடைக்குமிடம்;
கரிசல் பதிப்பகம்
வேளச்சேரி, சென்னை.
தொடர்புக்கு 04422451444
+919445376080
விலை ரூ 150/-

முனைவர். சுபாஷினி
தல்லைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
ksubashini@gmail.com

மனு தர்மம் குறித்து சில விளக்கங்கள் திரு. கௌதம சன்னா

அறிமுகம்: தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மடலாடற் குழுமமான மின்தமிழில் நடைபெற்ற ஒரு கருத்துரையாடலில் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட கேள்விகளையும் அதற்கான பதில் கருத்துக்களையும் இந்தப் பதிவில் தொகுத்து அளிக்கின்றோம்.

கேள்விகளை முன்வைப்பவர் டாக்டர். வீ.எஸ்.ராஜம்.

இவர் தமிழ்த்துறையில் இன்றைய காலகட்டத்தில் தரமான ஆய்வுகளை ஆய்வுலகிற்கு வழங்கியோரில் ஒருவராக இடம் பெறுகின்றார் . தமிழகத்தின் மதுரையில் பிறந்து, கல்விகற்று, தொழில் புரிந்து, பின்னர் வட அமெரிக்காவின் பிலடெல்ஃபியா மாநிலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு மொழி ஆசிரியருக்கு உதவியாளராகப் பணிபுரிந்து பின்னர் மொழியியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவர் இவர். ஆய்வுலகில் குறிப்பிடத்தக்க மூன்று நூற்களை வழங்கியிருக்கின்றார். அவை..

- Reference Grammar of Classical Tamil Poetry
- The Earlier Missionary Grammar of Tamil
- சங்கப் பாடல்களில் சாதி தீண்டாமை.. இன்ன பிற..

கேள்விகளுக்கு பதில் அளிப்பவர் திரு. கௌதம சன்னா.

இவர் தமிழகத்தில் வசிப்பவர். எழுத்தாளர், ஆய்வாளர், களப்பணியாளர். தமிழகத்தில் சமூகத்தின் விளிம்பு நிலை மக்கள், பெண்கள் ஆகியோரின் உரிமைகளை

முன்னிருத்தி பணியாற்றும் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராக சன்னா இருக்கிறார். தீவிரமான களப்பணியும் ஆய்வும் இவரது இலக்குகளாக இருக்கின்றன. மார்க்ஸ், பண்டிதர், அம்பேத்கர் குறித்த இவரது ஆய்வுகள் பரவலான கவனத்தைப் பெற்றவை. இவரது பேட்டிகள் சிலவற்றை மேற்கத்திய பல்கலைக் கழகங்கள் சில பதிவிட்டுள்ளன. ஆய்வுலகில் குறிப்பிடத்தக்க சில நூற்களை இவர் வழங்கியிருக்கின்றார். அவை..

- மதமாற்றத் தடைச்சட்டம் வரலாறும் விளைவுகளும்
- அயோத்திதாசப் பண்டிதர் (சாகித்ய அகாடமி வெளியீடு)
- Reading Other Side - Special Submissions Interview with Gowthama Sannah, <http://www.southasianist.ed.ac.uk/article/view/147>

சேரி சாதி தீண்டாமை.. குறித்த இவரது ஆய்வு தொடர், இணையங்களில் குறிப்பாக மின்தமிழ் தளங்களில் பரவலாக விவாதிக்கப்படுகின்றது.

-மின்தமிழ் மேடை ஆசிரியர் குழு

★★★★★

ராஜம்:

அன்புள்ள திரு சன்னா, வணக்கம். எனக்குள்ள சில ஐயங்களுக்கும் கேள்விகளுக்கு நீங்கள்தான் துல்லியமான விடையளிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் தமிழகத்தில் இருந்தவரை (1975) 'தலித்' என்ற சொல்லைக் கேள்விப்பட்டதில்லை. இந்தச்சொல்லின் பொருள் என்ன? இது எப்போது ஏன் தமிழகத்தில் புகுந்தது?

கௌதம சன்னா:

அன்புள்ள ராஜம் அம்மையாருக்கு வணக்கம். உங்களது கேள்விகளுக்கு என்னால் முடிந்த அளவில் விடையளிக்க முனைகிறேன்.

தலித் என்கிற வார்த்தை 1940களிலேயே மராட்டியத்தில் புழக்கத்திலிருந்த வார்த்தை. தலித் சமிதி என்கிற இயக்கம் அன்றைக்கு இருந்தது. ஆனால் அது எவ்வளவு வீச்சாகச் செயல்பட்டது என்பது குறித்த விவரங்கள் என்னிடம் இல்லை. சில வேளை அம்பேத்கரின் இயக்கத்தைக்கூட அது எதிர்த்துச் செயல்பட்டது. ஆயினும் 1972ம் ஆண்டு தலித் என்கிற சொல் திரும்ப வரலாற்றில் தோன்றியது. அமெரிக்காவில் கருஞ்சிறுத்தைகள் இயக்கம் (Black Panthers) ஒன்று இருப்பது உங்களுக்குத் தெரியும், அது நிறுவெறியை எதிர்த்து தீவிரமாக போராடியது, அந்த இயக்கத்தின் தாக்கத்தினால் மகாராட்டிரத்தில் 1972ஆம் ஆண்டு தோன்றியது "தலித் பாந்த்தர்ஸ்"

(தலித் சிறுத்தைகள்) இயக்கம் அதை முன்னெடுத்தவர்கள் மராட்டியத்தில் இடது சாரி மற்றும் அம்பேத்கரின் சிந்தனைகளால் உந்தப்பட்ட அறிவுஜீவிகள், பேராசிரியர்கள் மற்றும் போராட்ட குணமுள்ள இயக்கவாதிகள். இவர்கள் பெரும்பாலும் பட்டியல் சாதி வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர். இவர்களில் இடதுசாரி சிந்தனைக் கொண்ட பார்ப்பனர்கள் மற்றும் இடைச்சாதியினர் சிலர் இருந்தனர். தலித் என்கிற சொல்லுக்கு அவர்கள் கொடுத்த பொருள்... “மண்ணின் மைந்தர்கள்”; மண்ணில் தோன்றியவர்கள், வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்கிற பொருளில் அதைக் கையாண்டனர். இந்த இயக்கம் தீவிரமாக வளர்ந்து ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களின் இயக்கமாக மாறியது. பெண்கள் அதன் பின் திரண்டனர். அந்த இயக்கத்தின் தீவிரத்தினால் “தலித்” என்கிற சொல் இந்தியா மற்றும் உலக நாடுகளுக்குப் பரவியது. தொடக்கத்தில் அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான சொல்லாக இருந்த தலித் எனும் அரசியல் சொல்லாட்சி, நாளடைவில் குறிப்பிட்ட சாதிக்கான சொல்லாக குறுக்கப்பட்டது. அதன் பின் நீண்ட வரலாற்றுக் கீழறுப்புகள் இருக்கின்றன.

ராஜம்:

இந்த மகா அற்புதப்பிறவி மனுவும் ஒருநாள் செத்திருக்கவேண்டும், இல்லையா? இல்லை, ஓர் ‘அமானுஷ்யப்’ பிறவியாக, தான்தோன்றியாக உலவும் வரம் பெற்று உலவுகிறாரா?

கௌதம சன்னா:

இங்கே குறிப்பிடும் குறிப்புகள் உங்களுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருக்குமாயின் மற்றவர்களுக்கு உதவும் என நினைக்கிறேன். எனவே தவறாக எண்ண வேண்டாம்.

மனு என்பவர் மகா அற்புதப் பிறவியோ அமானுஷ்யப்பிறவியோ அல்ல. எல்லாவிதமான ஆசைகளும் விருப்பங்களும் கொண்ட மனிதப் பிறவியே. மின் தமிழ் மடலாடற் குழுமத்தில் மனுவைப்பற்றி பேசியவர்கலுக்கும் சேர்த்தே இங்கு என்னுடைய பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேன். எனவே இந்த விளக்கம் சற்று விரிவாகவே இருக்கும்.

- மனு ஸ்மிருதி குறித்து என்னுடைய பதில்களைப் படித்த சிலரிடத்தில் ஒருவித மூட நம்பிக்கை இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். சமஸ்கிருத இலக்கியங்கள் அத்தனையும் பார்ப்பனர்களின் படைப்பு போல நம்புகிறார்கள் என்பதுதான் அது. அதனால் மதி திருகி மோதுகிறார்கள். எனவே மனுவைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மனு வாழ்ந்த காலத்தின் சமூகச் சூழலை கொஞ்சம் விளங்கிக் கொண்டால் எளிதாக இருக்கும்.

- இந்தோ ஆர்ய இலக்கியங்கள் எனப்படும் வேதம், ஸ்மிருதி உள்ளிட்ட அடிப்படை இலக்கியங்களில் பார்ப்பனர்களின் பங்களிப்பு இல்லை. உபநிடதங்களில் மட்டுமே அவர்களின் பங்களிப்பு தொடங்குகிறது. அதாவது பழைய இலக்கியங்களுக்கு உரை எழுதத் தொடங்கியதை கொண்டு இந்த மூட நம்பிக்கைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

- பண்டைய இந்தியச் சமூகத்தில் நாகர்கள் மற்றும் ஆரியர்கள் என இரு பெரும் பண்பாட்டுச் சமூக பிரிவுகள் இருந்தன. ஆரியர்களில் ரிக் வேத ஆரியர்கள், அதர்வண வேத ஆரியர்கள் (பசுவைப் போற்றுபவர்கள்) என இருபிரிவுகள். இவர்கள் எப்போதும் மோதிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

- இந்த ஆரியர்களில் முதலில் மூன்று வர்ண அமைப்புகள் இருந்தன அதன்படி பிராமணர், சத்திரியர் மற்றும் வைசியர். பிற்காலத்தில் சத்திரியர்களிலிருந்து நான்காம் வர்ணமான சூத்திரர் தோன்றினர். இவர்களை வர்ணாஸ் என்று அழைத்தனர் அதாவது வர்ணாஸ்ரமம். இவற்றிற்கு வெளியே இருப்பவர்கள் அவர்ணாஸ். இந்த அவர்ணர்களும் வர்ண அமைப்பில் திரிந்த அல்லது கலப்பு வர்ணத்தவர்களால் உருவானவர்கள். இந்த அமைப்பைப் பற்றின குறிப்பு ரிக் வேதம் புருஷ சுக்தத்தில் முதன் முதலில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் புருஷ சுக்தம் இடைச்செருகல் எனப் பிற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

- எனவே வர்ணத் தோற்றம் மனு விளக்கியதையே அனைவரும் பேசத் தொடங்கினர். மனுவின் உண்மையான பெயர் சுமதி பார்க்கவா. இவர் ஒரு வைசியர். கிமு 185ல் புஷ்யமித்திர சுங்கன் மௌரிய அரசாட்சியை ஒழித்து தமது தலைமையில் சுங்கர் வம்சத்தை நிறுவினான். இந்தியாவின் முதல் பிராமணர்களின் அரசு அது. இது சமூக குழப்பத்திற்கு வித்திட்டதால் அதை நியாயப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் அரசுக்கு உருவானது. அதன் அடிப்படையில் பல சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அதன் உச்சமாக சுமதி பார்க்கவா மனு ஸ்மிருதியை எழுதினார் அல்லது தொகுத்தார். அது கிபி 100 முதல் கிபி 200க்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இருக்கலாம். எனவே இப்போது மனு யாரென்று புரியுமென்று நினைக்கின்றேன்.

- ஆனால் ஏன் மனு கண்டிக்கப்படுகிறார். தமது தொகுப்பில் அவர் இந்தோ ஆர்ய சமூகத்தின் பிராமணர்களுக்குச் சமூகத்தின் உச்ச நிலையை உறுதிப்படுத்த ஏராளமான விதிகளை அதில் சேர்த்தார். அதே நேரத்தில் பெண்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் ஏராளமான தடைகளை விதித்தார். இதுதான் அடிப்படைக் காரணம். இதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. மனு ஒரு வைசியர் அதாவது வியாபாரி வர்ணத்தவர். வியாபார வர்க்கம் எப்போதும் ஆளும் வர்க்கத்திற்குச் சாதகமாகவே இருக்கிறதல்லவா அதுதான் அங்கேயும் நிகழ்ந்தது. ரிக் வேதத்தில் பெண்களுக்கு இருந்த பல உரிமைகளையும் மனு குழிதோண்டிப் புதைத்தார்.

- தீண்டாமை பற்றி சிலர் பேசும்போது மனுதான் அதை உருவாக்கினார் என்று பேசுகிறார்கள், அது தவறு - தீண்டாமை பற்றி மனுவின் கருத்து என்று ஏதுமில்லை. அவர் தீட்டை மட்டுமே பேசுகிறார். ஏனென்றால் அவர் காலத்தில் தீண்டாமை என்கிற கருத்தாக்கமே உருவாகவில்லை.

- இங்கு மடலாடற் குழுமத்தில் சிலர் சண்டாளர்களும் தலித்துகளும் ஒன்று என்று நினைக்கிறார்கள், அது முற்றிலும் தவறு. சண்டாளர்களுக்கும் தலித்துகளுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. அப்படியானால் சண்டாளர்கள் என்றால் யார்..?

‘இது மனு தரும் விளக்கம்.. சூத்திர தந்தைக்கும் பிராமணத் தாய்க்கும் பிறந்தவன்(ள்) சண்டாளனாகிறான்(ள்). இந்த கலப்பு மணம் வர்ண அமைப்பினை சிதைத்துவிட்டதால் இவர்களுக்குப் பிறந்த மகன்/மகளுக்குத் தனித்த ஏற்பாடு அவசியமாகிறது. அதை அனுமதித்தால் அது வழக்கமாகி வர்ண அமைப்பு முற்றிலும் சிதைந்து போகும் எனவேதான், சண்டாளர்களை வர்ண அமைப்பிலிருந்து தள்ளி வைப்பதுடன் அவர்களைக் கீழான நிலையில் வைப்பதை மனு விரும்பினார். எனவே சண்டாளர்கள் சுடுகாட்டின் ஓரம் வசிக்க வேண்டும். உடைந்த பாளையியில் உண்ண வேண்டும். நாயால் கொல்லப்பட்ட விலங்கின் இறைச்சியைச் சாப்பிடலாம் என்பன போன்ற கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார்.

- மனு குறிப்பிடும் பிராமணருக்கும் தற்கால பிராமணருக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்க முடியும் என்று நம்புவது எப்படியோ, அப்படியே, சண்டாளருக்கும் தலித்துகளுக்கும் உள்ள தொடர்பு இருக்கும் என நம்புவதும் ஓர் அறியாமை. மேற்கண்டகுறிப்புகள் மனு யார் என்பதை விளக்கியிருக்கும் என்று நம்புவதோடு அவரை உயர்த்திப் பிடிக்க நினைப்பவர்களுக்கும் ஒரு தெளிவைத்தரும்.

ராஜம்:

மனு செத்தபின் அவரது உடலை ... இடுகாட்டுக்கோ சுடுகாட்டுக்கோ அதை எடுத்துச்சென்று அந்தப் பிணத்தைக் கையாண்டவர் எந்தச் “சாதி”யினர் என்று தெரியவருகிறதா? அந்தப் பரமபுருஷனின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து கிளைத்த ‘குலம்/சாதி’ மனுவின் செத்த உடலைப் புதைத்தது/எரித்தது என்று தெரியவருகிறதா?

கௌதம சன்னா:

மனு செத்துப்போனவர்தான். அவர் இறந்திருந்தால் அவரது பிணத்தை சண்டாளர்தான் எரித்திருக்க வேண்டும் என்பது உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் சண்டாளர்கள் பிணத்தை எரிக்க வேண்டும் என்பது மனுவின் விருப்பமாக இருந்தாலும், எல்லா நேர்வுகளிலும் அப்படி நடக்கவில்லை. பல சண்டாளர்கள் மிகச்சிறந்த மேதைகளாக, குறுநில மன்னர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். சண்டாளர் பெண்கள் பேரழகிகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களை மணம் புரிந்து கொள்ள மன்னர்களும் விரும்பினார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. சண்டாளர்கள் ஆர்ய பண்பாட்டினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது இதன் மூலம் விளங்கும்.

நீங்கள் கேட்டது போல அந்தப் பரம புருஷனின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து கிளைத்த குலம்/சாதி மனுவின் செத்த உடலைப் புதைத்தது எனக் கேட்டிருக்கின்றீர்கள். மனு ஒரு பரமபுருஷனல்ல. ஆனால் மனு குறிப்பிடும் பரமபுருஷன் அவனது உடலிலிருந்து நான்கு வர்ணத்தவர்கள் மட்டுமே பிறந்ததாகச் சொல்கிறார். அவர் சொல்லும் பரமபுருஷனின் வாயிலிருந்து பிராமணரும், தோளிலிருந்து சத்திரியரும், தொடையிலும் வைசியரும், காலிலிருந்து சூத்திரர்களும் பிறந்தார்கள். இவர்களுக்குப் பிணத்தை புதைக்கும் பணியைக் கொடுக்க மனுவிற்கு விருப்பமில்லை. அதனால்

தான் வர்ணத்தில் திரிந்தவர்களுக்கு அத்தொழிலைக்கொடுக்க வேண்டும் எனக்கட்டாயப்படுத்துகின்றார்.

- மேலும் மனுவின் பிணத்தை எரித்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்தோ ஆர்ய சமூகம் புதைக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அது நாகர்களின் பழக்கம்.

எனவே.. மேற்கண்ட விளக்கங்கள் சிறு ஒளிக்கீற்றை வழங்கும் என நம்புகிறேன். இந்த மனுவுக்கும் மனு நீதி சோழனின் மனுவுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. தங்களை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதிக் கொள்ளும் சிலர் இந்தோ ஆர்ய பண்பாட்டைப் பார்த்து துடு போட்டுக் கொள்வது ஒரு நகைச்சுவை.

ராஜம்:

மனுவின் பிணத்தை யார் எரித்திருந்தாலும் அவர்களுக்கு அந்த “தீட்டு” இருந்திருக்கவேண்டும்! அதை நினைத்துப்பார்க்காமல் ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவினர்மேல் மட்டும் அந்தத் தீட்டை ஒட்டுவது நேரியதன்று. ஆனாலும் அந்த மனுசர் சண்டாளர்களுக்கு இவ்வளவு கொடுமையான கட்டுப்பாட்டை விதித்திருக்கவேண்டாம். தான் செய்ய அருவருக்கும் ஒரு செயலைச் செய்தவர்களுக்கு நன்றிசொல்லாமல் கீழ்நிலைப்படுத்தி வைத்த அவலத்தை என்னவென்று நோவது? மருத்துவப் படிப்பில் புகுந்த எல்லாருமே பிணத்தைத் தீண்டாமலா படிப்பை முடித்திருப்பார்கள்? அவர்களுக்குத் “தீட்டு” இல்லையாம்! ஆனால், இயற்கையின் அவலத்தால் மாதவிலக்குப் பெறும் பெண்களுக்குத் தீட்டாம்! காஞ்சிப் பெரியவர் பெண்கள் கல்லூரிக்குள் நுழையவே தயங்கி, மாட்டையும் கன்றையும் முதலில் போகவைத்து அந்த இடங்களைத் “தூய்மையாக்கி” அங்கே நடந்தாராம். சிருங்கேரி மடத்து ஆச்சாரியார் எங்கள் கொள்ளுப்பாட்டியின் வீட்டிற்கு வந்தபோது (விதவையான) என் பெரியபாட்டியை ஆச்சாரியார் கண்களில் படாமல் மாடிக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள்! இத்தனைக்கும் ... மானிகை மாதிரி இருந்த அந்தப் பெரிய வீட்டில் “பாதபூஜை”க்காகச் செலவழித்த பணத்தில் அந்தப் பாட்டியின் பங்கும் இருந்தது! கைம்பெண்ணைப் பார்த்தாலே “தீட்டு” ஒட்டிக்கொண்டுவிடுமோ? கொடுமை.

கௌதம சன்னா:

மேலும் மனுவின் மீது ஏன் கடும் வெறுப்பு உருவானது என்பதைப் புரிந்து கொள்வது கடினமல்ல. உங்களின் கேள்வியின் படியே பிராமணப் பெண்கள் மீது நடத்தப்பட்ட நேரடி தாக்குதலும் மனுவின் மீது வெறுப்பு வர ஒரு காரணமே. ஏனென்றால், அவர் பெண்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கும் அவர்ணர்களுக்கும் விதித்த கடும் கட்டுப்பாடுகள், தண்டனைகள் கொடுமையானவை என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இல்லை. பிராமணர்களுக்கான அனுகூலமாக அதை மேற்கொண்டார் என்பதில்தான் வெறுப்பு உருவாகிறது. எனவே அந்த அனுகூலங்களை அனுபவித்தவர்கள் மனுவை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஆதரிக்கலாம், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் ஏன் ஆதரிக்க வேண்டும்?

குறிப்பாக, இந்தோ ஆர்ய பண்பாட்டுப் பெண்களுக்கு அவர் இழைத்த மூன்று கொடுமைகளைப் பார்க்கலாம்.

1. பெண்களுக்குப் பூணூல் உரிமையை மறுத்து அவர்களுக்குக் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பைத் தடுத்தது.
2. குழந்தை திருமணத்தை நியாயப்படுத்தியது.
3. விதவைகள் உடன் கட்டை ஏறவேண்டும் என்று அதற்கு மத அங்கீகாரம் கொடுத்தது.

இந்த மூன்றும் பெண்களுக்கு எதிராக மனு மேற்கொண்ட பண்பாட்டு போர் என்றே பார்க்கிறேன். பல நூற்றாண்டுகளாகப் பெண்கள் அனுபவித்த பல கொடுமைகளுக்கு இவையே அடிப்படையாக இருந்தன என்றால் மிகையல்ல.

மேலும், மனுவின் ஆதரவாளர்கள் பெரும்பாலும் பிராமணர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆனால் அவர்கள் நினைத்தால்கூட மனுவை இக்காலத்தில் முழுமையாகப் பின்பற்ற முடியாது.

உதாரணமாக, மாட்டுக்கறியைப் பிராமணர்கள் எப்படிச் சாப்பிட வேண்டும், அதன் வகைகள் எத்தனை, குறிப்பாகப் பசு மாட்டுக்கறியைப் பிராமணர்கள் தானம் பெற்று அதை எப்படி தமது குழுவிற்குள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும். சடங்குகளில், யாகங்களில் கொழுத்த பசுவினைக் கொண்டு அதை எப்படி யாகம் வளர்ப்பவர்கள் பங்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஏராளமாகச் சலுகைகளைப் பிராமணர்களுக்கு அளித்தார். மனுவைப் போற்றும் அவரது பக்தர்கள் இதைப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும் என நினைக்கிறேன்.

பெண்கள், நாகர்கள் மிலேச்சர்கள், அவர்ணர்கள், தஸ்யூக்கள் ஆகியோர் மீது மனு காட்டிய வெறுப்பு.. எல்லாம் வரலாறாக இருக்கிறது. சுய சாதிப் பற்றோ, பிறசாதி வெறுப்போ ஆய்வுக்கு உதவாது என்பதை மக்கள் உணர்வார்கள் என நினைக்கிறேன். மற்றபடி மனுவின் அறிவாற்றலை நான் மதிக்கிறேன். ஆனால் அவரது கொள்கைகளை வெறுக்கிறேன்.

ராஜம்:

நேரம் ஒதுக்கிப் பொறுமையாக என் வினாக்களுக்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்! மிக்க நன்றி, திரு. சன்னா!

பலவற்றைப் புதிதாகத் தெரிந்துகொண்டேன். மிக்க நன்றி!

மனு செத்தாலும் “மனுதர்மம்” சாகவில்லை, சாகாது என்றே தோன்றுகிறது.

நாகர்கள் பற்றி நீங்கள் சொன்ன குறிப்பு எனக்குள் நெடுநாளாக உறுத்திக்கொண்டிருந்த ஒரு கருத்தை உறுதி செய்தது, திரு. சன்னா! மிக்க நன்றி!

நாகர்களைப்பற்றி நீங்கள் தனியாக ஒரு பதிவாகவோ கட்டுரையாகவோ எழுதினால் பலருக்கும் தெளிவு பிறக்கும்.

பொதுவாக ... நாகலோகம் என்றால் “பாதாள உலகம்” என்றே பொருள் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள்.

பீமனோ அர்ஜுனனோ ... அவன்கூட நாகலோகத்திலிருந்து ஒரு பெண்ணை மணம் செய்துகொண்டானாமே? நான் புராணப்படிப்பில் ரொம்பவே மட்டம் (weak)!

நாகநாடு (சிலப்பதிகாரத்தில் வழங்குகிறது), நாகலோகம், நாகர்வாழ் மலை (மணிமேகலையில் வருவது) இதெல்லாம் கண்காணாத பாதாளலோகம் இல்லை என்பது என் கருத்து.

ஜா. கௌதம சன்னா

g.sannah@gmail.com

சேரி சாதி தீண்டாமை - 9

சேரிகளின் தோற்றம் பற்றின அம்பேத்கரின் கோட்பாடு எழுப்பும் இடைவெளிகள்..
கௌதம சன்னா

சேரிகள் உருவாக்கம் பற்றின அம்பேத்கரிகளின் -- கருத்துகள் அடிப்படையான ஒரு தளத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளன. என்றாலும் நம் காலத்தில் அவரது கருத்துகளைப் புரிந்துக் கொள்வதில் உள்ள இடர்பாடுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதில் முக்கியமானது சேரி என்கிற சொல்லாட்சி. தற்காலத்திய புரிதலுக்காக மட்டுமே அந்த வார்த்தை இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அம்பேத்கர் இரண்டு விதமாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

- கிராமத்திற்கு வெளியே உள்ள குடியிறுப்பு separate settlement
- ஒதுக்கப்பட்ட தனிக் குடியிறுப்பு Ghetto

இந்த இரண்டு சொற்களும் தமிழகத்திற்கு புதிதானவை. ஆனால் சேரி என்ற பொருளில் நெடுங்காலம் நிலவி வருபவை. தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சேரி என்பது பொதுச் சொல், அது குறிப்பிட்ட சாதிக்கானதும் அல்ல.. எனவே தீண்டத்தகாதவர்கள் என ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் வசிக்கும் குடியிறுப்பையும் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் குடியிறுப்புகளையும் ஒப்பு நோக்கியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இனி அம்பேத்கரின் ஆய்வில் உள்ள இணக்கங்களையும் இடைவெளிகளையும் வரிசைப்படுத்திக் கொள்வோம்.

1. அம்பேத்கரின் ஆய்வில் அவர்க கையாண்ட முறை அன்றைய காலத்திய ஆய்வு முறையாக இருந்த மேற்கத்திய ஆய்வு முறை. ஆயினும், அம்பேத்கர் அடிப்படையில் ஒரு மானுடவியல் மாணவர் மற்றும் ஆய்வாளர். கூடுதலாக அம்பேத்கர் மானுடவியல் மட்டுமின்றி பண்பாட்டு மானுடவியல் ஆய்வாளராக கடும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டிருந்தார். சொல்லாப்போனால் பண்பாட்டு மானுடவியலின் இந்திய நிறுவனர் என்று அம்பேத்கரை சொன்னால் அது தவறாகிவிடாது. மேலும், மானுடவியல் ஆய்வின் அடிப்படையில்தான் உலகலாவிய மனித இன குடியேற்றப் போக்கு சாத்தியப்படுத்திய அமைப்பினை முன்னிருத்தி சேரிகள் உருவாக்கத்தினை அம்பேத்கர் கண்டடைந்தார். அதன்படி கிராம அமைப்பு இரண்டாக தொடக்கம் முதலே இருக்கிறது என்பது அவரது கணிப்பு. அதற்கு அவர் கொடுத்த இரண்டு உதாரணங்கள் போதுமானதாக இல்லை என்பது ஒரு குறையாக இருக்கிறது. பண்டைய சமஸ்கிருத இலக்கியச் சான்றையும், மகர் குடியிறுப்பு பற்றின சான்றையும் தந்துள்ளார். அதில்

மகர் பற்றின உதாரணம் மிக அண்மைகாலத்தை சேர்ந்ததாக இருப்பதால் அதை வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தோடு ஒப்பிடுவதற்கு போதுமானதாக இல்லை என்கிற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இது கடக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான கேள்வி... (காண்க முந்தைய கட்டுரை)

2. தமது நூலில் அம்பேத்கர் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டது இந்தோ ஆரிய பண்பாட்டின் அடிப்படையில் அமைந்த சமூக அமைப்பினைத்தான். அதாவது பண்டையக் காலத்து வடஇந்திய சமூக அமைப்பினை. தென்னிந்திய சமூக அமைப்பு பற்றி அவர் தமது ஆய்வில் குறிப்பிடவில்லை. இது ஓர் இடைவெளியாகவே நிற்கிறது.

3. அவர் தமது தீண்டத்தகாதவர்கள் நூலில் கிராமம் என்பதை இரட்டை அலகாக மட்டும் எல்லையாக வைத்து ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டார். எனவே அதற்கான புதிரை மட்டுமே அவர் விடுவித்தார். ஆனால் இந்திய கிராம அமைப்பு பொதுவாக நோக்கும்போது இரட்டை அலகாக காணப்பட்டாலும், அந்த இரட்டை அலகிற்குள் பல பிரிவுகளாக குடியிறுப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றி வேறு சில கட்டுரைகளில் அவர் ஆராய்ந்திருக்கிறார். எனவே அவற்றை இணைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

4. கிராம அமைப்பின் பரிணாம வளர்ச்சி மற்றும் பலவாறாக பல்கிப் பெருகிய காரணங்கள் ஒற்றைத் தன்மையோடு இருக்கவில்லை. வரலாற்றின் பல கட்டங்களில் அது பலவாறாக உருமாறியிருக்கிறது. வர்ண அமைப்புகள், சாதிப் பிரிவினைகள், மத அமைப்புகளின் தோற்றம் மற்றும் பரவல், அரசுகளின் மாற்றம், « பண்டைய நகர அமைப்புகள் உருவான போது சேரிகளின் தன்மை மற்றும் தற்கால நகர உருவாக்கங்களின்போது சேரிகளின் வளர்ச்சிப் போக்கு ஆகியன அம்பேத்கரின் ஆய்வில் வேறு பல நூல்களில் சான்றுகளைக் கொடுத்திருக்கின்றார். அவற்றைக் கொண்டு அந்த இடைவெளியை நிரப்ப இனி அவற்றைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். இருந்தும் அவற்றில் தென்னிந்தியா பற்றின தரவுகள் குறைவே எனவே அவற்றை நமது ஆய்வில் பார்க்க வேண்டும்.

5. பின்னாளில் சேரிகள் மீது தீண்டாமை என்பது சுமத்தப்பட்டாலும், அவர்கள் அடிப்படையில் ஒரு போர் குடிகளாக தமது வாழ்க்கையை தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்று அம்பேத்கர் அவதானித்திருக்கிறார் அப்படியெனில் அவர்கள் தம்மை ஆளும் வர்க்கமாக எப்போதாவது மாறியிருக்க வேண்டும். அப்படி நடந்திருந்தால் அவர்கள் தமது குடியிறுப்பு அமைப்பை எவ்வாறு மாற்றி இருப்பார்கள் என்பதை இனி கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். அது குறித்த சில குறிப்புகளை அம்பேத்கர் தந்திருக்கிறார். அந்த குறிப்புகள் பெரும் வெளிச்சத்தை உருவாக்கம் சிறு பொறிதான். பார்க்கலாம்.

6. பல மொழிகள் உருவான இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இந்தப் பிரிவினைகள்

எவ்வாறு பண்பாட்டு எல்லைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. அல்லது அவை எவ்வாறு புதிய பெயர்களை எடுத்துக் கொண்டன.

7. சேரிகள் உருவான காலத்தில் ஒரு சிறு அலகாக தோன்றி, மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தின்போது அந்த அமைப்பு முறை தவறாமல் கடத்தப்பட்டதற்கான காரணம். மக்கள் தொகை அளவீடு மற்றும் பெருக்கம்..

8. ஆரியர், நாகர், தமிழர் மற்றும் திராவிடர் ஆகிய இனப், பிரிவுகள் இதில் எவ்வாறு அணுகப்பட வேண்டும்.

9. சேரி என்ற குடியிறுப்பானது முறையே வர்ண அமைப்பு, சாதியமைப்பு, மதங்களின் பிரிவுகள் பெருகியபோது, அரசுகள் உருவானபோதும், அவை உருமாற்றம் அடைந்தபோதும் எவ்வாறு மாற்றம் அடைந்தன போன்ற விவரங்களை பார்க்க வேண்டும்.

10. தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்கள் கடைபிடித்த தீண்டாமை முறைகள், அது எந்த சமூக பிரிவினர்களின் மீது அவர்கள் கடைப்பிடித்தனர்.

11. சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் பகுதியானது ஆளுமை செலுத்தும் பகுதியாக மட்டுமே எப்போதும் நிலவி வந்ததா, அல்லது அவர்களும் ஏதாவது ஒரு காலகட்டத்தில் தமது சமூகத் தகுதியை இழந்த சந்தர்ப்பங்கள் இருந்திருக்க வாய்ப்பிருக்குமா ?. சாதி இந்துக்களின் குடியிறுப்பில் உள்ள பிரிவுகள் தமது எல்லையை எவ்வாறு வரையறுத்துக் கொண்டன, அவற்றிற்கு இடையே உள்ள தூரத்தின் இடைவெளிகள் திசைகள் எதைக் குறித்தன. அவைகளுக்குள் ஏதாவது தீட்டு அல்லது தீண்டாமை வடிகங்கள் நிலவியதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

மேற்கண்ட கேள்விகளெல்லாம் அம்பேத்கரின் நூலினை பயின்றதனால் உருவானவை. எனவே இவை சேரியின் தோற்றம் மற்றும் பரவல் பற்றின் தெளிவை நமக்கு அளிக்க வல்லவை.

எனினும் அம்பேத்கரின் ஆய்வு முறையின் மீது பல குறைபாடுகள் சொல்லப்படுவதை அண்மைக் காலமாக கவனிக்க முடிகிறது. சேரிகள் அல்லது தலித்துகளின் குடியிறுப்புகள் உருவானதற்கான கல்வெட்டுகள், இலக்கிய, மற்றும் புராண சான்றுகளை ஏன் அம்பேத்கர் குறிப்பிடவில்லை. அதனால் அது ஆதாரமற்றதாக இருக்கிறதே என்று குற்றச்சாட்டாக கூட வைக்கப்படுகிறது. இதை எப்படி எதிர் கொள்வது. அதற்கான விடையை பின்வருமாறு விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தினை ஆய்வு எப்படி செய்கிறார்கள் என்பதை பார்ப்போம். அக்காலக் கட்டத்தை ஆய்வு செய்யும் போது கிடைக்கின்ற சான்றுகள் பெரும்பாலும் மண்ணுக்குள் புதைபுண்டவை பெரும்பாலும் கிடைக்கின்றன. அதாவது அவை அகழ்வாராய்ச்சியின் மூலம் கிடைப்பவை. அதில் குகை ஓவியங்கள், புதைப் பொருள்கள், புதைப் படிவங்கள், சுடுமண் சிற்பங்கள்,

பாண்டங்கள் உள்ளிட்ட பல பொருள்கள் அடக்கம். ஆனால் அவற்றைக் கொண்டு வரலாறு நிகழ்ந்தக் காலத்தினையும், ஒரு சிதைந்த சமூக சித்திரத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ளலாமே தவிர முழுமையான அமைப்பினைப் பெற முடியாது. அதற்கு என்ன மாற்று வழி என்று யோசித்த போதுதான், உலகில் நிகழ்காலத்தில் நிலவும் பண்டைய சமூக எச்சங்களைக் கொண்டு வாழ்ந்து வரும் சமூகங்களை ஆயும் முடிவிற்கு அறிஞர்கள் சென்றார்கள். அதில் முக்கியமானது மானுடவியல் ஆய்வுகள்.

அந்த ஆய்வின்படி, தற்கால உலகில் நிலவும் நவீன நாகரீகங்களைப் பற்றி எந்தவிதமான அறிமுகம் இல்லாமல், தாம் வாழும் வாழிடத்திற்கு அப்பால் ஒரு வளர்ந்த சமூகங்கள் இருக்கின்றன என்கிற எண்ணம்கூட இல்லாமல், காடுகளில் தனித்து வாழ்க்கின்ற சமூகங்களை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றனர். மார்கன், டார்வின் உள்ளிட்ட பலரும் அதைத்தான் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள். அப்படி பல்வேறு இன்னல்களுக்குப் பிறகு காடுகளில் வாழும் மக்களைக் கண்டபிறகு அவர்கள் வரலாற்றின் எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை அவதானிக்க முடியும். அப்படி பல்வேறு குழுக்களை ஆய்வு செய்யும் போது கிடைக்கின்ற பண்பாட்டு மற்றும் வாழ்நிலைச் சான்றுகளைக் கொண்டுதான் மானுடவியல் ஆய்வாளர்கள் ஒரு பின்னோக்கிய படிநிலை உருமாற்ற வரலாற்றைக் கண்டடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்காலம் கிடைக்கின்ற கல்வெட்டுகளோ அல்லது அரசர்கள் காலத்தில் கிடைக்கின்ற ஆவணங்களோ அதற்கு அவ்வளவாக உதவுவதில்லை. பண்டைக்கால சமூகங்களில் எச்ச மிச்சங்களைக் கொண்டு மட்டுமே அனுமானிக்கக்கூடிய வரலாற்று ஆய்வு இது. இந்த ஆய்வு முறையின் மீது விமர்ச்சனங்கள் வைக்கப்படலாம், ஆயினும் அக்காலத்தில் வேறு வழியில்லை. ஆனால் அப்படியான கடும் ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு மனித குலம் கண்டடைந்த உண்மைகளை பிற்காலத்திய அறிவியல் வளர்ச்சி பெருமளவில் உண்மை என உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

இது குறித்து அம்பேத்கர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

தொன்னெடுங் காலத்திற்கு முந்திய தோற்றுவாயைக் கொண்ட ஓர் அமைப்பைப் பற்றி நாம் ஆராய்கிறோம் என்பதை என்னை விமர்ச்சிப்பவர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது. தீண்டாமையின் தொற்றத்தைப் பற்றி விளக்கும் இப்போதைய முயற்சி திட்டவட்டமான விவரங்களைத் தரும் மூலாதாரங்களிலிருந்து வரலாற்றை எழுதுவது போன்றதல்ல. எத்தகைய மூலாதாரங்களும் இல்லமலேயே வரலாற்றைப் புனைந்தியற்றும் முயற்சி இது. அப்படி மூலாதாரங்கள் கிடைத்தாலும்கூட அவற்றுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட விசயத்துக்கும் நேரடித் தொடர்பு ஏதும் இருக்காது. இத்தகைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைமைகளில் ஒரு வலராற்றாசிரியர் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்த மூலாதாரங்கள் எதை மறைக்கின்றன அல்லது திட்டவட்டமான முறையில் உண்மையைக் கண்டறியாமலேயே அவை எவற்றை சூசகமாகக் கூறுகின்றன என்பதை அவர்கள் முன்னுணர் வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்

அவர்கள் கடந்தக்கால மிச்ச சொச்சங்களை, மரபெச்சங்களைச் சேகரிக்க வேண்டும், அவற்றை ஒன்றிணைத்து அது பிறந்தக் கதையைச் சொல்லும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த பணி உடைந்தக் கற்களிலிருந்து அங்கருந்த நகரை நிர்மாணிக்கும் ஒரு தொல்பொருள் ஆராய்கியாளரின் பணியைப் போன்றது. இந்தப் பணி சிதறிக் கிடக்கும் எலும்புகளையும் பற்களையும் கொண்டு மரபற்று ஒழிந்துப் போன ஒரு தொண்மைக்கால விலங்கை உருவகித்துக் காணும் ஒரு புதைப்படிவ ஆய்வாளரின் பணியைப் போன்றது. இந்த பணி தொடுவானத்தின் கோடுகளையும், குன்றுக் சரிவுகளையும் சாயல்களையும் அப்படியே மனதில் படம் பிடித்துக் கொண்ட ஓர் அற்புதமான இயற்கைக் காட்சியை வரையும் ஓவியரின் பணியைப் போன்றது. (அ.எ.பே தொகுதி 14-பக்கம் 9 தமிழ்)

எல்லா வரலாற்று ஆய்வுகளுக்கும் ஆய்வாளனின் கற்பனை என்பது அவசியமானது. கற்பனைத் திறன் அல்லது படைப்புத் திறன் இன்றி யாரும் தமது ஆய்வைத் தொடர முடியாது என்பது வரலாற்று ஆய்வின் அடிப்படை அம்சம். ஆனால் படைப்புத் திறனை ஓர் எல்லைக்குள் வைத்தே பயன்படுத்த வேண்டும், இல்லையெனின் வரலாற்று ஆய்வு என்பது வெறும் கற்பனைகளின் குவிலாகிவிடும். அதற்கு எல்லை என்பது என்ன.. இந்த அடிப்படையான கேள்விக்கு குறைந்தப்பட்ச பதில், குறைந்தப்பட்டமான வரலாற்று தரவுகள்தான். குறைந்தப்பட்ச சான்றுகளின்றி தொடங்கினால் அது வெறும் கதையாகவே நிற்கும். எனவேதான் சேரிகளின் உருவாக்கத்தை நோக்கின ஆய்வில் கற்பனை என்பது நிகழ்காலத்தில் வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கும் பண்டைய சமூகங்களின் எச்சங்களே. இதை மறுத்து கடந்தகாலத்தினை பற்றின சித்திரத்தைப் பெற முடியாது.

எனவே, சேரிகளின் தோற்றத்தைப் பற்றின உருவகத்தைப் பற்றின அறிமுகத்தை அடைந்தப் பிறகு பார்க்க வேண்டியது என்னவெனில் அவை எவ்வாறு பரிணாமம் பெற்றன, எவ்வாறு பரிமாணம் அடைந்தன என்பதைதான். அதற்கு துணை செய்யும் வகையில்தான் இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் தொகுக்கப்பட்ட கேள்விக் குறிப்புகள். இவைதான் இந்த ஆய்வின் திசையைத் தீர்மானிக்க வல்லவை என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

எனவே, அடுத்த இதழில் சேரிகள் உருவான காலத்தினை தோராயமாக கணக்கிட்டுக் கொண்டு அக்கால மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப அவைகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு இருந்திருக்கும் என்றும், அவை காலமாற்றத்தில் எவ்வாறு பெருகி இருக்கும் என்பதையும், பல்வேறு மொழிகளில் அவை எவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றன என்பதையும் தொடக்கமாகக் கொண்டு பார்ப்போம்.

[தொடரும்]

சோவியத் யூனியன் இதழ்கள் பற்றிய அறிமுகம்

கௌதம சன்னா

விளாடிமிர் இலியிச் லெனின் தலைமையில் இயங்கிய போல்ஷ்விக் கட்சி, 1917ஆம் ஆண்டு ஜார்ஜ் மன்னரை எதிர்த்து ரஷ்யாவில் புரட்சியினை நடத்தி ஆட்சியதிகாரத்தினைக் கைப்பற்றியது. வரலாற்றில் நவம்பர் புரட்சி என்று அது அழைக்கப்படுகிறது. உலகில் அமைக்கப்பட்ட இரண்டாவது கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சியாக அது அறிவிக்கப்பட்டது. புரட்சியினைத் தொடர்ந்து ரஷ்யாவினை சுற்றியுள்ள சிறு நாடுகள் அதன் தலைமையில் சேர்ந்தபிறகு சோவியத் கூட்டமைப்பு என்று அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டு, தேசிய இனங்களின் முழு அங்கீகாரம் கொண்ட நாடுகளின் கூட்டமைப்பாக அது விளங்கியது. இந்த ஜனநாயகப் பண்பினர் தமது கூட்டமைப்பில் உள்ள நாடுகளின் பண்பாடு மற்றும் இலக்கியங்களின் செழுமைகளை மற்ற நாடுகள் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் பல்வேறு முயற்சிகளை சோவியத் யூனியன் மேற்கொண்டது.

அந்த முயற்சியில் சோவியத் படைப்பாளிகளின் ஆகச் சிறந்த படைப்புகள் உலகின் பல்வேறு மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு, கோடிக்கணக்கான புத்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டு உலக மக்களிடம் கொண்டு போய் சேர்க்கப்பட்டன. இது ரஷ்யா மற்றும் சோவியத் கூட்டரசின் மக்களின் இலக்கிய மற்றும் வரலாற்று பங்களிப்பை உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டின.

அதில் ஒரு அங்கமாக சோவியத்தின் நிர்மாணக் கட்டமைப்பில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி உலகம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக "சோவியத் யூனியன்" என்ற இதழ் 1930ஆம் ரஷ்யாவின் மாபெரும் எழுத்தாளர் மார்க்சிம் கார்க்கி அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. அவர் மறைந்த பிறகு அந்த இதழ் வெளிவருவதில் தடைகள் வந்தன. பிற்பாடு சோவியத் அரசினால் அதிகாரப் பூர்வமாக 1950ஆம் ஆண்டு மீண்டும் தொடங்கப்பட்டு சோவியத் கூட்டரசு சிதறும் வரையில் தொடர்ந்து வந்தது. அது மட்டுமின்றி ரஷ்ய, தமிழ், வங்காளி, உருது, ஆங்கிலம், அரபு, சீன, பின்னிஷ், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், கிரேக்க, அங்கேரி, இத்தாலி, ஜப்பானிய, கொரிய, மங்கோலிய, போர்த்துகீசிய, ருமேனியா, செர்போ-குரோத்திய, ஸ்பானிஷ், வியட்நாமிய மொழிகளில் அது வெளியிடப்பட்டது.

மேற்கண்ட மொழிகளில் அது வெளியிடப்படும்போது அந்த மொழியில் நாட்டுடன் சோவியத் கூட்டரசுக்கு உள்ள அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு உறவுகள் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட கட்டுரைகள் படைப்புகள் அதில் பிரதானமாக இருந்தன, அதன் ஒரு பகுதியாக தமிழில் வெளியிடப்பட்ட சோவியத் யூனியன் இதழ்களில் ஒன்று இது.

சர்வதேசத் தரத்தில் தமிழ் எப்படிப் பயணிக்க முடியும் என்பதற்கு இந்த இதழ் ஒரு சான்று. மிக உயர்ந்த தரத்தில் வெளியிடப்பட்ட சோவியத் யூனியன் இதழ்களில் 1990 ஆண்டு வெளிவந்த இரண்டு இதழ்கள் 'தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வாசகர்கள் மட்டுமின்றி சர்வதேசத் தரத்தில் தமிழைக் கொண்டு செல்ல முயலும் அனைவருக்குமான பரிசாக வழங்குகின்றேன். ரஷ்ய புரட்சி 1917 நவம்பர் மாதம் 7ஆம் நாள் அதிகாரப் பூர்வமாக ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றியது. அது ஒவ்வோர் ஆண்டும் நவம்பர் 7 அன்று கொண்டாடப்படுகிறது. அதன் பரிசாக வாசகர்களுக்கு என்னுடைய சேகரத்திலிருந்து.

ஜா. கௌதம சன்னா

g.sannah@gmail.com

கவுதம் சன்னாவுடன் ஓர் நேர்காணல் - 15

செல்வன்

கவுதம் சன்னாவுடன் பேட்டி. பேட்டி எடுப்பவர் எடின்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஹ்யூகோ கொரிங்கே ...

பேரா யூகோ: ஆனால் அந்த வேலை நடக்கவில்லையெனில் அவர்களால் அதன்பின் ஜெயிக்க முடியாது. அதுதான் பிரச்சனையே.

சன்னா: அது உண்மைதான். அதனால் தான் ஒரு குழுவே வேலைசெய்கிறது என நான் சொன்னேன். இதில் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஒன்று என்னவெனில், கட்சியாக எங்களுக்கு ஒரு கூடுதல் தடையும் உள்ளது. அதாவது விடுதலைச் சிறுத்தைகளை பொறுத்தவரை நாங்கள் ஜெயித்த எம்பி அல்லது எம்.எல்.ஏ தொகுதியைத் தாண்டியும் மாநில அளவில் எங்கெல்லாம் தலித்துகள் பாதிக்கப்படுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் நாங்கள் பணியாற்றவேண்டிய நிலை உள்ளது.

பேரா யூகோ: உண்மை. ஆனால் இது நீங்கள் ஒரு கட்சியாக என்ன சாதித்துள்ளீர்கள் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறது. என்ன மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளீர்கள்? ஒரு இயக்கமாகப் பல மாற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளீர்கள். அடிக்கு அடி என்ற முழக்கம் மக்களின் மனதில் பதிந்து விழிப்புணர்வை உருவாக்கியுள்ளது. ஆனால் கட்சியாக மக்களிடம் என்ன மாற்றத்தை உருவாக்கியுள்ளீர்கள்?

சன்னா: நான் முன்பே சொன்னதுபோல், ஒரு கட்சியாக சமூகத்தில் எழும் பிரச்சனைகளில் மட்டுமே கவனத்தை செலுத்த முடியும். அப்பிரச்சனைகள் சமுதாயத்தை பிரதிபலிக்கின்றன. திருப்பி அடிக்க நாங்கள் சொல்கையில் முக்குலத்தோரும், வன்னியரும் மிகக் கடுமையான முறையில் தலித்துகளுக்கு எதிராக இருந்தார்கள். தலித்துகள் திருப்பி அடிக்கத் துவங்கியதும் அந்த மனப்போக்கு மாறிவிட்டது. இப்போது அவர்கள் கலவரத்தை உருவாக்குவதில்லை, சேரிகளைக் கொளுத்துவதில்லை, தலித்துகளைத் தாக்க மக்களைத் தூண்டுவதில்லை. சிறுஅளவிலான வன்முறைகள் பல இடங்களில் நடந்தாலும், பெருமளவில் மோதல்களைத் தூண்டும் மனப்போக்கு மாறிவிட்டது. ஆக நாங்கள் எதற்காக 'திருப்பி அடி' எனும் தந்திரோபாயத்தை இன்னமும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்? தேவை

ஏற்பட்டால் மட்டுமே கடைப்பிடிக்கவேண்டும் எனச் சொல்லலாம். இப்போது அவர்கள் அமைதியாக இருக்கையில்- அதாவது போருக்கு பின் அமைதி என்ற தூழல் உருவான நிலையில், அமைதியே ஒரே வழி. அவர்கள் அமைதியைக் கடைப்பிடிக்க முயலும் நேரத்தில் நாமும் அப்பாதையைக் கடைப்பிடிப்பதே சரி. ஆனாலும், எப்போது அடக்குமுறை மீண்டும் துவங்குகிறதோ அப்போது 'திருப்பி அடி' எனும் முழக்கம் மீண்டும் தேவைப்பட்டு பயன்படுத்தப்படும்- அது இப்போதும் நடைபெறுகிறது. நாங்கள் அதைக் கைவிடவில்லை

பேரா யூகோ: ஆனால் ஒரு கட்சியாக என்ன மாற்றங்களை நீங்கள் கொண்டுவந்துள்ளீர்கள்?

சன்னா: ஆம். அந்தக் கேள்விக்கு தான் வருகிறேன். நாங்கள் இயக்கமாக இருக்கையில் மக்கள் உணர்வின் அடிப்படையில் திரட்டப்பட்டு அரசியல் சக்தியாக மாறினார்கள். நான் முன்பே சொன்னதுபோல் இந்த அரசியல் உணர்வை ஒரு இயக்கமாக மாற்றிப் பயன்படுத்தும் அவசியம் இருக்கிறது. அரசியல் அதிகாரத்தை பெறவேண்டுமெனில் நாம் அரசியல் கட்சியாக மாறவேண்டும். இயக்கமாக அரசியல் சக்தியை அடையமுடியாது. இதுவரை எங்களுக்கு ஏராளமான சுதந்திரம் இருந்துள்ளது. யாரை எதிர்க்க நினைக்கிறோமோ அப்போது எதிர்க்கலாம், யாரைக் கண்டிக்க நினைக்கிறோமோ அப்போது கண்டிக்கலாம், யார் நம்மைக் கண்டிக்கிறார்களோ அவர்களை நம்பும் அவசியம் இல்லை. எங்கள் கொள்கை அடிப்படையில் அனைவரையும் கண்டித்தோம். கட்சியாக ஆனபின் தேர்தல் கமிஷன் விதிமுறைகளைப் பின்பற்றவேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இது ஒரு ஒழுங்குமுறையை விதித்து, யாரைக் கண்டிக்கவேண்டும், எப்படிக் கண்டிக்கவேண்டும் என்பதற்கான ஒழுங்குமுறையை எங்களைப் பின்பற்ற வைக்கிறது. இந்த வரம்புகளுக்கும் செயல்பட்டு அரசியல் கலாச்சாரத்துடன் பரிச்சயமாகும் தூழலில் இருக்கிறோம். இதுவரை தலித்துகள் அதிலிருந்து விலக்கப்பட்டு இருந்தார்கள். ஆனால் அது கடந்த பத்தாண்டுகளில் உருவாகத் துவங்கியுள்ளது. தேர்தல் பாதையில் நுழைந்தபின் இந்த அரசியல் கலாச்சாரத்தை நாங்கள் வளர்த்து வருகிறோம்

பேரா யூகோ: ஆனால் அடிமட்ட அளவில் இருக்கும் வாக்காளர்கள் அதை எதிர்பார்ப்பதில்லை. அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது வேலைவாய்ப்பு, வீடுகள், இலவசங்கள் ஆகியவற்றையே. ஒரு கட்சியாக, குறிப்பாக ஆளும்கட்சி கூட்டணியில் இருக்கையில், மக்களுக்கு இந்த வாய்ப்புக்களை நீங்கள் வழங்கமுடியாதா?

சன்னா: நாங்கள் ஆளும்கட்சி கூட்டணியில் இருக்கையில் ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் மட்டுமே அதை எங்களால் செய்யமுடிந்தது. ஏனெனில் விடுதலைச் சிறுத்தைகளை பொறுத்தவரை நாங்கள் ஆளும்கட்சிக் கூட்டணியில் இருப்பது இதுவே முதல்முறை. அது புதிதாக இருந்ததால் ஆளும்கட்சியை எப்படிப்

பயன்படுத்துவது என்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. அது தெரியாமல், நடக்கவேண்டிய வேலைகளுக்காகப் போராட்டம் நடத்தினோம். ஆனால் இதில் முழுமையாக வெற்றிகண்டதாக நாங்கள் நினைக்கவில்லை. ஏனெனில் திமுகவும், அதிமுகவும் 50 ஆண்டுகளாக ஆட்சியில் இருந்ததால் அரசை நடத்திப் பழகிவிட்டன. அவர்களிடமிருந்து வளங்களைப் பெற்று மக்களுக்கு வழங்குவது ஒரு மிகப்பெரிய முயற்சி. அதில் எங்களால் முழுமையாக வெற்றி காணமுடியவில்லை. இது வருங்காலத்திற்கான ஒரு குறிக்கோளாகும். இதை எப்படிச் செய்வது என்பதை நாங்கள் கண்டறியவேண்டும். நாங்களும் இன்னமும் கற்றுக்கொள்ளும் நிலையில் தானே இருக்கிறோம்? அந்த வழிமுறையைக் குறித்த புரிதலை உருவாக்கியுள்ளோம். ஆளும் கட்சியை எப்படிப் பயன்படுத்திக்கொள்வது என்பதை இப்போது அறிந்துள்ளோம்.

பேரா யூகோ: பல இடங்களில் மக்களுக்கு வேலைகளையும் உருவாக்கியுள்ளீர்கள்

சன்னா: ஆம். அது நடந்துள்ளது. பல இடங்களில் அது நடந்துள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான வேலைகளை உருவாக்கியதாகக் கூற இயலாது, ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான வேலைகளை உருவாக்கியுள்ளோம்.

பேரா யூகோ: துவக்கத்தில் இது ஒரு கொள்கையால் உந்தப்பட்ட இயக்கம் எனக் கூறினீர்கள். என்ன கொள்கைகள் எனில் பெண்ணுரிமை, நில உரிமை, பொருளாதார சமத்துவம், சாதி ஒழிப்பு ஆகியவை. இவற்றை அடைய என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளீர்கள்?

சன்னா: எங்கள் ஐந்து முக்கிய கோரிக்கைகளா?

பேரா யூகோ: ஆமாம். இப்போது என்ன நடக்கிறது என்றால் எங்காவது வன்முறை வெடித்தால் நீங்கள் அங்கே விரைந்து அதைத் தீர்க்க பாடுபடுகிறீர்கள். இது ஒருபக்கம் நடக்கிறது. மறுபுறம் இந்தக் கொள்கைகள் உள்ளன. இவற்றை அடைய என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளீர்கள்?

சன்னா: நீங்கள் ஒரு விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். தலித் அரசியலுக்கு ஒரு அஜெண்டாவும் குறிக்கோளும் உள்ளது. ஆனால் இந்தக் குறிக்கோளை அடைய மட்டுமே 100% சதவிகித நேரமும் முயற்சி செய்யமுடியாது. அவற்றை அடையும் விருப்பம் உள்ளது, முயற்சிகளைச் செய்கிறோம், தீட்டங்களையும், செயல்திட்டங்களையும் வகுக்கிறோம். ஆனால் இவற்றை அடைய முயல்கையில் இவற்றை அடைந்தால் இயக்கம் பெரிதாக வளர்ந்துவிடும் என்கிறார்கள். சிறுத்தைகளைப் பற்றி மட்டும் சொல்லவில்லை, இந்தியா முழுவதும் இருக்கும் தலித் இயக்கங்களைப் பற்றியும் தான் பேசுகிறேன். ஆளும் வர்க்கம் என்ன நினைக்கிறது என்றால் இந்தக் குறிக்கோளை நாங்கள் அடைந்தால் மிகப்பெரும்

சமுதாய மாற்றம் உருவாகிவிடும் என நினைக்கிறது. அதனால் அதற்குத் தடைகளையும், மடைமாற்றும் செயல்களையும் அவர்கள் உருவாக்குகிறார்கள். கட்சித்தொண்டர்களுக்கு எதிராக வழக்குகள் போடப்படுகின்றன, வன்முறைகள் தூண்டப்படுகின்றன. ஊடகங்களும் மற்ற இயக்கங்களும் இத்தகைய மோதல்களைத் தூண்டுகையில் குறிக்கோளை நோக்கிய எங்கள் முன்னேற்றம் தடைப்படுகிறது. தலித் இயக்கங்களின் நோக்கம் எதுவாக இருப்பினும், அவற்றை நோக்கி நாங்கள் முன்னேறுகையில் இப்பிரச்சனைகள் எங்களைப் பின்னுக்கு இழுத்து இவற்றை முதலில் தீர்க்கவேண்டும் எனும் சூழலை உருவாக்கிவிடுகின்றன. 10 ஆண்டுகளில் தீர்க்கவேண்டிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க 30 ஆண்டுகள் ஆகிறது. விடுதலைச் சிறுத்தைகளுக்கும் இதுவே நிகழ்வதால் அவர்களும் இவ்விதியில் இருந்து மாறமுடிவதில்லை. விடுதலைச் சிறுத்தைகள் ஒரு கொள்கையில் உறுதியாக இருந்தாலும்- நீங்களே பரளிப்புத்தூரை பற்றிக் குறிப்பிட்டீர்கள், அதனுடன் சேதுசமுத்திரம் மற்றும் இதுபோன்ற கணக்கற்ற கிராமங்கள் உள்ளன- எங்கள் நோக்கங்களை நோக்கி முன்னேறுகையில் இதற்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கவேண்டி உள்ளது.

பிரச்சனைகள் உடனடியாக தீர்ந்துவிடும் என நாங்கள் ஒருபோதும் கூறியதில்லை. ஆனால் அவற்றைத் தீர்க்க நாங்கள் உறுதியுடன் உள்ளோம். இது ஒரு பாயிண்ட். அடுத்த பாயிண்ட் என்னவெனில் கட்சி தமிழ்த்தேசியத்தைப் பற்றி புரட்சிகரமாக உரையாடுகிறது. இதைச் செய்கையில் இதுபோன்ற ஒத்த நோக்கங்களை முன்வைத்துப் பணியாற்றும் கட்சிகள் மற்றும் இயக்கங்களுடன் பணியாற்றியும் கொண்டிருக்கிறோம். சமூக இயக்கங்கள், தமிழ்த் தேசிய இயக்கங்களுடனும் இணைந்து பணியாற்றுகிறோம். அவர்கள் தேர்தல் புறக்கணிப்பில் ஈடுபட்டுள்ளதால் அவர்களுக்குத் தேர்தலால் எந்த நன்மையும் இல்லை. குறிக்கோள்களை அடைய அவர்களுடன் ஒவ்வொரு கோரிக்கையை முன்வைத்தும் பணியாற்றுகிறோம். பொருளாதார சமத்துவத்தையும் முன்னெடுத்துப் போராடுகிறோம். பொருளாதார சமத்துவமற்ற நிலையை எதிர்த்து போரிடுகையில், பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் ஒரே வகுப்பு என நாங்கள் கூறினாலும் இடைநிலை சாதிகள் இதை ஏற்பதில்லை. ஆனால் இது எல்லாமிருந்தும் நாங்கள் இடைநிலை சாதிகளை எதிரிகளாகக் கருதவில்லை. ஒரே நோக்கத்தை நோக்கி முன்னேறுவதாகக் கருதி அவர்களுடன் போராட்ட களங்களில் இணைந்து செயல்படுகிறோம். சுரண்டலுக்கு எதிராகப் போராடுகையில் தமிழ்த்தேசிய இயக்கங்களுடனும், இடைநிலை சாதி அமைப்புகளுடனும், பிற ஜனநாயக சக்திகளுடனும் இணைந்து செயல்படுகிறோம். பெண்ணுரிமையைப் பொறுத்தவரை இந்த இயக்கங்கள் பெண்விடுதலையை முன்வைக்கின்றன. அவர்களுடன் அந்த நோக்கிலும் இணைகிறோம். அடுத்ததாகச் சாதிய ஒழிப்பும் உள்ளது. எந்தக் கட்சிக்கும் இது நோக்கமாக இருப்பதில்லை. விடுதலைச்சிறுத்தைகளுக்கு மட்டுமே இந்த நோக்கம் உள்ளது. இந்தக் கொள்கையை பொறுத்தவரை விடுதலைச்சிறுத்தைகள் தனியாக மட்டுமே அந்த நட்புசக்தியும் இன்றி செயல்படவேண்டி இருக்கிறது. சாதியை ஒழிக்கப் பிற இயக்கங்களுக்கு எந்த

அவசியமும் இல்லையென்பதுடன் அவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு அஜெண்டாவும் இருக்கிறது. எங்கள் ஐந்து முக்கிய நோக்கங்களைப் பார்க்கையில், மற்ற கட்சிகளுடன் பணியாற்றி அவற்றில் நான்கு நோக்கங்களை அடைய முயல்கிறோம். ஆனால் இறுதிநோக்கம் என வருகையில் தனியாக மட்டுமே நாங்கள் போராடவேண்டியுள்ளது. இந்த ஐந்து நோக்கங்களையும் உடனடியாக அடையமுடியும் என நாங்கள் நினைக்கவில்லை. ஆனால் இவற்றை நோக்கி நாங்கள் வேலைசெய்து வருகிறோம். இந்த ஐந்து நோக்கங்களையும் அடிமட்ட அளவில் கொண்டுசென்றுள்ளோம். சேரிகளில் இருக்கும் யாருக்கும் தமிழ்த்தேசியம் தெரியாமல் இருந்தது, யாருக்கும் பெண்விடுதலை என்றால் என்ன எனத் தெரியாமல் இருந்தது, அடக்குமுறைக்கு எதிராக எப்படிப் போராடுவது என்பது தெரியாமல் இருந்தது. இப்போது சேரிகளில் எல்லாம் இது பேசப்படுகிறது என்றால் அதற்கு விடுதலைச்சிறுத்தைகளின் முயற்சியால் மட்டுமே.

பேரா யூகோ: அவர்களை அதைப்பற்றிப் பேசலாம். ஆனால் சாதியொழிப்பு அடிமட்ட அளவில் நடக்கவேண்டி இருக்கிறது. அதனால் தான் பள்ளர், பறையர், அருந்ததியர் ஆகியோரிடையே...

சன்னா: இவர்களிடையே பிரச்சனை எழுவது உண்மை

பேரா யூகோ: இவர்களுக்கும் ஒற்றுமை இல்லை, கலப்புமணங்கள் நடைபெறுவதில்லை. அவர்களுக்கிடையே திருமணங்கள் நிகழ்ந்தால் அவர்கள் குடும்பங்கள் அவற்றை ஏற்பதில்லை. ஆக எப்படி இந்தக் கொள்கைகளை நாம் மக்களிடம் கொண்டுபோவது?

சன்னா: நான் இதைத்தான் சொல்லிவருகிறேன். சாதியொழிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் விடுதலைச்சிறுத்தைகள் கட்சி துவக்கியே 22 ஆண்டுகள் தான் ஆகிறது. அதிலும் அரசியலில் 12 ஆண்டுகள் மட்டுமே இருந்துள்ளோம். 2000 ஆண்டுப்பிரச்சனையை எப்படி எங்களால் 12 ஆண்டுகளில் தீர்க்கமுடியும்? இதைப்பொறுத்தவரை நாங்கள் ஒரு தளத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம். அருந்ததியினர், பள்ளர்கள் மற்றும் பிறசாதியினர் எங்கள் கட்சியில் சேர்வதை நாங்கள் முன்பே எதிர்பார்க்கவில்லை. கட்சியால் ஒரு தளத்தை மட்டுமே உருவாக்கமுடியும். இதை மட்டுமே காரணமாக வைத்து நீங்கள் எங்களைக் குற்றம் சொல்லமுடியாது.

பேரா யூகோ: நான் அதை முழுமையாக ஏற்கிறேன். ஆனால் அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதுதான் என் கேள்வி. இவற்றை அடைய அடுத்தகட்ட நடவடிக்கைகள் எதை எடுக்கிறீர்கள்? இதை நீங்கள் கட்சியுடன் பேசி முன்னேற்றம் காணமுயலவேண்டும்

சன்னா: இதுவரை நாங்கள் தலைவர் மக்களை நேரடியாகச் சந்தித்து

பொதுக்கூட்டங்களை நடத்தும் முயற்சிகளைக் கடைப்பிடித்து வந்தோம். இப்போது தொழில்நுட்பம் மாறிவிட்டது. தொழில்நுட்பம் மாறிய சூழலில் அதைப் பயன்படுத்தாமல் மக்களை அடிமட்ட அளவில் அடையமுடியுமா என்கிற கேள்வி இருக்கிறது. இப்போது நான் ஒரு கிராமத்திற்கு போய் ஒருமணிநேரம் பேசினால், நான் போனபின் மக்கள் தொடர்ந்து து 10 மணிநேரம் டிவி பார்க்கிறார்கள். ஆக நான் ஒருமணிநேரம் பேசியதை அவர்கள் ஒருமணிநேரத்திற்குள் மறந்துவிடுகிறார்கள். தொடர்ச்சியாக அந்தச் செய்தி அவர்களுக்குப் போய்க்கொண்டே இருந்தால் தான் அவர்கள் சந்தேகங்களும், எண்ணங்களும் மாறும். அதன்பின் தான் பெண்விடுதலையும், சாதியொழிப்பும் அவர்கள் மனதில் பதியும். மக்கள் இயக்கத்தின் நோக்கங்களை விளம்பரப்படுத்துகையில் சிறுத்தைகளின் அடுத்தகட்ட முயற்சியானது ஊடகங்களை தம் கையில் எடுத்து இந்த விஷயங்களை மக்களிடம் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதாக இருக்கும். பிற சானல்களுடன் நாங்கள் போட்டியிட முடிந்தால் ஊடகங்களை ஜனநாயக சக்தியாக மாற்றமுடியும் என நம்புகிறோம். தற்போதைய நிலையில் நாங்கள் ஊடகங்களை எங்கள் கையில் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.

பேரா யுகோ: சரி. வேறு விஷயம் ஒன்று. இரு மாதங்களுக்குமுன்பு நான் கர்நாடகத்தில் இருக்கையில் நான் தலித் இயக்கத் தலைவர் எம்.சி. ராஜ் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவத்தை முன்வைத்துப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் தேர்தல் வழிமுறையைக் கோளாறுடையதாக கருதுகிறார். இந்த விவாதங்களில் நீங்களும் பங்கேற்றுள்ளீர்களா?

சன்னா: நிச்சயமாக. இலங்கையில் அரசு கடுமையான ஒடுக்குமுறையைக் கையாண்டு வருகிறது. ஆனால் அதே சமயம் தமிழர்களுக்குத் தேவையான பிரதிநிதித்துவமும் இருக்கிறது. ராஜபக்சே அரசு பெரும் மெஜாரிட்டியில் வெற்றிபெற்றாலும், எதிர்க்கட்சி எம்பிகளும் பாராளுமன்றத்தில் நுழைய முடிகிறது. அங்கே விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவ முறை இருப்பதே காரணம். இங்கே நம்மிடம் அம்முறை இல்லை. இங்கே எண்ணிக்கை அடிப்படையிலான முறை மட்டுமே இருக்கிறது. தேர்தல் நடக்கிறது. 100 ஒட்டுக்கள் இருந்தால் 51 ஒட்டு வாங்கியவர் வெற்றியாளர். ஒரு சின்ன உதாரணம் தருகிறேன். 100 ஒட்டுக்கள் இருக்கின்றன என வைத்துக்கொள்வோம். 3, 4 கட்சிகள் கூட்டணியாக போட்டியிடுகின்றன. இந்தியாவைப் பொறுத்தாரை 70% ஒட்டுப்பதிவே கூட நடப்பது கிடையாது. 68 அல்லது 65% மட்டுமே ஒட்டுப்பதிவு நிகழ்கிறது. ஆக 30% மக்கள் தேர்தலில் ஒட்டுப்போடுவதில்லை. இந்த 70% ஒட்டில் ஆளும்கட்சி, எதிர்க்கட்சி மற்றும் மூன்றாவது அணிகளும் ஒட்டுக்களைப் பெறுகின்றன. தேர்தல் முடிந்ததும் ஒட்டுக்களை எண்ணுகையில் ஆளும்கட்சி 25 முதல் 30% வரை ஒட்டுக்களைப் பெறுகிறது. ஆக இதன் பொருள் என்னவெனில் இந்தியாவில் அரசு என்பது ஒரு சிறுபான்மை அரசாகவே இருக்கிறது. அவர்கள் 30 முதல் 40% ஒட்டுக்களைப் பெற்றாலும் 60% மக்கள் அவர்களுக்கு எதிரானவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். பின் எப்படி நாம் இதை ஒரு ஜனநாயக நாடு என அழைக்கமுடியும்?

அதனால் தான் இந்த வாக்களிப்பு முறையை எதிர்க்கிறோம். எம்பிகளும், எம்.எல்.ஏக்களும் கட்சிகள் பெறும் ஓட்டுக்கள் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தான் அனைவரும் பாராளுமன்றத்தில் நுழையும் வாய்ப்பைப் பெறமுடியும். அதனால் விகிதாச்சார பிரதிநிதித்துவத்தை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறோம். இதை முன்வைத்து ஒரு பிரச்சாரமும் துவக்கவுள்ளோம். இதுகுறித்த பிற பிரசாரங்களில் நாங்கள் பங்கேற்றிருந்தாலும் இதைநோக்கிய எங்களின் பிரச்சார இயக்கத்தையும் துவக்கவுள்ளோம்.

பேரா யூகோ: இது மிக முக்கியமானது. ஏனெனில் இது நடந்தால் அதன்பின் நீங்கள் கூட்டணிகளை நம்பியிருக்கவேண்டியதில்லை.

சன்னா: ஆமாம். அதன்பின் அதற்கான தேவை இருக்காது

பேரா யூகோ: நான் உங்களின் நிறைய நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டேன். உங்களிடம் இருந்து பல விசயங்களையும் கற்றுக்கொண்டேன். நன்றி

((முற்றும்))

மொழியாக்கம்: செல்வன்

செல்வன்

holype@gmail.com

தீபாவளி வாழ்த்துகள்

இராம.கி.

திடீரென்று அலுவ வேலையாற் பணிக்கப் பெற்று, மறுபடி சென்னை. இன்று காலை வந்தேன். நாலே நாட்களில் சவுதி செல்ல வேண்டும்.

வான்பறனை கீழிறங்கும் போது, அதன் செலுத்தியார் சென்னை அருகாமை வந்தவுடன் தீபாவளி வாழ்த்துக்கள் கூறி, இருக்கைகளை நேராக்கிக் கொள்ள நம்மைப் பணிக்கிறார். பறனை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இறங்குகிறது. கண்ணாடிச் சாளரத்திற்கு வெளியே பனி கலந்த மேக மூட்டம். எத்தனை பேர் இதற்குப் பொறுப்பு? நகரம் எங்கிலும்? வழமையான சென்னை. அதன் வேடிக்கைக் கூத்துகள்.

அருகே இருந்த பிரஞ்சுப் பெண்மணி, இந்த மேக மூட்டத்திற்குக் காரணம் கேட்கிறார். நான் "நாலைந்து நாட்களாக நல்ல மழை; சில இடங்களில் நகரத்துள் வெள்ளம்; வடியச் சில நாட்கள் ஆகலாம்; தவிரத் தீபாவளிநாள்; முன்னாளின் இரவிலும், இன்று அதிகாலையிலும் வெடிகள், மத்தாப்புக்கள் என்று பலதும் கொளுத்தப் பட்டிருக்கும்; அதனால் எழுகிற புகை இந்தப் பனியோடு கலந்து கலையாத மேக மூட்டத்தைக் கிளப்பிவிட்டிருக்கும்", என்று விளக்கம் சொன்னேன்.

"என்னது வெடியா? நேற்று வந்திருக்கலாமே? வாண வேடிக்கை அழகைப்

பார்த்திருக்கலாமே?" என்று என்னிடம் ஆங்கிலத்தில் சொல்லிவிட்டு தன் தோழியரோடு பிரஞ்சில் அதை ஆர்வத்தோடு சொல்கிறார்.

"தீபாவளி எதற்குக் கொண்டாடுகிறார்கள்?" என்ற அவரது கேள்விக்கு, ஓரளவு சுருக்கமாக கூடவே விரைவாக மறுமொழி சொல்லி முடிக்கிறேன்.

பறனை ஓடுகளத்தைத் தொட்டுவிட்டது. உள்ளே ஈரப்பதம் மாறிக் கொண்டிருப்பதை உணருகிறேன்.

வான்பாலத்தை அணைந்தாயிற்று.

நான், வான்பறனைப் பணிப்பெண்ணுக்கு முகமன் சொல்லி தீபாவளி வாழ்த்தும் சொல்லி வெளியேறுகிறேன். அந்த பகுரைனி அரபுப் பணிப்பெண் வியந்து கொள்ளுகிறாள். முகம் நிறையப் புன்சிரிப்பு.

வெளியே வந்து வண்டியில் ஏறி வீட்டிற்குப் புறப்படும் போதும் மேக மூட்டம் கலையவில்லை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் இதே மேகமூட்டம் தான். மழை இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும். நகரத்தில் இருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் சாலையெங்கும் ஈரம்; அதன் மணம்; மணத்துள் ஒரு பாந்தமான உணர்வு. இதுதான் சென்னை. உள்ளிழுத்துக் கொள்ளுகிறேன். நெஞ்சுகள் நிறையட்டும்.

இந்த மண் தாகத்தால் ஏங்கியதே? தாகம் அடங்கியதோ? வழி நெடுகிலும் அஞ்சடிகளில் நாலைந்து நாட்களில் முளைத்த புல்வெளிப் பச்சை. ஆங்காங்கே சாலைகளில் ஈயென்று வாய் பிளந்த பள்ளங்கள்; மதகு இல்லாச் சிறு சிறு நீர்த்தேக்கங்கள். எங்கள் நகரம் மாறவே மாறாதோ?

நான் வாழும் பகுதிக்கு அண்மையில் வந்தாயிற்று. "நிறுத்துக்கள். அங்கு ஏதோ ஒரு சிறுவன் வெடி வைக்கிறான்" என்று உந்து ஓட்டுநருக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆயிரம் இழைச் சீனச் சரவெடி (இப்பொழுதெல்லாம் சீனவெடி என்ற சொல்லே இளையருக்குத் தெரிவதில்லை. எல்லாம் தெளசண்ட் வாலா தான். எங்கோ மரபுத் தொடர்புகள் அறுந்து கொண்டு இருக்கின்றன. வணிக வேகம் சிந்தனையை மறைக்கிறது.) வெடி காதை அடைக்கிறது. புகை கண்ணை மறைக்கிறது.

நின்று காத்து வண்டி தொடருகிறது.

வீட்டுக்கு வந்தாயிற்று; எண்ணெய்க் குளியல் செய்தே ஆகவேண்டும் என்று துணையாள் அடம் பிடிக்கிறாள். அவள் பேச்சுக்கு மறுபேச்சு உண்டோ? குளியல் ஆயிற்று. புத்தாடைகள் வீட்டில் குத்து விளக்கிற்கு எதிரே. இதையெல்லாம் சொல்லவேண்டுமோ? மஞ்சள் தடவி, பக்கத்தில் மாதிரிக்குக் கற்கண்டு வடையை

ஏனம் நிறைய வைத்துப் படைத்து, பல்லாண்டு சொல்லித் தண்டனிட்டு, வணங்கி, புத்தாடைகளை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம்.

கற்கண்டு வடையை எத்தனை நாளுக்கு அப்புறம் பார்க்கிறேன்? நாக்கில் நீர் ஊறுகிறது. "அதெல்லாம் முடியாது கோயிலுக்குப் போய்வந்த பிறகுதான்" என்கிறாள் மனைவி. அவளை ஆற்றுப் படுத்தி என் வழிக்கு மாற்றுகிறேன்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகள் நேரிலும், தொலைக் காட்சியிலும் நடைபெறுகின்றன.

ஆயிற்று; கோயிலுக்குப் போக வேண்டியதுதான். எங்கள் வீட்டின் முன்னும் ஒரு சீனச் சர வெடி (போன ஆண்டு ஆயிரங் கண்ணிச் சர வெடி வாங்கிய என் மனையாள் இந்த ஆண்டு நூறு கண்ணிச் சரவெடி தான் வாங்கியிருக்கிறாள்.)

இதோ, கோயிலுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியே உறவினர், நண்பர்கள் பார்த்துத் திரும்பவேண்டும்.

எப்படியோ எதிர்பாராமல் சென்னைக்கு வந்தாயிற்று. இன்னும் ஒரு தீபாவளி. எப்பொழுதும் உள்ள சடங்கு அதே கதியில் தொடர்கிறது. நரகாசுரன் எதற்காகத் தீபாவளியைக் கொண்டாடச் சொன்னான்? புரியவில்லை.

"அடச்சே! எதற்காக என்று தெரிந்து என்னாகப் போகிறது? :-) எல்லாமே ஒரு பூடகமான நம்பிக்கை தானே? கலகலப்பு இருந்தால் தானே வாழ்க்கை?" நான் என்னையே ஆற்றுப் படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

"இந்தா, வந்துட்டேன். தீப்பெட்டியைக் கொண்டு வரேன்" என்கிறாள் என் மனைவி.

உடைந்த செங்கற் சில்லின் மேல் சீனச் சரவெடி.....மறுபடியும் சத்தம்..... மறுபடியும் புகை..... மேக மூட்டம் விளைவிப்பதில் எங்களின் பங்கு.

தீபாவளி வாழ்த்துகள்.

இராம.கி.

poo@giasmd01.vsnl.net.in

தீபாவளி ஒரு இந்தியப்பண்டிகை தேமொழி

நீங்க செத்துப் போனதை ஏன் எல்லாரும் கொண்டாடுறாங்க?

நீங்க ஏதாவது தப்பு பண்ணுணீங்களா? நீங்க நல்லவரா கெட்டவரா?

சொல்லுங்க ... நீங்க நல்லவரா கெட்டவரா?

என்று கற்பனையில் இப்படி யாரும் நரகாசுரனிடம் இன்று கேட்க முடியாது.

முதலில் நாம் அறிய வேண்டியது நரகாசுரன் என்றொரு அசுரன் இருந்தானா என்பதாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

நரகாசுரன் இறந்த நாளைத் தீபாவளி என்று விளக்கு ஏற்றி, புத்தாடை உடுத்தி, பலகாரம் உண்டு, பட்டாசு வெடித்து மகிழும் அளவிற்கு நரகாசுரன் இறப்பு அப்படி என்ன மகிழ்ச்சி தருவதா? அதுவும் அந்த அசுரனே என் இறப்பு மக்களைத் துன்புறுத்தும் கொடியவர் அனைவருக்கும் ஒரு பாடமாக அமையட்டும் என்ற

நோக்கில் அதனைப் பண்டிகையாகக் கொண்டாடச் சொல்லி வேறு கேட்டுக் கொண்டானாம். அப்படிச் சொன்னவன் தீயவனாகவா இருக்க முடியும்? இந்த நரகாசுரன் கதை நாமறிந்த இந்துமத புராணக்கதை.

உண்மையில் தீபாவளிப் பண்டிகையின் தோற்றத்தை சமணசமயத்தில் காட்டுகிறார்கள் பண்டிகையின் தோற்றத்தை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள். வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, மக்களின் நலனுக்காக அவர்களை நல்வழிப்படுத்தத் தனது இறுதிநாள் வரை அறிவுரைகள் கூறிய சமணசமயத்தின் கடைசி தீர்த்தங்கரர் வர்த்தமான மகாவீரர் மறைந்த தினத்தை விளக்கேற்றி வைத்து, அவரது அறிவுரையின் ஒளி தொடர்ந்து மக்களின் அறியாமை இருளை நீக்கி அவர்களை வழிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் சமணர்கள் வழிபடுநாளாகக் கருதிய நாள்தான் தீபாவளி நன்னாள் என்பது இவர்கள் முடிவு (சமணமும் தமிழும், பக்கம்: 79-80, கல்வெட்டாராய்ச்சி அறிஞர் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி).

பாவாபுரி நகரின் மன்னரது அரண்மனையில் இரவுமுழுவதும் அறிவுரை வழங்கினார் மகாவீரர். அது முடிவதற்கு இரவு நெடுநேரமாகிவிட, மக்கள் அனைவரும் அங்கேயே உறங்கினர். அவர்கள் விழித்தெழுந்து பார்த்த பொழுது மகாவீரர் வீடு பேறு அடைந்திருந்தார் (அக்டோபர் 15, 527 பொ. ஆ. மு). அறியாமை இருளை அகற்றும் அவரது அறிவுரை, தொடர்ந்து மக்களின் வாழ்வில் ஒளிவீசி நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்பதன் அறிகுறியாக மன்னரும் மக்களும் முடிவெடுத்து ஒளிவிளக்குகளை ஏற்றிவைத்து வழிபடும் இம்மரபைத் துவக்கினர். மகாவீரர் மறைந்தது அதிகாலை என்பதால் அந்நேரத்தில் வழிபடுதல் மரபு என்பது சமணம் கூறும் வரலாறு. ஆகவே தீபாவளி வழக்கில் வந்தது மகாவீரர் மறைந்த பொ. ஆ. மு. 600 இல். இது வேத காலத்திற்கும் முற்பட்ட காலம். வேதங்களில் சமணதீர்த்தங்கரர்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் உள்ளன. தீபம் = விளக்கு; ஆவலி = வரிசை; தீப + ஆவலி = தீபாவலி; வரிசையாக ஒளிவிளக்கேற்றும் தீபாவலி விழா பின்னர் தீபாவளி என்று திரிந்தது என்று விளக்கப்படுகிறது. சமண சமயத்தைச் சேர்ந்த மார்வாரிகள், குஜராத்திகள் இன்றைய நாளிலும் தீபாவளி கொண்டாடுவதும், அந்நாளைப் புதுக்கணக்கு துவக்கும் நாளாகக் கடைப்பிடிப்பதும் தீபாவளியின் சமண சமயப் பின்னணியைக் காட்டி நிற்கின்றது. சமண சமயத்தார் பலவிதக் காரணங்களால் (விரும்பியோ/விரும்பாமலோ) இந்து மதத்தைத் தழுவ நேர்ந்த பொழுது, தங்களது மகாவீரர் மறைந்த நாளின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் விளக்குகளை ஏற்றிக் கொண்டாடும் தீபாவளி பழக்கத்தைக் கைவிடாது தொடர்ந்தனர் (தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், பக்கம்: 33-34, டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார்).

புராணக் கதைகள் புனைந்துரைக்கப்பட்ட பிற்காலத்தில் தீபாவளிப் பண்டிகைக்குத் தக்கவாறு இந்துமதக் கதைகள் பல உருவாக்கப்பட்டன என்பதே அறிஞர் பலரும் கூறுவது (அபிதான சிந்தாமணி, சைவப் பேரறிஞர் ஆ.சிங்காரவேலு முதலியார்).

இரண்யாட்சதன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டியது (நம்பமுடிகிறதா?), கடலுக்கு அடியில் ஒளித்தது (அறிவுக்குப் பொருந்துகிறதா?), கண்டு தனது படைப்புத் தொழில் தடைப்பட்டதாக மிரண்ட பிரம்மா திருமாலிடம் வேண்டுகிறார். திருமால் பன்றி அவதாரம் எடுத்து புவியை மீட்க, இதனால் பூமியும் பன்றியும் கொண்ட உறவில் பிறந்த பவுமன் (இயற்கையில் நிகழக்கூடியதா?) என்பவன் தாயைத் தவிர யாராலும் தான் கொல்லப்படக்கூடாது என்ற வரம் பெறுகிறான். அழிக்கப்படமுடியாது என்ற ஆணவத்தில் (தாய்க்குலத்தைப் பற்றிய தப்புக்கணக்கு போட்ட முதல் மனிதனாக இருக்கக்கூடும்) தேவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் அவன் துன்பம் தர, திருமால் கிருஷ்ணாவதாரம் எடுக்க, திருமகள் சத்யபாமாவாக அவரை மணக்க, இருவரும் 'நரகர்களை (மக்களை) துன்புறுத்திய 'அசுரனுடன் போர் புரிகிறார்கள். சத்யபாமா தனது மகன் நரகாசுரனாக மாறிவிட்ட பவுமனைக் கொல்கிறார் என்பது புராணக்கதை.

இதில் நரகாசுரனே தனது இறந்தநாளைக் கொண்டாடவேண்டும் என்று கேட்டதாக ஒரு வடிவமும், சத்யபாமா கேட்டுக் கொண்டதாக மற்றொரு வடிவமும் கொண்ட கதைகளும் உள்ளன. அதுபோல இரண்யாட்சதன் கதைக்குப் பதிலாக மது, கைடபர் என்ற அரக்கர்கள் வேதத்தை ஒளித்து வைத்து அதை மீட்க திருமால் பன்றி வடிவம் எடுத்ததாகவும் மற்றொரு வேறுபட்ட கதையும் உண்டு. எனவே இக்கதைகளின் அடிப்படையில் நரகாசுரன் என்பவனின் பிறப்பே கேள்விக்குரியதாக இருக்கிறது. எந்தவகையில் மாற்றி மாற்றிச் சொன்னாலும் இவை அறிவுக்கும் அறிவியலுக்கும் புறம்பான கதைகள் என்பதில் ஐயமில்லை.

கதைகள் உருவாகிய நோக்கம் என்று இரண்டு காரணங்களை நாம் கணிக்க இயலும்:

- 1) அனைவரும் கொண்டாட விரும்பும் சமண தீபாவளியை இந்துமதத்திற்கு ஏற்றதாக மாற்ற வேண்டும் என்பது ஒரு நோக்கம்
- 2) அதேசமயம் நல்லவர்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர் யாராக இருப்பினும் அவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள் என்ற சமயக்கருத்தை மக்களிடம் கொண்டு செல்வதும் மற்றொரு நோக்கம்.

நல்லவருக்கு நல்லதே நடக்கும் என்ற இந்த நீதியை அனைத்துச் சமயங்களும் பாகுபாடின்றி வலியுறுத்துகிறது; மக்களை நல்வழிப்படுத்தச் சமயங்கள் போதிக்கும் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கை இது. உலகம் முழுவதும் எந்த ஒரு சமயமும் இதில் வேறுபடுவதில்லை. உண்மை சமயக் கருத்தை மறந்துவிட்டு சமயவெறி பிடித்து அலைபவர்கள் இந்த அடிப்படைக் கருத்துக்கு மாறாக நடப்பதும் வழமையே.

மேலும், தலைவன் அல்லது நாயகன் ஒருவன் தோன்றி தீயவர்களை அழிப்பான் (the victory of the good over the evils) என்பதும், அவன் வரவை எதிர்பார்ப்பதும் உலக சமய புராணங்கள் யாவற்றிலும் (இன்றைய திரைப்படங்கள் உட்பட) காணப்படுவதும் கூட.

இதனை உலக சமயங்களையும் புராணக்கதைகளையும் ஆராய்ந்த அறிஞர் ஜோஸப் கேம்பெல் (Joseph Campbell, 1904 - 1987) என்ற அமெரிக்க புராணவியலாளர் (American Mythologist) கூறியுள்ளார். உலக மதங்களையும் அவற்றின் புராணக் கதைகளையும்

ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த ஜோஸப் கேம்பெல், தனது ஆய்வின் முடிவாக உலகில் உள்ள புராணக்கதைகள் அனைத்தும் ஒரே வகையான அடிப்படை நியதிகளையே கொண்டிருக்கின்றன எனக் கருதினார். இதனை இவர் “ஒற்றைப் புராணம்” (monomyth) என்ற கோட்பாடாக அறிமுகப்படுத்தினார். அதாவது உலகில் வழங்கி வரும் கதைகளனைத்தும் ஒரே அடிப்படையில் அமைந்தவை, அதன்படியே ஒவ்வொரு மனித வாழ்க்கையும் வாழ்ந்து காட்டப் படுகிறது என்பது அவர் முடிவு.

பண்டைய தமிழிலக்கியங்களில் தீபாவளிக்கான சான்றுகள் காட்ட இயலாது. விஜயநகர ஆட்சி தமிழகத்தில் தொடங்கியதும் தீபாவளி கொண்டாடுவதும் தோன்றியது. தீபாவளி என்பது புத்தாண்டுப் புதுக் கணக்கு விழாவாக விஜயநகர ஆட்சியில் கொண்டாடப்பட்டதை நிக்கோலோ டிகாண்டி என்பார் குறிப்பிடுவதாக பேராசிரியர் அ.கி.பரந்தாமனார் (மதுரை நாயக்கர் வரலாறு, பக்கம் : 433-434) சுட்டிக்காட்டுகிறார். விஜயநகர ஆட்சிக் காலத்தில், மதுரையில் குடியேறிய விஜய நகரத்திலிருந்து வந்த சவுராஷ்டிரர்களும் இதைப் புதுக் கணக்கு விழாவாகக் கொண்டாடி வந்திருக்கிறார்கள். மதுரை, தஞ்சை, செஞ்சி ஆகிய பகுதிகளை ஆண்ட நாயக்கர்களால் தமிழகத்தில் பதினாறாம் நூற்றாண்டு காலவாக்கில் புகுத்தப்பட்டு தீபாவளி, அந்நாட்கள் தொடங்கி தென்னிந்திய மக்களால் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. நரகாசுரன் கதையை தீபாவளியுடன் இணைத்துக் கூறப்படுவது தென்னிந்தியாவின் மரபு.

நரகாசுரன் கதை பார்ப்பனர்களால் இட்டுக்கட்டப்பட்டது என்பது தமிழ்க்கடல் மறைமலை அடிகள் அவர்களது கருத்து (தமிழர் மதம், பக்கம் : 200-201). பார்ப்பனர்கள் நடத்திய உயிர்ப்பலி கொடுக்கப்பட்ட வேள்விகளை எதிர்த்த மன்னன் ஒருவனை, அவன் மக்களை (பார்ப்பனர்களை) துன்புறுத்திய அசுரன் என்று உருவகப்படுத்தி கண்ணனிடம் கூற, கண்ணன் அவனை அழித்தான் என்று உருவாக்கப்பட்ட கதை என்பது மறைமலை அடிகள் தரும் விளக்கம். மக்கள் வாழ்மிடங்களில் அத்துமீறி நுழைந்த ஆரியர் தங்களது சோம பானம் சுரா பானத்தை மக்களுக்கு ஊற்றிக்கொடுத்து அவர்களைப் போதைக்கு அடிமைப்படுத்தியதையும் பிறகு அவர்களது தானியங்களையும் உடைமைகளையும் கைப்பற்றியதைத் தட்டிக்கேட்ட அரசன் நரகாசுரனாகக் காட்டப்பட்டு மற்றொரு அரசனான கண்ணன் துணையுடன் கொல்லப்பட்டான் என்ற மற்றொரு கோணமும் உண்டு.

ஆகவே, சார்புநிலை ஒழித்து செயல்களின் அடிப்படையில் எடை போட்டால், உயிர்க் கொலைகளைத் தடை செய்தவனோ, மக்களைப் போதைக்கு அடிமைப்படுத்தி அவர்களது உடைமைகளைச் சூழ்ச்சியால் கவர்ந்தவர்களைக் கண்டித்த செயற்கரிய செய்த நரகாசுரன் தீயவனாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆரியர் தம்மை எதிர்த்தவரை 'அசுரர்' எனக் குறிப்பிடுவர். சுரா பானத்தைக் குடித்த ஆரியர்களை 'சுரர்கள்' என்றும், அதனைக் குடிக்காதவர் 'அசுரர்கள்' என்றும் கூறுவர். இவர்கள் கறுத்த நிறத்துடன், கோரைப்பற்களும், கொம்புகளும் உடைய கொடியவர்களாகவும், சுரர்கள் நற்குணம்

பொருந்திய தேவர்களாகக் கூறுவதும் புராணக்கதை வழக்கம். அசுரர் என்பவர் என்பவர் குறிப்பிட்ட எந்த இனத்தவர் என்பதை வரலாற்று அறிஞர்களால் கண்டறியப்பட இயலவில்லை என்றாலும், அவர்கள் ஆரியர்களின் பகைவர்கள் என்பது உறுதி. திராவிடர்களும் ஆரியர்களின் பகைவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்களே. இக்காரணத்தின் அடிப்படையில் தமிழர்கள் தீபாவளியைக் கொண்டாடுவது பொருத்தமற்றது என்று கா.சுப்பிரமணியன் பிள்ளை தனது தமிழ் சமயம் (பக்கம் : 62) என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

கிருஷ்ணாவதார நரகாசுரன் அழிப்பு கதை மட்டுமின்றி, கண்ணன் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகப் பிடித்து இந்திரனிடம் இருந்து ஆயர்குலத்தைக் காப்பாற்றியதையும் இணைத்துக் கூறும் தீபாவளிக் கதையும் உண்டு. திருமாலின் பிற அவதாரக் கதைகளுடன் இணைப்பதும் வழக்கில் உள்ளது. மன்னன் மாபலியைப் பாதாளத்திற்கு அனுப்பிய பிறகு அவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தனது மக்களைக் காணவரும் நாளாகவும் (மலையாள ஓணம் பண்டிகை) கூறப்படுகிறது. அது போல, இராமாவதாரத்துடன் தொடர்புபடுத்தி, இராவணனைக் கொன்று சீதையை சிறைமீட்டு, தனது வனவாசம் முடிந்து இராமர் அயோத்தி திரும்பிய நாளை மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் விளக்கேற்றிக் கொண்டாடியதே தீபாவளிப் பண்டிகை என்றொரு மற்றொரு இந்துமதத்தின் தீபாவளிக் கதையும் உண்டு. வட இந்தியாவில் வழக்கத்தில் உள்ள தீபாவளிக் கதை இராமரின் கதை. சக்தி கேதாரகௌரி விரதத்தை 21 நாள் கடைப்பிடித்த பின்னர், சக்தியைச் சிவன் தனது உடலில் ஒரு பாதியாக ஏற்று அர்த்தனாரீஸ்வரர் என்று மாறிய நாள் தீபாவளி என்ற ஒரு கந்தபுராணக் கதையும் உண்டு. அதுமட்டுமின்றி சீக்கியர்களும் தங்களது குரு கோபிந்த் சிங் (Guru Har Gobind) விடுதலை பெற்ற நாளைக் கொண்டாட பொற்கோவில் வரை விளக்கேற்றி வழிபடும் வழக்கமும் உண்டு. நேபாளத்தில் உள்ள மகாயான பௌத்தர்கள் உருவவழிபாடு செய்ய கிடைத்த உரிமையைத் திருமால், திருமகள் ஆகியோரை வழிபட்டும்; மயன்மாரில் உள்ள தேரவாத பௌத்தர்கள் புத்தர் வீடுபேறு அடைந்ததை விளக்கேற்றிக் கொண்டாடும் வழக்கமாகவும் தீபாவளி உள்ளது. ஆனால் இப்பண்டிகைகளில் சிலவற்றில் நாட்கள் வேறுபடுவதும், பண்டிகை கொண்டாடும் நாட்களின் எண்ணிக்கை வேறுபடுவதும் வழக்கம்.

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் சமண சமயத்தில் துவங்கி, இன்று அப்பகுதியில் வாழும் சமணர், இந்துமதத்தின் பல உட்பிரிவினரும், பௌத்தரும், சீக்கியரும் என்று பற்பல சமயப்பின்னணி கொண்டவரும் குளிர் காலத் துவக்கத்தில் விளக்கேற்றிக் கொண்டாட விரும்பும் ஒரு பண்டிகையாக தீபாவளி சமய எல்லைகளைக் கடந்த விழாவாக மாறிவிட்டிருக்கிறது. உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் குடிபெயர்ந்து வாழும் இந்தியர்களின் பலதலைமுறையினரும் கொண்டாட, இன்று உலகில் பலநாடுகளில் கொண்டாடும் நிலையை எட்டி இந்தியப் பண்டிகை என்றால் தீபாவளி என்ற பொதுத்தன்மையையும் அடைந்துவிட்டது. பண்டிகையின் பின்னணி எனக் கூறப்படும் காரணம் எதுவாக இருப்பினும், பல்வேறு பின்புலம் கொண்ட இந்தியர்களையும்

ஒருங்கிணைக்கும் தீபாவளிப் பண்டிகையை இந்துப் பண்டிகை என்பதைவிட இனி "இந்தியப்பண்டிகை" என்பதே சாலப் பொருந்தும். வலைத்தள அமெரிக்க நாட்காட்டிகளில் இடம்பெறும் ஒரே இந்தியப்பண்டிகை தீபாவளி. தமிழகத்தில் இதைத் தவிர்த்து, விளக்கேற்றிக் கொண்டாட கார்த்திகை பண்டிகையும் உண்டு.

விளக்கொளி ஏற்றிக் கொண்டாடும் விழாக்கள்(Festival of Lights) இந்தியாவிற்கு மட்டும் உரியதன்று. உலகில் பலநாடுகளில் விளக்குகள் ஏற்றிக் கொண்டாடும் விழாக்கள் வழக்கத்தில் உள்ளன. இவ்விழாக்களுக்கிடையேயான ஒற்றுமைகள் என்னவென்று நோக்கினால், இவையாவும் புவிநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கேயுள்ள நாடுகள் என்பதும், இப்பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுவது புவிநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கேயுள்ளபகுதியின் குளிர்காலத்துடன் (winter solstice - அதாவது நவம்பர்,டிசம்பர், ஜனவரி மாதங்களில்) தொடர்புடையவை என்பதுமாகும். இரவு நீண்டுவிடும் காலத்தில் விளக்கொளிகள் தரும் அழகிற்காகவும் இவை கொண்டாடப்பட்டிருக்கக் கூடும்.

உலகநாடுகளில் குளிர் காலத்தில் கொண்டாடப்படும் விளக்கொளி விழாக்கள் சில:

கிறிஸ்துமஸ் - உலகெங்கும் (Christmas)

யூதர்களின் ஹனுக்கா பண்டிகை (Jewish Festival of Lights Hanukkah)

குவான்சா - ஆஃப்ரிக்க அமெரிக்கர்கள் (Kwanzaa - African)

செயிண்ட் லூசியா நாள் - சுவீடன் (St. Lucia's Day - Sweden)

ஹாக்மானே - ஸ்காட்லாந்து (Hogmanay - Scotland)

தசங்காடயங் - மயன்மார் (The Tazaungdaing Festival - Myanmar)

செயிண்ட் மார்ட்டின் டே - ஹாலந்து (St. Martin's Day - Holland)

லோய் குர்தாங் - தாய்லாந்து (Loi Krathong - Thailand)

லியோன் - ஃபிரான்ஸ்(Lyon - France)

இவையாவும் ஏதோ ஒரு வகையில் தீமை ஒழிந்து நன்மை மேலோங்கிய நாளாகவோ, வெற்றித் திருநாளாகவோ, ஒரு புதிய தொடக்கமாகவோ, அறியாமை நீங்கும் நாளாகவோ கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக ஒளியில் இருள் நீங்குவது அறியாமை நீங்கி அறிவு பெறுவதுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாகவே உலகில் பண்டைய நாட்களில் இருந்து, குளிர்காலத்தில் கொண்டாடப்படும் பண்டிகைகளே அதிகம். இதற்குக் காரணம் வேளாண்மையை மேற்கொண்டு மக்கள் ஒரு குழுவாக குடியிருக்கத் தொடங்கியதற்கு தொடர்புபடுத்தும் வழக்கமும் உள்ளது. அறுவடை முடித்து உணவுப்பண்டங்கள் நிரம்பியிருக்கும் காலம் என்பதாலும், தட்பவெட்பநிலை காரணமாகத் தொழிலில் சுணக்கம் ஏற்படும் நாட்களை இவ்வாறு கூடி உணவுண்டு பொழுதைக் கழிக்க பண்டிகைகள் தோன்றியிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது.

அத்துடன் உளவியல் அடிப்படையில், குளிர் காலத்தில் பகல்பொழுது குறுகியும் இருண்டும் இருக்கும் நாட்களில் சிலர் மனச்சோர்வு நிலைக்கு (Seasonal affective

disorder -SAD) ஆட்படுவது வழக்கம். அப்பொழுது தங்களை நிலைப்படுத்திக்கொள்ள அதிகம் உணவை நாடுவதும் வழக்கம். மனச்சோர்வுக்கு மருந்தாக உணவு உண்ணுவது, போதைப்பொருட்களை மூளை எவ்வாறு கையாள்கிறதோ அதே அடிப்படையிலேயே இயங்கச் செய்கிறது என்று கூறுகிறது அறிவியல். பண்டிகை என்பது விதம் விதமாக சமைத்துண்ணும் வாய்ப்பை வழங்குகிறது என்பதால் குளிர் காலங்களில் அவற்றின் எண்ணிக்கை அதிகமிருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

தேமொழி

jsthemozhi@gmail.com

முகம் எங்கே?

ருத்ரா இ பரமசிவன்

எத்தனை முகமுகிகள்
மாட்டியிருப்பாய்?
எத்தனை வேடங்கள்?
எத்தனை பேர் உன் வேடங்களில்
எத்தனை எத்தனை விதமாய்
ஏமாற்றப்பட்டிருப்பார்கள்?
என்றாவது ஒரு நாள்
உன்னைச்சுற்றிச் சுற்றிவந்து
அந்த முகமுகிகள்
கேள்விகள் கேட்டதுண்டா?
ஆனாலும் ஒரு நாள்
அப்படி அவற்றில் ஒன்று
இப்படி கேட்டது?
உன் முகத்தையே
மாட்டிக்கொண்டு
ஒரு நாள் வாழ்ந்து பார்.
முடியுமா உன்னால்?
இந்தக்கேள்வி
அவன் கன்னத்தில் அறைந்தது!
ஆமாம்

அவன் முகம் அவனுக்கு
மறந்தே போனது.
சின்னப்பிள்ளையாய்
பாற்சோறு சாப்பிடக்கூட
அடம் பிடித்த போது
விளையாட்டுக்காட்ட
கண்ணாடி காட்டினாள் அம்மா!
விவரமே தெரியாத போது
பார்த்த முகம் அல்லவா அது!
மறந்து போன முகத்தை
எப்படிப் பார்ப்பது?
அவனுக்கு உண்மையிலேயே
அவன் உண்மை முகத்தை
பார்க்க வேண்டும் என்ற
ஆவல் ஏற்பட்டது?
அதுவே வெறியாகிப் படபடப்பு
ஆகியது.
எப்படிக் கண்டு பிடிப்பது?
அந்த முகமுகி கேட்டதற்காக
தன் முகத்தைப்பார்க்க
கண்ணாடியில்
உற்று உற்று நோக்கினான்?
கண்ணாடி முழுவதும்
அவனுக்குத் தெரிந்தது
சூன்யம் மட்டுமே!
அவன் முகம் அங்கு இல்லை.
அவனுக்கு முகமெல்லாம் வியர்த்தது.
ஒரு திகில்
அவன் ரத்தம் புகுந்து
அவனை உறைய வைத்தது.
பயத்தில் என்ன செய்வது என்று
தெரியாமல்
கை முட்டியால்
ஓங்கிக் குத்தினான்.
கண்ணாடி சுக்கல் சுக்கல் ஆனது.
ஒவ்வொரு கண்ணாடித்துகளிலும்
ஒவ்வொரு பிண்டமாய்
அவன் முகம் தெரிந்தது.
ஆயிரம் ஆயிரம் கண்களாய்

அப்பிக்கொண்டு
 அருவருத்த உருவம் கொண்ட
 இந்திரன் போல தெரிந்தான்.
 "இது என்ன கோரம்?
 இது என்ன ஆபாசம்?
 என் முகம் எங்கே?"
 அவன் அலறல்
 ஆகாயத்தையே பிளந்தது.

★★★★★

காகித பாரதம் ருத்ரா இ பரமசிவன்

காகித பணங்களா?
 காகித பிணங்களா?
 குப்பைக்காடு ஆனது
 நம் பொருளாதாரம்.
 கண்டெய்னரில்
 கிடந்து நாளும்

ஊழல் இங்கே
 மறந்து போனது!
 சொத்து குவித்தவர்கள்
 ஆற்றுமணல் தின்றவர்கள்
 மலைகளை உடைத்து
 டிஃபன் சாப்பிட்டவர்கள்
 பொய்மைப்பலூனில்
 ஊதி ஊதி
 "மெய்மை எஸ்டேட்"டில்
 கரன்சி குவித்தவர்கள்
 எத்தனை எத்தனை
 இங்கே நிழல் அரக்கர்கள்!
 நம் மூவர்ண வெளிச்சம் எல்லாம்
 இருட்டுத் தார் பூசி
 திருட்டுச் சொத்துகள்
 திசை தோறும் திசை தோறும்
 பதுக்கி நின்றவர்
 பாரத புத்திரர் வேடம் புனைந்தனர்!
 அன்னியப் பகைவர்
 அச்சடித்த பணங்கள்
 அணுகுண்டுகளாய் நம்மை
 சிதைத்து விட்டனவே!
 கறுப்புப்பணப்பெரும்பூதம்
 கஜானாவுக்குள்
 கர்ப்பம் தரித்ததோ!
 தாராளமய உலகப்பொருளாதாரம்
 சுவாசம் செய்த
 துறாவளிகளே நம்மைச்சூழ்ந்தது.
 பணம்! பணம்! பணம்!
 எங்கும் பணம் எதிலும் பணம் என
 கொள்ளை ஆசையின்
 கோரப்பற்கள் குருதி குடித்தன.
 தேர்தல் எனும் பருவக்காற்று
 வீசிய போதெல்லாம்
 வீதியெலாம் வீடுகள் எல்லாம்
 காந்திப்புன்னகையின்
 கசாப்பு ரத்தம்!
 கண்டு கொள்ளவில்லை!
 ஆட்சி எந்திரம்.

சீட்டுகள் பிடிப்பதும்
 நாற்காலி ஆள்வதும்
 மட்டுமே இங்கு குறியாச்சு!
 இன்று கரன்சி வெள்ளம்
 கூவம் ஆக
 மக்கள் எல்லாம் கூளங்கள் ஆக
 கூவுகின்றார்!கூவுகின்றார்!
 வங்கிகள் யாவும்
 வழிகள் அடைத்தன.
 எந்திரப்பணங்களும்
 எங்கோ போயின!
 ஐநூறு ஆயிரம் நோட்டுகள் எல்லாம்
 காகித மலங்கள் ஆகிப்போயின!
 பொருளாதார சுகாதாரம்
 நாறிப்போச்சு!நாறிப்போச்சு!
 சீப்பை எடுத்து
 ஒளித்து வைத்தால்
 கல்யாணம் நின்றுபோகும் என
 துக்கக் தர்பார் நடக்குது இங்கே!
 ஐநூறு கோடிகள் வாரியிறைத்து
 கல்யாணங்கள் நடத்தும்
 காட்சிகளுக்கும் குறைவில்லை!
 கோடி கோடி ஏப்பம் விட்டவன்
 விமானமேறி தப்பிப்போன
 காட்சிக்கும் இங்குக் குறைவில்லை.
 மக்கள் குமுறி வரமாட்டார்!
 டிவிப் படங்கள் பார்த்தால் போதும்
 விட்டில் பூச்சிகள் குவிந்து கிடக்கும்.
 இந்தக் காகித பாரதம்
 கத்தி தூக்கியா
 பகைவரை அழிக்கும்? நம்
 மண்ணைக் காக்கும்?

★★★★★

கீழடி ருத்ரா இ பரமசிவன்

தமிழன் எலும்புக்கூடு மட்டும் அல்ல
 கீழே கிடப்பது.
 ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு
 முன் அவன் கண்ட கனவுகள்
 அந்த வீடுகள் முற்றங்கள்.
 கலை வடிவ மண் பாண்டங்கள்.
 இன்னும் எல்லாம் தான்.
 கற்காலம் என்பது தமிழனுக்கு
 வெறும் கற்காலம் அல்ல.
 சிந்தனை ஒளித்துண்டுகளாய்
 சிலிர்த்துக்கிடக்கும்
 "சொற்காலம்" அவனுக்கு அது.
 மக்கிய மண்ணின் அடியில்
 நெளியும் புழுக்களும்
 தமிழின் உயிர் மெய் வரிகளை
 உழுது காட்டி வைத்திருக்கும்!
 நாகரிகம் என்னும் சொல்லே
 நகர்தல் கொண்டு குடியிருப்புகள்
 அமைத்து "நகரம்" நிறுவி
 வாழ்ந்த தமிழ்ச்சொல்லின்
 ஒலிப்பு தானே.
 இதையே சமஸ்கிருதம் ஆக்கி
 நம் சிந்தனைப்படிவங்களை
 "டிங்கரிங்" செய்து
 தோரணம் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்
 நம் வட இந்திய ஆட்சியாளர்கள்.

இது என் முதல் கொலை வித்யாசாகர்

துரத்தி துரத்தி பெண்களை வெட்டுகிறாய்
வெட்டு வெட்டு
இரத்தத்தில் ஊறி சரியட்டும் உனது ஆண்மை..
குத்தி குத்தி பிய்த்து சதையுண்ணும்
மிருகத்தைவிட நீதான் பெரிய படைப்பில்லையா
மனிதனாயிற்றே சும்மாவா; குத்திப் போடு..
சாதியில் ஒரு குத்து
மதத்தின் மீது ஒரு குத்து
இந்த தேசத்தின் நெற்றியில் ஒரு குத்து குத்து..
ஒரு உயிர் இந்த தேசத்து மக்கள்முன்
பட்டப்பகலில் வெட்டவெளியில் கொன்று பறிக்கப்படுமெனில்
மடிவது பெண்ணல்ல, எம் தேசத்தின் மாண்பு;
அதனாலென்ன நீ குத்து
அவள் இன்னொருவனின் தங்கை
வேறொருவனின் மகள், எமது தாய்மையின் ஒரு பெருந்துளி
அதனாலென்ன நீ குத்து
நீ குடித்த பால்நாற்றம்
அவள்மீது கூட அடித்துவிடலாம்,
காலகன்று உனை ஈன்றப்
பெண்மை வயிறுபிடித்துனக்கு
சாபமிட்டிருக்கலாம்;

அதனாலென்ன நீ குத்து
 ஒன்று இரண்டு மூன்று என இருபத்தைந்து முறை
 ஒரு பெண்ணைக் கத்தியால் குத்துகிறாய்,
 உன் பெருமை உன்மீதே யுனை காரி உமிழ்ந்திருக்கும்
 நீ கண்டிருக்கமாட்டாய், உனது கண்களின் வெறித்தீக்கு
 அதெல்லாம் இரையாகிப் போயிருக்கும்..
 எனக்குப் போகாது..
 அவள் கத்தியது எனது காதுகளை மௌனமாய்க்
 கொல்கிறது; கண்களுள் தீயாய் எரிகிறது..
 ஒவ்வொரு பெண் மடிகையிலும்
 எனது அறம் எனை அறுக்கிறது
 உயிருக்குள் அழுகிறேன் நான்; உனக்கெங்கே போனது உன் ஈரம்?
 உனக்கு ஈரம் இல்லை
 ஆண் எனில் தாயின் இன்னொரு பக்கம் என்பது
 உனக்கில்லை; நீ கொல்.. குத்து.. மனிதமரு.. மாய்ந்து போ..
 எங்கே போக.. உன்னை விடுவதாயில்லை
 எனது கைகளை இதோ உயர்த்திப் பிடித்திருக்கிறேன்
 எழுத்துக்களை எடுத்தெடுத்து அரிவாளாக வீசுகிறேன்
 வீசி வீசி உனை வெட்டுகிறேன்
 வெட்ட வெட்ட சரிவது - உனது உடலாகவோ
 உதிர்மாகவோவெல்லாம் இருந்துவிடவேண்டாம்
 அந்த ஆண் திமிராக
 உன் அறியாமையாக இருந்துபோகட்டும் போ..
 போடா போ..

வித்யாசாகர்

<https://vithyasagar.com/>

vidhyasagar1976@gmail.com

தமிழிலக்கியங்களில் ஆரியர்

நூ.த.லோக சுந்தரம்

சங்க இலக்கியங்களில் கையாளப்படும் "ஆரியர்" எனும் சொல் குறித்தும், ஆரியர்/திராவிடர் என்ற உரையாட்டில் ஆரியரென்ற கூற்று சங்க இலக்கியங்களில் எப்படிப் பயின்றதென்பது தேவையான பார்வையே என்ற புரிந்துணர்விலும் மின்தமிழ் குழுமத்தின் உறுப்பினர்கள் ஓர் கலந்துரையாடல் மேற்கொண்டுள்ளனர். அதன் அடிப்படையில் ஆரியர் குறித்த மேலும் சில செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஆரியர் எனும் சொல் மிலேச்சரைக்குறிக்கும் என்கின்றது திவாகர நிகண்டு. யவனர் போன்றோர் மிலேச்சராவர். மேலும் மிலேச்சராவர் என்பதில் உள்ள "மி" எனும் முன்னொட்டு மேற்குதிசை தனைக்காட்டும். ஆரியர் எனும் சொல் சங்கஇலக்கியங்களில் பயன் கொண்டதுடன், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என மேலும் சில எடுத்தாண்டலுடன் கூடிய தொகுப்பினை இங்குத் தொகுத்து வழங்குகிறேன். அதான்று, எடுத்தாண்ட வரியில் கூடியவரை முன்னும் பின்னும் இருந்தால்தான் பொருள் கூறுவது சிறப்பாகும் எனும் கருத்தில் இத்தொகுப்பு வைக்கப்படுகின்றது. எனவே இம்முயற்சி இடம் நோக்கி பொருள் கொள்வதில் தக்க வகையில் உதவும்.

அகநானூறு

276

நீளிரும் பொய்கை இரைவேட்டு எழுந்த
வாளை வெண்போத்து உணீஇய நாரைதன்
அடிஅறி வறுதல் அஞ்சிப் பைப்பயக்
கடிஇலம் புகூஉம் கள்வன் போலச்
சாஅய் ஒதுங்குந் துறைகேழ் ஊரனொடு 5
ஆவதுஆக இனிநாண் உண்டோ
வருகதில் அம்ம எம் சேரி சேர
அரிவேய் உண்கண் அவன்பெண்டிர் காணத்
தாரும் தானையும் பற்றி ஆரியர்
பிடிபயின்று தருஉம் பெருங்களிறு போலத் 10
தோள்கந் தாகக் கூந்தலின் பிணித்து அவன்
மார்புகடி கொள்ளேன் ஆயின் ஆர்வுற்று
இரந்தோர்க்கு ஈயாது ஈட்டியோன் பொருள்போல்

பரந்து வெளிப்படாது ஆகி
வருந்துக தில்ல யாய் ஓம்பிய நலனே 15

அகநானூறு

336

குழற்காற் சேம்பின் கொழுமடல் அகலிலைப்
பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த
உண்ணாப் பிணவின் உயக்கஞ் சொலிய
நாளிரை தரீஇய எழுந்த நீர்நாய்
வாளையொடு உழப்பத் துறைகலுழந் தமையின் 5
தெண்கட் டேறல் மாந்தி மகளிர்
நுண்ணசெயல் அம்குடம் இரீஇப் பண்பின்
மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடி அவிழிணர்க்
காஞ்சி நீழற் குரவை அயரும்
தீம்பெரு பொய்கைத் துறைகேழ் ஊரன் 10
தேர்தர வந்த நேரிழை மகளிர்
ஏசுப என்பவென் நலனே அதுவே
பாகன் நெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக்
கொல்களிற்று யானை நல்கல் மாறே
தாழும் பிறரும் உளர்போல் சேறல் 15
முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்
யானவண் வாராமாறே வரினே வானிடைச்
சுடரொடு திரிதரும் நெருஞ்சி போல
என்னொடு திரியான் ஆயின் வென்வேல்
மாரி யம்பின் மழைத்தோற் சோழர்20
வில்லீண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புறமிளை
ஆரியர் படையின் உடைகவென்
நேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே

அகநானூறு

386

பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவநாறு இரும்போத்து
வாளை நாளிரை தேரும் ஊர்
நாணினைன் பெரும யானே பாணன்

மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி

எதிர்தலைக் கொண்ட ஆரியப் பொருநன் 5
நிறைத்திரண் முழவுத்தோள் கையகத்து ஒழிந்த
திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நற்போர்க்
கணையன் நாணி யாங்கு மறையினள்
மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
மைஈர் ஓதி மடவோய் யானும்நின் 10
சேரி யேனே அயலி லாட்டியேன்
நுங்கை ஆகுவென் நினக்கெனத் தன்கைத்
தொடுமணி மெல்விரல் தண்ணெனத் தைவர
நுதலும் கூந்தலும் நீவி
பகல்வந்து பெயர்ந்த வாணநுதற் கண்டே 15

அகநானூறு

396

தொடுத்தேன் மகிழ்ந செல்லல் கொடித்தேர்ப்
பொலம்பூண் நன்னன் புன்னாடு கடிந்தென
யாழிசை மறுகின் பாழி ஆங்கண்
அஞ்சல் என்ற ஆஅய் எயினன்
இகலடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கித் 5
தன்னுயிர் கொடுத்தனன் சொல்லியது அமையாது
தெறலருங் கடவுள் முன்னர்த் தேற்றி
மெல்லிறை முன்கை பற்றிய சொல்லிறந்து
ஆர்வ நெஞ்சம் தலைத்தலை சிறப்பநின்
மார்புதரு கல்லாய் பிறன் ஆயினையே 10
இனியான் விடுக்குவென் அல்லென் மந்தி
பனிவார் கண்ணள் பலபுலந்து உறையக்
கருந்திறல் அத்தி ஆடுஅணி நசைஇ
நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின்
மனையோள் வவ்வலும் அஞ்சுவல் சினைஇ 15
ஆரியர் அலறத் தாக்கிப் பேர்இசைத்
தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவில் பொறித்து
வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்
வஞ்சி யன்னவென் னலம்தந்து சென்மே

அகநானூறு

398

இழைநிலை நெகிழ்ந்த எவ்வம் கூரப்
படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலந்து அசைஇ
மென்தோள் நெகிழ்ச் சாஅய்க் கொன்றை
ஊழுறு மலரின் பாழ்பட முற்றிய
பசலை மேனி நோக்கி நுதல்பசந்து 5
இன்னேம் ஆகிய எம்மிவண் அருளான்
நும்மோன் செய்த கொடுமைக்கு இம்மென்று
அலமரல் மழைக்கண் தெண்பனி மல்க
நன்று புறமாறி அகறல் யாழநின்
குன்றுகெழு நாடற்கு என்னெனப் படுமோ 10
கரைபொரு நீத்தம் உரைஎனக் கழறி
நின்னொடு புலத்தல் அஞ்சி அவர்மலைப்
பன்மலர் போர்த்து நாணுமிக ஒடுங்கி
மறைந்தனை கழியும் நின்றந்து செலுத்தி
நயன்அறத் துறத்தல் வல்லி யோரோ 15
நொதும லாளர் அதுகண் ணோடாது
அழற்சினை வேங்கை நிழல்தவிர்ந்து அசைஇ
மாரி புரந்தர நந்தி ஆரியர்
பொன்படு நெடுவரை புரையும் எந்தை
பல்புங் கானத்து அல்கி இன்றிவண்20
சேந்தனை செலினே சிதைகுவது உண்டோ
குயவரி இரும்போத்துப் பொருதபுண் கூர்ந்து
உயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை
வாங்கமைக் கழையின் நரலும் அவர்
ஓங்குமலை நாட்டின் வருஉ வோயே 25

புறநானூறு

183

கற்கை நன்றே
பாடியவர்: ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன்
திணை: பொதுவியல் துறை: பொருண்மொழிக் காஞ்சி

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே

பிறப்பு ஓர் அன்ன உடன்வயிற்று உள்ளும்
சிறப்பின் பாலால் தாயும் மனம் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக என்னாது அவருள்
அறிவுடை யோன் ஆறு அரசும் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே

குறுந்தொகை

7

பாலை - கண்டோர் கூற்று

வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவும் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொல் அளியர் தாமே ஆரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேய்பயில் அழுவம் முன்னி யோரே
- [பெரும்பதுமனார்]

குறுந்தொகை

184

நெய்தல் - தலைவன் கூற்று

அறிகரி பொய்த்தல் ஆன்றோர்க் கில்லை
குறுக லோம்புமின் சிறுகுடிச் செலவே
இதற்கிது மாண்ட தென்னா ததற்பட்
டாண்டொழிந் தன்றே மாண்டகை நெஞ்சம்
மயிற்கண் அன்ன மாண்முடிப் பாவை
நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்
கண்வலைப் படுஉம் கான லானே
- [ஆரிய அரசன் யாழ்ப்பிரமதத்தன்]

பதிற்றுப்பத்து

இ ர ண் டா ம் ப த் து

பாடப்பட்டோன்: இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்

பாடியவர்: குமட்டுர்க் கண்ணனார்

பாட்டு - 11

வரைமருள் புணரி வான்பிசிர் உடைய
வளிபாய்ந்து) அட்ட துளங்குஇருங் கமஞ்சூல்
நளிஇரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி
அணங்கு)உடை அவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்
சூருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக் 5
கடுஞ்சின விறல்வேள் களி(று)ஊர்ந் தாங்குச்
செவ்வாய் எஃகம் விலங்குநர் அறுப்ப
அருநிறம் திறந்த *புண்உமிழ் குருதி*யின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை
பலர்மொசிந்து) ஒம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுதல் துமிய வேளய்
வென்று)எறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவின் ஆர மார்பின் 15
போர்அடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும்
வலன்உயர் மருப்பின் பழிதீர் யானைப்
பொலன்அணி எருத்தம் மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே 20
கவிர்ததை சிலம்பின் துஞ்சும் கவரி
பரந்துஇலங்கு) அருவியொடு நரந்தம் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை இமயம்
தென்னம் குமரியொடு) ஆயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறம்தபக் கடந்தே. 25

பதிகம்

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுஇல் வாய்மொழி
இன்னிசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்றமகன்
அமைவரல் அருவி இமையம் வில்பொறித்து)
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத் 5

தன்கோல் நிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேர்இசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி
நயன்இல் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபின் கொளீஇ
அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு 10
பெருவிறல் மூதூர்த் தந்துபிறர்க்கு(கு) உதவி
அமையார்த் தேய்த்த அணங்கு(கு)உடை நோன்தாள்

பலர்மொசிந்து) ஓம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுதல் துமிய வேளய்
வென்று)எறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவின் ஆர மார்பின் 15
போர்அடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும்
வலன்உயர் மருப்பின் பழிதீர் யானைப்
பொலன்அணி எருத்தம் மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
பலர்புகழ் செல்வம் இனிதுகண் டிகுமே 20
கவிர்ததை சிலம்பின் துஞ்சும் கவரி
பரந்துஇலங்கு(கு) அருவியொடு நரந்தம் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை இமயம்
தென்னம் குமரியொடு(கு) ஆயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறம்தபக் கடந்தே. 25

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுஇல் வாய்மொழி
இன்இசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்றமகன்
அமைவரல் அருவி இமையம் வில்பொறித்து)
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத் 5
தன்கோல் நிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேர்இசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி
நயன்இல் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபின் கொளீஇ
அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு 10
பெருவிறல் மூதூர்த் தந்துபிறர்க்கு(கு) உதவி
அமையார்த் தேய்த்த அணங்கு(கு)உடை நோன்தாள்

வடவர் உட்கும் வான்தோய் வெல்கொடிக்
குடவர் கோமான் நெடுஞ்சேர லாதற்குச்

சோழன் மணக்கிள்ளி ஈன்ற மகன்

கடவுள் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்
கான்நவில் கானம் கணையின் போகி 5
ஆரிய அண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை
இன்பல் அருவிக் காங்கை மண்ணி
இனம்தெரி பல்ஆன் கன்றொடு கொண்டு
மாறா வல்வில் இடும்பின் புறத்து)இறுத்து)
உறுபுலி அன்ன வயவர் வீழ்ச் 10
சிறுகுரல் நெய்தல் வியலூர் நூறி
அக்கரை நண்ணிக் கொடுகூர் எறிந்து
பழையன் காக்கும் கரும்சினை வேம்பின்
முழாரை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி
வால்இழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர் 15
பல்இருங் கூந்தல் முரற்சியால்
குஞ்சர ஒழுகை பூட்டி வெந்திறல்
ஆராச் செருவின் சோழர்குடிக்கு) உரியோர்
ஒன்பதின்மர் வீழ வாயில்புறத்து) இறுத்து
நிலைச்செருவின் ஆற்றலை அறுத்துக் 20
கெடல் அரும் தானையொடு கடல் பிறக்கோட்டிய
செங்குட்டுவனைக் கரணமமைந்த
காசறு செய்யுட் பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு

நற்றிணை

170 மருதம் - (?)

தோழி விறலிக்கு வாயில் மறுத்தது

மடக் கண் தகரக் கூந்தல் பணைத் தோள்
வார்ந்த வால் எயிற்று சேர்ந்து செறி குறங்கின்
பிணையல் அம் தழை தைஇ துணையிலள்
விழவுக் களம் பொலிய வந்து நின்றனளே
எழுமினோ எழுமின் எம் கொழுநற்கு ஆக்கம்
ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை முள்ளூர்
பலர் உடன் கழித்த ஒள் வாள் மலையனது
ஒரு வேற்கு ஓடியாங்கு நம்
பன்மையது எவனோ இவள் வன்மை தலைப்படினே

சிலப்பதிகாரம்

23 கட்டுரை காதை

(கட்டுரை)

முடிகெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்
படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர் குலத்தோர்
அறனும் மறனும் ஆற்றலும் அவர்தம்
பழுவிறல் மூதூர்ப் பண்புமேம் படுதலும்
விழவுமலி சிறப்பும் விண்ணவர் வரவும் 5
ஒடியா இன்பத் தவருடை நாட்டுக்
குடியுங் கூழின் பெருக்கமும் அவர்தம்
வையைப் பேரியாறு வளஞ்சுரந் தூட்டலும்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிதலும்
ஆரபடி சாத்துவதி யென்றிரு விருத்தியும் 10
நேரத் தோன்றும் வரியுங் குரவையும்
என்றிவை அனைத்தும் பிறபொருள் வைப்போடு
ஒன்றித் தோன்றும் தனிக்கோள் நிலைமையும்
வடஆரியர் படைகடந்து
தென்றமிழ்நா டொருங்குகாணப் 15
புரைதீர் கற்பின் தேவி தன்னுடன்
அரைசு கட்டிலில் துஞ்சிய பாண்டியன்
நெடுஞ்செழியனோ டொருபரிசா
நோக்கிக் கிடந்த மதுரைக் காண்டம் முற்றிற்று 20

25 கட்சிக்காதை

(கட்டுரை)

வில்லவன் கோதை வேந்தற் குரைக்கும்
நும்போல் வேந்தர் நும்மோ டிகலிக்
கொங்கர்செங் களத்துக் கொடுவரிக் கயற்கொடி
பகைப்புறத்துத் தந்தன ராயினும் ஆங்கவை
திகைமுக வேழத்தின் செவியகம் புக்கன 155
கொங்கணர் கலிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
பங்களர் கங்கர் பல்வேற் கட்டியர்
வடஆரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன்
கடமலை வேட்டமென் கட்புலம் பிரியாது

கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புனல் நீத்தம் 160
 எங்கோ மகளை ஆட்டிய அந்நாள்
ஆரிய மன்னர் ஈரைஞ் ஞாற்றுவர்க்கு
 ஒருநீ யாகிய செருவெங் கோலம்
 கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்றம்
 இமிழ்கடல் வேலியைத் தமிழ்நா டாக்கிய 165
 இதுநீ கருதினை யாயின் ஏற்பவர்
 முதுநீ ருலகில் முழுவது மில்லை
 இமய மால்வரைக்கு எங்கோன் செல்வது
 கடவு ளெழுதவோர் கற்கே யாதலின்
 வடதிசை மருங்கின் மன்னர்க் கெல்லாம் 170
 தென்றமிழ் நன்னாட்டுச் செழுவிற் கயற்புலி
 மண்டலை யேற்ற வரைக வீங்கென
 நாவலந் தண்பொழில் நண்ணார் ஒற்றுநம்
 காவல் வஞ்சிக் கடைமுகம் பிரியா
 வம்பணி யானை வேந்தர் ஒற்றே 175
 தஞ்செவிப் படுக்குந் தகைமைய வன்றோ
 அறைபறை யென்றே அழும்பில்வே ளுரைப்ப
 நிறையருந் தானை வேந்தனும் நேர்ந்து
 கூடார் வஞ்சிக் கூட்டுண்டு சிறந்த
 வாடா வஞ்சி மாநகர் புக்கபின் 180
 வாழ்க எங்கோ மன்னவர் பெருந்தகை
 ஊழிதொ றுழி யுலகங் காக்கென
 விற்றலைக் கொண்ட வியன்பே ரிமயத்தோர்
 கற்கொண்டு பெயருமெங் காவலன் ஆதலின்
 வடதிசை மருங்கின் மன்ன ரெல்லாம் 185
 இடுதிறை கொடுவந் தெதிரீ ராயின்
 கடற்கடம் பெறிந்த கடும்போர் வார்த்தையும்
 விடர்ச்சிலை பொறித்த வியன்பெரு வார்த்தையும்
 கேட்டு வாழுமின் கேளீ ராயின்
 தோட்டுணை துறக்கும் துறவொடு வாழுமின் 190
 தாழ்கழல் மன்னன் தன்றிரு மேனி
 வாழ்க சேனா முகமென வாழ்த்தி
 இறையிகல் யானை யெருத்தத் தேற்றி
 அறைபறை எழுந்ததால் அணிநகர் மருங்கென்.
 சிலைத்தோள் மறவர் உடற்பொறை யடுக்கத்து
 எறிபிணம் இடறிய குறையுடற் கவந்தம்
 பறைக்கட் பேய்மகள் பாணிக் காடப்
 பிணஞ்சுமந் தொழுகிய நிணம்படு குருதியில்

கணங்கொள் பேய்மகள் கதுப்பிகுத் தாட 210
 அடுந்தேர்த் தானை ஆரிய வரசர்
 கடும்படை மாக்களைக் கொன்று களங்குவித்து
 நெடுந்தேர்க் கொடுஞ்சியுங் கடுங்களிற் றெருத்தமும்
 விடும்பரிக் குதிரையின் வெரிநும் பாழ்பட
 எருமைக் கடும்பரி ஊர்வோன் உயிர்த்தொகை 215
 ஒருபக லெல்லையின் உண்ணு மென்பது
 ஆரிய வரசர் அமர்க்களத் தறிய
 நூழி லாட்டிய சூழ்கழல் வேந்தன்
 போந்தையொடு தொடுத்த பருவத் தும்பை
 ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மலைய 220

27 நீர்ப்படைக் காதை

வடபே ரிமயத்து வானற்கு சிறப்பிற்
 கடவுட் பத்தினிக் கற்கால் கொண்டபின்
 சினவேல் முன்பிற் செருவெங் கோலத்துக்
 கனக விசயர்தங் கதிர்முடி யேற்றிச்
 செறிகழல் வேந்தன் தென்றமி ழாற்றல் 5
 அறியாது மலைந்த ஆரிய மன்னரைச்
 செயிர்த்தொழில் முதியோன் செய்தொழில் பெருக
 உயிர்த்தொகை யுண்ட வொன்பதிற் றிரட்டியென்று
 யாண்டும் மதியும் நாளுங் கடிகையும்
 ஈண்டுநீர் ஞாலங் கூட்டி யெண்கொள 10
 வருபெருந் தானை மறக்கள மருங்கின்
 ஒருபக லெல்லை உயிர்த்தொகை உண்ட
 செங்குட் டுவன்றன் சினவேற் றானையொடு
 கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கரையகம் புகுந்து
 பாற்படு மரபிற் பத்தினிக் கடவுளை 15
 நூற்றிறன் மாக்களி னீர்ப்படை செய்து
 மன்பெருங் கோயிலும் மணிமண் டபங்களும்
 பொன்புனை யரங்கமும் புனைபும் பந்தரும்
 உரிமைப் பள்ளியும் விரிபுஞ் சோலையும்
 திருமலர்ப் பொய்கையும் வரிகாண் அரங்கமும் 20
 பேரிசை மன்னர்க் கேற்பவை பிறவும்
 ஆரிய மன்னர் அழகுற அமைத்த

தெள்ளுநீர்க் கங்கைத் தென்கரை யாங்கண்
வெள்ளிடைப் பாடி வேந்தன் புக்கு
நீணில மன்னர் நெஞ்சுபுக லழித்து 25
வானவர் மகளிரின் வதுவைதூட் டயர்ந்தோர்

காவிரி புரக்கும் நாடுகிழ வோற்கென்று
அருமறை முதல்வன் சொல்லக் கேட்டே
பெருமகன் மறையோற் பேணி யாங்கவற்கு
ஆடகப் பெருநிறை யையைந் திரட்டித்
தோடார் போந்தை வேலோன் றன்னிறை 175
மாடல மறையோன் கொள்கென் றளித்தாங்கு
ஆரிய மன்னர் ஐயிரு பதின்மரைச்
சீர்கெழு நன்னாட்டுச் செல்கவென் றேவித்
தாபத வேடத் துயிருய்ந்து பிழைத்த
மாபெருந் தானை மன்ன குமரர் 180
சுருளிடு தாடி மருள்படு பூங்குழல்
அரிபரந் தொழுகிய செழுங்கயல் நெடுங்கண்
விரிவெண் தோட்டு வெண்ணகைத் துவர்வாய்ச்
தூடக வரிவளை ஆடமைப் பணைத்தோள்
வளரிள வனமுலைத் தளரியல் மின்னிடைப் 185
பாடகச் சீறடி **ஆரிய**ப் பேடியோடு
எஞ்சா மன்னர் இறைமொழி மறுக்கும்
கஞ்சுக முதல்வர் ஈரைஞ் தூற்றாவர்
அரியிற் போந்தை அருந்தமி ழாற்றல்
தெரியாது மலைந்த கனக விசயரை 190
இருபெரு வேந்தர்க்குக் காட்டிட ஏவித்
திருந்துதுயில் கொள்ளா அளவை யாங்கணும்
பரம்புநீர்க் கங்கைப் பழனப் பாசடைப்
பயிலிளந் தாமரைப் பல்வண்டு யாழ்செய
வெயிலிளஞ் செல்வன் விரிகதிர் பரப்பிக் 195

28 நடுகல் காதை

வச்சிர மவந்தி மகதமொடு குழீஇய
சித்திர மண்டபத் திருக்க வேந்தன்

அமரகத் துடைந்த ஆரிய மன்னரொடு
தமரிற் சென்று தகையடி வணங்க
நீளம ரழுவத்து நெடும்பே ராண்மையொடு 90
வாளுங் குடையும் மறக்களத் தொழித்துக்
கொல்லாக் கோலத் துயிருய்ந் தோரை
வெல்போர்க் கோடல் வெற்றம் அன்றெனத்
தலைத்தேர்த் தானைத் தலைவற் குரைத்தனன்
சிலைத்தார் அகலத்துச் செம்பியர் பெருந்தகை 95
ஆங்குநின் றகன்றபின் அறக்கோல் வேந்தே
ஓங்கு சீர் மதுரை மன்னவற் காண
ஆரிய மன்னர் அமர்க்களத் தெடுத்த
சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி சிறந்த
சயந்தன் வடிவில் தலைக்கோ லாங்குக் 100
கயந்தலை யானையிற் கவிகையிற் காட்டி
இமயச் சிமையத் திருங்குயி லாலுவத்
துமையொரு பாகத் தொருவனை வணங்கி

கறிவளர் சிலம்பிற் றுஞ்சும் யானையின்
சிறுகுரல் நெய்தல் வியுலா ரெறிந்தபின் 115
ஆர்புனை தெரியல் ஒன்பது மன்னரை
நேரி வாயில் நிலைச்செரு வென்று
நெடுந்தேர்த் தானையொ டிடும்பிற்புறத் திறுத்துக்
கொடும்போர் கடந்து நெடுங்கட லோட்டி
உடன்றுமேல் வந்த ஆரிய மன்னரைக் 120
கடும்புனற் கங்கைப் பேர்யாற்று வென்றோய்
நெடுந்தார் வேய்ந்த பெரும்படை வேந்தே

இருகடல் நீரும் ஆடினோ னாயினும்
சதுக்கப் பூதரை வஞ்சியுள் தந்து
மதுக்கொள் வேள்வி வேட்டோ னாயினும்
மீக்கூற் றாளர் யாவரும் இன்மையின்
யாக்கை நில்லா தென்பதை யுணர்ந்தோய் 150
மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்வோர் மருங்கில்
செல்வம் நில்லா தென்பதை வெல்போர்த்
தண்டமிழ் இகழ்ந்த ஆரிய மன்னரின்
கண்டனை யல்லையோ காவல் வேந்தே
இளமை நில்லா தென்பதை எடுத்தீங்கு 155

துய்த்தல் வேட்கையிற் துழுகழல் வேந்தன் 190
நான்மறை மரபின் நயந்தெரி நாவின்
கேள்வி முடித்த வேள்வி மாக்களை
மாடல மறையோன் சொல்லிய முறைமையின்
வேள்விச் சாந்தியின் விழாக்கொள ஏவி
ஆரிய அரசரை அருஞ்சிறை நீக்கிப் 195
பேரிசை வஞ்சி மூதூர்ப் புறத்துத்
தாழ்நீர் வேலித் தண்மலர்ப் பூம்பொழில்
வேளா விக்கோ மாளிகை காட்டி
நன்பெரு வேள்வி முடித்ததற் பின்னாள்
தம்பெரு நெடுநகர்ச் சார்வதுஞ் சொல்லியம் 200

29 வாழ்த்துக் காதை (உரைப் பாட்டு மடை)

குமரியொடு வடவிமயத் தொருமொழிவைத் துலகாண்ட
சேரலாதற்குத் திகழொளி ஞாயிற்றுச் சோழன்மகளீன்ற
மைந்தன் கொங்கர் செங்களம் வேட்டுக் கங்கைப் பேர்
யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவன் சினஞ் செருக்கி
வஞ்சியுள் வந்திருந்த காலை வட ஆரிய மன்னர் ஆங்
கோர் மடவரலை மாலைதூட்டி உடனுறைந்த இருக்கை
தன்னில் ஒன்றுமொழி நகையினராய்த் தென்றமிழ் நாடா
ளும் வேந்தர் செருவேட்டுப் புகன்றெழுந்து மின்றவமும்
இமய நெற்றியில் விளங்கு வில் புலி கயல் பொறித்த
நாள் எம்போலும் முடிமன்னர் ஈங்கில்லை போலும் என்ற
வார்த்தை அங்குவாழும் மாதவர் வந்தறிவுறுத்தவிடத்
தாங்கண் உருள்கின்ற மணிவட்டைக் குணில்கொண்டு
துரந்ததுபோல் இமயமால்வரைக் கற்கடவுளாமென்ற
வார்த்தை இடந்துரப்ப ஆரியநாட்டரசோட்டி அவர்
முடித்தலை அணங்காகிய பேரிமயக் கல்சுமத்திப்
பெயர்ந்து போந்து நயந்த கொள்கையிற் கங்கைப்பேர்
யாற்றிருந்து நங்கைதன்னை நீர்ப்படுத்தி வெஞ்சினந்தரு
வெம்மை நீங்கி வஞ்சிமா நகர்புகுந்து நிலவரசர் நீண்
முடியாற் பலர்தொழு படிமங் காட்டித் தடமுலைப் பூச
லாட்டியைக் கடவுண் மங்கலஞ்செய்தபின்னாள் கண்ணகி
தன் கோட்டத்து மண்ணரசர் திறைகேட்புழி அலம்வந்த

மதிமுகத்திற் சில செங்கயல் நீர் உமிழ்ப் பொடியாடிய

30 வரந்தரு காதை

தேவந் திகையைச் செய்கென் றருளி
வலமுறை மும்முறை வந்தனன் வணங்கி 155
உலக மன்னவ நின்றோன் முன்னர்
அருஞ்சிறை நீங்கிய ஆரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
குடகக் கொங்கரும் மாளுவ வேந்தரும்
கடல்து ழிலங்கைக் கயவாகு வேந்தனும் 160
எந்நாட் டாங்கண் இமய வரம்பனின்
நன்னாட் செய்த நாளணி வேள்வியில்
வந்தீ கென்றே வணங்கினர் வேண்டத்

மணிமேகலை

25. ஆபுத்திரனோடு மணிபல்லவம் அடைந்த காதை

அரசன் உரிமையோடு அப் பொழில் புகுந்து
தருமசாவகன் தன் அடி வணங்கி
அறனும் மறனும் அறித்தமும் நித்தத்
திறனும் துக்கமும் செல் உயிர்ப் புக்கிலும்
சார்பின் தோற்றமும் சார்பு அறுத்து உய்தியும்
ஆரியன் அமைதியும் அமைவுறக் கேட்டு
'பெண் இணை இல்லாப் பெரு வனப்பு உற்றாள்
கண் இணை இயக்கமும் காமனோடு இயங்கா
அங்கையில் பாத்திரம் கொண்டு அறம் கேட்கும்
இங்கு இணை இல்லாள் இவள் யார்?' என்ன 25-010

காரியந் துணிந்தவர் மொழியக் காவலன்
மாரியந் தடக்கையான் வருக வென்றொரு
சீரிய திருமுகஞ் சிறப்பொ டந்தனன்
ஆரியன் கழலடி யவனும் வாழ்த்தினான்

கல்லாடம்

இருள்மனத்தக்கன்பெருமகம்உண்ணப்
புக்கதேவர்கள்பொருகடற்படையினை
ஆரியுணமன்கனவெனஆக்கிய
கூடல்பெருமான்பொதியப்பொருப்பகத்து
அருவிஅம்சாரல்இருவிஅம்புனத்தினும்¹⁰

ஆயிரத்தெட்டில்அமைத்தனபிறப்பு
பிறவிப்பேதத்துறையதுபோல
ஆரியுப்பதம்கொள்நாரதப்பேரியாழ்¹⁰
நன்னர்கொள்அன்பால்நனிமிகப்புலம்ப
முந்நான்குஅங்குலிமுழுஉடல்சுற்றும்

அறியோம் அரும்தமிழ் ஆரியம் கேட்டிலம் ஆகமத்தும்
வறியோம்மதுரக்கவிகள்அல்லோம்மனம்வேண்டியஐம்
பொறியொடுஉழல்புன்மையிலோம்எம்புலமைஎலாம்
முறியொடுஅலர்பிண்டியார்அடியார்எனும்முக்கியமே⁷³

சூடாமணி நிகண்டு

ஆரியர் மிலோச்சர் நல்லோர் ஆன் எ ன்ப அடைச்சொலாவாம்
ஆரியே கதவு சோழன் அழகொடு மேன்மைக்கும் பேர்
காருகர் தந்துவாயர் கடுங்கொலையாளர் வண்ணார்
தாரகாரியென்ப காளி சண்முகந்தானுமாமே

நவநீதப்பாட்டியல்

315சின்னப்பூதசாங்கம்
நேரும்தசாங்கத்தைநேரிசைவெண்பாவினாரைம்பது
சேரஓர்தொள்ளூறுஎழுபதோடுஐம்பதுசெப்பிடும்கால்
ஆரியர்சின்னப்பூஎன்றேஉரைப்பர்அவைஒருபான்
சாரில்தசாங்கம்எனஉரையாநிற்பர்சான்றவரே⁴³

செயிற்றியம்

(தொலைந்துபோன ஓர் தொல்இயல்நூல்)

உடன்இவைதோன்றும்இடம்யா(து)எனினே
முடவர்செல்லும்செலவின்கண்ணும்
மடவோர்சொல்லும்சொல்லின்கண்ணும்
கவற்சிபெரிதுற்ற(று)உரைப்போர்கண்ணும்
பிதற்றிக்கூறும்பித்தரக்கண்ணும்
குழவிகூறும்மழலைக்கண்ணும்
வலியோன்கூறும்மெலிவின்கண்ணும்
ஒல்லார்மதிக்கும்வனப்பின்கண்ணும்
கல்லார்கூறும்கல்விக்கண்ணும்
பெண்பிரிதன்மைஅலியின்கண்ணும்
ஆண்பிரிதன்மைபேடிக்கண்ணும்
களியின்கண்ணும்காவாலிக்கண்ணும்
தெளிவிலார்ஒழுகும்கடவுளார்கண்ணும்
ஆரியர்கூறும்தமிழின்கண்ணும்
காரிகைஅறியாக்காமுகர்கண்ணும்
கூனர்கண்ணும்குறளர்கண்ணும்
ஊமர்கண்ணும்செவிடர்கண்ணும்
ஆன்றமரபின்இன்னுழிஎல்லாம்
தோன்றும்என்பதுணிந்திசினோரே/248

சடையவர்மன் சுந்தர பாண்டியன்

(1252 - 1271)

மெய்கீர்த்தி

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

பூமலர்வளர் திகழ்திருமகள் புகழாகம் புணர்ந்திருப்ப
நாமலர்வளர் கலைவஞ்சி நலமிகுமா மனத்துறையச்
சிமையவரைத் திறன்மடந்தை திருத்தோளின் மிசைவாழ
மையவர் கோன்அன்றிட்ட எழிலாரம் கழுத்திலங்கப்
பகிரதிபோற் துய்யபுகழ்ப் படர்வல்லி கொழுந்தோட்டத் - 5
திகிரிவரைக் கப்புறத்துஞ் செழுந்திகிரி சென்றுலவத்
தண்டரள மணிக்கவிகை தெண்டிரைதூழ் பார்நிழற்ற
வெங்கோபக் கலிகடிந்து செங்கோலெண்டிசைநடப்பச்
செம்முரசின் முகில்முழங்கச் சிலையகன்று விசும்படையத்

திறற்புலிபோய் வனமடையக் - 10
 கயலிரண்டும் நெடுஞ்சிகர கனவரையின் விளையாட
 ஒருமைமனத் திருபிறப்பின் முத்தீயின் நால்வேதத்
 தருமறையோர் ஐவேள்வி யாறங்கமுடன்சிறப்ப
 அருந்தமிழும் ஆரியமு அறுசமயத் தறநெறியும்
 திருந்துகின்ற மனுநெறியுந் திறம்பாது தழைத்தோங்கக் - 15
 குச்சரரும் ஆரியரும் கோசலரும் கொங்கணரும்
 வச்சிரரும் காசியரும் மாகதரும் . . .
 அருமணரும் சோனகரும் அவந்தியரு முதலாய
 இநிலமா முடிவேந்தர் றைஞ்சிநின்று திறைகாட்ட

கல்வெட்டுப் பாடல்கள் மஞ்சரி-2

ஓர் அகப்பொருள் பாடல்:
 ஈழம் அனுராதபுரம்

"பொங்கி ஒலிக்கின்ற நீருடைய (மலை வீழ் அருவி)ஆற்றின் கரையமைந்த
 சிங்கைநகர் ஆரியனைச் சேராத அனுரை ஈசனின் மடமாதர், கையில் அணியும்
 கங்கணத்தை, (ஏந்தி) வேலொத்த இருகண்களால், (அதனைக்) காட்டினர். தங்கள்
 வளையணிந்த தாமரைநிற கைமேல் திலகம் எழுதி காட்டினர்." (தில்=எள். பெண்கள்
 நெற்றியில் இடும், எள் வடிவ பொட்டினை திலகம் என்பர். இக்காலத்து மக்கள்
 கீறும் இருதய வடிவின் தலைகீழ் நிலையை போல்வது.)

காரேற்ற தண்டலைக் காவிரி நாடனைக் கானுலவும்
 தேரேற்றி விட்ட செழுந்தமிழ்த் தென்னவன் சென்றெதிர்ந்து
 தாரேற்ற வெம்படை ஆரியர் தண்டுபடத் தனியே
 போரேற்று நின்ற பெருவார்த்தை இன்றும் புதுவார்த்தையே
 கீழ்கோபுர வலப்பக்கச்சுவரில்
 தெ.இ.க.தொ. IV # 619

நக்கீரதேவ நாயனார்

கோபப் பிரசாதம் - திருமுறை 11

மாமுயல் விட்டுக் காக்கைப் பின்போம்
 கலவர் போலவும்
 விளக்கங் கிருப்ப மின்மினி கவரும்

அளப்பருஞ் சிறப்பில் ஆதர் போலவும் 80)
கச்சங் கொண்டு கடுந்தொழில் முடியாக்
கொச்சைத் தேவரைத் தேவரென் றெண்ணிப்
பிச்சரைப் போலவோர்
ஆரியப் புத்தகப் பேய்கொண்டு புலம்புற்று
வட்டனை பேசுவர் மானுடம் போன்று 85)
பெட்டினை உரைப்போர் பேதையர் நிலத்துன்
தலைமீன் தலைஎண் பலமென் றால்அதனை
அறுத்து நிறுப்போர் ஒருத்தர் இன்மையின்
மத்திர மாகுவர் மாநெறி கிடப்பஓர்
சித்திரம் பேசுவர் தேவ ராகில் 90)

நூ த லோ சு (நூ.த.லோக சுந்தரம்)
மயிலை

selvindls61@gmail.com

சங்க இலக்கியங்களில் ஆரியர்

இராம.கி.

[முன்குறிப்பு: அண்மையில் சங்க இலக்கியங்களில் 10 இடங்களில் ஆரியரென்ற சொல் பயில்வதை “மின்தமிழ்” மடற்குழிவிற் குறிப்பிட்டு, ஒவ்வொரு காட்டிலும் 2 வரிகள் கொடுக்கப்பட்டதுடன், அவற்றுக்கு பொருள் விளக்கமும் கேட்கப்பட்டது. ஆரியர்/திராவிடர் என்ற உரையாட்டில் ஆரியரென்ற கூற்று சங்க இலக்கியங்களில் எப்படிப் பயின்றதென்பது ஓர் தேவையான பார்வையே! (சிலப்பதிகார நூலை சங்க இலக்கியமென்றே நான் கருதுவேன். இருப்பினும் அந்நூலில் பயிலும் சொல்லாட்சிகளை இங்கே நான் குறிப்பிடவில்லை. மணிமேகலையைச் சிலம்பின் இரட்டைக் காப்பியமாய்ப் பார்க்காது சங்கம் மருவிய காலத்திற்கே கொண்டுபோவேன்). இவ்வுரையாடலைப் படித்தபோது, என்பார்வையில் ஏன் பொருள்சொல்லக் கூடாதென்று தோன்றியது தவிர, இதுபோல் 2 வரிகளில் பொருள்சொல்லும்போது ஆரியரின் முழுப்பரிமாணம் தெரியாதுபோகலாம். பாட்டுமுழுதையும் பார்த்துப் பொருள்கொள்ளுவதே சாலச்சிறந்தது.]

முன்னுரை:

சங்ககாலத்தை (பொ.உ.மு.300- பொ.உ.300 என்று நாம்) தவறாகவே சொல்லிப் பழகிவிட்டோம். அண்மைக்கால ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணம், பொருந்தல், பட்டணம், கீழடித் தொல்லாய்வுகளுக்கப்பற்றும் பொ.உ.மு.600-பொ.உ.150. என்பதே உண்மைக்கு நெருக்கமாகும். 1930-80 வரையிருந்த 2 ஆம்நிலை ஆய்வுகளைக்கொண்டு இனியும் பேசுவது முறையல்ல. தவிர, இன்றுபோல் தில்லி, வடமேற்கைநோக்கி வடபுலமில்லை. அன்று அது கங்கைக்கரைப் பாடலிபுத்தம் நோக்கியது. மகதம், வச்சிரம், அவந்தி, மற்றைய சனபதங்கள் அன்று தமிழர்க்கு முகன்மையானவை. விந்தியமலைக்கு வடக்கிருந்தோரே அன்று ஆரியரெனப்பட்டார். சில சனபதங்கள் (குறிப்பாய் கோதாவரிக்கரை அசகம் Assaka) விந்தியத்திற்குத் தெற்கேயுமிருந்தன. இவற்றாற் பாகதம் தக்கணத்தில் ஓரளவு பரவியது. தமிழும் பாகதமும் ஊடாடிய தேசமே மொழிபெயர்த் தேயமாகும். இற்றை மாராட்டமும், ஒடியாவும், வட கர்நாடகமும், தெலிங்கானாவும், வட ஆந்திரமும் இதனுடங்கும்.

மொழிபெயர்த்தேயத்தை மாமூலனார் அடையாளங் காட்டுவார். இம்மொழிபெயர்த் தேயத்துள் போகும் வழியிற்றான் பெரிய பாலைநிலம் (இற்றை இராயலசீமை) இருந்தது. சங்க இலக்கியங்களிற் பாதிப் பாட்டுக்கள் பாலைப் பாட்டுக்களே. பாலைநிலங் கடந்து மகதம் போய்ப் பொருளீட்டுவது அற்றைத் தமிழருக்குத் தேவை. அதே போல வடக்கிருந்த ஆரியர்க்கும் தங்கம், இரும்பு போன்ற மாழைகள்,

கொங்கிற்கிடைத்த அரிய மணிகள், தென்கடல் முத்து, பவளங்கள், தெற்கே சிறப்புற்ற பருத்திக் கலிங்கம் ஆகியவற்றிற்காக வணிகம் நாடித் தெற்கே வரவேண்டியிருந்தது. ஒரு பக்கம் பொருளியல் ஊடாட்டங்களும் இன்னொரு பக்கம் அதிகார முனைப்புகளும் இதில் சேர்ந்திருந்தன.

கொடுமணலிலும், பொருந்தலிலும், கீழடியிலும் பாகதச் சொற்கள் பொறித்த பானையோடுகளும், அடையாளங்களும் காணப்படுவதில் வியப்பேயில்லை. சங்ககாலத்தில் பாகதம் நமக்குப் பழகியது தான். பாகதங் குறைத்துச் சங்கதத்தை மேலேற்றுவது குத்தர் (குப்தர்) காலத்திற்கப்புறம் எழுந்த கதை. மொழிபெயர்த்த தேயத்தின் மேல் மூவேந்தர் கட்டுப்பாடிருந்தது மாமூலனார் பாட்டால் நன்றாகவே தெரிகிறது. சங்ககாலத்தில் படித்தானத்தைத் (மராட்டிய அவுரங்காபாதிருகு அருகிலுள்ள பைத்தான்) தலைநகராய்க் கொண்டு ஆட்சி செய்த நூற்றுவர்கன்னர் (சதகர்ணிகள்) ஒருபக்கம் மகத அரசிற்கு காவலாளியாயும், இன்னொரு பக்கம் தமிழ்வேந்தரோடு நட்புப் பாராட்டியுமிருந்தார். அவர் நாணயத்தில் ஒருபக்கம் தமிழ்; இன்னொரு பக்கம் பாகதம் இருந்ததே அவர் அரசின்தன்மையை விவரிக்கும். [சிலம்புநூல் மட்டும் நமக்குக் கிடைத்திராவிடில் சங்க இலக்கியப் பின்புலம் நமக்கு விளங்கியிருக்காது.]

அற்றைக்காலத்தில் எல்லாவகையினும் ஆரியருக்கும் தமிழர்க்கும் போட்டி இடையாட்டம் இருந்தது. ஆரியர் எதிராளி, ஆரியரிற்சிலர் (குறிப்பாக நந்தருக்குப் பின்வந்த மோரியர், சுங்கர், கனகராகிய மகதர்) பகைவரெனப்பட்டார். அக்கால வடபுலத்தில் மகதப்பேரரசே எல்லாவற்றையும் நிருணயித்தது. அதேபொழுது வச்சிரம் மூவேந்தர் படையெடுப்பிற்குப் அவ்வளவு பகையின்றிப் பணிந்துபோனது. அவந்தியோ தமிழரோடு உவந்தவண்ணம் நல்லுறவு கொண்டது. இத்தனைக்கும் நடுவில் காசிக்குச் சென்றுவரும் வழக்கம் அன்றும் தமிழர்க்கிருந்ததைச் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துக்காட்டும்.

மாநீர் வேலி வச்சிர நன்னாட்டுக்
கோன் இறை கொடுத்த கொற்றப் பந்தரும்
மகதநன் னாட்டு வாள்வாய் வேந்தன்
பகைப்புறத்துக் கொடுத்த பட்டிமண் டபமும்
அவந்தி வேந்தன் உவந்தனன் கொடுத்த
நிவந்தோங்கு மரபில் தோரண வாயிலும்

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திரவிழுவூரெடுத்த காதையில் 99-104 ஆம் வரிகள் சொல்லும். எனவே ஆரியரோடு அன்று பகையுமுண்டு; நட்புமுண்டு. இப் பின்புலத்தோடு இனிக் காட்டுகளுக்கு வருவோம். இவற்றில் ஆரியர் பற்றிய தனிப்பட்ட குறிப்புக்களும், வரலாற்றுக் குறிப்புக்களுமுண்டு. இவற்றை ஓரளவு காலவரிசையில் இந்தக் காட்டுக்களை இங்கே விளக்குகிறேன்.

முதற்பாட்டு:

முதற்பாட்டு முதற்பாட்டு குறுந்தொகையில் வருவது. பாடியவர்: பெரும்பதுமனார்; திணை:பாலை; துறை: செலவின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது; .

வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள்
மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர்
யார்கொ ளளியர் தாமே யாரியர்
கயிறாடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி
வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும்
வேப்பயி லழுவ முன்னி யோரே

என்பது பாட்டு. பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள் வரும் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

வில்லோன் காலன கழலே
தொடியோள் மெல் அடி மேலவுஞ் சிலம்பே
நல்லோர் யார் கொல்?
ஆரியர் கயிறு ஆடு கால் பொரப் பறையில்
கலங்கி வாகை வெள்ளெற்று ஒலிக்கும்
வேய் பயில் அழுவ முன்னியோரே
அளியர் தாமே

இனி ஒருசில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம்.
வில்லோன் = தலைவன். தொடியோள் = தோள்வளையணிந்த தலைவி. வீரத்தின் அடையாளமாய். ஆண் காலிலணிவது கழலாகும். கழலணிந்த கால் உரம்பெறும். பெண்பருவத்திற்கு ஏற்பச் சிலம்பென்பது அக்கால வாழ்வில் வெவ்வேறு வகைப்படும். மணத்தின் முன் அணியும் சிலம்புக் கூட்டுள் பரல்களைச் சொரிந்ததால் கலகலவெனச் சிலம்பும் (ஓசையெழுப்பும்). [இக்காலத்திற் சிலம்பிற்குப் பகரியாய்க் கொலுசிடுகிறோம். திருமணஞ்செய்த இற்றைப்பெண்கள் கொலுசுபோடுவது அரிதிலும் அரிது.] இச்சிலம்போசையே பருவப்பெண்ணுக்குக் காப்புமானதால் காப்புச்சிலம்பாயிற்று. திருமணத்தின் பின் அணிவது பரல்கள் பதித்த தண்டை. அவ்வளவு ஒலியெழுப்பாது..

திருமணம் முடிந்தபின், அக்காலத்திற் தாய்வீட்டிற் காப்புச்சிலம்பைக் கழற்றித் தண்டைச்சிலம்பையும், (காற்பெருவிரலுக்கு அடுத்தவிரலில்) கால்மோதிரத்தையும் (மிஞ்சியையும்) அணிவிப்பர். திருமணம் முடிந்து மருவீட்டிற்குப் (மணஞ்செய்தவீடு மருவீடு. மருவுதல் = தழுவுதல், மணஞ்செய்தல் மேலைமொழியில் மருவுகை

marriage ஆனது.) போகுமுன் இன்றும் சிலகுடிகளிடம் இச்சடங்குண்டு. "காப்புக் கழற்றிக் கால்மோதிரமிடுவது" என இன்றும் நகரத்தார் மரபிற் சொல்வர். (கண்ணகி கதைக்குப் பின் தண்டையணிவது இவரிடம் அறவே நின்றது.) இப்பழக்கம் தமிழர் எல்லோரிடமும் ஒரு காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். மேலே தண்டையும், கால்மோதிரமும் அணியாது காப்புச்சிலம்பைத் தலைவி அணிந்தது சுட்டி மணம்புரியா உடன்போக்கைப் பெரும்பதுமனார் குறிப்பாலுணர்த்துவார். "நல்லார் யார் கொல்?" என்னும் அவதானம் இன்றும் நாட்டுப்புறங்களில் வெள்ளந்தியாயுண்டு. "பார்த்தா நல்லவங்களாய்த் தெரியுறாங்க." முன்பின் தெரியாரை ஐயத்தோடு பார்க்கும் நகர நாகரிகம் அன்றில்லை.

தமிழரைப் பொறுத்தவரை கழைக்கூத்து வடநாட்டிலிருந்து வந்தது. கயிற்றின்மேல் கால்பொருத்தி நீளக் கழைபிடித்து தன்னை நிலைப்படுத்தியாடும் இக்கூத்தை நாட்டுப்புறங்களில் ஆரியக்கூத்தென்பார். "ஆரியக்கூத்தாடினாலும் தாண்டவக்கோனே! காசு காரியத்திற் கண்வையடா, தாண்டவக்கோனே" என்பது பேர்பெற்ற திரைப்பாட்டு. இக்குறுந்தொகைப் பாட்டிலும் ஆரியக்கூத்தே சொல்லப்படுகிறது. ஆரியக்கூத்தின் போது பறையடிப்பது உள்ளூர்ப்பழக்கத்தை உட்கொண்ட செயலாகும்.

வாகை (Siris, Woman;s ongue, East Indian Walnut, Albicia Lebbeck) என்பது வறண்ட பறந்தலைகளில் நிழலுக்காக வளர்க்கப்படும் மரம். இக்காலத்தில் தூங்குமூஞ்சி மரமென்பாரே, அது வாகைக்கு நெருங்கியது. அகன்ற கிளைகள், பச்சிலைகளோடு வாகையின் வளர்ச்சி விரைவானது. இளந்தளிர்கள் சற்று நச்சோடிருப்பதால், கால்நடைகள் சாப்பிடா. தளிர்வளர்ந்து அடர்பச்சையானபின், நச்சுமை போகும். வாகைப்பூவைத் தலையிற்செருகின், சிறகுவைத்தது போலவே தலைமைகாட்டும். (சிறகு/இறகு வைத்தவன் பழங்குடி மரபில் தலைவன்/இறைவன்.

<http://valavu.blogspot.in/2011/05/blog-post.html>). இதனாலேயே பறந்தலைப் போர்க்களங்களில் வெற்றிபெற்றவர் வாகைப் பூ சூடுகிறார். மகளிர் காதில் அணிந்துகொள்கிறார். வாகைப்பூக்கள் உண்மையில் கொத்துக்களே. கொத்துக் காய்கள்/நெற்றுக்கள் ஒவ்வொன்றும் தகடையாய் 2 தோடுகள் சேர்ந்தாற்போல் 9 - 12 அணுங்குழை (அங்குலம்) நீளத்தோடு தொங்கும். ஒவ்வொரு வெளுத்த நெற்றிலும் 6 இலிருந்து 12 விதைகள் வரை இருக்கும்.

பொரிந்துகாய்ந்த நெற்றுக்களில் விதைகளுக்கும் தோடுகளுக்குமிடையே வெளி ஏற்பட்டு, நெற்றைக்குலுக்கினால் வித்துகள் "சிலுசிலு"வென ஓசையெழுப்பும். தவிர, கொத்தாய்த் தொங்கும் நெற்றுக்கள் (nuts) காற்றில் ஒன்றையொன்றுயரசி வெட்டோசையெழுப்பும். வல்லோசையை வக்கென்று தமிழிற்சொல்வர். (வக்கு நிறைந்தது தமிழில் வாக்கு/பேச்சு ஆயிற்று.) வக்கோசையால் வக்கு>வாக்கு>வாகை என்ற பெயரேற்பட்டது. வாகையை வகத்திரமென்றும் கதிரைவேல்பிள்ளையின் சங்கத்தகராதி அடையாளங் காட்டும். வாக்கொலி குறித்தே ஒரு குறும்புக்காரர் "பெண்நாக்கு (woman's tongue)" என்று பெயரிட்டார். உலகின் எல்லாப்

புதலியற்குறிப்புக்களிலும் இச்செய்தி காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்தொடக்கம் இப்பாடலிலுள்ளது. அவ்வகையில் இப்பாட்டுச் சிறப்பானது. சங்கதத்தில் சிலுத்தல்>சிரற்றுதல் வினையைக் குறித்தே Shirisha என்று பெயர்சொல்வார். தமிழ்முலங்கொண்ட சொல். வாகையின்தொடக்கம் தெற்காசியா. பாண்டிலென்பது வாகையின் மரத்தோற்றத்தைக் காட்டும் இன்னொரு பெயர். .

வில்லோனும், தொடியோளும் போகும் பாதையில் மூங்கிலும் (வேயும்) இருக்கிறது. அடிவம் = நடந்து நடந்து அடிந்தியடிந்தி ஏற்பட்ட அடிப்பாதை. முன்னுதல் = முன்னே செல்லுதல். “ஆரியக்கூத்தின் போது பறையொலிப்பதுபோல், வாகைநெற்றுக்கள் சத்தமெழுப்புகின்றன. உடன்போக்கில் நடந்துசெல்லும் இந்த ஆணும் பெண்ணும் யாராயிருந்தாலும் இரக்கத்திற்கு உரியவரே! இங்கே ஆரியக்கூத்து என்பது பாடுவோரின் மனத்திலுள்ளது. வாகைநெற்றொலியும், காதலர் நடையொலியும் உள்ளபடி கண்ணுக்கெதிரே எழுகின்றன. பார்ப்போருக்கும் கேட்போருக்கும் படிப்போருக்கும் நெஞ்சம் படபடக்கிறது. சங்க இலக்கிய வாசிப்பின் சிறப்பு மனத்திலெழும் குறும்படம் தான்.

“கயிற்றின்மேல் ஆடும் ஆரியக்கூத்து”.

பாட்டின் மொத்தப்பொருளை ஓர் உரைவீச்சாகவே தருகிறேன்.

வில்லோன் காலிலோ கழல்!
தொடியோள் மெல்லடி மேலோ சிலம்பு!
இந்த நல்லோர் யாரிவர்?
கயிற்றின்மேற் கால்பொருத்தி
ஆரியர் ஆடுகையில்
பறையொலிக்க,
வாகைக்(கிளைகள்) காற்றுப்பொருந்த
வெள்ளெற்றுக்கள் கலங்கிச் சிலுசிலுவென வொலிக்கும்
அகன்ற மூங்கிற்பரப்பில்
முன்னியுள்ளவர்
இரக்கத்திற்கு உரியவர் தாம்.

★★★★★

இரண்டாம் பாட்டு:

அடுத்தது இம்மென்கீரனாரின் அகநானூறு 398 ஆம் பாட்டு. இதன் 7ஆவது வரியில் வரும் "இம்"மெனுங் குறிப்பே (humming sound) கீரனாருக்கு முன்னொட்டுப் பெயரானது. பெரும்பாலும் பொ.உ. மு. 100 - 0 இல் பாட்டு எழுந்திருக்கலாம். இமையம் ஆரியர்க்குச் சொந்தமென இப்பாட்டு தெளிவாய்ச்சொல்கிறது. இருவேறு இனத்தார் கலந்துவந்த இக்காலத்திலேயே இவ்வுணர்வு எழுந்தது. இதற்கு முந்தைய காலங்களில் பனிபடு வரையைத் தமிழர்க்குஞ்சேர்த்து உரிமைகொண்டாடுவர். இமையவுரிமை சிறிதுசிறிதாக மாற்றியுணரப்பட்டது. பாடல் குறிஞ்சித்திணை. மலையிலிருந்து ஆறு கீழிறங்கி ஓட, தலைவி ஆற்றுக்குச் சொன்னதாய்ப் பாட்டமைகிறது. எந்த ஆறென்று தெரியாது. "நும்மோன், நின் குன்றுகெழுநாடன்" என்ற பதங்களால் தலைவன் குறிஞ்சிநாட்டானென்பது விளங்குகிறது. . .

இழைநிலை நெகிழ்ந்த எவ்வம் கூரப்
படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலந் தசைஇ
மென்தோள் நெகிழ்ச் சாஅய்க் கொன்றை
ஊழறு மலரின் பாழ்பட முற்றிய
பசலை மேனி நோக்கி நுதல்பசந்து
இன்னேம் ஆகிய எம்மிவண் அருளான்
நும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென்று
அலமரல் மழைக்கண் தெண்பனி மல்க
நன்று புறமாறி அகறல் யாழநின்
குன்றுகெழு நாடற்கு என்னெனப் படுமோ
கரைபொரு நீத்தம் உரையெனக் கழறி
நின்னொடு புலத்த லஞ்சி அவர்மலைப்
பன்மலர் போர்த்து நாணுமிக ஒடுங்கி
மறைந்தனை கழியும் நின்றந்து செலுத்தி
நயனறத் துறத்தல் வல்லி யோரே
நொதும லாளர் அதுகண் ணோடாது
அழற்சினை வேங்கை நிழல்தவிர்ந் தசைஇ
மாரி புரந்தர நந்தி ஆரியர்
பொன்படு நெடுவரை புரையும் எந்தை
பல்புங் கானத் தல்கி யின்றிவண்
சேந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ
குயவரி இரும்போத்துப் பொருதபுண் கூர்ந்து
உயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை
வாங்கமைக் கழையின் நரலும் அவர்
ஒங்குமலை நாட்டின் வருஉ வோயே.

என்பது பாட்டு. பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள் வரும் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

”குயவரி இரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்ந்து
உயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானை
வாங்கு அமைக் கழையின் நரலும்
அவர் ஓங்குமலை நாட்டின் வருஉவோயே.

கரை பொரு நீத்தம்!

இவண்
எவ்வம் கூரப் படர்மலி வருத்தமொடு
பலபுலந்து அசைஇ,
மென்தோள் நெகிழ்,
இழை நிலைநெகிழ்ந்த,
கொன்றை ஊழிறு சாஅய் மலரின் பாழ்பட முற்றிய,
பசலைமேனி நோக்கி நுதல்பசந்து இன்னேம் ஆகிய
எம் அருளான் நும்மோன் செய்த கொடுமைக்கு
இம்மென்று அலமரல்?
நன்று!
மழைக்கண் தெண்பனி மல்க புறமாறி அகறல்!
யாழ!
நின் குன்றுகெழு நாடற்கு என்னெனப் படுமோ?
உரை!”
எனக் கழறி

நின்னொடு புலத்தல் அஞ்சி அவர் மலைப்
பன் மலர் போர்த்து நாணு மிக ஒடுங்கி
மறைந்தனை கழியும் நின் செலுத்தித் தந்து
நயன் அறத் துறத்தல் வல்லியோரே
நொதுமலாளர் அது கண்ணோடாது

அழற் சினை வேங்கை நிழல் தவிர்ந்து அசைஇ
மாரி புரந்தர நந்தி ஆரியர்
பொன்படு நெடுவரை புரையும் எந்தை
பல் புங்கானத்து அல்கி இன்றிவண்
சேந்தனை செலினே சிதைகுவது உண்டோ

இனி ஒருசில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். நீள்வது நீ(ள்)த்தம். ஆற்றைக்குறிக்கும் இச்சொல்லை இன்று நீரோட்டமென்பார். குயம் = அரிவாள். குயவரி = அரிவாள் போன்று வளைந்த வரி. இரும்போத்து = பெரிய ஆண்புலி (இருங்கடல் = பெருங்கடல்). பொருதல் = சண்டையிடல். [பொருதிற்கு sport எனும் பொருளுமுண்டு. போர்செய்யாக் காலங்களில் போர்ச்செயலுக்குப் பகரி(substitute)யாகவே sport எழுந்தது. மற்போர், வாட்போர் என ஒவ்வொன்றிலும் இருவர் பொருதுவார். பொருதல் வினையே போரெனும் பெயர்ச்சொல்லை உருவாக்கியது. sport வல்லடி/violence இல்லாத பொருதல். sport-ற்கு இணையான "பொருதும்" தமிழில் பெயர்ச்சொல் தான். <http://valavu.blogspot.in/2008/06/blog-post.html>.]

கூர்தல்/கூரல் = சேரல்; உயங்குதல் = வருந்தல்; மதனழிதல் = உன்மத்தம்/வெறி அடங்கல்; வாங்கு = வளைவு. நரல் = ஓசை. நரல்பவன் நரன் =மாந்தன் இதுவும் தமிழ்ச்சொல்தான். சங்கதமல்ல. நரல்ந்து ஏகும் ஆறு நருமதை.] "வாங்கமைக் கழையில் நரல்" என்ற சொற்றொடரைப் புரிய மூங்கிற்காடுகளுக்குள் போகவேண்டும். புரை(உட்துளையோடுள்ள இயற்கழை நெட்டங்குத்தலாய் இருக்கும். இதிற பிளவுறாவிடில் காற்றுப்புக வழியில்லை. வளைந்தமூங்கிலில் ஓரிரு இடங்கள் பிளந்தாலோ, அன்றிக் கழையின் சுற்றுப்பரப்பில் துளை ஏற்பட்டாலோ, ஒருபக்கம் காற்றுநுழைந்து இன்னொரு பக்கம் மூங்கில் தடைகளின் நடுவே இடிமெனும் ஓசை வெளிப்படும். இயற்கையில் இவ்வாறு நடப்பதைப் பார்த்தே செயற்கையாய்ப் புல்லாங் குழலிற் செய்கிறோம். "ஆண்புலியின் அடியாற் புண்பட்ட பெண்யானை வலிதாளாது முனக்கிக்கிடக்க, உடன்வந்த ஆண்யானை தன்வலியால் புலியைத் துரத்திவிட, ஆண்யானையின் உன்மத்தம் (இன்னதென்று சொல்லமுடியா ஆங்காரம்) பொருதினாடே அழிந்து போக, பிடியைத்தடிவி ஊமென ஆண்யானை ஓலமிடுகிறது. பெண்ணின் துன்பத்திற்கு இரங்கும் ஆண்கள் உள்ளதாம் குறிஞ்சிநாடு. அப்படியானால் எனக்கு என்ன நடக்கிறது?" - என்கிறாள் தலைவி.

எவ்வம் = துன்பம்; படர்மலி வருத்தம்= உடம்பிற் படர்ந்து விரவும் வருத்தம்; பல புலந்து அசைஇ = பலவற்றை வேண்டாமென வெறுத்து இயங்கி; மென்தோள் நெகிழ் = (தலைவனையே நினைந்து சரியாயுண்ணாது) மென்தோள் மெலிய, இழை = கையிற் கட்டுங் காப்பு; நிலைநெகிழ்தல் - பொதுவாக மணிக்கட்டிற்கு மேலிருக்கும் காப்பு, கைமெலிகையில், மணிக்கட்டில் நில்லாது (நிலையென்ற சொல் புரிகிறதா?) நெகிழ்ந்துகொள்ளும். கொன்றை ஊழிறு சாஅய் மலரின் = கொன்றையின் முதிர்வுற்ற, மெலிந்த மலரைப்போல்; பாழ்பட முற்றிய பசலை மேனி = உடம்பின் கொழுமை (health) பாழ்பட, முற்றிப்போன பசலை நிறங்கொண்ட மேனி. தலைவனைக் காணாது நின்றவள் பசலைமேனி கொண்டாள். நுதல் = நெற்றி

நும்மிற் பலரும் பசலை நிறத்தைத் தவறாகவே பொருள்கொள்கிறோம். ஏதோ பசியநிறமென்று நினைப்போரும் மிகுதி. உரையாசிரியர் தாக்கம் அவ்வளவு இருக்கிறது. ஆங்கிலத்தில் pale என்கிறோமே, அது தான் பயலை>பசலை ஆகும். இரு

மொழிச்சொற்களும் தொடர்பானவை தாம். Paleness is an unusual lightness of skin color when compared with normal hue. It is caused by reduced blood flow or a decreased number of red blood cells. ஆணோ, பெண்ணோ ஒழுங்காய்ச் சாப்பிடாமல், ஒன்றைப்பற்றி ஓயாது நினைத்து ஏங்குகையில், சத்துக்குறைவாலோ, மனக்கலக்கத்தாலோ அவரின் அரத்தவோட்டம் குறையலாம். அப்பொழுது அவருடைய மெய் வெளிறும்; பசலும். குறுகிய நேரமோ, நீண்ட நேரமோ இது நிலைகொள்ளலாம். anemic என்பதும் வெளிறலோடு தொடர்புடையது.]

யாழ் = அசைச்சொல், இங்கே கூட்டுக்காரியே, நட்புக்காரியே என்று பொருள்கொள்ளலாம். யாழ்தல் = கூட்டுச் சேருதல் என்ற பொருளுமுண்டு.

புலத்தல் = பிணங்குதல்; மிக ஒடுங்கி - பாட்டில்வரும் ஆறு இன்னும் சமவெளிக்குப் போகவில்லை. அதனாலும் இவ்விடத்தை முல்லைநிலம் என்கிறோம். தலைக்காவிரியை அடுத்து ஓரிரு கி.மீட்டர்கள் தள்ளிவந்தால் பாகமண்டல என்னும் ஊர்வரும். அழகான ஊர். அங்கே ஒரு பகவதி கோயிலுமுண்டு. இக்கோயிலுக்கருகில் காவிரி ஆறு மிக ஒடுங்கி நகரும். இதை ஆடுதாண்டுங் காவிரி என்பர். இதுபோன்ற இடங்கள் முல்லையிற்றான் பெரிதுமுண்டு. மிகவொடுங்கி என்பது இடக்குறிப்பு.

நயனென்ற சொல்தான் முந்தையச்சொல். நேர்மை, சரி, ஞாயமென்ற பொருள்கொண்ட அடிச்சொல். நயம்>நாயம், ஞாயம். இது நயாயமென்றும் வடமொழித் திரிவுகாணும். மீண்டுமதைக் கடன்வாங்கி நியாயமென்போம். நயத்தின் திரிபான நயதியே இன்று நீதியென வழங்குகிறது. நயமன்றம் = நீதிமன்றம். நயவர் = justice. judge. நொதுமல் = neutral. அழகான இச்சொல்லை விட்டு நடுநிலை என்று சுற்றிவளைத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏராளமான நல்லசொற்களைப் புழங்காது தமிழ்கிலம் தாவிக்கொண்டிருக்கிறோம். கண் நோடுதல் = பார்வையைச் செலுத்துதல்

அழற்சினை = நெருப்புப்போலும் கொழுந்துத்தளிர்; இங்கே வேங்கைமரங்கள் ஆற்றின் கரையிலுள்ளன. ஆறு ஆங்காங்கு விலகிவளைகிறது. அது வேங்கைநிழலைத் தவிர்ப்பதாய்த் தலைவி கற்பனை செய்கிறாள். மாரி புரந்தர நந்தி = மழை புரந்துதரும் வெள்ளம் பெருகி; நுந்துதல்>நந்துதல் = தூண்டுதல், பெருகுதல்; இங்கே அருகிலுள்ள ஆறா, அன்றி இமைய ஆறுகளா என்பது பொருள்கொள்ளும் முறைசார்ந்தது. இரண்டுமே சரி. ஆரியர் பொன்படு நெடுவரை = ஆரியருடைய பொன்போலும் பனிவிழும் நெடிய மலைத்தொடர். இங்கே இமைய மலையின் அடிவாரக் காடுகள் உருவகஞ் செய்யப் படுகின்றன. அவை ஆரியருக்குச் சொந்தமென்பதும் வெளிப்படுகிறது. நெடுவரையின்மூலம் தந்தையின் பூங்கானத்திற்கு உயர்ச்சி நவில்கிறாள். காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன்குஞ்சு தானே? இமையத்தை இவள் அருகுசென்று பார்த்தவளில்லை. சொற்பேச்சு, படிப்பு

போன்றவற்றால்வருங் கற்பிதம் இங்கு வெளிப்படுகிறது. முல்லைநிலப் பெண்ணென இதனாலுஞ் சொல்கிறோம்.

பாட்டின் மொத்தப்பொருள்:

”அரிவாள் வரியுடைய ஆண்புலியோடு பொருதிப் புண்பட்டுத் துன்புறும் பெண்யானையைத் தழுவி, அதேபொருதில் உன்மத்தமழிந்த ஆண்யானை வளைந்த கழைவழி எழும் நரலைப் போல், ஊமென்றழுது ஓசையிடும் மலைநாட்டின் ஊடுவரும் ஆறே! கரைபொருந்தும் நீட்டமே!

இங்கே, துன்பஞ்சேர, மெய்யெங்கணும் படர்ந்துவிரவும் வருத்தமொடு, பலவும் வேண்டாமென வெறுத்தியங்கி, மென்தோள் மெலிய, கையணிக்காப்பு நெகிழ, கொன்றையின் முதிர்வுற்ற, மெலிந்த மலர் போல் உடம்பின் கொழுமை பாழ்பட, முற்றிய பசலை நிறங்கொண்ட மேனியும் நெற்றியும் கொண்டு இப்படியாகிய எமக்கு அருளாது நும்மோன் செய்த கொடுமைக்கு, இம்மென்று வருந்துகிறாயோ? (ஓயாது கசியும்) கண்ணீர் மல்க, புறம் மாறி அகலாதே! என் நட்புக்காரியே! உன் குன்றுநிறை நாடனுக்கு இது என்னவென்று படும்? சொல்! உன்னோடு பிணங்குவேனென்று அவர்மலையிற் கிடைக்கும் பல்வேறு மலர்களைப் போர்த்துக்கொண்டு, நாணுற்று, மிகவொடுங்கிக் கழியும் நின்னைச்செலுத்தித் தந்தவர், நயந்துறந்த வல்லமையாளர் தான். நடுநிலையாளர் அப்படிப் பார்வை செலுத்தமாட்டார். மழை புரந்துதரப் பெருகிவரும் நீருடைய ஆரியரின் பொன்படு நெடுவரை போல் அமைந்த எந்தையின் பல்புங்கானத்தில், நெருப்புப்போன்ற கொழுந்துடைய வேங்கைநிழலைத் தவிர்த்தபடி அசைந்து, இன்று இங்குத் தேங்கி, நீ தங்கிச் சென்றால், கெடுவது ஏதுமுண்டோ?”

என்று கழறினாள் தலைவி.

இந்தப்பாட்டில் வெளிப்படுவது ஆரியர் பற்றி பொதுமக்கள் கொண்ட நொதுமற் கருத்து. ”பொன்படு நெடுவரை” என்பது ஒரு பெரிய சித்திரம். ஏதாவது பெரியதைச் சொல்லவேண்டுமானால் இதைச் சொல்லிவிடலாம்.

★★★★★

மூன்றாம் பாட்டு:

அடுத்தது அகநானூறு 336, பாவைக்கொட்டிலார் பாடியது. இவர்பெயர் சற்றுவிதப்பானது. கொட்டுதல்=வளைத்தல். குழல், குடல், கூடு, கூடையென வளைபொருளில் தமிழில் ஏராளம் சொற்களுண்டு. கொட்டு = பிரப்பந்தண்டை வளைத்துச்செய்த கூடை. கொட்டில் = சிறிய பிரப்பங்கூடை. நெற்கொட்டில் = நெல்லிடுங்கூடை. பாவைக்கொட்டில் = பொம்மைகளைப் போட்டுவைக்கும் பிரப்பங்கூடை. இக்காலத்தில் எல்லாவீடுகளிலும் பொத்திகைக் (plastic) கூடையிற்றான் பொம்மைகளைப் போட்டுவைக்கிறார். (elasticற்கு மட்டுமே "நெகிழி" பயன்படுத்துவது நல்லது. plastic - ஐயும் elastic - ஐயும் பிரித்துக் கையாளவேண்டாமோ?) அக்காலத்தில் பிரப்பம்புல் (இதைக் கொடியென்பாருண்டு.) தமிழக மருதநிலங்களில் ஆற்றங்கரைகளிலும், ஈரஞ்செறிந்த ஏரிக்கரைகளிலும் பெரிதும்வளர்ந்தது. இன்றுங் கூடச் சீர்காழி-புகார்ப் பாதையில் பிரம்புப்பொருட்களுக்கும், கோரைப்பொருட்களுக்கும் பேர்பெற்ற தைக்காலைக் காணலாம். (பிரம்பும் கோரையும் வேறுபட்டவை.) அவ்வழி போகும் சுற்றுலாக்காரர் ஏதேனும் ஒரு பிரம்புகோரைப் பொருளை அங்கிருந்து வாங்காது போகார். <http://www.kadalpayanangal.com/2014/07/1.html>

பிரம்பு மூங்கிலைப்போன்றது; ஆனாற் சற்றுவேறுபட்டது. மிகப் பெரிதாகவும், மெல்லிதாகவுமன்றி, நடுத்தர விட்டங் கொண்ட பிரப்பந்தண்டின் முள்களைச் சீவி, தண்டை நெருப்பிற்காட்டிக் கொஞ்சஞ் கொஞ்சமாய் வளைத்துப் பல்வேறு அறைகலன்கள் (furnitures), அணிபொருட்களைச் (ornamental goods) செய்வர். இதில் பாவைக்கொட்டிலும் ஒன்று. கும்பகோணம்-கதிராமங்கலம் சாலையிற் சென்றால் வரும் திருக்கோடிகாவில் பிரம்பே தலமரமாகும். சென்னைப் பெரம்பூர் என்பது பிரம்பூர் தான். இக்காலத்தில் பிரம்பு தமிழகத்தில் அருகிவிட்டது. எல்லோரும் செயற்கைப் பொருட்களுக்கே ஆலாய்ப் பறக்கிறோம். பெரும்பாலும் பீகார், இராசசுத்தான், ஆசியத் தென்கிழக்கு போன்ற இடங்களிலிருந்து தான் பிரம்பும், பிரப்பம் பொருட்களும் இன்று கொண்டுவரப்படுகின்றன. பிரப்பங்கொட்டில் என்பதுமிகச்சரியான மருதத்திணைப் பொருள். பாவைக்கொட்டிலார் ஒருவேளை சோழநாட்டுத் தைக்காலுக்கருகில் இருந்தாரோ, என்னவோ? எண்ணிப்பார்க்க மனம் குறுகுறுக்கிறது.

பாடல் மருதத்திணை. நயப்புப் பரத்தை (விருப்பமானவள்; hero's current lover) இற்பரத்தைக்குப் (concubine; சின்னவீடு...:-)) பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்கிறாள். பாட்டிற் பேசப்படுவோர் பரத்தைகள் என்பதைச் சுற்றிவளைத்து உணர்கிறோம். "என்னாங்கடி, சக்களத்திகளா? என்னிடமா விளையாட்டு? இவ்வூர்த்தலைவன் என்னைச் சுற்றிவரும்படி ஆக்கவில்லையெனில், சோழரின் வல்லக்கோட்டையில் ஆரியர்படை மண்ணைக்கவ்வியதுபோல், நானுங்கவிழ்ந்து என்வளையை உடைத்துக்கொள்வேனடி" என்று துளுரைக்கிறாள். சென்னைநகரத் தண்ணீர்க் குழாயடியில் பெண்கள் சண்டையடிப்பது போல் தெரிகிறதோ? படியுங்கள். சற்று நீளமான பாட்டு. இதன் விளக்கமும் நீளந்தான். என்னைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

குழற்காற் சேம்பின் கொழுமடல் அகலிலைப்
 பாசிப் பரப்பில் பறழொடு வதிந்த
 உண்ணாப் பிணவின் உயக்கஞ் சொலிய
 நாளிரை தரீஇய எழுந்த நீர்நாய்
 வாளையொடு டுழப்பத் துறைகலுழந்த தமையின்
 தெங்கட் தேறல் மாந்தி மகளிர்
 நுண்ணெயல் அங்குடம் இரீஇப் பண்பின்
 மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடி அவிழிணர்க்
 காஞ்சி நீழல் குரவை அயரும்
 தீம்பெரு பொய்கைத் துறைகேழ் ஊரன்
 தேர்தர வந்த நேரிழை மகளிர்
 ஏசுப என்பவென் நலனே அதுவே
 பாகன் நெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக்
 கொல்களிற் றியானை நல்கல் மாறே
 தாமும் பிறரும் உளர்போற் சேறல்
 முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்
 யானவண் வாரா மாறே வரினே
 வானிடைச் சுடரொடு திரிதரும் நெருஞ்சிபோல்
 என்னொடு திரியா னாயின் வென்வேல்
 மாரியம்பின் மழைத்தோற் சோழர்
 வில்லீண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புறமிளை
 ஆரியர் படையின் உடைகவென்
 நேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே.

என்பது பாட்டு. பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள் வரும் புணர்ச்சிகளைப்
 பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே
 கொடுத்திருக்கிறேன்.

குழல்கால் சேம்பின் கொழுமடல் அகல்இலைப்
 பாசிப் பரப்பில் பறழொடு வதிந்த
 உண்ணாப் பிணவின் உயக்கம் சொலிய,
 நாள்இரை தரீஇய, எழுந்த நீர்நாய்
 வாளையொடு உழப்பத் துறை கலுழந்தமையின்,
 தெங்கள் தேறல் மாந்தி,
 மகளிர் நுண்ணெயல் அங்குடம் இரீஇப்
 பண்பில் மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடி,
 அவிழ் இணர்க் காஞ்சி நீழல் குரவை அயரும்
 தீம் பெரு பொய்கைத் துறை கேழ் ஊரன்,

தேர் தர வந்த நேரிழை மகளிர்
ஏசுப என்ப என் நலனே அதுவே

பாகன் நெடிது உயிர் வாழ்தல் காய் சினக்
கொல் களிற்று யானை நல்கல் மாறே
தாமும் பிறரும் உளர் போல் சேறல்
முழவு இமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்
யானவண் வாராமாறே

வரினே

வான் இடைச் சுடரொடு திரிதரும் நெருஞ்சி போல்
என்னொடு திரியான் ஆயின்

வென்வேல் மாரியம்பின் மழைத்தோற் சோழர்
வில் ஈண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புற மிளை
ஆரியர் படையின் உடைகவென்
நேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே.

இனிச் சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம்.

கொழுகொழுவென்ற சேப்பங்கிழங்கிற் செய்த மோர்க்குழம்பைச் சுவைத்ததுண்டோ?
சேப்பங்கிழங்குப் பொரியல்? வறுவல்? இதைச் சாப்பிடுவதில் நல்லது, கெட்டது
இரண்டுமேயுண்டு. ஒருபக்கம் குருதிப் பெருக்கு அடக்கி, மலத்தை இளக்கி,
உடலுக்குக் குளிர்ச்சிதரும் சேம்பு, இன்னொருபக்கம் வெப்பு, தடிப்பு,
கோழைக்கட்டென்று கெடுதலையும் உண்டாக்கலாம். உடலுக்குள் வாயுவையும்
பெருக்கலாம். நீர்ப்பாங்கான மண்ணில் பயிர்விளைந்தும், கிழங்கு சாம்பி (நீர்வற்றி)க்
காண்பதால் சாம்ப/சாம்பைக் கிழங்கு என்றாயிற்று. சாமம்/சாமை, சேம்பு/சேம்பை,
சேமம்/சேமை, சேப்பு/சேப்பை எனப் பல்வேறு திரிபுகளில் இன்று சொல்லப்படுகிறது.
வடமொழியிற் கேமுகவென்று திரியும். ஆங்கிலத்தில் Indian Kales Root என்பர். Colacasia
esculenta என்பது புதலியற் பெயர். பென்னம்பெரிய சேம்பிலையில் நீர்நாய் தங்கும்
விவரிப்போடு இப்பாடல் தொடங்குகிறது. சேம்பு, நீர்நாய் என இரண்டுமே மருதத்
தொடர்புடையவை.

குழல்கால்-குழல்போன்ற சேம்புத்தண்டு; கொழுமடல் அகலிலை-அகண்ட சேம்பு
இலை. சிலபோது இது யானைக்காதளவிற்கு வளருமென்பர். (இலையை/தண்டைப்
புளிசேர்த்துச் சாப்பிட்டால், மூலம் நீங்குமாம். பொதுவாகச் சேம்பிற்குப்
புளிசேர்த்துண்பது நாட்டுவழக்கம். "சிறியார்க்கு இனியதைக்காட்டாதே, சேம்பிற்குப்
புளியிடமறவாதே" என்பது சொலவடை. மோர்க்குழம்பின் புளிப்பு புரிகிறதா?)

பாசிப்பரப்பு = பசும்பரப்பு. பறழ் = குட்டி, உண்ணாப் பிணவு = உண்ணாதிருக்கும் பெண் நீர்நாய்; உயக்கம் சொலிய = வருத்தம் போக்கவேண்டி, நாள் இரை தரீஇய எழுந்த நீர்நாய் = அன்றாட உணவைத் தர எழுந்த நீர்நாய் (Otter);

[இக்காலத்தில் நீர்நாய் நம்மூரில் கிட்டத்தட்ட அழிந்தே போய்விட்டது. இரோப்பாவில் ஓரளவாவது வளர்கிறது. மக்கள் வாழ்வில் உரையாட்டுகளுள்ளன. சிறார்க்கு அதை அடையாளங்காட்டி, அதன் வாழுமை போற்றப்படுகிறது. வேதிப்பொறியியல் ஆய்விற்காக சிலவாண்டுகள் நெதர்லாந்தில் நான் வாழ்ந்தபோது தெல்வட் (Delft) நகரின் தாந்தாவ் (Tanthof) பகுதியில் எங்கள் வீடு நீர்நாய்ச் சந்தில் (Otter laan) இருந்தது. இத்தெருப்பெயரின் அழகுகண்டு நான் வியந்திருக்கிறேன். நீர்நாய் போன்ற சொற்களையும், இயற்கையையும் சேர்த்தே நாம் இழந்திருக்கிறோம். நம் பிள்ளைகளுக்கு ஆண்டாள் சொல்லும் ஆனைச்சாத்தான் குருவியை அடையாளங் காட்டமுடியுமா? கைபேசி வந்ததிலிருந்து சிறுகுருவிகள்கூட நம் நகரங்களைவிட்டு ஓடியேபோயின. குருவிச்சத்தம் உங்களுக்குக் கேட்கிறதோ?

வாளையொடு உழப்ப - நீரிற்கிடக்கும் வாளையீனோடு போராடி அதைச்சாய்த்துக் கவ்வும் செயலால்; துறை கலுழ்ந்தமையின் = நீர்த்துறை கலங்கியதால்.

[இனிக் கள். தென்னை பற்றியதோர் இடைவிலகல். கள்/மது போன்றவை உணர்வு கலங்குதல்/மலங்குதற் பயன்பாட்டின் வழியெழுந்த பெயர்களாகும். இன்னொரு விதமாய், சருக்கரைப்பொருளையும், சுவைப்பொருள்களையும் சேர்த்து நொதிக்கவிட்டுப் (fermented) பின் தெளிவித்துச் (clarified) வடித்துக் கள்/மது செய்வதால், உருவாக்கவழிப் பெயர்களுமுண்டு துல் எனும் வேர்ச்சொல் துலங்குவதைக் (clear) குறிக்கும் துல்>தெல்>தெல்லல் வினையிலிருந்து தெள்ளல், தெளிதல், தெரிதல், தெளிவித்தல் தேறல், தேற்றம், தெற்று போன்றசொற்கள் பிறந்தன. நொதித்துத்தெளியும் பொருளைத் தெளிவென்றும், தேறலென்றும் அழைத்தார். நொதித்தல் குறைந்தது தேனென்றும் தேமென்றுஞ், தீமென்றும் சொல்லப்பட்டது. துல்>தில் இலிருந்து தித்திப்பென்ற சொல்கூட எழுந்தது. கள்ளிற்கு இன்னொரு பெயராய்த்தேன், தேறல், தெளிவு போன்றவையும் ஏற்பட்டன. உங்களுக்குத் தெரியுமோ? கள்ளிற்குத் தமிழில் 48 சொற்களுக்கு மேலுண்டு. ஆகக் "கள்" நம்மோடு நெடுநாள் வந்தது. இன்றெமக்கு எமனுங் கூட.

இனித் தென்னைக்கு வருவோம். இது ஆசியத் தென்கிழக்கிலிருந்து தமிழகங் கொண்டுவரப்பட்டதென்று புதலியலார் (botanists) சொல்வார். சங்க காலத்திற்கும் முன் இது நடந்திருக்கலாம். நம்மூரைச் சேர்ந்த பனைபோலவே இதிலும் தெல்>தெள்>தெளிவு இறக்கமுடியுமென அறிந்த தமிழன், இதன்சுவை இன்னும் அதிகமென்பதால் தெல்மரமென்ற புதுப்பெயரையே இதற்கிட்டான். பனங் கள் சற்று கடுக்கும்; தென்னங் கள் அவ்வளவு கடுக்காது. கடுப்பெல்லாம் வெறியக்காடி-acetic acid செய்யும் வேலை. "தெல்" என்பது கள்ளின் வேரானதால், தெளிவைத் தரும்

தெலங்குமரம் தெங்குமரமாயிற்று; தெல்லை, தென்னையாயிற்று. தெங்கங்காய் நாளடைவில் தேங்காயெனச்சுருங்கிற்று. தெங்கள்=தெங்கின் கள். "தெல்"லென்ற வேர்ச்சொல்லே இவற்றிற்கு அடிப்படை. ஞாவகம் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்தெல் எனும் திசைக் குறிப்பும், தெல் எனும் மரக்குறிப்பும் வெவ்வேறு சொற்பிறப்பின. தென்னையென்ற பெயரின் வழி, கள்மரப் பொருள் குறிப்பதாலேயே, "அது நம்மிடம் இயல்பாய் இருந்ததல்ல; இறக்குமதி" என்பது புரிந்துபோகும். பனை நம்முடையது; தென்னை வெளியிலிருந்து வந்தது. விவரமறியாப் பலருக்கும் இது வியப்பாகலாம்

தெல்லின் நீட்சியாய், அதன் வெறியத்தைக் (ethanol) ஓரளவு கட்டுவதாய், அரைநொதிப்பு நீர்மத்தில் சுண்ணாம்பிட்டு நீரிய அயனிச்செறிவை (hydrogen ion concentration) மாற்றி அமிலவரங்கிலிருந்து (acidic range), களரியரங்கிற்கு (alkali range) கொணர்ந்து திண்மத்துகள் (solid particles) கீழிறங்க, மீண்டும் தெளிய/தேற (settling) வைப்பர். தெளிவு/தேறலென்று இதையுஞ் சொல்வார். இப் பதநீரை, தென்பாண்டி நாட்டில் விற்கவுஞ் செய்வார். பதநீரின் வெறியச் செறிவு 2-4% ஆகும். பொதுவாக நம்மூர்க் கள்ளில் 7% க்கு மேலிருக்கும். கட்டங்கள் (கடுங்கள்) 9% க்கும் மேலிருக்கும். சப்பானிய அரிசிக்கள் (சாக்கே) 15-20% அளவிலிருக்கும். தயக்கமின்றி, ஆண், பெண், சிறார் அனைவரும் தென்தமிழ்நாட்டில் குறைவெறியப் பதநீரைக் குடிப்பார்; இதைத் தவறென்று யாரும் கொள்வதில்லை. "பதநீரு வாங்கலையோ, பதநீரு?...?" வீதியிற் குரல்கேட்டாலே வாயில் நீருறும். பதநீரைப் பனையிலும் இறக்கலாம், தென்னையிலும் இறக்கலாம்.]

தெங்கள் தேறல் - இங்கே பதநீர்; மகளிரைப் பேசுகையில், இதைக் கள்ளாகக் கொள்ளுவது பாட்டின் கட்டுகைக்குப் (context) பொருந்தாது; தெங்கள் தேறல் மாந்தி - தாகத்திற்குப் பதநீர்குடித்தபின், சேம்பின் காலுக்கு அருகில் கால்வாய் நீர் கலங்காதிருந்தால் தெளிந்த நீரையே மகளிர் குடித்திருப்பர். ஆனால் அது கலங்கிய காரணத்தால் இங்கே பதநீரைக் குடிக்கிறார். நுண்செயல் அம்குடம் இரீஇ = நுணுகிச்செய்த அழகுக்குடங்களைத் தம் பக்கத்திருத்தி. (அரிய வேலைப்பாடுள்ள மண்குடங்களை ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணம், பொருந்தல், தற்போது கீழடி என விதவிதமாய் அறிகிறோமே?) "நுண்செயல் அங்குடம்" - ஓர் அழகான விவரிப்பு. குயவரைப் பற்றிய பாடல்களும் சங்க இலக்கியத்தில் அதிகம் தான்.

மகிழ்நன் என்பான் கணவனல்லன். உடன்பழகி மகிழ்கிறவன் = consort; இக்காலத்தில் boy friend என்பாரே, அதற்கிணையாகக் கூட இதைச்சொல்லலாம். மகிழ்நன், கணவனாகலாம்; வேறொருத்தியை மணந்து இவளோடு மகிழ்வோனாகலாம்; ஏன், யாரையும் மருவாது(marry) காதலனாய்க்கூட அமையலாம்; மகிழ்நனென்றவுடன் உடலுறவு ஞாவகம் வந்துவிடத் தேவையில்லை. பண்பில் மகிழ்நன் = பண்பில்லாத மகிழ்நனின். (அவன் ஒரு பெண்ணோடு மட்டும் உறவுகொள்ளவில்லை. அவன் பரந்திருப்பதால் பரத்தன்.) பரத்தமை = பலரையும் பரந்துசார்ந்த ஒழுக்கம்.

அடுத்தது காஞ்சி மரம். இதுவும் மருத மரங்களிலொன்று. காஞ்சியை ஆற்றுப்பூவரசு/ஆத்துப்பூவரசு/ஆற்றரசு/ஆடலரசு/செடிப்பூவரசு, ஆயில்/ஆயிலி/ஆவில், கச்சி/கஞ்சி, கடற்கேசிதம், ஆனத்துவரை/ சன்னத்துவரை, நாய்க்குமிழ், பிண்டாரம் என்றெலாம் அழைப்பர். பிண்டாரத்தையொட்டி வடபுலமொழிகளிலும் பெயரிருக்கிறது. "காஞ்சி" கன்னடத்திலும், ஆற்றுப்பூவரசு/ ஆற்றரசு மலையாளத்திலும் பயில்கிறது. பம்பரக் கும்பில் என்றுகூட மலையாளத்திற் சொல்வர். எல்லா நீர்க்கரைகளிலும், குறிப்பாகக் அகழிக்கரைகளிலும் இம்மரம் பயிரிட்டிருக்கிறார். ஆற்றங்கரையில் வளரும் காஞ்சிமரங்கள், மண்ணையிறுக்கி, ஊருக்குள் வெள்ளம்புகாதவாறு காத்துவருமென்பார். (சென்னை அடையாறு, கூவம் ஆற்றுக்கரைகளில் இதைவளர்த்தால் நன்றாக இருக்குமே?) பப்பாளி, பனை. பலா போலஇம்மரத்திலும் ஆண், பெண் வகைகளுண்டு. ஆண்பூக்கள் மஞ்சளாயும், பெண்பூக்கள் பச்சை/நீலமாயும் இருக்கும். இதன் புதலியற்பெயர் *trewia nudiflora*.

மாற்றுநாட்டைக் கவரவிரும்பி ஓர் அரசன் வலிந்து படையெடுப்பதை வஞ்சி>வஞ்சித்துறையென்பார். (வஞ்சிப்போரின் அடையாளம் வஞ்சிப்புவாகும்.) வஞ்சிப்போரின் எதிர்ப்பில் தற்காப்பாய் (defence) எழுந்தது காஞ்சிப்போராகும். (கள்>கள்வு>கவ்வு>கா என்ற திரிவில் காக்குஞ்செயல் வெளிப்படும். கள்+சு = கச்சு என்பது மெய்புதைக்கும்/காப்பாற்றிக்கொள்ளும் ஆடையாகும். மூக்கொலிபெற்றுக் கச்சு கஞ்சுகமென்றாகும். கஞ்சி>காஞ்சி என்பவை நாட்டைக் காக்கும் செயற்பாடுகள். இவற்றின் அடையாளமாய் rebus principle இன் படி தற்காப்பாளர் காஞ்சிப்பூ தூடினார். (காஞ்சி மரங்கள் மிகுந்த கச்சிப்பேடு, காஞ்சிபுரமானது.) காஞ்சித்திணை, காஞ்சிப்பொதுவியல், காஞ்சித்துறை என்பவை நாடு, கருத்து, மெய்யியல் போன்றவற்றைக் குறித்துத் தற்காக்கும் நிலைப்பாடுகளாயின.

அவிழ் இணர்க் காஞ்சி நீழல் குரவை அயரும் - பூவுதிர்க்கும் காஞ்சிமர நிழலடியில் குரவையாடி அயரும் மகளிர். காஞ்சியென்ற குறிப்பையும் பார்த்தே, கூடியோர் பரத்தை மகளிரென்ற முடிவிற்கு நாம் வருகிறோம். ஏனென்ற காஞ்சியையொட்டிப் பரத்தையர் கூடுவது ஒருவிதச் சங்க இலக்கிய மரபுக்குறிப்பு. (காஞ்சி காப்பாற்றும் மரமல்லவா?) காஞ்சியைச் சுற்றிக் குருக்கத்திக் கொடி படர்வதாய், தொண்டைமான் இளந்திரையனைப் பாடும் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரின் பெரும்பாணாற்றுப் படை 375-377 ஆம் வரிகளில்

குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பு

என்ற காட்சி விரியும். காதல் மகளிரை (குறிப்பாய்ப் பரத்தைகளை) குருகிற்கு (சிலம்புமாதவியும் குருக்கத்திப்பெயர் கொண்டவளே!) ஒப்பிடுவது தமிழ்ப்புலவருக்கு ஆகிவந்த பழக்கம். அகம் 55 ஈச்ச மரத்தைக் காதலனுக்கும் சுற்றிப்படருங் குருக்கத்திக்கொடியைக் காதலிக்கும் உவமையாகக் கொள்ளும். (இதேபோலக்

குருக்கத்திக்கொடி மாமரஞ் சுற்றியதாய் காளிதாசனின் சாகுந்தலத்தில் ஓர் உவமை வரும். காளிதாசனை முதலாகவும் சங்கப்புலவரைப் பின்னாகவும் காட்டும் இந்தாலசி அறிஞர்களை என்னசொல்வது?) இங்கே காஞ்சி நீழலில் குருக்கத்தியர் கூடிக் குரவையாடுகிறார். குரவை என்பது 7 பேரோ, 9 பேரோ ஆடும் மகளிர் ஆட்டம். அவ்வப்பொழுது கைசேர்த்தாடும் ஆட்டம். குரவை பற்றித் தனிக்கட்டுரையே எழுதமுடியும். இங்கு தவிர்க்கிறேன்.

தீம் பெரு பொய்கைத் துறை கேழ் ஊரன் = ஊரார் கூடி நீராடும் இனிய துறைநிறைந்த ஊர்த்தலைவன்; தேர் தர வந்த = தேரில் வந்ததுகண்டு; நேரிழை மகளிர் ஏசுப என்ப = அழகிய இழை (சங்கிலி) அணிந்த மகளிர் கேலிபேசி ஏசினாரோ? என் நலனே அதுவே = அதுவுமெனக்கு நல்லதுதான். (காஞ்சிமர நிழலில் கூடியவர் குரவையாடி ஊரனைப்பற்றி வம்புபேசி ஏசுகிறார். "பேசட்டும், எனக்கும் அது நல்லது தான்". என்கிறாள் நயப்புப்பரத்தை.)

பாகன் நெடிது உயிர் வாழ்தல் = (ஞாவகம் வச்சுக்குங்கடி) யானைப்பாகன் நெடுநாள் உயிர்வாழ்தலென்பது; காய்சினக் கொல்களிறு யானை நல்கல் மாறே = கோவம்வரின் இழுத்துப்போட்டு மிதிக்கும் யானையின் நல்கையெனத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள். (இடைவிடாது துன்புறுத்தும் பாகனை கோயில்யானைகள் அடித்து மிதித்துவிடும். பாகனின் கொடுமை/குசம்பிற்கும் அளவுண்டு); தாமும் பிறரும் உளர் போல் சேறல் = தாமும் மற்றவரும் மட்டுமே உலகிலுள்ளது போற் செல்லுதல்; முழவு இமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழுவின் = முழவடிக்கத் துணங்கை தூக்கி ஆடும் விழாவில் (துணங்கை குரவையின் இன்னொரு வேற்றம். குரவை பற்றி எழுதும்போது இதையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்); யானவண் வாராமாறே = நான் அங்கே வராவரைக்குந்தான். வரினே = அப்படி வந்து, வான் இடைச் சுடரொடு திரிதரும் நெருஞ்சி போல் = வான்புடு சூரியனுக்குத் தக்கத் தன்னைத் திரித்துக்கொள்ளும் நெருஞ்சிபோல்.

நெருஞ்சி (நுள்>நெள்>நெரி>நெரிஞ்சி>நெருஞ்சி) என்னும் புல் (Tribulus terrestris) சூரியனைப் பார்த்தாற்போல் கிடையாகப் பலகிளைகள் விட்டுப்படரும் நிலத்திணையாகும். நெருஞ்சங்காய்/பழம் போன்றவற்றின் முள்ளாலே இப்பெயரேற்பட்டது. முள்பற்றிய கதைகள் தமிழில் நிறையவுண்டு. அத்துணைசிறிய நிலத்திணைக்கு இங்கேயோர் அரிய புதலியல் அவதானம் சுட்டப்படுகிறது. நெருஞ்சியின் ஒரு கணுவில் வளரும் கூட்டிலைகளில் ஒன்று பெரிதாகவும், மற்றொன்று சிறிதாகவுமிருக்கும். அடுத்த கணுவில் பேரிலையிருந்தபக்கம் சீரிலையும், சீரிலையிருந்தபக்கம் பேரிலையாகவும் மாறியிருக்கும். இப்படிக்கிளைநெடுகிலும் ஒன்றையொன்று மறைக்காமல் எல்லா இலைகளும் ஞாயிற்றொளியைப் பெறும்வகையில் புல்வளரும். மொத்தத்தில் சூரியவொளி தனக்கு முற்றிலும் கிடைக்கும்படி ஆண்டு முழுக்க இப்புல் திரிந்துகொண்டேயிருக்கும். மேற்கூறிய வரி இப்பொழுது விளங்குகிறதா?

இங்கே ஞாயிறு நயப்புப்பரத்தைக்கும், நெருஞ்சி மகிழ்நனுக்கும் உவமையாகின்றன. உவமையில் என்னவொரு மமதையும் இளக்காரமும் வருகின்றன? - பாருங்கள் அதே பொழுதில் என்னவொரு பொருத்தம்? சங்க இலக்கியச் சிறப்பே இதுதான். இயற்கை பற்றிய கூர்த்த அவதானம்; அதை மாந்த வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தும் பட்டறிவு. இயற்கையோடு இணையும் போக்கு. இற்றைவாழ்க்கையின் அவலமே இதற்கு மாற்றாய் நடப்பதுதான். இயற்கையை விட்டு நாம் நெடுந்தொலைவு வந்துவிட்டோம் என்றே தோன்றுகிறது. சூழலியற்காரர் மீளமீள இதைத்தான் சொல்கிறார்.

என்னொடு திரியான் ஆயின் = என்னைச் சுற்றித் திரியானெனில்; வென்வேல் மாரியம்பின் மழைத்தோற் சோழர் = வெல்லும் வேலும், மாரிபோல் அம்பும், மேகம்போற் கிடுகும் உடைய சோழரின்; வில் ஈண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புற மிளை = வில்பொருந்திய வல்லக்கோட்டையின் வெளிக்காவற்காட்டில்; ஆரியர்படையின் உடைகவென் = ஆரியர்படை சுக்குநூறானது போல்; நேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே. = நேரே தாழ்ந்திருக்கும் முன்கையில் திரண்டுள்ள என் வளைகள் உடையட்டும்.

கடைசி 4 வரிகளில் ஆரியருக்கும் சோழருக்கும் இடைநடந்த போர்ச்செய்தி சொல்லப்படுகிறது இதைப்புரிந்துகொள்ளச் சற்று மெனக்கெடவேண்டும். நந்தரிலிருந்து, மோரியர், சுங்கர், கனகர் வரை அவரவர் பெயரிற் சொல்லியதுபோக பொத்தாம்படையாயும் சங்க இலக்கியத்தில் ஆரியர்பற்றிச் சிலசெய்திகளுண்டு. அப்படியொரு செய்தியிது அடுத்துவரும் நற்றினை 170 இலும், இதே செய்தியுண்டு. தவிரச் சிலம்பின் மதுரைக்காண்டத்தில் "வடவாரியர் படைகடந்து, தென்றமிழ்நாடு ஒருங்கு காணப் புரைதீர் கற்பின் தேவி தன்னுடன் அரைசுகட்டிலிற் துஞ்சிய பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனோடு ஒரு பரிசா நோக்கிக் கிடந்த மதுரைக் காண்டம் முற்றிற்று" என்றும் கூறப்படும். (அரைசுகட்டிலிற் துஞ்சிய நெடுஞ்செழியன் வடக்கே போகவில்லை. வடக்கிருந்தவந்த படையைக் கடந்தான். அவ்வளவுதான். அதேபொழுது இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், செங்குட்டுவனும் வடக்கே போனதற்குச் சிலம்பிற் சான்றுள்ளது.)

வடக்கே மோரியரின் பின் மகதர் ஆட்சிப்பரப்பு சிச்சிறிதாய்க் குறைந்தது. அலெக்சாந்தரின் மிச்சப்படைகள் வழி வடமேற்கெழுந்த இந்தோ-கிரேக்கர் (கிரேக்கம், உரோமானியரென நேரே வந்தவரையும், இந்தோ-கிரேக்கரையும் சேர்த்தே தமிழர் யவனரென்பர்), சகர் போன்றோர் மகதராட்சி குன்றிய வடபகுதிகளைத் தாமே ஆளத்தொடங்கினர். உச்சையினிக்கு மேற்கிருந்த சத்ரபரும் சகர்வழி வந்தவரே. பின் இவரெல்லாம் விந்தியந்தாண்டித் தெற்கே வரத்தொடங்கினார். தங்களைச் சத்திரியரென்றே சொல்லிக்கொண்ட இவர் எங்கெல்லாம் வலுக்குறைந்ததோ, அங்கெல்லாம் நுழைந்தார். அவரிலொரு பகுதியார் உத்தேய (>யுத்தேயே>யௌதேய) கணமென்றும் ஆயுதகணமென்றும் சொல்லப்பட்டார். முடியரசில்லாது குடியரசாயும்

இனக்குழு ஆட்சியும் கொண்டிருந்தார். போர்மூலம் பொருள்திரட்டி நகர்ந்துகொண்டிருந்தார். அகண்ட அரசை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆங்காங்கே கூட்டங்கூட்டமாய்ச் சிலகாலம் வாழ்த்து பின்பிரிந்து வேறிடஞ்சென்று விரிந்துகொண்டிருந்தார். அக்கால robber - barons, mercenaries என இவரைச்சொல்லலாம். எங்கெலாம் வளமிருந்ததோ, அங்கெலாம் உழிஞை, வஞ்சிப்போர் நடத்துவார். கொள்ளையடிப்பார்; நகர்ந்துபோவார். தென்னாடுநோக்கி இவர் படையெடுத்ததை இவர்நாணயம் தெற்கேகிடைத்ததனாலும், இவருடைய "கார்த்திகேயன், சுப்ரமண்யன், சண்முகன்" வழிபாடும், நம்மூர் குறிஞ்சிமுருகன் வழிபாடும் இரண்டறக் கலந்துபோனதாலும் அறிகிறோம். இவற்றைப் பின்னிப்பிணைந்து நம் திருமுருகாற்றுப்படையும், பரிபாடலும் சொல்லுங் கதைகள் பற்பல. (இந்த வழிபாட்டுக் கலப்பு ஒரு தனியாய்வு. யாராவது செய்யவேண்டும்.)

இன்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆராய்ச்சிப் பேரறிஞர் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி செந்தமிழ்ச் செல்வியின் சிலம்பு 46 ஆம் இதழில் "ஆரியப்படை கரந்த, அரசு கட்டிலில் துஞ்சிய, பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்" என்ற கட்டுரையும், கல்வெட்டுக் கருத்தரங்கம் 1966 ஆம் இதழில் "ஆரியப்படையும் யௌதேய கணமும்" என்ற கட்டுரையும் உத்தேய கணம்பற்றி வெளியிட்டார். இவற்றின் மறுபதிப்பு: "மயிலை சீனி வேங்கடசாமி தமிழுக்கு வழங்கிய கொடை - பாகம் 1" என்று சென்னைத் தமிழ்வளர்ச்சிப் பேரவை வெளியிட்ட நூலில் உள்ளது. தவிர, <https://en.wikipedia.org/wiki/Yaudheya>, <https://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%AF%E0%AF%8C%E0%AE%A4%E0%AF%87%E0%AE%AF%E0%AE%B0%E0%AF%8D> போன்ற தளங்களிலும் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் யௌதேயவென கூகுளித்தால் செய்திகள் கிடைக்கும். "தமிழருக்கும் உத்தேயருக்கும் இடையாட்டம்" பற்றிய ஆய்வு இன்னும் நிறைவுபெறவில்லை. இதுநாள்வரை தொட்டும் தொடாமலுமே சிலசெய்திகள் தெரிந்துள்ளன.

உத்தேயரெனும் ஆரியரின் தாக்கம் நூற்றுவர்கன்னர் (சதகர்ணிகள்) மீதுமிருந்தது. சகரை முற்றிலும் தொலைத்துப் பின்னாளில் நூற்றுவர்கன்னர் வடக்கேயும் எழுந்தார். நூற்றுவர் கன்னரைத் தாக்கியவர் தகடூர் வரை வந்து தமிழரைத் தாக்குவது எளிது. மலையமான் திருமுடிக்காரியை முள்ளுருக்கருகிலும், சோழரை வல்லத்திலும், பாண்டியரை மதுரைக்கருகிலேயேயும் உத்தேயர் தாக்கியிருக்கிறார். மொத்தத்தில் இது அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட படையெடுப்பு (expedition). இதன் இயலுமையை அறியுமுன் சங்ககால மக்கள்தொகையைக் கருத்துமூலமாகவாவது நாம் உணரவேண்டும். இப்படியொரு படை அக்காலத்தில் எவ்வளவு பெரிதாயிருந்திருக்கும்? 3000, 30000, 100000 - இதில் எது சரி? வல்லக்கோட்டைக்குள் (வல்லத்தின் கோட்டை; இதன் நினைவாகவே சென்னைக்கருகில் வல்லக்கோட்டை என்ற ஊர் எழுந்திருக்கலாம். அதன் முருக வழிபாட்டுச் சிறப்பும் உத்தேயக் கணத்துள் எழுந்திருக்கலாம்.) எத்தனைபேர் இருந்தார்? 3000, 30000, 100000?

இற்றைத்தமிழகத்தில் 7 3/4 - 8 கோடிக்குத் தமிழருள்ளோம். மற்ற மாநிலங்களிலும், நாடுகளிலுமுள்ள தமிழர்தொகை கணக்கிட்டால் சிலர் ஒன்றரைக் கோடியென்றும், இன்னுஞ்சிலர் 2 கோடியென்றும் சொல்வார். எது உண்மையோ தெரியாது. மொத்தத் தமிழர் குறைந்தது 9 1/2 கோடியாவது தேருவோம். பொருத்தமான, தோராயமான கணக்குகளையிட்டால் இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர் தொகையென்பது கிட்டத்தட்ட 5/6 இலக்கமே தேறும். சங்ககாலத்தின் போது மூவேந்தர் நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் நிரவலாய் 2 இலக்கத்திற்கும் குறைவாகவே மக்கள் இருந்திருப்பர்.

[இப்படியொரு கணக்கை 1999 - 2000 களில் ஒருமுறையிட்டேன். மலேசியாவில் நடந்த முதல் உலகத் தமிழ்மாநாட்டில் இதற்கான கட்டுரையொன்று வெளிவந்தது. என் தந்தையார் நூலகத்திலிருந்து அந்த ஆங்கிலக்கட்டுரை எனக்குப் படிக்கக்கிடைத்தது. ஏசுகிறித்து காலத்திலிருந்த பாலத்தீன மக்கள்தொகை, அன்றைய மக்கள்தொகைப் பெருக்கவீதம் போன்றவற்றை மேலையர் சான்றுகளிலிருந்து அவ்வாசிரியர் கொடுத்திருந்தார். ஆசிரியர் பெயர் இப்பொழுது எனக்கு நினைவில்லை. இதோடு, இந்தியா விடுதலை பெற்றபின் தமிழரின் பெருக்கவீதம். பெருக்கவீதங்கள் எப்படி உயர்ந்துகுறைந்தன என்றெல்லாம் இயன்றமை ஊன்றுகோள்களைக் கொண்டு, குத்துமதிப்பான கணக்கைப் பாலாப்பிளையின் தமிழிணையம் மடற்குழுவில் கட்டுரையாய் வெளியிட்டேன். "அகத்தியரிலும்" பின்னாற் படியிட்டநினைவு எனக்குண்டு. இப்பொழுது அம்மடல் என்கணியிற் கிடையாது. அதை இணையத்தில் எப்படித்தேடியெடுக்க வேண்டுமென்றுத் தெரியவில்லை. ஆனால் 5/6 இலக்கம் என்றமுடிவு நினைவுள்ளது. இக்கணக்கை யாராவது திருப்பிப்போடவேண்டும்.]

அதை ஒருபக்கம்வைத்து இன்னொருபக்கம் விளைவுகளைப் பார்ப்போம். 4, 5 பெருநகரங்களுக்கு மேலின்றி, மற்றபடி சிறுநகரங்கள், சிற்றூர்களுடன் பெரும்பாலும் வயல்கள், காடுகள் ஊடிருந்த காலம் அது. உறையூர், புகார் ஆகிய பெருநகரங்கள் தவிர்த்து ஆவூர், வல்லம் போன்ற கோட்டைகளுள்ள சிறுநகரங்கள் சோழநாட்டில் அன்றிருந்தன. சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரின் கிழக்கு மேற்கு அகலத்தை 1 காதமென இளங்கோ நாடுகாண் காதையிற் சொல்வார். பெரும்பாலும் ஊடே ஆறுபோகும் பெருநகரங்கள் 1:2 என்ற மடங்கிலிருப்பதால் புகாரின் நீளம் 2 மடங்கென்று கொண்டால், நகரப்பரப்பளவு 2 சதுரக்காதம். = 90 சதுரக்கிலோமீட்டர் என்றாகும். (என்கணக்கில் தென்புல வாய்பாட்டின் படி 1 காதம் = 6.70503 கி.மீ. இதேநகரம் வடபுல வாய்ப்பாட்டின் படி 4 மடங்கு சிறிதாயிருக்கும்.) 2011 இல் இந்திய மக்கள்தொகை அடர்த்தி 382 என்பர். 2000 ஆண்டுகளுக்குமுன், புகார் நகர அடர்த்தியை 100 எனக் கொண்டால், அதன் மக்கள்தொகை 10000 க்கும் குறைவாயிருக்கும். (இற்றைச் சென்னையும் சென்னையைச் சுற்றிலும் கணக்கிட்டால் மக்கள்தொகை 1.5 கோடிக்குத் தேரும்.) வல்லம் போன்ற கோட்டைகளில் 3000, 4000 பேருக்கும் மேலிருந்தால் அதிகமென்றே தோன்றுகிறது.

வல்லம் உறையூர்ச்சோழனுக்கு ஆட்பட்டது. ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் செங்குட்டுவன் காலத்தவன். என் 'சிலம்பின் காலம்' நூலில் செங்குட்டுவன் வடக்கே இரண்டாம்முறை படையெடுத்துப் போன காலம் பொ.உ.மு.80 க்கு அருகிலென்று சொல்லியிருப்பேன். செங்குட்டுவன் ஆட்சிதுறந்தகாலம் பொ.உ.மு. 76 என்கொண்டால் பட்டஞ்சூடியது (பதிற்றுப்பத்துப் பதிகத்தின் படி) பொ.உ.மு.131 ஆகும். ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் இறந்தபோது பெண்காமத்தில் அவனுக்கு ஈடுபாடிருந்ததென்று சிலம்புகூறும். எனவே இறக்கும்போது அவன் அகவை 60க்கு மீறாது. 25 அகவையில் அவன் பட்டமேறியதாய்க் கொண்டால், 35 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்திருக்கலாம். அப்படியெனின் அவன் பட்டமேறியது பொ.உ.மு. 115. பட்டமேறிய சிலவாண்டுகளில் ஆரியப்படை கடந்தானெனில் உத்தேயர் படையெடுப்பு பொ.உ.மு 120 க்கு அருகில் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

(<http://valavu.blogspot.in/2010/05/8.html>) இது செங்குட்டுவன் முதற்படையெடுப்பிற்குப் பிந்தியதென்றே இப்பொழுது எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், இவன் இமையம் போகவில்லை, நெடுஞ்சேரலாதன் வடசெலவிற வெற்றிபெற்ற காரணத்தாற் இப்படியோர் பெயரைப் போட்டியாய்த் தனக்குச் சூட்டிக்கொண்டான் போலும்.

இனி வல்லம் எந்தச் சோழனின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டது?

செங்குட்டுவனின் தாய் நற்சோணை ஞாயிற்றுச்சோழனின் மகள். ஞாயிற்றுச்சோழனுக்குத் (ஆ)தித்தன் என்ற பெயருமுண்டு. அவன் சேரரோடு (மணவுறவு) கொண்ட காரணத்தால் மணக்கிள்ளி (கிள்ளிச் சம்பந்தியென்றே இதற்குப்பொருள்) இவன்மகன் தித்தன்வெளியன். இவன் தந்தையோடு முரணி வளநாட்டின் (சோழநாடு வளநாடு, நாகநாடு என 2 பகுதிகள் கொண்டது.) துறைமுகம் கோடிக்கரையில் (நாகநாட்டிற்கு புகாரே தலைநகரும் துறைமுகமுமாகும்.) இருந்துகொண்டு ஆட்சி செய்ததும் சங்க இலக்கியத்திற் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தித்தன் வெளியன் வீர விளையாட்டுக்கள், இசை, நடனக் கூத்துக்களென்றே சிலகாலங் கோடிக்கரையிற் கழித்தான். தித்தனுக்குப் பின், வேற்பல் தடக்கை பெருவிறற்கிள்ளி (பல்வேறு தடங்களில் - வழிகளில் - வேல்வீசுந் திறன்கொண்ட கிள்ளி) என்றும்போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி (போர்வையெனும் ஊரின் அரசன்; இற்றை உறையூருக்கு அருகிலுள்ள பேட்டைவாய்த்தலை, போர்வையெனப்பட்டதாம்.) என்றும் அழைக்கப்பட்டு, தித்தன்வெளியன் பின்னாளில் தந்தைக்கு அப்புறம் உறையூரிலிருந்து ஆண்டிருக்கிறான்.

நெடுஞ்சேரலாதனின் மைத்துனன் தித்தன்வெளியனே. பின் சேரலாதன், தித்தன் வெளியன் என்ற இருவருக்கும் சண்டையேற்பட்டு போர்க்களத்திலிறந்ததைக் கழாத்தலையார், புறம் 62, 368 பாக்களால் உறுதிசெய்வார். இவனுக்குப்பின் இவனுடைய இள அகவை மகனோடு (பெரும்பாலும் இவன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஆகலாமென உய்த்துணருகிறோம்.) பகைகொண்ட 9 அரசருடன்

செங்குட்டுவனே போரிட்டு உறையூரை நிலைநிறுத்த உதவினான்.
இச்செய்திகளெல்லாம் சிலம்பின் வஞ்சிக்காண்டத்தில் வருவதை அறியமுடியும்.
இச்செய்திகளை தமிழுலகம், தமிழ்மன்ற, தமிழாயம் மடற்குழுக்களில் அகம் 152
பற்றி நானெழுதிய கட்டுரைத்தொடரில் பேசியிருக்கிறேன். எனவே உத்தேயர்
வல்லத்தின் மேற் படையெடுத்தபோது, வல்லம் வேற்பல் தடக்கை
பெருவிறற்கிள்ளியின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்திருக்கலாம் என்று முடிவுசெய்கிறோம்..
இன்றைக்கு திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து தஞ்சாவூர் போகும்பாதையில் தஞ்சைக்கு
வெகு அருகில் 8/9 கி.மீட்டரில், வல்லம் இருக்கிறது.

அங்கே பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகமும், சற்று தொலைவில்
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகமும் இருக்கின்றன.

அகம் 336 ஆம் பாட்டின் மொத்தப்பொருள்:

குழல்தண்டிற் பொருந்திய அகண்ட சேம்பிலையின் பசும்பரப்பில், குட்டியொடு
தானும் உண்ணாதிருக்கும் பெண்ணீர்நாயின் வருத்தம் போக்கவேண்டி, அன்றாட
உணவுதர எழுந்த நீர்நாய் நீரிற்கிடக்கும் வாளையொடு போராடி, அதைச்சாய்த்துக்
கவ்வுஞ்செயலால் நீர்த்துறை கலங்கியதால். தாகத்திற்குப் பதநீர்குடித்தபின்,
நுணுகிச்செய்த அழகுக்குடங்களைத் தம் பக்கத்திருத்தி. பண்பிலா மகிழ்நனின்
பரத்தமையைப் பேசிக்கொண்டும். பூவுதிர்க்கும் காஞ்சிமர நிழலடியில்
குரவையாடியும், அயரும் மகளிர் கூடிநீராடும் இனியதுறை நிறைந்த ஊர்த்தலைவன்
தேரில்வந்தது கண்டு கேலிபேசி ஏசினாரோ? அதுவும் எனக்கு நல்லதுதான்.

(ஞாவகம் கொள்ளுங்கள்;) யானைப்பாகன் நெடுநாள் உயிர்வாழ்தலென்பது கோவம்
வரின் இழுத்துப்போட்டு மிதிக்கும் யானையின் நல்கையெனத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.
தாமும் மற்றவரும் மட்டுமே உலகிலுள்ளதுபோற் செல்லுதலென்பதும், முழுவடிக்கத்
துணங்கைதூக்கி ஆடும்விழாவிற்கு நான் அங்கே வராவரைக்குந்தான். அப்படிவந்து,
வான்படு தூரியனுக்குத் தக்கத் தன்னைத் திரித்துக்கொள்ளும் நெருஞ்சிபோல் அவன்
என்னைச் சுற்றித் திரியானெனில், வெல்லும் வேலும், மாரிபோல் அம்பும்,
மேகம்போற் கிடுகுமுடைய சோழரின் வில்பொருந்திய வல்லக்கோட்டையின்
வெளிக் காவற்காட்டில், ஆரியர்படை சுக்குநூறானது போல், நேரேதாழ்ந்திருக்கும்
முன்கையில் திரண்டுள்ள என் வளைகள் உடையட்டும்.

★★★★★

நான்காம் பாட்டு:

அடுத்தது நற்றிணை 170 ஆம் பாட்டு.. பாடியவர்பெயர் தெரியவில்லை. மருதத்திணை அழகியொருத்தி விழவுக்களம் வர, அவளழகு கண்டு அதிர்ந்துபோய், வேறு சிலர் தம்முள் பேசிக் கொண்டது. உரையாசிரியரின் சுவடிக்குறிப்பு "தோழி. விறலிக்கு வாயில் மறுத்தது" என்றே சொல்கிறது. பாட்டில்வரும் "வன்மை" என்ற சொல்லாட்சிகண்டு விறலியென்று சொன்னாரா, தெரியவில்லை. விறல் = வன்மை, வல்லமை. முன்பகுதியிற் சொன்னதுபோல் இங்கும் ஆரியர் தோற்றசெய்தி சொல்லப்படுகிறது.

மடக் கண், தகரக் கூந்தல், பணைத் தோள்,
வார்ந்த வால் எயிற்று சேர்ந்து, செறி குறங்கின்
பிணையல் அம் தழை தைஇ, துணையிலள்
விழவுக் களம் பொலிய வந்து நின்றனளே;

எழுமினோ எழுமின், எம் கொழுநற் காக்கம்;
ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை முள்ளூர்,
பலர் உடன் கழித்த ஒள் வாள் மலையனது
ஒரு வேற்கு ஓடியாங்கு, நம்
பன்மையது எவனோ, இவள் வன்மை தலைப்படினே?

என்பது பாட்டு. பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள் வரும் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

மடக்கண், தகரக்கூந்தல், பணைத்தோள்,
வார்ந்த வால் எயிற்று சேர்ந்து,
செறி குறங்கின் பிணையல் அம் தழை தைஇ,
துணையிலள் விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின்றனளே;
எழுமினோ எழுமின், எம் கொழுநற் காக்கம்;

பேர் இசை முள்ளூர் ஒள் வாள் மலையனது
ஒரு வேற்கு ஓடியாங்கு,
பலர் உடன் கழித்த ஆரியர் துவன்றிய
இவள் வன்மை தலைப்படினே,
நம் பன்மையது எவனோ?

இனிச் சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம்.

மடக்கண் = இளங்கண்; முதிர்ந்தகண் சுருக்கம்விழுந்து அகவையைக் கூட்டிக்காட்டும்.

இன்னொருவிதத்திற் பார்த்தால், "வளைந்தகண்" எனலாம்; மடங்குதல் = வளைதல்; அழகுற வளைந்த கண் என்றுமே மாற்றாரை ஈர்க்கும். தகரக்கூந்தல் = மயிர்ச்சாந்து பூசிய கூந்தல்; தகர்=பொடி; தகரம்=விதப்புப்பொடி; தலைமயிர்க்கு இடும் ஒருவகைச் சாந்து. (சந்தனம் மட்டுமே சாந்தல்ல. பூசும் எல்லாப் paste களுமே சாந்துகள்தான். சிமிட்டிச்சாந்து. சுண்ணாம்புச்சாந்தென்று சுவரிற்பூசுவதுஞ் சாந்துதான். "சாந்தின்" பொருண்மையை நாம் உணரவில்லை.) இக்காலத்தில் இந்துலேகா, கேசவர்த்தினி போன்ற பொரிம்புத் (branded) தைலங்களைப் பூசிக் கொஞ்ச நேரமிருந்து, அதன்பின் பெண்கள் குளிக்கிறாரே, அதேபோல சங்ககாலப் பெண்கள் தகர்ச்சாந்தைத் தலையிற் பூசி நீராடியிருக்கிறார். இத்தைலங்கள் முடிநிறத்தை மாற்றா. முடியடர்த்தியையும், நீளத்தையுங் கூட்டும்..

(எங்கள் வீட்டிலேயே 50/55 ஆண்டுகளுக்குமுன் ஆண்களும், பெண்களும் செம்பருத்திச்சாறு கலந்த தைலத்தைக் காய்ச்சி வடிகட்டித் தலையிற் பூசிக் குளித்திருக்கிறோம். இத்தைலம் செய்வதற்காக மதுரையிலிருந்து ஒருவர் வீட்டிற்கு வருவார். சாறுபிழிந்து எண்ணெய்யோடு சேர்த்துக் காய்ச்சுவது 2,3 நாட்கள் நடக்கும். எம்வீட்டிலிருந்து ஒவ்வொரு சொந்தக்காரருக்கும் தாத்தாவின் மேற்பார்வையில் புட்டில் (bottle) புட்டிலாய் தைலம் போகும். இளம் அகவை நினைவுகள் மங்கலாய்த் தோன்றுகின்றன. இச்செய்முறையைக் கற்காது போனேன். பொன்னாங் கண்ணி, கரிசலாங்கண்ணி, கறிவேப்பிலை, செம்பருத்தியிலை, வெட்டிவேர், அதிமதுரம், நெல்லிக்காய், கடுக்காய் போன்றவற்றுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்த்து எண்ணெய் காய்ச்சுகுறிப்பை எங்கோ குறித்துவைத்தேன். இப்போது கிடைக்கவில்லை. "மயிர்ச்சாந்து செய்ய வழியென்ன?" என்றும் தெரியவில்லை. நம் மரபறிவுகளை பலரும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்த் தொலைக்கிறோம்.)

பணைத்தோள் = மூங்கில்போன்ற தோள்; வார்த்த வால் எயிற்று சேர்ந்து = அச்சுவார்த்ததுபோல் வெண்பற்கள் சேர்ந்து; செறி குறங்கின் = செறிந்த தொடைகள்;

"குறங்கின்" விதப்பை (speciality) இங்கு சொல்லியே ஆகவேண்டும். குறங்குதல் = ஒரு தண்டு/கயிற்றின் மூலம் உருளையைச் சுழற்றுதல். பம்பரத்திற் கயிறிட்டிழுத்துச் சுழற்றுகிறோமே, அது எப்படி?. மிதிவண்டி பயிலும் சிறார், வண்டியுயரம் கூடின், முக்கோணச் சட்டத்துள் கால்கொடுத்துக் குறங்கடிப்பாரே (crank pedal), அது எப்படி? இடுப்பெலும்பின் கீழே மூட்டிச் சேரும் தொடையெலும்பைத் தசையாற்புரட்டித் திருக (turn) முடிகிறதே? தோளோடு மேற்கைசேரும் மூட்டிலும் திருக்கை (torsion) ஏற்படுத்தமுடிகிறதே? ஊர்க்கேணிகளில் இராட்டினக் கயிற்றின் ஒருபக்கம் நீர்வாளியும் இன்னொரு பக்கம் கையிழுப்பும் சேர்கையில், ஒவ்வோர் இழுப்பிலும் இராட்டினஞ் சுழன்று, நீர்வாளி குறிப்பிட்ட உயரம் எழுவதெப்படி? கைமாற்றி அடுத்தகையால் கயிற்றைக்குறுக்கி இச்செயலைத் தொடர்வது எப்படி? ஒருபக்கம் நேர்விசை கொண்டு இன்னொரு பக்கம் சுழற்றுவதைப் பழந்தமிழர் குறங்குதலென்பார். குறுதல் = மேலிழுத்து வாங்குதல் to pull up. 'கயிறு குறு முகவை"

(பதிற்றுப் பத்து. 22:14)

[குறுதல், குறங்குதல் என்பது 2000 ஆண்டுச் சிந்தனை. குறங்கு என்ற சொல் crank எனச் செருமானிய மொழிகளில் பயில்வதை ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பு. அகரமுதலிகள் crank (n.) "handle for turning a revolving axis," from Proto-Germanic base *krank-, and related to crincan "to bend, yield" என்று பட்டறிவு தெரியாமற் கூறும். நாமோ குறங்கைத் தொலைத்து கிராங் சாவ்பட்டென எழுதுகிறோம். தொடையியக்கம், தோளியக்கம், பம்பரம், குடைராட்டினம் போன்ற பட்டறிவுகளை மறந்து, இது ஏதோ மேலையறிவியல் நமக்குப் புதிதாய்ச் சொல்லியதென மருண்டுகொள்கிறோம். மாறாகக் குறங்குத்தண்டு = crankshaft என்று எளிதாய் நம்மூர்ச் சிந்தனை வழி சொல்லிப்போகலாம்.]

பிணையல் = (என எல்லாம்) பிணைந்தவள்; அம் தழை தைஇ = அழகியதழையை தைத்தணிந்தவள்; இப்படிப் பிணைத்து அமைந்தவள் பெருநகரத்தவளோ, பெருஞ்செல்வக்காரியோ அல்லள். நாட்டுப் புறத்தாள். பருத்தியாடையோடு, தழையாடையும் கலந்தே அன்றணிந்தார். தழையைத் தைத்தல் என்பதை நாட்டுப்புறங்களில் "இலைகளாலான தொன்னையைத் தைத்தல், சாப்பிடும் தாமரையிலையைத் தைத்தல்" போன்ற சொல்லாட்சிகளின் வழி உணரலாம். துணையிலள் = துணையில்லாது; விழவுக்களம் பொலிய வந்து நின்றனளே = விழாக்களம் பொலிய வந்துநின்று விட்டாள்; எழுமினோ எழுமின் = எழுந்திருங்கள், எழுந்திருங்கள்; எம் கொழுநற் காக்கம் = எம் கணவரைக் காப்போம்

பேர் இசை முள்ளூர் = பெரிதும் புகழ்பெற்ற முள்ளூரில்; திருக்கோவலூருக்கு NNE திசையில் கிட்டத்தட்ட 40 கி.மீ. தொலைவில் முள்ளூர் மலை (இன்று இது பக்கமலையென்றே அழைக்கப்படுகிறது.) வழி முள்ளூருள்ளது. தென்பெண்ணை ஆற்றங்கரைத் திருக்கோவலூரை மலையார்கள் ஏன் தலைநகராக்கினாரென்பது தெரியவில்லை. திருக்கோவலூருக்கு மிக அருகிலுள்ள மலையென்பது (முள்ளூர்ப்) பக்கமலை தான். மலையைவிட்டு வெளியே வந்தால் 4 கி.மீட்டரில் இன்றுள்ள முள்ளூரெனுஞ் சிற்றூர் வரும். இதில் இன்றுவாழும் குடும்பங்கள் 100க்கும் குறைவே. இதுதான் பழைய முள்ளூரா? அன்றி மலைக்குள் வேறொரு முள்ளூரிருந்ததா? முள்ளூரில் கோட்டையிருந்ததா? இங்கே சண்டை போடவேண்டிய காரணமென்ன?- என்பதும் தெரியாது. மலையன்படைகளோடு ஆரியர்படை சண்டையிட்டது இப்பாடலாற் தெரிகிறது. தொல்லாய்வர்தான் முள்ளூரின் எச்சங்களை அகழ்ந்துபார்த்துச் சொல்லவேண்டும்.

சிற்றூரான முள்ளூர் தகடூரிலிருந்து ஏறத்தாழ 172 கி.மீ. தொலைவுகொண்டது. முள்ளூரிலிருந்து திருக்கோவலூர்வரை அன்று காடுகளே இருந்தன. அன்று (முள்ளூர்ப்) பக்கமலை மட்டுமே மலையமான் நாட்டிற் சேர்ந்ததல்ல. திருக்கோவலூருக்கு மேற்கே 50, 60 கி.மீட்டரில் இன்னும்பெரிய கல்வராயன் மலையிருக்கிறது. அது இன்னுமடர்ந்து அந்தப்பக்கம் சேலம் வரை பரவியிருந்தது.

மலையமான் நாடென்பது மலைகளாலானதே. சங்ககாலத்தில் தகடூர்வழி தமிழகம்புகுவதே வடக்கிருந்துவரும் படையினருக்கு உகந்ததாகும். தக்கணப்பாதையின் முடிவில் கோதாவரிக்கரையில் நூற்றுவர்கன்னரின் படித்தானத்திலிருந்து தகடூருக்கு வர நேர்வழியுண்டு. இற்றை ஆந்திரவழி தமிழகம் நுழையும் பாதைகள் சங்ககாலத்திற் கிடையா. தகடூரிலிருந்து நேர்கிழக்கே வந்தால் மலையமான் நாட்டிற்கு வராது முடியாது. அதியமான் நெடுமானஞ்சிக்கும் மலையமான் திருமுடிக்காரிக்கும் சங்ககாலத்தில் போரேற்பட்டதும் இயற்கையே. அடுத்தடுத்த நாடுகள் பகைமையிலிருப்பது பலபோதுகளில் நடந்துள்ளது. அதுவொருவகையில் இனக்குழுப்பகையின் மிச்சசொச்சம். இப்பாடலில் சொல்லப்படும் மலையன் திருமுடிக்காரியா? அன்றி அவன்மகனா? - என்றுஞ் சொல்லமுடியவில்லை. கடையெழு வள்ளல்களின் காலத்தை இன்னும் துல்லியமாய் நான் கணித்தேனில்லை. ஆனால் பாடலிற் சொல்லப்படும் மலையன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் காலத்தவனே என்பதில் எந்த ஐயமுமில்லை.

ஆரியர்படை தமிழகம் வந்தது வரலாற்றுக்காலத்தில் 4,5 முறைகள் என்று சொல்லமுடியாது. அசோகனின் தந்தை பிந்துசாரன் காலத்திலும், அடுத்து முந்தையப் பாடல்விளக்கத்தில் சொன்ன மாதிரி பொ.உ.மு. 120க்கு அருகிலும் தான் இருமுறை வடபுலத்திலிருந்து படையெடுப்பு நடந்திருக்கிறது. இதேபோற் சங்ககாலத்தில் தமிழர் வடக்கே படையெடுத்துப்போனது பொ.உ.மு.460க்கு அருகில் முதற்கரிகாலன் காலத்திலும், இரண்டாவதாய் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் பெயரில் செங்குட்டுவன் படையெடுத்துப் போனதும் (இது பொ.உ.மு.120 க்கு முன்னோ, பின்னோ), மூன்றாவதாய்ச் செங்குட்டுவனின் இரண்டாம் படையெடுப்பும் (கண்ணகிக்குக் கல்லெடுக்கப்போனது) என்றும் அமையும். பாண்டியர் படையெடுப்பு வடக்கே போனதா? - என்பது இன்னும் எனக்குத் தெரியாது.

ஒள்வாள் மலையனது = ஒளிரும் வாள் கொண்ட மலையனின்; ஒரு வேற்கு ஓடியாங்கு = ஒருவேலுக்கு ஓடியது போல்; பலர் உடன் கழித்த = பலருடன் கூடிவந்த; ஆறியர் துவன்றிய = ஆறியர் தோற்றுப்போனார்; துவலுதல் > துவளுதல் = சோர்ந்துபோதல், தோற்றுப்போதல். அழிதல், சாதல். இவள் வன்மை தலைப்படினே? = இவளுடைய வல்லமைக்குத் தலைப்பட்டால்; நம் பன்மையது எவனோ = நம்முடைய பன்மை எந்த மூலைக்கு வரும்? (இத்தனை பேரிருந்தாலும், இவள் வல்லமைக்கு முன் நாம் எந்த மூலைக்கு வருவோம்?)

பாட்டின் மொத்தப்பொருள் மிகச்சிறியது:

இளங்கண், மயிர்ச்சாந்து பூசிய கூந்தல், மூங்கில்போன்ற தோள், அச்சுவார்த்தது போல் வெண்பற்கள், ஆகியவை சேர்ந்து செறிந்த தொடையோடு பிணைந்து, அழகிய தழையைத் தைத்தணிந்து, துணையில்லாது தனியே விழவுக்களம் பொலியும்படி வந்து நிற்கிறாளே? இவள் எப்பேர்ப்பட்டவள்? எல்லோரும் எழுக; எம்

கணவன்மாரைக் காப்போம். பெரிதும் புகழ்பெற்ற முள்ளூரில் ஒளிரும் வாள்கொண்ட மலையனின் ஒருவேலுக்கு ஓடியதுபோல் பலருடன் கூடிவந்த ஆரியர் தோற்றுப்போனார் இவள் வல்லமைக்குத் தலைப்பட்டால் நம் பன்மை எந்த மூலைக்கு வரும்?

ஐந்தாம் பட்டு:

அடுத்தது பதிறுப்பத்தின் 11 ஆம் பாட்டு. இதற்குள் போகுமுன் முன்குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

ஒரு மொழியின் தொடக்கத்தில் தான்தோன்றியான கருத்துச்சொற்கள் (idea words) எழா. பருப்பொருட் சொற்களே (material words) எழும். பருப்பொருளிலிருந்தே, பகரிக் (rebus) கொள்கையின் படி கருத்துச்சொல் உருவாகும். அவ்வகையில் பன்மைகுறிக்கத் தமிழ்ப்பழங்குடி மாந்தன் பல்லையே அடையாளங் காட்டினான். 10 எணுங் எண்ணிக்கைப் பொருள் நெடுங்காலத்திற்குப் பிறகே அமைந்தது. இதன் தொடக்கம் பல் (>பல்த்து>பத்து>பது) என்பதே. [இதேபோல 3 ஐக் குறிக்க மூக்கையும், 5 ஐக் குறிக்க கையையும் காட்டியே தமிழெண்கள் எழுந்தன. 1,2, 3, 5, 10 என்ற சொற்களில் இருந்து கூட்டல், கழித்தல், பெருக்கல் முறையில் தமிழெண்கள் தோன்றின. அவற்றை வேறுபொழுதிற் பார்க்கலாம்.] பதில்/பதின் என்பது பத்தின்தொகுதி. பதினொன்று, பதினிரண்டு,.. பதினெட்டென்று எண்கள் வரும் கூடவே, பதினிரண்டு பன்னிரண்டென்றும், பதினொன்பது பத்தொன்பதென்றும் பேச்சில் திரியும். பப்பத்துப் பாட்டுகளாய் 10 "பத்தில்>பதில்" கொண்டது பதிறுப்பத்து. பதில்+து = பதிற்று. பற்றிக் (பக்திக்) காலத்திலிருந்து இப்பொழுது வரைப் பதிகம் என்ற சொல்லையே பதிலுக்கு மாறாய்ப் பயன்படுத்துகிறார். பதில்/பதின் என்பது வழக்கற்றுப் போனது.

உ.வே.சா.விற்குக் கிடைத்த பதிறுப்பத்தில் ஏடுகளிருந்ததால், 1 ஆம் பத்தும், 10 ஆம்பத்தும் கிடைக்கவில்லை (ஆனால் இன்னதென்று சொல்லமுடியா 5 துண்டுகள் கிடைத்தன.) முதலாம்பத்து உதியஞ் சேரலைக் குறித்திருக்கலாமென்பர். அடுத்த 5 பத்துகள் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், பல்யானைச் செல்கெழுஞ்சுவன், களங்காய்க்கன்னி நார்முடிச்சேரல், கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன், ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்பாரையும், மேலும் 3 பத்துகள் இரும்பொறைக் குடியின் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன், பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, இளஞ்சேரலிரும்பொறை ஆகியோரையும் பேசும். முன்சொன்ன துண்டுகளால் பத்தாம்பத்து பெரும்பாலும் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறைக்கே

எனவுஞ் சிலர் ஊகிப்பர். பதிற்றுப்பத்தின் ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் உள்ளேவரும் தொடரை வைத்து தனித் தலைப்புண்டு. இந்தக் குறிப்பிட்ட பாட்டின் தலைப்பு “புண் உமிழ் குருதி”. இதைப் பாடியவர் குமட்டுர்கண்ணனார். பாடப்பட்டவர்: இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்.

குமட்டுரென்பது பெரும்பாலும் குமிட்டுராகலாம். 2 ஆம் பதிகத்தின் கீழ் “பாடிப் பெற்ற பரிசில் உம்பற்காட்டு ஐந்நூறார் பிரமதாயம் கொடுத்து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதலிற் பாகங் கொடுத்தான் அக்கோ.” என்றகுறிப்பு வரும். இக்கூற்றை வைத்துக் குமிட்டுரை எளிதாய் அடையாளங்காணலாம். பிரமதாயம், பெருமானருக்குத் (brahmins) தரும் இறையிலிநிலம். சங்க காலத்திலேயே வேதநெறி தமிழகத்துள் ஓரளவு பரவியதால், இப்படி இறையிலி நிலங்கொடுப்பது நடக்கக்கூடியது தான். (அதேபோலுது வேதமறுப்பு நெறிகளும் உலகாய்தமும் இங்கிருந்தன. இந்நெறியே சங்ககாலத்தில் ஓங்கியது என்பது ஒருபக்கச் சார்பாகும்.) பல்லவர் காலம் (பொ.உ.500) தொடங்கிய பின் தான் பெருமதாயங்கள் (>பிரமதாயம்) எழுந்தனவென்று சொல்வதற்கு இயலாது. .

ஐந்நூறார் என்பதை 500 ஊர்களெனக் கொள்ளவேண்டாம். பெருமானர் கூட்டங்களில் (கோத்திரங்களில்) எண்ணாயிரம் (அஷ்ட சகஸ்ரம்) என்றொரு கூட்டமுண்டு..(எக்காலம் அதுவெழுந்தது என்பது தனியாய்வு) இக்கூட்டத்தின் தொடக்கம் திருவண்ணாமலைக்கருகில் எண்ணாயிரம் பெருமானக் குடும்புகளிருந்த எண்ணாயிரமாகலாம். இதேபோல் தில்லையில் 3000 குடும்புகள், திருப்பெருந்துறையில் முந்நூற்றுவர் இருந்தார். இங்கே 500 குடும்புகள் கொண்ட சேரநாட்டு ஊரொன்று பெருமதாயமாகிறது. (500 பேரும் பெருமானரென்ற பொருள் கிடையாது.) தானங் கொடுக்கையில் சேரன் தன்நாட்டுள் தானே கொடுப்பான்? வேறுநாட்டிலா கொடுப்பான்? எனவே உம்பற்காடும் குமிட்டுரும் சேரநாட்டினுள் இருக்கவேண்டும். (சுற்றிவளைத்துச் சிற்றன்னவாசற் கல்வெட்டைத் தவறாகப்படித்த தமிழறிஞர் சிலர் குமிட்டுரை ஓய்மான் நாட்டினுள் கொண்டு திண்டிவனம் பக்கம் இதைத் தேடுவார். அப்பிழை விக்கிபீடியாவிலுமுண்டு.)

உம்பலெனில் குமிழம் (coomb teak; Gmelina arborea). உம்பற்காடு = குமிழ்மரக் காடு. Gmelina asiatica என இன்னொரு வகையுமுண்டு. முன்னது பெருங்குமிழ். 2 1/4 அடி விட்டம், 100 அடி உயரம் வளரக்கூடிய மரம். 800 அடிதொடங்கி 3000 அடிவரை உயரமுள்ள குறிஞ்சிநிலத்தில் விரவிக் காணலாம். பின்னது பெரிய முட்செடி நிலக்குமிழ் என்பார். குமிழ்மரத்தின் புறணி மழமழப்பாக, சாம்பல் படர்ந்த வெண்ணிறமாய் இருக்கும். 4 முதல் 8 அங். நீளத்தில் அகன்ற முட்டைவாகில் இதயவடிவில், கீழ்ப்புறம் முசுமுசுப்பாக இலைகளிருக்கும். 1 முதல் 1.5 அங். வரை நுனியிலும், மஞ்சரிகளிலும் பழுப்புப் படர்ந்த மஞ்சள்நிறமாக மார்ச்சு, ஏப்பிரல் மாதங்களிற் பூக்கும். முட்டைச்சாயலில் 0.5 முதல் 1.0 அங். நீளத்தில் செம்மஞ்சள் நிறத்தோடு மகிழ் வாசனையோடு மழைக்காலங்களிற் காய்க்கும். பழங்கள் உருண்டு

திரண்டு குமிழாயிருப்பதால் குமிழ்மரமென்று அழைத்தார். இதைக் கும்பலம்>கும்பளம் என்றுஞ் சொல்வார். கும்பலிற் குகரம் விட்டு உம்பலென்றுஞ் சொல்வார். தவிர, 'அம்'மின்றி இகரவீற்றில் கும்பலி>கும்பளி என்றுஞ் சொல்வர். சேரலத்தில் சிலபோது மூக்கொலிபெற்று கும்மளி>கும்ளியென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. இற்றை மலையாளத்தில் கும்பில், கும்புலு, குமிலு என்றாகும்.

வடக்கே நகருஞ்சொற்களிற் பெரும்பாலும் ளகரம் டகரமாயும், லகரம் ரகரமாயும் மாறும். கன்னடத்திற் கும்புலு, கும்புடு என்றும், தெலுங்கிற் குமரு, கும்மடி என்றும், ஒடியாவில் குமர், கும்ஹரென்றும், வங்காளத்தில் கும்பர், கம்பர், கமரி என்றும், அசாமீசில் கொமரி என்றும், மேகாலய கரோ மொழியில் கமரி, கம்பரெ என்றும், நேபாலியில் கமாரி என்றும், இந்தியில் கும்பரி, கம்ஹர், கமர என்றும், பஞ்சாபியில் கும்ஹர் என்றும், சங்கதத்தில் கம்பரி என்றும் அழைப்பர். இத்தனையும் தமிழ்வழிச் சொற்கள், இதுபோக Sanskrit: sindhuparni, sindhuveshanam, stulatvach; Oriya- Bhadruparni; Gujarati- Shewan, Sivan; Hindi- sewan; Kannada- Shivane mara, Kasmiri- shivani; Marathi- shivan, siwan; Sinhala- Demata என்றும் இன்னோர் அடிப்படையில் சொல்வரிசையுண்டு.

தமிழகக் கேரள எல்லையில் இன்றுள்ள குமிழி>குமிளியே அற்றைக் குமிழர்>குமிளர்>குமிட்டுரென இப்போது புரிந்திருக்கும். மரத்தொழிலர் நடுவே குமிழ்மரம் குமிட்டுத்தேக்கு என்றுஞ் சொல்லப்பெறும் குமிழியிலிருந்து 4 கி.மி. தொலைவில் தேக்கடி (தேக்கு+அடி). தேக்கும், வெண் தேக்கும், குமிட்டுத் தேக்கும் அருகருகே விளைவது வியப்பல்ல. குமிழர் அன்றுஞ் சேரலஞ் சேர்ந்ததுதான். இவ்வுருக்கு அருகிற்றான் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரல் குமிட்டுர்க்கண்ணனாருக்கு உம்பற்காட்டு ஐநூறாரைப் பெருமதாயமாய் அளித்தான். குமிழிக்கருகிற்றான், குட்டநாடு. முல்லைப்பெரியாறு; கண்ணகி போய்ச் சேர்ந்த இடம். செங்குட்டுவன் மலைக்காட்சி கண்ட இடம். மங்கலாதேவி கோயில். வஞ்சிக்காண்டம் தொடங்குமிடம். சேரலாதன் ஐநூறார் தவிர தன்நாட்டு வருவாயில் ஒரு பாகத்தையும் (எத்தனை என்று தெரியவில்லை) தான் அரசனாய் வாழ்ந்த 38 ஆண்டிற் கொடுத்திருக்கிறான். வருமானத்தில் ஒருபகுதியை உள்நாட்டானுக்குத் தானே கொடுக்கமுடியும்? .

பாடாண்டிணை. "பாடு+ஆள்ந்திணை" எனவிரிந்து, போற்றக்கூடிய ஆளுமையைப் புகழ்வதாயமையும். (எல்லாப் புறத்திணைகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட செய்கையை மட்டுமின்றி ஒரு மரத்தையும் சேர்த்துக் குறிக்கும். பாடாண்மரம் பற்றி மூலிகை மருந்தறிவியல் ஆய்வாய் பேரா.இரா.குமாரசுவாமி அருங்கட்டுரை படைத்துள்ளார். பார்க்க: "தமிழர் மெய்யியலும், அறிவுமரபும்" பக்.54-75. உலகத்தமிழ்மொழி மெய்யியல் பண்பாட்டாய்வு நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி. தொலைபேசி: 8903838356) பாட்டின்துறை: செந்துறை: வேறொரு ஆளுமையோடு ஒப்பிடாது நேர்படச் சொல்வது செந்துறையாகும்..

இசையியலில் தூக்கென்பது தாளம்பொறுத்து அமையும், யாப்பிலோ இன்னசெய்கைக்கு இன்னவகைப் பாட்டென வழிகாட்டுண்டு. ஒருவரையழைத்துச் சொல்கையில் அகவலோசையோடு ஆசிரியமாய் அமைந்தாற் சிறப்பென்பர். மாறாக அழைத்துச் சொல்வதைச் செப்பலோசையோடு வெண்பாப் பாடின, மரபின்படி அது சரியல்ல. (இக்காலத்தில் யாரும் மரபைக் கண்டுகொள்வதில்லை. அவரவர்க்குப் பிடித்தபடி ஆசிரியம், விருத்தம், வெண்பா, புதுக்கவிதை எனக் கலந்தடிப்பார். அதே போல இன்னபொழுதிற்கு இன்னபண் என்றா பார்க்கிறோம்? அதிலும் கலப்புதான்.) அகவல், செப்பல், துள்ளல், தூங்கல் ஆகியவற்றை நேரம், காலம், நிகழ்வு, செய்கைபார்த்து அந்தந்தப் பா பாடுவது செந்தூக்காகும். அழைத்துச்சொல்லும் வகையில் ஆசிரியம் இங்கு வருவதால் இது செந்தூக்கு.

அடுத்தது, எழுத்துக்கள் வரும்வகை வருநம்>வண்ணமாகும். 20 வகை வண்ணங்களுண்டு. இப்பாட்டில் வருவதை ஒழுகுவண்ணமென்பர். ஓர் ஓடை தடைப்படாது ஓடுவதுபோல ஒழுகும்வண்ணம். படித்துப்பார்க்கும்போது இதில் எத்தடையும் வராது பாடலமையவேண்டும்.

வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிரும் கமஞ்சல்
நளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
அணங்குடை அவுண ரேமம் புணர்க்கும்
தருடை முடிமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறார்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந ரறுப்ப
அருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற யிருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வுக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்புங் கடம்பின்
கடியுடை முடிமுத றுமிய வேளய்
வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவி னார மார்பின்
போரடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி எருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்த
நின்
பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டிகுமே
கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சும் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தம் கனவும்

ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை இமயம்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

என்பது பாட்டு. பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள் வரும் புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

அணங்கு உடை அவுணர் ஏமம் புணர்க்கும்
தூருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறு ஊர்ந்தாங்கு
வான்பிசிர் உடைய வரைமருள் புணரி
வளிபாய்ந்து அட்ட துளங்குஇரும் கமஞ்சூல்
நளிஇரும் பரப்பின் மாக்கடல் முன்னி

விலங்குநர் செவ்வாய் எஃகம் அறுப்ப,
மனாலக் கலவை போல
அருநிறம் திறந்த *புண்உமிழ் குருதி*யின்
மணிநிற இருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து,
அரண் கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பின் உயர்ந்த ஊக்கலை

பலர்மொசிந்து ஒம்பிய திரள்புங் கடம்பின்
கடிஉடை முழுமுதல் துமிய ஏளய்
வென்று
எறிமுடிங்கு பணைசெய்த வெல்போர்
நார்அரி நறவின் ஆர மார்பின்
போர்அடு தானைச் சேரலாத

பரந்து இலங்கு அருவியொடு
கவிர் ததை சிலம்பில் துஞ்சும் கவரி
நரந்தம் கனவும்
ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை இமயம்
தென்னங் குமரியொடு ஆயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.
மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும்
வலன்உயர் மருப்பின் பழிதீர் யானைப்
பொலன்அணி எருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
பலர்புகழ் செல்வம் இனிது கண்டிகுமே

இனிச்சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். முதலில் நாம் பார்ப்பது "அணங்கைப்" பற்றியாகும். நாட்டு மரபுகள் அறியாத் தமிழாய்வாளரும், அவர் வழித் தமிழிலக்கியங் கற்ற மேலையாசிரியரும் இச்சொல்லைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார். இணையத்தில் தேடின, பென்னம்பெரிய பேராசிரியரெலாம் இதில் தடுமாறியது புரியும். அணங்கென்பது ஏதோ ஒருவகை ஆற்றல் என்றும் இது பெண்முலையில் குடிகொள்ளுமென்றும், அணங்கின் வழிதான் கண்ணகி மதுரை எரித்தாளென்றுஞ் சொல்வார். இதுபோன்ற விளக்கங்கள் தென்பாண்டிநாட்டில் நாட்டுமரபு தெரிந்தோருக்கு வியப்பாகவே தெரியும். பல்வேறு சங்க இலக்கியக் காட்டுக்களை எடுத்துக்காட்டி இப்புரிதல் பிழையென்று முதலிற் சொன்னவர் பேரா. வி.எஸ்.இராஜமேயாவார்..

அணங்குதல் = மேலேறுதல். வீரம், மகிழ்ச்சி, பயமென்று தான்கொள்ளும் இயல்வெளிப்பாடுகளிற் சட்டென மாறி எக்கிய உணர்ச்சிகளுக்கு (extreme emotions) ஆட்பட்டு இதுவரை காணாதபடி ஒருவர் நடந்துகொண்டால், "இவருக்கு என்னாச்சு? ஏனிப்படி நடந்துகொள்கிறார்? ஏதேனும் பேய்பிடித்ததா? ஆவி இவருட்புகுந்ததா? சாமி, கீமி வந்துவிட்டதா?" என்று சுற்றியுள்ளோர் சொல்வாரல்லவா? அளவுமீறிய ஆற்றலுடன் கொஞ்சமுங் களைப்புறாது வேலை செய்பவரையுங்கூடச் சாமிவந்தவர்போல் செயற்படுவதாய் நாட்டுப்புறத்திற் சொல்வர். இதுபோன்ற வெளிப்பாடுகளை (நீண்ட நாள், குறுகிய நேர) மனப்பிறழ்வுகளென்றும், உடைபட்ட ஆளுமையின் (split personality) வெளிப்பாடென்றும் சொல்லி, விதப்பு மருத்துவங்களையும், நரம்பியல் மருந்துகளையும் இற்றை உளவியல் நாடச் சொல்லும். ஆனால் நாட்டுப்புறப் பழங்குடிப்பார்வையில் இவற்றை அல்மாந்த (அமானுஷ்ய)ச் செயற்பாடுகளாக்கிச் "சாமியாடியைக் கொண்டுவா; வேப்பிலையால் மந்திரித்துவிடு; திருநீறுபூசு; குறிகேள்! படையல் போடு; பூசைநடத்து" என்றே நடவடிக்கையெடுப்பார். சங்க இலக்கிய வேலன்வெறியாட்டு போன்றவை இவற்றைச் சேர்ந்ததுதான் (வேலன் இன்றைக்குச் சாமியாடி. வெறியாட்டம் சாமியாட்டம்.) மேலே சொன்ன பேய், பிசாசு, ஆவி, சாமி ஆகிய வெவ்வேறு விதப்புகளுக்கான பொதுச்சொல்லே அணங்காகும். மேலேறுதல் என்ற கருத்தீடு இப்போது விளங்குகிறதா?

அணங்குடை அவுணர் = அணங்குள்ள அவுணரின். உரையாசிரியர் பலரும் அவுணரை அசுரராக்கித் தேவாசுரக் கதைகளைச் சொல்வார். அப்படியிருக்கத் தேவையில்லை. நாகர், இயக்கர், அரக்கர் (இதையே இராட்சதர், இராக்கதரென்பார்), பூதர், அசுரர் என்போர் வெவ்வேறு பழங்குடி எதிரிகள். இவரில் எத்தனைபேர் தமிழரின் எதிரிகள்? எத்தனைபேர் தமிழருள் கலந்து போனார்? என்பதெலாம் ஆய்வு விதயங்கள். வடபுலத் தென்புலக்கதைகளை இக்காலத்திற் கலந்துபேசுகிறோமா?- என்பதும் பெருமாய்வு. எதிரிகளென்று கற்பிக்கப்படுவதன் மிச்சசொச்சம் தமிழரிடமும் இருக்கலாம். அவுணர் உண்மையில் அசுரரா? அன்றி உவணரெனும் மலைக்குடியாரா?- புரியவில்லை.

(உவணம் = உயரமான இடம், மலை. வானம் போன்ற பொருளுமுண்டு.

உவணர்>ஊணர்>ஒளணர்>அவுணர் எனும் திரிவை எண்ணிப்பாருங்கள். வரலாற்றில் மிலேச்சரான ஹூணராய் இவரிருக்க வழி இல்லை. ஏனெனில் அவர் பொ.உ.5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். பொதுவாக வெளியாரைக் குறிக்குஞ் சொற்கள் நம்மிடந் திரியலாம். "கன்வ" எனும் மகதச்சொல் கனகவென நம்வாயில் திரிந்ததே? செங்குட்டுவன் தோற்கடித்த கனகவிசயன் மகத அரசனாகலாமெனச் "சிலம்பின் காலத்திற்" சொன்னேன். அம்முகன்மையை நம்மிற் பலரும் உணரவில்லை. அயொனியர் நமக்கு யவனரானாரே?)

ஏமம் புணர்க்கும் = ஏமங் (safety) காக்கும்; தூருடை முடிமுதல் தடிந்த = தூரனின் உயிரிருந்த மாமரத்தை வெட்டி; பேரிசைக் கடுஞ்சின விறல்வேள் = பெரும்புகழ் கொண்ட கடுஞ்சின விறல்வேளின் (முருகனின்); களிறு ஊர்ந்தாங்கு = களிறு நகர்ந்தது போல்; வான்பிசிருடைய = வான்தெறிக்கும் துளிகளுடைய; வரை மருள் புணரி = மலையென மருளத்தகும் அலையை; வளி பாய்ந்து அட்ட = காற்றுப் பாய்ந்து சிதைக்க; துளங்கு இரும் கமஞ்சூல் = அசையும் பெருநீரைச் சூலாக்கி; நளி இரும் பரப்பின் = பென்னம்பெரிதாய்ப் பரந்த; மாக்கடல் முன்னி = கருங்கடலில் (சமுத்திரம்) முன்சென்று

தம்நாட்டுக் கடல்வணிகம் காப்பாற்றுதற்காகச் சேரர் கடல்வழிசென்று மேற்கே இலக்கத்தீவுக் கடற்கொள்ளையரைத் தாக்கியழித்த செய்தி இங்கே சொல்லப்படுகிறது. பொ.உ.மு.200 களுக்கு முன்னேயே யவனரோடும், உரோமரோடும் மேற்குவணிகம் தொடங்கியது. சேரலத்து மிளகும் கொங்கின் மணியும், தூரணி முத்துமெனப் பல பொருட்கள் ஏற்றுமதியாகின. மேற்கின் பல்வேறிடங்களிலிருந்து கொண்டு வந்த கொடிமுந்திரிக் (grapes) கள்ளும், தங்கமும், குங்குமப்பூவும் (Crocus sativus), சாம்பாணியும் (சாம்பிராணி) இங்கிறங்கின. முசிறி, தொண்டி, நறவில் தொடங்கி வடக்கே பாருகச்சம் (Barukaccha> Baroach) வரை வணிகம் நடந்தது. மூவேந்தரையும் (குறிப்பாகச் சேரர்), நூற்றுவர் கன்னரையும் (Satakarni) மகதம் அசைக்கமுடியவில்லை சோழரும், பாண்டியரும் கிழக்கு வணிகத்தில் சிறந்திருந்தார். சங்க இலக்கியத்திற் பெரிதும் பேசப்படும் பலவும் அரசியற் பொருளாதாரம் (political economy) தொடர்பானவை. எங்கெலாம் பொருளியற் தேவை எழுந்ததோ, அங்கெலாம் போரும் உடன்சென்றது. (Wherever economy demanded, war followed). பிற்காலத்தில் பொ.உ.1000க்குப் பின்னால் கிழக்குவாணிகம் தடைப்பட்டபோது, இராசேந்திர சோழன் சிரீவிசயத்தின் மேற் படையெடுத்துப் போனான்.]

விலங்குநர் = (இச்செயல்) தடுப்போரை (கடற்கொள்ளையரை); செவ்வாய் எஃகம் = கூர்(sharp)ஓர் எஃகுவாளால் (இரும்புக்கால முதலடையாளங்களும் பழம் எஃகப்பொருட்களும் தொல்லாய்வின் மூலம் தென்னகத்திலேயே கிடைத்துள்ளன. எஃகு = steel; எஃகம் = steel sword); அறுப்ப = அறுத்து; மனாலக்கலவை போல =

குங்குமப்புக் கலவைபோல்; அருநிறம் = செந்நிறம்; அருநிறம் திறந்த புண்ணுமிழ்
 குருதியின் = செந்நிறங் கொண்ட புண்ணுமிழ் குருதியால்; மணிநிற இருங்கழி =
 நீலப்பெருங்கழி, நீர்நிறம் பெயர்ந்து = நீரின் நிறம்மாற, அரண்கொன்று =
 (எதிர்த்தவரின்) காவலழித்து; முரண்மிகு சிறப்பின் = முரண் மிகு சிறப்பால்; உயர்ந்த
 ஊக்கலை = உயருக்கம் கொண்டவனே!

[ஓர் இடைவிலகல். "மனாலம்" என்பது இங்கே எழுத்துப்பெயர்ப்பாய் Minoan crete ஐயும்,
 மனாலக்கலவை குங்குமப்புக் கலவையையும் குறிக்கிறது. கிரீட்டிலிருந்துதான்
 பொ.உ.மு. 3000 - 1100 இல் குங்குமப்பு மற்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது.
 பார்க்க: https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_saffron. Saffron played a significant role in the Greco-
 Roman pre-classical period bracketed by the 8th century BC and the 3rd century AD. The first known
 image of saffron in pre-Greek culture is much older and stems from the Bronze Age. A saffron harvest
 is shown in the Knossos palace frescoes of Minoan Crete, which depict the flowers being picked by
 young girls and monkeys. One of these fresco sites is located in the "Xeste 3" building at Akrotiri, on
 the Aegean island of Santorini—the ancient Greeks knew it as "Thera." These frescoes likely date from
 the 16th[or 17th century BC` but may have been produced anywhere between 3000-1100 BC. They
 portray a Minoan goddess supervising the plucking of flowers and the gleaning of stigmas for use in
 manufacture of what is possibly a therapeutic drug. A fresco from the same site also depicts a woman
 using saffron to treat her bleeding foot. These "Theran" frescoes are the first botanically accurate visual
 representations of saffron's use as an herbal remedy. This saffron-growing Minoan settlement was
 ultimately destroyed by a powerful earthquake and subsequent volcanic eruption sometime between 1645
 and 1500 BC. The volcanic ash from the destruction entombed and helped preserve these key herbal
 frescoes.

தவிர்க் குரு>குருங்கு என்பது தமிழிற் சிவப்புநிறங் குறிக்கும் சொல்.
 குருங்குமம்>குங்குமம், நிறத்தை வைத்து இறக்குமதிப் பொருளுக்கு ஆன பெயர்.
 (பருத்தி - ஒரு பிறந்தவிடப் பெயர். கொட்டை> cotton - இறங்கிய இடங்களில் ஏற்பட்ட
 பெயர்.) "குருங்குமம்" பின்னால் (kurkema Aramaic இலும், krocus கிரேக்கத்திலும் என)
 மேலைநாடுகளிற் பரவும். அதேபொழுது azupirana என்ற akkadian சொல்லிலிருந்து Saffron
 என்ற இற்றை மேலைச்சொல் பிறந்தது. குங்குமப்பு வணிகத்தையும் பதிற்றுப்பத்து
 வரியையுஞ் சேர்த்து விக்கிப்பீடியாவில் யாரேனுங் குறித்தால் எவ்வளவு நன்றாக
 இருக்கும்? சேரலாதன், செங்குட்டுவனின் பழங்காலமும் ('சிலம்பின்' காலமும்)
 மனாலக்கலவை என்ற கூட்டுச்சொல்லால் உறுதிப்படும். எத்தனை இந்திய
 இலக்கியங்கள் "மனோலத்தைப்" பதிவுசெய்தன???

பலர்மொசிந்து ஒம்பிய = பலருங்கூடிக் காப்பாற்றிய; திரள்பூங்கடம்பின் = திரள்பூங்
 கடம்பமரத்தின்; கடியுடை முடிமுதல் துமிய ஏளய் வென்று = காவலுடைய
 அடிமரத்தை வெட்ட ஏவி, வென்று; எறிமுழங்கு பணைசெய்த வெல்போர் =
 (அதன்முலம்) அடித்துமுழக்கும் பறைசெய்த வெல்போரினையும்; நாரரி நறவின் ஆர

= நார்ச்சீலையால் வடித்த கள்ளையும் பருகும்; மார்பின் = மார்புடைய;
 போரடுதானைச் சேரலாத = போரடுக்கும் தானைகொண்ட சேரலாதனே! (எதிரியின்
 காவல்மரம்வெட்டி முரசுசெய்வதும், எதிரிக்கோட்டையழித்து, எள்விதைத்துக்
 கழுதைகொண்டுமுவதும் அன்றிருந்த மரபுகளாகும். எள்விதைத்து
 கழுதையாலுமுவதை மூவேந்தர் மட்டுமின்றிக் கலிங்கத்துக் காரவேலனுஞ்
 செய்தான். மூவேந்த மரபுகள் தென்னகம் முழுக்கப் பரவினவோ என்ற ஐயம் நமக்கு
 எழுகிறது.)

பரந்திலங்கு அருவியொடு = பரந்துவிளங்கும் அருவியொடு; கவிர்ததை சிலம்பில்
 துஞ்சும் கவரி = முருக்குநிறை மலையில் துயிலும் கவரிமான்கள், கவிர் (*Erythrina*
suberosa Roxb.), முள்முருக்கு (*Erythrina stricta* Roxb.), கலியாண முருக்கு (*Erythrina*
variegata L.; also known as *Erythrina indica*) என்று 3 விதமான முருக்குமரங்கள் (Indian coral tree)
 உண்டு. (முருக்கையோடு முருங்கையைக் குழம்பவேண்டாம்.) கலியாண முருக்கு
 பொ.உ.8/9 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் நுழைக்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் கவிரும்,
 முள்முருக்கும் நம்மூர் மரங்களாகலாம். ("செம்முகை அவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கு"
 என்பது அகம்:99.2) கவிரும் முருக்கும் 1200 அடி தொடங்கி 4000 அடிவரையில்
 குறிஞ்சிநிலத்தில் வளரும். முருக்கம்பூ ஒருவகையில் முருகனின் நிறங்குறிப்பது.

முருக்கு மரங்களைக் காட்டுத்தீப்பிழம்பு போல் பூக்கும் புரசு மரத்தோடு [*Butea*
monosperma; காட்டுமுருக்கு, வெள்ளைப்புரசு. இதைச் செந்தூரப்பு, மரம் என்றுஞ்
 சொல்லுவர். "பதினாறுவயதினிலே" திரைப்படத்தில் வரும் "செந்தூரப்புவே" பாட்டு.
 சென்னையில் புரசைவாக்கம் பகுதியில் கங்காதீசர் கோயிலின் தலமரம். புரசை
 வடமொழியில் பலாசு/பலாசம் என்பார். இந்தியாவில் குறிப்பிடத்தக்க மரம்.
 சென்னையிலிருந்து தில்லிபோகும் இருவாய்ப்-railway-பாதையில் Ballarshaவை
 எண்ணிக்கொள்ளுங்கள். இராபர்ட்கிளைவ் வங்காளத்திற் சண்டையிட்டுவென்ற பலாசி
 யுத்தம் எண்ணிப்பாருங்கள்.] பலரும் குழம்பிக்கொள்வதுண்டு. நானுங்
 குழம்பியிருக்கிறேன்.

கவரி = கவரிமான்கள், இவை இமையமலை அடிவாரத்திலும், சற்று
 உயரக்குன்றுகளிலும் அலைந்துதிரியும் யாக் எருமைகள். இவற்றின் மேனியை
 மூடினாற்போல் உரோமங்களுண்டு. குளிருக்காக இந்த முடி. இந்த எருமைகள்
 வெப்பநிலங்களில் வளரா. தென்னகத்தில் இவை கிடையா. இந்தியாவில் இவை
 இமையமலைப் பகுதியில் மட்டுமேயுள்ளன.

"மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமான் அன்னார்
 உயிர்நீப்பர் மானம்வரின்"

என்பது குறள். பதிற்றுப்பத்தின் 11 ஆம் பாட்டு கவரிமானைக் குறிப்பதால் பாட்டிற்
 சொல்லப்படும் ஆரியர் வடக்கே இமையத்தின் அடியில் வாழ்பவரே என்ற கருத்து

உங்களுக்கு வலுப்படும். (ஆரியர் என்ற சொல்லிற்கு noble என்று பார்ப்பதை வேறிடத்தில் பேசுவோம்.)

நரந்தம் கனவும் = நரந்தம்புல்லைத் தின்னக் கனவுகாண்கிற, நரந்தம் புல் = நல்ல வாசனையோடு வளரும் புல். எலுமிச்சம் புல் என்றுஞ் சொல்லப்படும். நரந்தம் என்ற தனிச்சொல் எலுமிச்சைக்கு முதலிற் பயன்பட்டு இங்குப் புல்லிற்கு வாசனை கருதி மாறிவந்தது. நார்த்தை, நாரங்கை (>orange) போன்ற சொற்களும் நரந்தத்தோடு தொடர்பானவை நரந்தம்புல் ஆங்கிலத்தில் Cymbopogon எனப்படும். புல்லிலிருந்து பெறப்படும் நரந்த (சிட்ரொனெல்லா) எண்ணெய் மணமூட்டும் பொருளாய்ப் பயனாகிறது. Cymbopogon citratus, Cymbopogon flexuosus, Cymbopogon martinii, Cymbopogon nardus எனப் பல்வேறு வகைகள் இந்தியாவின் பல்வேறு இடங்களில் வளர்கின்றன. இங்கே Cymbopogon flexuosus என்று உத்தரப் பிரதேசத்திலும் வடக்கு பீகாரிலும் விளையும், இவற்றிற்கு வடக்கே இமையமலைடியில் வளரும் புல் பேசப்படுகிறது. கவரிமான்கள் இந்தப்புல்லைத் தின்னக் கனவு காண்கின்றனவாம்.

ஆரியர் துவன்றிய = ஆரியர் தோற்றுப்போன; இங்கே வடக்கே இமையமலை அடிவாரம் வரைக்கும்போய் ஆரியரைத் தோற்கடித்தது பேசப்படுகிறது. சிலம்பின் வஞ்சிக்காண்டத்தில் இரண்டாம் படையெடுப்பிற்கான விவரிப்பில் முதற்படையெடுப்பை அசைபோட்டுச் சிலசெய்திகள் சொல்லப்படும். இதுபோன்ற படையெடுப்புக்கள் பொ.உ. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் நடக்கவேயில்லை. (காய்தல் உவத்தலின்றி ஆழ்ந்து ஓர்ந்துபார்த்தால்) சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லப்படும் வெவ்வேறு செய்திகளும் சிலம்பின் வஞ்சிக்காண்டச் செய்திகளும் உறுதியாக இமையவரம்பன் சேரலாதன் காலத்தில் பொ.ய்.மு.120க்கு முன் நடந்த படையெடுப்பை உறுதிசெய்கின்றன. சங்ககாலத்தை பொ.உ.மு.600 இலிருந்து பொ.உ.150 வரை சொல்வதே சரியென்று விளங்கும். அடுத்தடுத்துப் பல பாடல்கள் இதை உறுதிசெய்கின்றன. தமிழர் வடக்கே போகவேயில்லை என்றுசொல்லிச் சங்ககாலத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுபவர் நாம் என்னசொல்லியுங் ஏற்கப்போவதில்லை. அவர் அடம்பிடித்துக் கொண்டேயிருப்பார்.

பேரிசை இமயம் = பெரும்புகழ் இமையமும், தென்னங் குமரியொடு ஆயிடை = தென்குமரியொடும் ஆகிய இடைப்பட்ட இடங்களின்; மன்மீக் கூறுநர் மறம்தபக் கடந்தே. = செருக்குற்று நிலைத்த மன்னரின் மறம்கெடக் கடந்து; மார்புமலி பைந்தார் ஓடையொடு விளங்கும் = மார்பிற்கிடந்த பசியமாலையும் நெற்றிப்பட்டமும் விளங்க; வலன் உயர் மருப்பின் பழி தீர் யானைப் = வலிமிகு பெரும்தந்தத்தால் பழிதீர்த்த யானையின்; பொலன் அணி எருத்த மேல் கொண்டு பொலிந்த = பொன்னணி எருத்தின்மேல் பொலிந்துகொண்டு சென்ற; நின் பலர்புகழ் செல்வம் இனிது கண்டிகுமே = பலரும்புகழும் உன் செல்வத்தை இனிதே கண்டோம்.

பாட்டின் மொத்தப்பொருளை உரைவீச்சாய்ப் பார்ப்போம்...

அணங்குள்ள அவுணரின் ஏமங்காக்கும்
சூரனின் உயிரிருந்த மாமரத்தை வெட்டி,
பெரும்புகழ்கொண்ட கடுஞ்சின விறல்வேளின்
களிறு நகர்ந்ததுபோல்,
வான்தெறிக்கும் துளிகளுடைய
மலையென மருளத்தகும் அலையைக்
காற்றுப்பாய்ந்து சிதைக்க,
அசையும் பெருநீரைச் சூலாக்கி,
பென்னம்பெரிதாய்ப் பரந்த கருங்கடலில்
முன்சென்று,
(இச்செயல்) தடுப்போரைக்
கூரோர எஃகு வாளால் அறுத்து;
குங்குமப்பூக் கலவைபோல்
செந்நிறங் கொண்ட புண்ணுமிழ் குருதியால்,
நீலப்பெருங்கழி நீரின் நிறம்மாற,
(எதிர்த்தவரின்) காவலழித்து,
முரண்மிகுசிறப்பால்,
உயரூக்கம் கொண்டவனே!

பலருங்கூடிக் காப்பாற்றிய,
திரள்பூக்களும் காவலுமுடைய,
கடம்பின் அடிமரத்தை வெட்ட ஏவி,
வென்று, (அதன்மூலம்)
அடித்துமுழிக்கும் பறைசெய்த வெல்போரினையும்
நார்ச்சீலையால் வடித்த கள்ளையும்
பருகும் மார்புடைய
போரடுக்கும் தானைகொண்ட சேரலாதனே!

பரந்துவிளங்கும் அருவியொடு
முருக்குநிறை மலையில் துயிலும் கவரிமான்கள்
நரந்தம்புல்லைத் தின்னக் கனவுகாண்கிற,
ஆரியர் தோற்றுப்போன,
பெரும்புகழ் இமையமும்
தென்குமரியொடுமாகிய
இடைப்பட்ட இடங்களிற்
செருக்குற்று நிலைத்த மன்னரின்
மறம்கெடக் கடந்து
மார்பிற்கிடக்கும் பசியமாலையும்

நெற்றிப்பட்டமும் விளங்க,
வலிமிகு பெரும்பந்தத்தால்
பழிதீர்த்த யானையின்
பொன்னணி எருத்தின்மேற்
பொலிந்துகொண்டு சென்ற,
பலரும்புகழும் உன்செல்வத்தை
இனிதே கண்டோம்!

★★★★★

ஆறாம் பாட்டு:

அடுத்தது பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம்பத்துப் பதிகம். இரண்டாம்பத்தைப் பாடியவர் குமிட்டுர்க் கண்ணனார். பாடப்பட்டவர் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன். பதிகம்பாடியது யாரென்று தெரியவில்லை. பதிகங்கள் மூலத்தோடன்றி உரைச்சுவடிகளில் மட்டுமுள்ளதால், பதிற்றுப்பத்தைத் தொகுத்தவர் இவற்றை இயற்றியிருக்கலாமென்பர். கடைசிப்பத்தின் தலைவனான யானைக்கட்செய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறைக்குப் பின்னிருந்த ஆதன்களும், இரும்பொறைகளும் இதில் இடம்பெறாததால், கடைசிப்பத்து எழுந்த சில ஆண்டுகளில் (பொ.உ.மு. இறுதிகளில்) தொகுப்பு நடந்திருக்கலாம் என எண்ணுகிறோம். இப்பதிகம் சிறியதாயினும் நெடுஞ்சேரலாதன் பெற்றோரில் தொடங்கி, முகன (main) வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை காலவரிசையிற் கூறுவதால் என் விளக்கமும் சற்று பெரிதாகிறது. ஊடே மண்ணுமங்கலம், வாள்மங்கலம், நெய்யிடுதல் போன்ற சில விதப்பான மரபுகளையுஞ் சொல்லவேண்டியுள்ளது.

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
இன்னிசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்ற
மகன்
அமைவரல் அருவி இமையவில் பொறித்து
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோல் நிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபின் கொளீஇ
அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறல் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி

அமையார்த் தேய்த்த அணங்குடை நோன்றாள்.
இமையவரம்ப நெடுஞ்சேரலாதனைக்
குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: புண்ணுமிழ் குருதி, மறம்வீங்கு பலபுகழ், புத்த நெய்தல், சான்றோர்
மெய்ம்மறை, நிரைய வெள்ளம், துயிலின் பாயல், வலம்படு வியன்பணை, கூந்தல்
விறலியர், வளன்று பைதிரம், அட்டுமலர் மார்பன், இவை பாட்டின் பதிகம்.
பாடிப்பெற்ற பரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐந்நூறார் பிரமதாயம் கொடுத்து
முப்பத்தெட்டியாண்டு தெண்ணாட்டுள் வருவதனிற் பாகம் கொத்தான் அக்கோ..
இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்

என்பது பாட்டும் பின்குறிப்புமாகும். பாடலின் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள்வரும்
புணர்ச்சிகளைப்பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே
கொடுத்திருக்கிறேன்.

மன்னிய பெரும்புகழ் மறு இல் வாய்மொழி
இன்னிசை முரசின் உதியஞ் சேரற்கு,
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி ஈன்ற மகன்
அமைவரல் அருவி இமையம் வில் பொறித்து,
இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத் தன்கோல் நிறீஇ,
தகைசால் சிறப்பொடு பேர்இசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி,
நயன்இல் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து,
நெய்தலைப் பெய்து கைபின் கொளீஇ,
அருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு,
பெருவிறல் மூதூர்த் தந்து,
பிறர்க்கு உதவி,
அமையார்த் தேய்த்த அணங்குடை நோன்தாள்
இமையவரம்ப நெடுஞ்சேரலாதனைக்
குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: புண்ணுமிழ் குருதி, மறம்வீங்கு பலபுகழ், புத்த நெய்தல், சான்றோர்
மெய்ம்மறை, நிரைய வெள்ளம், துயிலின் பாயல், வலம்படு வியன்பணை, கூந்தல்
விறலியர், வளன்று பைதிரம், அட்டுமலர் மார்பன், இவை பாட்டின் பதிகம்.
பாடிப்பெற்ற பரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐந்நூறார் பிரமதாயம் கொடுத்து
முப்பத்தெட்டியாண்டு தெண்ணாட்டுள் வருவதனிற் பாகம் கொத்தான் அக்கோ..
இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்

இனிச்சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். மன்னிய
பெரும்புகழ் = நிலைத்த பெரும்புகழும்; மறுஇல் வாய்மொழி = குற்றமில்

வாய்மொழியும்; இன்னிசைமுரசின் = இனிது இசைக்கும் முரசங் கொண்ட;
 உதியஞ்சேரற்கு = வானவரம்பன் பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதனுக்கு; இவன்
 காலம் பெரும்பாலும் பொ.உ.மு. 190-143 ஆகும். முரசுசிபூர் முடிநாகராயர் புறம் 2
 இல் இவனைப் பாடுவார். அதில் வரும் ஈரம்பதின்மர் என்பார் நூற்றுவர் கன்னரே
 (சதகர்ணிகள்). பலருஞ் சொல்வது போல் பாரதப்போரின் கௌரவரல்லர். புறம் 2 இன்
 செய்தியை கௌரவ - பாண்டவப் போராய்ச் சித்தரிப்பது தேவையற்ற பௌராணிகப்
 பார்வை. உதியஞ்சேரல் காலத்திலேயே அசோகன்தாக்கம் சேரர்மேல்
 தொடங்கிவிட்டது. கூடவே மோரியருக்கடுத்து வந்த சுங்கரின்மேல் சேரருக்குக்
 கடுப்பிருந்தது நாட்பட்ட கதை. (ஐவரான) சுங்கருக்கும் நூற்றுவர் கன்னருக்கும்
 இடைநடந்த வஞ்சிதும்பைப் போரிற் கன்னரின் பக்கம் சேரரிருந்தார். உதியன்சேரல்
 காலத்திருந்தே 2,3 தலைமுறைகள் இவ்வுறவு தொடர்ந்தது. சேரருக்கும் நூற்றுவர்
 கன்னருக்கும் இடையிருந்த நல்லுறவு சிலம்பாற்புரியும். என் "புறநானூறு - 2 ஆம்
 பாட்டு" என்ற கட்டுரைத்தொடரையும் படியுங்கள்.

<http://valavu.blogspot.in/2010/08/2-1.html>

<http://valavu.blogspot.in/2010/08/2-2.html>

<http://valavu.blogspot.in/2010/08/2-3.html>

<http://valavu.blogspot.in/2010/08/2-4.html>

<http://valavu.blogspot.in/2010/08/2-5.html>

வெளியன்வேண்மாள் நல்லினி = வெளியன்வேள் மகளாகிய நல்லினி;
 வெளியன்வேள் பெரும்பாலும் பொதினியைச் சேர்ந்த ஆவியர் குலமாகலாம்.
 (இற்றைப் பழனியே பழம்பொதினி. அதனடிவாரத்தில் ஆவினன்குடி உள்ளது.)
 ஆவியர்குடியோடு சேரர்குடிக்குக் கொடிவழிதோறும் மணத்தொடர்புண்டு. ஈன்ற மகன்
 = ஈன்ற மகன்; உதியன் மகன் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனைக் குடக்கோ
 நெடுஞ்சேரலாதனைப்பர். இவன் காலம் பெரும்பாலும் பொ.உ.மு. 166 - 109. அக்காலத்
 தமிழகத்தில் 16/18 அகவையில் ஆண்மகனுக்குத் திருமணம் நடந்துவிடும். 20/25 இல்
 இளவரசுப்பட்டஞ் சூட்டுவர். ஆட்சியாண்டுகள், இளவரசுப்பட்டம் கட்டியதிலிருந்து
 கணக்கிடப்படும். இல்லாவிடில், "58 ஆண்டு நெடுஞ்சேரலாதனாட்சி", "55 ஆண்டு
 செங்குட்டுவனாட்சி" என்ற தொடர்களுக்குப் பொருளிராது. அரசுப்பட்டம் அளிப்பு
 தனித்துநடந்ததாய் பதிற்றுப்பத்துக் குறிப்புகள் தெரிவிப்பதில்லை.

நெடுஞ்சேரலாதனுக்கு 2 மனைவியருண்டு. நல்லினிசோதரன் வேளாவிக்கோமானின்
 (இவன் மன்னனில்லை; வெறுங்கோமான்; கூட்டத்தலைவன்.) முத்தமகள்
 பதுமன்தேவியை முதல் மனைவியாய்ப் பெற்றான். அவள் மூலம் பிறந்தவர்
 களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல். ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன். அடுத்தவர்
 ஞாயிற்றுச்சோழன் மகள் நற்சோணை. இவளுக்குப் பிறந்த செங்குட்டுவன் முந்தை
 இருவருக்கும் இடைப்பட்டவன். நெடுஞ்சேரலாதன் மகனாய்ப் பலருஞ் சொல்லும்
 இளங்கோவின் இருப்பு சிலம்பின் வரந்தருகாதை 171-183 வரிகளிலன்றி வேறெங்கும்

தென்படவில்லை. அக்காதையை இடைச்செருகலென நான் ஐயுறுவதால் இளங்கோ செங்குட்டுவன் தம்பியென என்னால் கொள்ளமுடியவில்லை. அவர் சிலம்பின் ஆசிரியர்.. அவ்வளவுதான். அவர்பற்றிய செய்திகள் வேறெங்குமோ, பதிற்றுப்பத்திலோ வரவில்லை. வரந்தரு காதையிலுள்ள பெரும் முரண்களை என்"சிலம்பின் காலம்" நூலில் தெரிவித்துள்ளேன்.

குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனுக்குப் பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் என்ற தம்பியுண்டு. இவன் காலம் பெரும்பாலும் பொ.உ.மு. 156 - 132. இவன் வேந்தனாகாததால், வானவரம்பெனனும் பட்டஞ்சூடான். அடுத்தது களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல். இவன்காலம் பொ.உ.மு. 131-107. இவன் இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவன் பெயர்முன்னொட்டு ஒருவகை முடியைக்குறிக்கும். நெடுஞ்சேரலாதன் தம்பி பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன் இறந்தபின், மூத்தாள் மகனுக்கும், இளையாள் மகனுக்கும் சமகாலத்தில் நெடுஞ்சேரலாதன் இளவரசுப் பட்டஞ் சூட்டியிருக்கலாம். நெடுஞ்சேரலாதனுக்குப் பின் நார்முடிச்சேரல் வானவரம்பனாகி அரசுகட்டில் ஏறினான். இவனுக்கு இன்னொரு பெயரும் இருக்கலாமென்று ஊகிக்கிறோம்.

புறம் 62 இல் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும் வளநாட்டு வேற்பல்தடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும் (மைத்துனன்; நற்சோனையின் சோதரன்) பொருதுகையில் இருவரும் இறந்துபட்டதாய்க் கழாத்தலையார் சொல்வார். அதேபொழுது புறம் 65 இல் நாகநாட்டுக் கரிகால்வளவன் [பெரும்பாலும் 2 ஆம் கரிகாலன். முதற்கரிகாலன் கி.மு.462 இல் மகதத்தின்மேற் படையெடுத்ததைச் சிலம்பாலறிவோம். முதற் கரிகாலனையும், அடுத்தவனையும் குழம்பித் தமிழாசிரியர் தடுமாறுவார்.] வெற்றிபெற்றதையும், பெருஞ்சேரலாதன் வடக்கிருந்ததையும் சொல்வார். எனவே நெடுஞ்சேரலாதன் வேறு, பெருஞ்சேரலாதன் வேறென்பது புரியும். ஆழ ஆய்ந்தால் புறம் 62 இல் விவரிக்கப்படுபவன் இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனென விளங்கும். அப்படியெனில் 65 ஆம் பாட்டில் வரும் பெருஞ்சேரலாதன் யார்? .

நார்முடிச்சேரல் வாகைப்பெருந்துறையில் நன்னனை வெற்றிகொண்டது பதிற்றுப்பத்தில் பெருஞ்செயலாய்ச் சொல்லப்பெறும். "வாகைப்பெருந்துறைச் சேரலாதன்" என்று வருங்கூற்றே, "பெருஞ்சேரலாதன்" பெயருக்கு விளிகொடுத்ததாகலாம். அதைவைத்துப் பார்த்தால், கி.மு.131-107 என்ற இடைப்பகுதியில் அண்ணனைப் பெருஞ்சேரலாதனென்றும் நடுத்தம்பியைக் குட்டுவச்(=சிறிய) சேரலாதனென்றும், கடைத்தம்பியை ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்றும் அழைத்திருக்கலாம். பெரும்பாலும் நார்முடிச்சேரலே பெருஞ்சேரலாதனாக வாய்ப்புண்டு. இவ்விளக்கத்தோடு புறநானூற்றில் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானை வெண்ணிக்குயத்தியார் பாடிய 66ஆம் பாட்டைப் பார்க்கலாம். இப்பாட்டில் கரிகால் வளவன் பெயர் வெளிப்பட வரும். பெருஞ்சேரலாதனைப் பெயர்சொல்லாமற் குறிப்புவரும்.

இனி கடல்பிறக்கோட்டிய வெல்கெழுகுட்டுவனென முதலிலும் கங்கைப்பேர்யாற்றுக் கரைபோகிய செங்குட்டுவனெனப் பின்னும் பெயர்பெற்றவனைப் பார்ப்போம். இவன்காலம் பொ.உ.மு.131-77 ஆகும். வெல்கெழுகுட்டுவன் வேறு, செங்குட்டுவன் வேறென்று பலகாலம் தமிழறிஞர் பிளவுபட்டார். வேடிக்கையென்ன தெரியுமோ? இவன் இயற்பெயர் என்னவென இன்றும் யாருக்கும் தெரியாது. இன்றுங் குட்டுவனைக் குட்டனென மலையாளத்திற்சொல்வார். சிறியவனென்று பொருள். அகவை, அளவு, முறை இப்படி எத்தனையோவகையிற் குட்டனாகலாம். ஈழப்பெருந்தலைவரான பிறகும், பிரபாகரனைத் "தம்பி" என அழைத்தவர் மிகுதி. அவர் பெயர் தம்பியா? இல்லையே? விளிப்பெயரே பரவலாய் எல்லோருக்கும் பழகிப்போயிற்று. குட்டுவனும் அப்படித்தான். வெல்கெழி குட்டுவன் = வெல்லுங் குணங்கொண்ட குட்டுவன்; செங்குட்டுவன் = செந்நிறக் குட்டுவன். அவ்வளவுதான் தமிழரில் இப்படிப் பெயர்கள் அமைவது வியப்பேயில்லை. சிலபெயர்கள் சட்டென்று பொருந்திக்கொள்ளும்.

செங்குட்டுவன் கங்கைக்கரைபோகிய செயல் பதிற்றுப்பத்தின் 4ஆம்பத்தில் வராது பதிகத்தில்மட்டுமே வரும். கண்ணகிக்குக் கல்லெடுத்தது குட்டுவன் கடைசிக்காலத்தில். குட்டுவன் 55 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சிசெய்தான். அவன்விறல் வெளிப்பட வெளிப்பட விதம் விதமாய் அழைத்திருப்பார். 25 வயதிற் குட்டுவன் இளங்கோ ஆகையில் பரணருக்கு 50 வயதெனவையுங்கள். கடல்பிறக்கோட்டிய செயல் அடுத்தசில ஆண்டுகளில் நடந்தால், பரணர் அதைச்சொல்வார். அதன்பின் செங்குட்டுவனுக்கு நடு அகவையிருக்கையில் முதல்முறை வடக்கே படையெடுத்துப்போனான். (பரணர் உயிரோடிருந்தால் தானே இதைச் சொல்வார்? இயலுமையை எண்ணிப்பாருங்கள்.) இது சேரரின் இரண்டாம் வடபடையெடுப்பு. (முதற்படையெடுப்பு குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனின் இளமைக் காலத்தில் நடந்தது.) வடவா ரியரொடு வண்டமிழ் மயக்கத்துன் கடமலை வேட்டமென் கட்டிலம் பிரியாது கங்கைப் பேர்யாற்றுக் கடும்புனல் நீத்தம் எங்கோ மகளை ஆட்டிய அந்நாள் ஆரிய மன்னர் ஈரைஞ் நூற்றுவர்க்கு ஒருநீ யாகிய செருவெங் கோலம் கண்விழித்துக் கண்டது கடுங்கட் கூற்றம்

என்பது சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்தின் காட்சிக்காதை 158-164 வரிகளாகும். இது அமைச்சன் வில்லவன்கோதையின் கூற்று. இங்கே கோமகள் என்றது இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் மகள் நற்சோணையை. அவள் கங்கையிலாடியது பெரும்பாலும் வாரணாசியாய் இருக்கும். பொதுவாய்ப் பலரும் ஒருமுறையே செங்குட்டுவன் வடக்கேபோனதாய் எண்ணிக்கொள்கிறார். கிடையாது. சிலம்பின் படி அவன் இருமுறை போயிருக்கிறான். முதல்முறையில் பெரும்பாலும் சுங்கன் வஜ்ரமித்ர

பாகபத்ரனோடு சண்டையிட்டிருக்கலாம். இரண்டாம் முறை பாகபத்ரனின் மகன் தேவபூதியோடும், அவன் அமைச்சன் விசய கனகனோடும் சண்டையிட்டிருக்கிறான். செங்குட்டுவனின் முதல் படையெடுப்பின் பின்புலம் அறிவோம்.

சுங்கன் வஜ்ரமித்ர பாகபத்ரன் காலத்தில் (பொ.உ.மு. 119-83) மகதம் ஆட்டங்கொள்ளத் தொடங்கியது. பாடலிபுத்தத்திற்கு மாறாய் விதிசாவுக்கு (Beznagar. இற்றை ம.பி. மாநிலத்திலுள்ளது. இங்குதான் அசோகன் முதற்கொண்டு மகத இளவரசர் ஆட்சிபுரிவார்.) தலைநகர் மாற்றப்பட்டது. மகதம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச் சுருங்கியது. மகதங்கவரக் கலிங்கர், நூற்றுவர்கன்னர், இந்தோ-சித்திய “சக” அரசர் என்று பலரோடும் சண்டைகள் தொடங்கின. இக்காலத்தில் பாணினியின் “அட்ட அத்தியாயிக்கு” பதஞ்சலி மாபாடிய (மகாபாஷ்ய) விரிவுரை எழுதினார். பிங்களர் செய்த சங்கத யாப்பிலக்கணமான சந்த சாற்றம் (சந்ததூதர்) சுங்கர்கால முடிவில் பொ.உ.மு. முதல் நூற்றாண்டில் எழுந்திருக்கலாம். பாகபத்ரன் ஆட்சி முடிவில் நூற்றுவர்கன்னர் மகதத்தைத் தாமே பிடித்துக்கொள்ள முயன்றார். மகதம் வலியிழந்தது இந்தியாவெங்கணும் அன்று தெரிந்திருக்கும். இந்நேரத்தில் செங்குட்டுவனும் வடக்கே படையெடுத்துப்போகத் துறுதுறுத்தது இயற்கையே. இக்காலத்தில் செங்குட்டுவன் தன் தந்தையின் சார்பாக முதல்முறை வடக்கே சென்றுள்ளான். அவன்தாய் கங்கையில் முழுக்காட வந்ததாய்ச் சிலம்பின் காட்சிக்காதை 160-161 வரிகள் தெரிவிக்கும்.

2 ஆம்முறை கங்கைக்கரை போகையில் செங்குட்டுவனுக்கு அகவை 78/80 ஆகலாம்.. மகதக்குழப்பத்திற் தானும்புகுந்து இன்னொருமுறை விளையாடமுடியுமென்று சேரனுக்குத் தெரிந்த காரணத்தால் கண்ணகி கதையை தன் அரசமுயற்சிக்குப் பயன்படுத்தியிருக்கிறான். செங்குட்டுவன் 2 ஆம் படையெடுப்பு நடக்குபோதிருந்த சுங்க அரசன் தேவபூதி இவன்காலம் பொ.உ.மு. 83-73 (இவனே கடைசிச் சுங்கன். அளவுக்குமீறிய காமத்திலும், கேளிக்கையிலும் ஈடுபட்ட இவனை இவன் முதலமைச்சனான வாசுதேவக்கனகனே பின்னாற் கொன்றுவிடுவான். (விசயன் என்பது வாசுதேவனின் மறுபெயரோ, அன்றி வாசுதேவனின் தந்தையோ எனத்தெரியவில்லை). அதற்கப்புறம் கனகரே ஆட்சிசெய்வார். தேவபூதிக்குத் தனுத்ரபூதியென்ற பெயருமிருக்கலாம். பாகதச்சான்றுகள் கொண்டு உறுதிசெய்யவேண்டும். “உத்தரன் விசித்திரன் உருத்திரன் பைரவன் சித்திரன் சிங்கன் தனுத்ரன் சிவேதன்” என ஆரியவரசர் பெயரைச் சிலப்பதிகாரஞ் சொல்லும். “இவற்றில் எவை இனக்குழுப்பெயர், எவை இயற்பெயர்?” என்று சொல்லமுடியவில்லை. ஆனால் “சிங்கன் தனுத்ரன்” என்பது “சுங்கன் தனுத்ரனாய் இருக்குமோ?” என்ற ஐயம் கட்டாயமெழுகிறது. இது சேரரின் மூன்றாம் வட படையெடுப்பு. மயிலை சீனி வேங்கடசாமியாரும் சேரர் மூன்றுமுறை வடக்கே படையெடுத்ததாய்ச் சொல்வார்.

செங்குட்டுவனுக்குப் பின் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் பட்டமேறினான்.

ஆறாம்பத்தின் பதிகம் "நெடுந்தொலைவுள்ள தொண்டகக்காட்டினுள் பகைவர் கொண்டுபோன வருடைக் (ஆடு) கூட்டத்தைப் பெருமுயற்சியால் தொண்டித்துறைக்குத் திரும்பக்கொணர்ந்தவனென ஆடுகோட்பாட்டிற்குப் பொருள்சொல்லும். பழம்போரில் ஆக் கவர்வதை வெட்சியென்றும், மீட்டுவதைக் கரந்தை என்றுஞ்சொல்வர். தொல்காப்பியர் கரந்தையை வெட்சிப்பகுதியாகவே சொல்வார். தவிர, இரண்டுஞ் சேர்ந்தது ஆகோட் பூசலாகும். அதேபோல் ஆடுகோட் பூசலுமுண்டு. பெரும்பாலும் இவன் காலம் பொ.உ.மு. 106-75 ஆகும். செங்குட்டுவனுக்குப்பின் பட்டத்திற்குவந்து வானவரம்பனென்ற பெயருங்கொள்வான். இவன் வேந்தனானதற்கு இதுவே அடையாளம். இவனுக்கு ஆட்டனத்தியெனும் இன்னொரு பாகமுமுண்டு. ஆடுவதில் பெருந்திறன் பெற்றவன்; செந்நிறத்தால் (அத்து=சிவப்பு) அத்தியெனும் விளிப்பெயருற்றான். நெடுஞ்சேரலாதன் வளநாட்டிற் பெண்ணெடுத்தான். அவன்மகன் நாகநாட்டில் பெண்ணெடுத்தான். (பெண்கொடுப்பதும், சண்டைபோடுவதும் மூவேந்தரிடையே நடந்துள்ளன.) பெரும்பாலும் இவனே 2ஆம் கரிகாலன்மகள் ஆதிமந்தியை மணந்தவனாவான். சிலப்பதிகாரம் இவன் அரசவையில் அரங்கு ஏறியிருக்கலாம். இதன் காரணத்தைச் "சிலம்பின் காலம்" நூலில் விளக்கியிருப்பேன். செங்குட்டுவனின் மகன் குட்டுவன் சேரல் (இயற்பெயர் தெரியாது) பற்றிய விவரம் நமக்குத் தெரியவில்லை.

இப்பொழுது 2ஆம் பத்தின் பதிகத்திற்கு வருவோம். அமைவரல் அருவி = நெஞ்சையள்ளும் அருவியுள்ள; இமையம் வில்பொறித்து =இமையத்தில் விற்கின்னம் பொறித்து; இமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்க = ஓசங்கடல்வேலி கொண்ட தமிழகம் விளங்கும்படி; தன்கோல் நீரீஇ = தன் செங்கோலை (அங்கு) நிறுவி; தகைசால் சிறப்பொடு = தகுதிநிறைச் சிறப்பொடு; பேரிசை மரபின் ஆரியர் வணக்கி = பெரும்புகழ் மரபுகொண்ட ஆரியரை அடக்கி; ஆரியரென்போர் இங்கு எதிரியாகவே மதிப்புடன் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறார். அவருக்கும் தனிமரபுண்டு என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி ஆவதாலேயே தமிழர் மரபும், ஆரியர் மரபும் சிலவகைகளில் வேறுபடலாம் என்பது வெள்ளிடைமலை; இப்படையெடுப்பு நெடுஞ்சேரலாதன் பட்டமேறிய சில ஆண்டுகளுள், பெரும்பாலும் பொ.உ.மு 160 க்கு அருகில் நடந்திருக்கலாம். அப்போது மோரியரரசைத் தொலைத்து புஷ்யமித்திரன் அரசு (பொ/உ/மு.165-149) வந்துவிட்டது.

[இங்கே ஒரு போகூழைச் சொல்லித்தானாகவேண்டும். வில்லும், புலியும், கயலும் இமையத்தில் பொறித்ததை இலக்கியத்திற் பலகாலம் படித்தாலும், அவை எந்த இடங்களென்பது நமக்குத் தெரியாது. குத்துமதிப்பாய், காசிக்கும், பாட்னாவிற்கும் வடக்கிருக்கலாமென ஊகஞ் செய்கிறோம். சான்றுகளுடன் நிறுவ ஒருசெய்தியும் இதுவரை கிட்டவில்லை. தொல்லோவியர், கல்வெட்டாளர் போன்றோர் வடநில ஆய்வாளருடன் சேர்ந்து இதைத்தேடவேண்டும். பதிற்றுப்பத்து அரசருக்கிணையான சுங்கர், கனகர் பற்றிய வட தரவுகள் நமக்கு வேண்டும். சேரலாதனும் செங்குட்டுவனும் வடக்கே போனாரா என்பதை நம் பக்கச் சான்றாற் சொல்வது

ஒருவகை. எதிரிகள் பக்கம் காண்பது இன்னொரு வகை. பல்லாசிரியரும் அசோக மோரியனுக்கு அப்புறம் குத்தருக்குத் (குப்தர்) தாவுவார். கிட்டத்தட்ட 400 ஆண்டு காலம் அங்கும் வரலாற்று இடைவெளிதான். தவிர வடபகுதிகளின் மாகத(புத்த), அர்த்தமாகத(செயின) நூல்களைப் பார்க்கவேண்டும்.

நம்மூராய்வாளர் பாலி, பாகத மொழிகளை அறிவது இன்றியமையாதது. சங்கதம் வைத்தே எல்லாஞ் செய்யலாம் என்பது கானல்நீர். சங்ககால வரலாற்றறியச் சங்கதநூல்கள் இதுவரை உதவவில்லை. சங்க காலத்தை முன்சொன்னது போல் பொ.உ.மு.600-பொ.உ.150 இல் தேடவேண்டும். பொ.உ.மு.300-பொ.உ. 300 என்பது பிழை. அதையப்படியே புளியங்கொம்பாய்ப் பிடித்து "அவர்சொன்னார், இவர் சொன்னாரெ"ன. 20ஆம் நூற்றாண்டு ஆய்வாளர் வழி நூறாண்டு காலம் தவறாய்த்தேடி முட்டுச்சந்துள் வந்துவிட்டோம். இன்னுந் தள்ளி பொ.உ.500 வரை சிலம்பைக் கொணர்வது வறட்டுத்தனமானது, போகாத ஊருக்கு வழிதேடுவது. Status quo doesn't take us anywhere. பல்லாண்டாய்வின் பின் இதைச்சொல்கிறேன். சங்ககால மகதத்தில் பாகதமே பேராட்சி பெற்றது. சங்கதம் வடமேற்கிருந்து கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் வந்து படித்தோரிடம் பரவியது. குத்தருக்கு அப்புறமே வடக்கிலும் (பல்லவருக்கு அப்புறமே தெற்கிலும்) சங்கதம் மேலோங்கியது.]

நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து = நயமிலா வன்சொல் பேசும் யவனரைச் சிறைப்படுத்தி; ஆரியரைச் சொன்னவுடன் யவனரைச் சொல்வதால் இது இந்தோ-சித்தியரை/ சத்ரபரை/ சகரை என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அலெக்சாந்தர் இந்தியாவிற்குள் வந்து வெளிச்சென்ற போது அவர் படையும், ஆளுநரும் இங்கே இருத்திவைக்கப்பட்டார். பின்னால் அவர் தனித்தியங்கும் மன்னராய் மாறி மதிப்புடன் இந்தியாவிற்குள் விரிய நுழைந்தார். அவந்தி நாட்டின் உச்சையினி வரை அவர் வந்தார். அவந்தி நாட்டோடு தமிழர்க்கிருந்த தொடர்பு சிலப்பதிகாரத்தால் வெளிப்படும். முதலாங் கரிகாலன் காலத்தில் (கிட்டத்தட்ட பொ.உ.மு.462) தமிழகத்தோடு நட்பாக இருந்த அவந்தி நாடு பின் நட்பாகவும் பகையாகவும் ஆட்சியாளருக்குத் தக்க மாறிமாறியிருந்தது. படித்தானம் தொடங்கி மகதம் வரை செல்லும் தக்கணப்பாதைக்கு உச்சையினி மிக அருகிற்றான் இருந்தது. இந்தோ - சித்திய யவனரை பொ.உ.மு.160 இல் தெற்கிருந்து வடக்கே போன சேரர் சிறைப்படுத்துவது நடக்கக்கூடியது தான்

நெய்தலைப்பெய்து = (வாளின்) தலையில் நெய்யிடுஞ் சடங்கு செய்து; கைபின் கொளீஇ = பின் அதைக் கையிற்கொண்டு;

இங்கோர் இடைவிலகல். "நெய்யிடுதல் ஏதோ கப்பலில்வந்த யவனருக்களித்த தண்டனையென்றே" உரையாசிரியரும், தமிழாசிரியரும் தவறாய்ப் பொருள்சொல்வர். மாறாக "இது மங்கலமானது; சேரன் பக்கஞ் சொல்வது; யவனர் பக்கமல்ல" என்பதை இன்றும் மிஞ்சிக்கிடக்கும் மரபுகள்சொல்லும். பட்டமேறல் (அரசர், சமய ஆதீனங்கள்

பட்டமேறுவது, ஆண்டுதோறும் அதைக் கொண்டாடுவது), நல்லநாள், பெரியநாட்களில் வீட்டுப்பெரியவர் தலைவருக்குச் செய்வது, கோயில் குடமுடிக்கிற செய்வது, இறைப்படிமத்திற்குத் திருமஞ்சனமாட்டுவது எனப் பல்வேறு விழவுகளில் நெய் தலைப்பெய்தல் இன்றும் நடக்கிறது. இவ்வளவேன்? மணம்முடிந்து மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் பிள்ளைவீட்டிற்குச் செல்லுமுன் பெண்வீட்டில் மஞ்சள்நீராட்டின் முன் ஒவ்வொரு பெரியவரும் இவர் தலையில் நெய்யைச் சிறிதேயிட்டுப் மஞ்சளுந்தவி சிகைக்காயும் பூசி நீராடலாகும். மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் புதுக்குடித்தனம் போகிறாரல்லவா? புது வாழ்க்கைக்கு வாழ்த்துக்கூறி நெய் தலைப்பெய்தல் நடைபெறுகிறது. இப் பழக்கம் சீவக சிந்தாமணி கோவிந்தையார் இலம்பகத்திலும் (487 ஆம் பாட்டு) குறிக்கப்படும்.

நாழியுள் இடிது நாகுஆன் கன்றுதின்று ஒழிந்த புல் தோய்த்து
ஊழிதொறு ஆவும் தோழும் போன்றுடன் மூக்க என்று
தாழிருங் குழலினாளை நெய்தலைப் பெய்து வாழ்த்தி
மூழைநீர் சொரிந்து மொய்கொள் ஆயத்தியர் ஆட்டினாரே.

நெய்யிடும் இந்தப்பழக்கம் இன்று தீபாவளிப் பண்டிகையின் போதும் தொடருகிறது. (நான் தீபாவளிப் பண்டிகையின் தோற்றத்துள் போகவில்லை. அதனுள் நடக்கும் ஒரு சடங்கை மட்டுமே சொல்கிறேன்.) தீபாவளியின் தொடக்கமாய்த் தலையில் எண்ணெய் தேய்த்து நீராடும் வழக்கம் மண்ணுமங்கலத்தில் தொடங்கியது. ஆங்கிலத்தில் இச்சடங்கை anointing என்பர். unction என்றொரு பெயருமுண்டு. உலகமெங்கும் நெய் தலைப்பெய்தல் வெவ்வேறு நாகரிகங்களில் நடந்துள்ளது. <http://biblehub.com/topical/a/anointing.htm> என்ற வலைத்தளம் பாருங்கள். விவிலியத்திற் கூட ஆசிகூறித் தலையில் நெய்யிடும் பழக்கமுண்டு. இதைக் குறிக்கும் பலமொழிச் சொற்களிலும் நெய் உள்ளே அடங்கிக்கிடக்கும். தமிழன் நாகரிக முன்னோடி என்றால் நம்ப ஆளில்லாதிருக்கலாம். ஆனால் anointing என்பதற்குள் "நெய்" என்றசொல் கட்டாயமுண்டு. [Pun intended] unguent (n.) Look up unguent at Dictionary.com. "ointment," early 15c., from Latin unguentem "ointment," from stem of unguere "to anoint or smear with ointment," from PIE root *ongw- "to salve, anoint" (source also of Sanskrit anakti "anoints, smears," Armenian aucanem "I anoint," Old Prussian anctan "butter," Old High German ancho, German anke "butter," Old Irish imb, Welsh ymenyn "butter")

நெய்யிடல் சேர்ந்த நீராட்டுவழக்கம் மண்ணென்ம என்று, மண்ணுமங்கலமென்றும் பழந்தமிழ் வழக்கிற் சொல்லப்படும். (மண்ணுதல் = நீராடுதல், மூழ்குதல், கழுவுதல், பூசுதல், செய்தல், அலங்கரித்தல், செப்பமிடுதல். மண்ணென்ம>மஞ்ஞனம்>மஞ்சனமாகும். மங்கலத்தை திருவென்ற வேறுசொல்லாக்கி இன்று திருமஞ்சனம் என்கிறோம். இந்த விண்ணவச்சொல் மண்ணுமங்கலத்தில் எழுந்தது. பொதுவாய் விண்ணவ, சிவ ஆகமங்களிலுள்ள பல்வேறு பழக்கங்களும் பழங்குடிப் பழக்கங்களாகவே ஆகின்றன. சமயங்களுக்கும் இதற்கும் மெய்யியல்

வரிதியாய்ப் பெரிதாய் உறவு காணோம்.) தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், புறத்திணியியலில் பாடாண் திணையை விவரிக்கையில் 1037 ஆம் நூற்பாவில் “சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங்கலம்” என்றுவரும். சேரன் பட்டமேறியபோதும் ஓவ்வோராண்டும் இது நடைபெற்றிருக்கும். இங்கே இன்னும் விதந்து வேறொன்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பெரிய போரில் வெற்றிபெற்று வந்தபின்னால் வாள், வேல், முரசு போன்றவற்றிற்குப் படையல் நடக்கும். அதிலும் இந்த நெய்யிடுதற் சடங்கு நடைபெறும். அந்நிகழ்வைப் பழங்காலத்தில் வாள்மங்கலம் என்பர். இதுவும் மேற்சொன்ன நூற்பாவில், மாணார்ச் சுட்டிய வாள்மங்கலம்” என்று குறிப்பிடப்பெறும். (மாணார் = பகைவர்)

அருவிலை நன்கலம் = அருவிலையுள்ள நல்ல அணிகலன்களை வயிரமொடு = (அதிற்பொருத்திய) வயிரத்தோடு கொண்டு; பெருவிறல் மூதூர்த் தந்து = பெருவல்லமையோடு தலைநகர்க்குத் தந்து; பிறர்க்கு உதவி = பிறருக்கு உதவி; அமையார்த் தேய்த்த = அடங்காதவரை அழித்த அணங்குடை நோன் தாள் = அணங்குடைய வலியகால் கொண்ட; இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனை = இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனை;

இனிப் பாட்டின் மொத்தப்பொருளை உரைவிச்சாய்ப் பார்ப்போம்..
நிலைத்த பெரும்புகழும், மறுவிலா வாய்மொழியும்,
இனிதேயிசைக்கும் முரசங் கொண்ட
வானவரம்பன் உதியஞ்சேரலாதனுக்கு,
வெளியன்வேள் மகளாகிய நல்லினி ஈன்ற மகன்
நெஞ்சையள்ளும் அருவியுள்ள இமையத்தில் வில்பொறித்து,
ஓசங்கடல்வேலி கொண்ட தமிழகம் விளங்கும்படி தன் செங்கோல் நிறுவி,
தகுதிநிறைச் சிறப்பொடு பெரும்புகழ் மரபுகொண்ட ஆரியரை அடக்கி,
நயமிலா வன்சொல்பேசும் யவனரின் பொருளைச் சிறைப்படுத்தி,
அவ்வெற்றியின் பின்,
(வாளின்) தலையில் நெய்யிடுஞ் சடங்கு செய்து
பின் வாளைக் கையிற்கொண்டு,,
அருவிலையுள்ள நல்ல அணிகலன்களை,
(அதிற்பொருந்திய) வயிரத்தோடு கொண்டு,
பெருவல்லமையோடு தலைநகர்க்குத் தந்து,
பிறருக்கு உதவி,
அடங்காதவரை அழித்த,
அணங்குடைய வலியகால் கொண்ட,
இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனை;
குமட்டுர்க் கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

★★★★★

ஏழாம் பாட்டு:

அடுத்தது அகநானூறு 276. இதைப்பாடியவர் பரணர். ஆரியவரசனான பெருகதத்தனுக்குக் (ப்ரகத்தன்) குறிஞ்சிப்பாட்டால் தமிழ்மரபைக் கற்றுக்கொடுத்த கபிலரோடு, உரையாசிரியர் பலரும், பரணரைச் சேர்த்துக் கூறினும், காலத்தார் கபிலருக்கு இளையராகவே தென்படுகிறார். பெருகதத்த மோரியன் காலம் பொ.உ.மு.187-185. பொ.உ.மு.185 இல் புஷ்யமித்திர சுங்கன் அவனைக்கொன்று தானே முடி சூடுவான். சுங்கருக்கும் நூற்றுவர் கன்னருக்கும் (ஏன் சேரருக்குங் கூட) ஆகாத நிலையில் சுங்கனை எதிர்த்து, நெடுஞ்சேரலாதன் வடக்கே படையெடுத்துப் போனான். பெரும்பாலும் சேரநாட்டாரான பரணர். மாமூலனார் போல், அரசியற்செய்திகளை பாடல்களிற் பிணைப்பார். இவர் பாடல்களோடு, ஆதன் குடியினரை, குறிப்பாய்க் கடல்பிறக்கோட்டிய வெல்கெழுகுட்டுவனைப் பொருத்தினால், முதிய வயதிற் செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது புரியும். செங்குட்டுவன் காலம் பொ.உ.மு. 131 - 77. கபிலரின் காலம் ஏறத்தாழ பொ.உ.மு.197-143 என்றும், பரணரின் காலம் பொ.உ.மு.180-123 என்றுங் கொள்கிறோம். செங்குட்டுவன் பட்டமேறிய 8 ஆண்டுகளுள் பரணரின் ஐந்தாம் பத்து பெரும்பாலும் எழுந்ததென முடிவு செய்யலாம்.

இப்பாடலின் திணை மருதம். தலைவியின் தோழியர் கேட்கும்படியாகப் பரத்தை சொன்னது. ஆரியர் களிறுகளுக்களிக்கும் பயிற்சி இப்பாட்டில் உவமையாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. இப்பயிற்சி வடமொழி ஆணைகளால் நடந்ததாய்ச் சங்க இலக்கியக்குறிப்புண்டு. அதைக்கொண்டு 'சங்கதச்சிறப்பு' சொல்வாருமுண்டு. பொறுமையோடெண்ணின், இதுபோற் கூற்றுக்களெழா. ஆணைமொழி என்பது இலக்கணம் கூடிய மொழியல்ல. சில ஒலிகள், சொற்கள், செய்கைகள் இவ்வளவுஞ் சேர்ந்ததே ஆணைமொழியாகும். வடமொழியெனில், அது சங்கதமா, பாகதமா? கேள்விக்குரியது. இன்றும் தென்கிழக்காசியாவில் யானைப் பயிற்றுவிப்புண்டு. அமெரிக்க விலங்குக்காட்சி சாலைகளிலும், வித்தையரங்குகளிலும் (circus) யானைகள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன. அவை அந்தந்த நாட்டுமொழியிற்றான் நடைபெறுகின்றன. சங்ககாலத் தமிழகத்தில் யானைகள் வடமொழியின் மூலம் பயிற்றுவிக்கப்பட்டனவா? - என்பதற்கு வரலாற்றில் காரணமிருக்கலாம். பாட்டைப்படித்து விளக்கம் தேடுவோம்..

நீளிரும் பொய்கை இரைவேட் டெழுந்த
வாளைவெண் போத்து உணீஇய நாரைதன்
அடியறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பயக்
கடியிலம் புகூஉம் கள்வன் போலச்
சாஅய் ஒதுங்கும் துறைகேழ் ஊரனொடு
ஆவது ஆக இனிநா ணுண்டோ
வருகதில் அம்மவெம் சேரி சேர
அரிவேய் உண்கண் அவன்பெண்டிர் காணத்
தாரும் தானையும் பற்றி ஆரியர்

பிடிபயின் றுதருஉம் பெருங்களிறு போலத்
தோள்கந் தாகக் கூந்தலின் பிணித்தவன்
மார்புகடி கொள்ளேன் ஆயி னார்வுற்று
இரந்தோர்க் கீயாது ஈட்டியோன் பொருள்போல்
பரந்துவெ ளிப்படா தாகி
வருந்துக தில்லயாய் ஓம்பிய நலனே.

என்பது பாட்டு. இதன் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள்வரும் புணர்ச்சிகளைப்பிரித்து, யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

வாளை வெண்போத்து உணீஇய
நீள்இரும் பொய்கை எழுந்த இரைவேட்டு நாரை
தன்அடி அறிவுறுதல் அஞ்சிக்
கடிஇலம் பைப்பயப் புகூஉம் கள்வன் போலச்
சாஅய் ஒதுங்கும் துறைகேழ் ஊரனொடு
இனி நாண்ஆவது ஆக உண்டோ
எம்சேரி சேர வருகதில் அம்ம
அரிவேய் உண்கண் அவன்பெண்டிர் காணத்
தாரும் தானையும் பற்றி
ஆரியர் பிடிபயின்று தருஉம் பெருங்களிறு போலத்
தோள் கந்தாகக் கூந்தலின் பிணித்து அவன்
மார்பு கடி கொள்ளேன் ஆயின் ஆர்வுற்று
இரந்தோர்க்கு ஈயாது பொருள்ஈட்டியோன் போல்
பரந்து வெளிப்படாது ஆகி
ஓம்பிய நலனே வருந்துகதில்லயாய் .

இனிச்சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். வாளை வெண்போத்து உணீஇய = வெள்ளிய ஆற்றுவாளைப் (Wallago attu) போத்து உண்பதற்கு; வாளையை ஆற்று வாளை என்றுமழைப்பர். உற்றுப்பாருங்கள் தமிழ்ப்பெயரே தலைகீழாய் மீனியற் பெயராகிறது. தெற்காசியா/தென்கிழக்காசியாவில் பரவலாக ஆறு, ஏரி, குளங்களில் இவ்வெள்ளைமீன் கிட்டத்தட்ட 1 மீ. நிரவல் நீளத்தோடும், 18-20 கி.கி. எடையோடும் வளர்கிறது. ஆண்மீன் பெண்மீனைவிடப் பெரியது; "போத்து" ஆணைக் குறிக்கும். கடல்வாளையோடு ஆற்றுவாளையைப் பலருங்குழப்புவர். கடல்வாளை குமரிக்கடற்கரைகளில் பெரிதுங்கிடைக்கும். மருதத்திணை என்பதாலும், நீர்நிலையில் நாரை சாப்பிடமுயல்கிறது என்பதாலும் இது நந்நீர் மீனையே இங்கு குறிக்கிறதெனலாம்.

நீள்இரும் பொய்கை எழுந்த இரைவேட்டு நாரை = நீள்பெருங் குளத்தெழுந்த இரைதேடும் நாரை; "நீள்பெரும்" பெயரடை செவ்வகக் குளத்தைக் குறிக்கிறது.

பொள்ளிச்செய்த குளம் பொய்கை..தன்அடி அறிவுறுதல் அஞ்சி = "எங்கே தன்னடை (மீன்களுக்கு) அறிவுறுத்திவிடுமோ?" என அஞ்சி; கடிஇலம் பைப்பய புகூஉம் கள்வன் போல = காவலுள்ள இல்லத்துள் மெதுமெதுவாகப் புகும் கள்வனைப் போல; 'பைய' என்பது இன்று திருச்சிக்குத் தெற்கேதான் புழங்குகிறது. வடதமிழகத்தார்க்கு இச்சொல் புரியாமற் போகலாம். ஆனால் சங்க இலக்கியங்களில் பெரிதும் புழங்கியுள்ளது. சாஅய் ஒதுங்கும் துறைகேழ் ஊரனோடு = சாய்ந்தொதுங்கும் துறைநிறை ஊர்த்தலைவனோடு; ஆற்றோர துறையனாதலின் துறைகேழ் ஊரன். இனி நான் ஆவது ஆக உண்டோ = இனியும் நாணப்படுவதில் பொருள் உண்டோ? எம்சேரி சேர வருகதில் அம்ம = பெண்களே! எம் (பரத்தைச்)சேரிக்குச் சேரவாருங்கள்; இது ஒருவிதமான வல்லமைப் போட்டிக்கான கூவல்.

அரிவேய் உண்கண் அவன்பெண்டிர் காணத் = செவ்வரி உண்கண் பொருந்திய அவன்விட்டுப் பெண்கள் காண; இங்கே ஊரன்கிழத்தி மட்டுமின்றி, அவன்விட்டு அனைத்துப்பெண்களும் பேசப்படுகிறார். தாரும் தானையும் பற்றி = அவன் மாலையையும், ஆடையையும் பற்றி; இன்றும் சேலை முன்தானை பயில்கிறோம். வேட்டியின் ஒருபக்கமும் தானைதான். ஆரியர் பிடியின்று தருஉம் பெருங்களிறு போல = ஆரியர் பெண்யானைகொண்டு பயிற்றுவிக்கும் ஆண்யானை போல; இங்கே 2 உண்மைகள் பேசப்படுகின்றன. ஒன்று யானையின் உடற்கூறு, யானையின் வாழ்க்கை, யானையைப் பழக்கும் நடைமுறை ஆகியவற்றோடு தொடர்பானது.. இதை முதலிற் பார்ப்போம். இன்னொன்று வரலாற்றின் பாற்பட்டு, வடமொழிவழிப் பயிற்றுவிப்பு பற்றியது. இதை இரண்டாவதாய்ப் பார்ப்போம்..

யானைகள் பொதுவாய்க் குடும்பங் குடும்பமாய்த் திரியும் இயல்புடையன. ஆணோ, பெண்ணோ ஒரொரு யானையும் 50, 60 ஆண்டுகள்கூட வாழலாம். யானைக்குடும்பம் பெண்ணையே தலைவியாய்க் கொள்ளும். அகவைமுற்றிய ஆண்யானைகள் இதில் அடங்கியே வாழும். அதேபொழுது ஆண்யானைகளுக்குக் குடும்பங்களில் அழுத்தமில்லாதில்லை. குறிப்பாக விடலை யானைகள் குடும்பத்தோடு ஒட்டிவாழ்ந்தாலும், 14-15 வயதில் இனப்பெருக்க ஊறுமங்கள் (hormones), குறிப்பாய்த் தடித்திரமம் (testosterone), ஊறுவதால், குடும்பத்திலிருந்து விலகித் தனியாகவோ, வேறு ஆண்யானைகளுடன் சேர்ந்தோ அலையும்.. அப்போது வேறுகுடும்பப் பெண்யானையால் ஈர்க்கப்பட்டு, உடலுறவுகொண்டு, அக்குடும்போடு சேர்ந்துவிடலாம். (கிட்டத்தட்ட சேரலத்து மருமக்கள் தாயமுறை போன்றது தான்.)

தடித்திரம ஊறல் மாந்தரைப்போல் யானைகளுக்கு சீராகவமையாது. பருவம்பொறுத்துக் கூடக்குறைய அமையலாம். எக்கச்சக்கமாய் அளவுகூடிய யானைகளுக்கு மதம் (musth) பிடிக்கிறது. மிதமிஞ்சிய ஊறுமஞ் சுரந்த நிலையே மதமாகும். இதன் விளைவால், நெற்றித்தும்பில் (தும்பு=ஓரம்; temple of the forehead. நெற்றிப்பொட்டென்றுஞ் சொல்வர்.) பொக்குளந் தோன்றி அதுவெடித்துச் சீழ்வடியலாம். இச்சீழைத்தான் மதநீரென்பார். இது வடியும் நேரத்தில்

இன்னதென்றறியாமல் சினங்கூடி, யானை வெய்யழிப்புத் (violent) தோற்றமுங் காட்டும். மதங்கொண்ட யானையை அடக்குவது கடினம். மதத்தை இறக்கி வழிக்கொணர்வது 'கலை,கொடுமையென எல்லாஞ்' சேர்ந்தது. (இக்காலத்தில் ஊசிகள்போட்டும் மதங்குறைப்பர்.) சில ஆண்யானைகளுக்கு அடிக்கடி மதம்பிடிக்கலாம். சிலவற்றிற்கு எப்போதோ நடக்கலாம். சிலவற்றிற்கு நடக்காமலே போகலாம். எல்லாநேரமும் யானைக் கூட்டங்களில் அவற்றைக் கட்டுள் கொணர்வன பெண் யானைகளே. அதேபோல, தனித்துத் திரிந்த விடலை யானைகளைப் பிடித்துவந்து பழக்கும்போதும் பாகர்கள் பெண் யானைளை வைத்தே ஒழுங்கு நடைமுறையைச் சொல்லிக் கொடுப்பார்.

இனி இரண்டாம் கேள்விக்குப் போவோம். இற்றை மக்கள்திரள் ஈனியலின் (population genetics) படி, ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து புறப்பட்ட பழங்குடிமாந்தர் 70000 ஆண்டுகளுக்குமுன் இந்தியா வந்தார்; வந்தவரில் ஒருசாரார் இங்கிருந்து பர்மாபோய், பின் ஒவ்வொரு நாடாய்க் கடந்து ஆசத்திரேலியா போய்ச் சேர்ந்ததாய் அறிவியல் கூறும். நெய்தலார் (coastal people) என்றழைக்கப்பட்ட இன்னொரு சாரார் இங்கேயே தங்கிக் கடற்கரையை ஒட்டியே பெரும்பாலும் வாழ்ந்தார். வரும்போது இவர் ஏதோவொரு மொழியைக் கொண்டுவந்தாரென்றே அறிவியல் கூறும். அம்மொழி எது என்ற சிக்கலுக்குள் இப்போது போகவேண்டாம். ஆனால் அதிலிருந்து பல்வேறு காலங்களில் கிளைத்தவையே தமிழிய (திராவிட) மொழிகளாகும். பாகதமும் இதிலிருந்து தான் கிளைத்தது, அது வட திராவிடம் தான் என்று ஒரு சாராரும், "இல்லை வேறொரு மாந்தப்பெயர்வில் அது உள்நுழைந்தது" என்று இன்னொரு சாராருஞ் சொல்வர். இன்றுள்ள நிலையில் இந்தப்புதிரையும் விடுவிக்க முடியாது.

அடுத்த பல்லாயிரம் ஆண்டுகளில் இந்நெய்தலாரே நாட்டின் உட்பகுதிகளுக்குள் நுழைந்தார். முல்லைவாழ்க்கையும், குறிஞ்சிவாழ்க்கையும் அதன்பின் ஏற்பட்டன. (நம்மிற்பலரும் குறிஞ்சியே முதலென்று எண்ணிக்கொள்கிறோம். அப்படிச் கிடையாது.) இன்னும் காலங் கழிந்து, முல்லை/நெய்தல் ஊடாட்டத்தில், நுட்பியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு மருதவாழ்க்கை உருவானது. குறிஞ்சி, முல்லையில் குறுநில மன்னர் தோன்றினார். மருத வாழ்க்கையில் பேரரசரும், வேந்தரும் தோன்றினார். பொ.உ.மு.1000-800 களில் வடக்கே 16 கணபதங்களிருந்து அவையே பொ.உ.மு. 600 களில் 3, 4 வேந்தர்களாய் மாறி, முடிவில் பொ.உ.மு.500-450 களில் மகதமே பேரரசு என்னும் நிலைக்கு வந்தது. கிட்டத்தட்ட இதேகாலத்தில் தமிழகத்திலிருந்த இனக்குழுக்கள் ஒன்றோடொன்று கலந்து சேர, சோழ, பாண்டியர் எனும் பெரும் இனக்குழுக்கள்வழி மூவேந்தரமைந்தார். இக்காலத்தில் தமிழகத்தினூடே குறுநிலவேளிர் இருந்தது போலவே வடக்கிலும் மகதத்தைச் சுற்றியும் ஊடேயுமிருந்தார். மகத நாகரிகத்திற்கும், தமிழ் நாகரிகத்திற்கும் பல்வேறு ஒப்புமைகளும் போட்டிகளும் இருந்தன. (அவற்றை இங்கு விரிப்பின் பெருகும். என் "சிலம்பின் காலம்" நூலில் ஓரளவு சொல்லியிருக்கிறேன்.)

தமிழகத்தைப் பார்க்க, மகதம் பென்னம்பெரிய நிலம். மக்கள்தொகைக் கூடக்கூட கங்கைக்கரையை ஒட்டிய காடுகளை அழித்து அவ்விடங்களில் மருதத்தை ஏற்படுத்தும் தேவை மகதத்திலெழுந்தது. போர்க்கைதிகளாலும், வரிச்சலுகைகளால் தூண்டப்பெற்ற மக்களாலும் பெருவாரியான மக்கள் நகர்த்தப் பெற்றனர். மரங்களை அழிப்பதும், வெட்டிய மரங்களை அகற்றுவதும் தேவை என்றபோது யானைகளே கதியென்றாயிற்று. தவிர, 16 கணபதங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பொருதி, சில அழிந்து சில பிணைந்து முடிவில் மகதத்தின் படை விரிந்தது. எந்தக் கோட்டையின் பாதுகாப்பும் மாற்றார் வலுக்காட்டிற்கு (offence) எதிரான, வலுவெதிர்ப்பு (defence) முனைப்புக்களே. வலுவெதிர்ப்பைச் (defence) [தொடர்புள்ள மற்ற சொற்கள் சேமம்(safety), பாதுகாப்பு(security), காவல்(police)] சுருக்கமாய் அரணென்றுஞ் சொல்லலாம். armyக்கு அரணமென்றும் ஒரு சொல் பரிந்துரைத்தேன். கி.மு.462-446 இல், மகதவரசன் அசாதசத்துவிற்குப் பின்வந்த, உதயபட்டனின் பாடலிபுத்தக் கோட்டையில் 54 வாயில்கள், 570 எயில்மாடங்கள் இருந்தனவாம். அவ்வூர் ஏறத்தாழ 14.5 கி.மீ. நீளம், 2.5 கி.மீ. அகலங் கொண்டதெனில் ஊர்நடுவே எவ்வளவு பெருங்கோட்டை இருந்திருக்கும் ?! - என்று சற்று எண்ணிப்பாருங்கள். இவ்வளவு பெரிய கோட்டையைக் காப்பாற்ற எவ்வளவு பெரிய படைவேண்டும்? யானையில்லாது கோட்டைகளை எப்படிக் காப்பாற்றமுடியும்? தகர்க்கமுடியும்?

அலெக்சாந்தர் இந்தியாவந்த நேரத்தில், நந்தரிடம் 9000 யானைகள் இருந்ததாய்ச் சொல்வர். அதேபொழுது, மற்ற அரசரிடம் (தெற்கேயிருந்த மூவேந்தரிடமுங் கூட) அவ்வளவு யானைகளில்லை. 1000 தேர்ந்தால் அதிகம். பரப்பளவிற்குறைந்த அரசுகளில் யானையிருப்புக் குறைவு. அரசின் பொருளாதாரம், வலுவெதிர்ப்பு போன்றவை வளர, யானைகளை அடக்குவதும், பழக்குவதும், பயன்படுத்துவதும் தேவையாயிற்று. எண்ணிக்கையிற் கூடிய யானைகள் தேவைப்பட்டன. எனவே மகதத்தில் யானைப்பாகர் மிகுத்துப் போனார். அந்நாட்டின் பலமருங்கிலும் யானைப்பயிற்சி மையங்கள் இருந்திருக்கலாம். அருத்த சாற்றம் (Arthasastra) இதை விரிவாகப் பேசும். (சங்க இலக்கியம் புரிய அருத்தசாற்றப் பின்புலம் தேவை.) பின்னால் மகத அரசுகள் சிதைந்தபோது யானைப்படைகளுஞ் சுருங்கின.

அக்காலத்தில் யானைகளைப் பழக்க மிகுந்த ஆண்டுகள் பிடித்ததால், போர் முடிந்தவுடன், எதிரி யானைப்படையைத் தம்படையோடு சேர்த்துக்கொள்ளும் விந்தைப் பழக்கமும் இருந்தது. (யானையைப் பிடித்துச் சிலவாண்டுகள் பழக்கிவைக்கும் செலவும், முயற்சியும் குறைந்துபோகுமே? சட்டென்று சேர்த்துக்கொள்ளலாமே?) எனவே நாளாவட்டில் நாடெங்கணும் யானைப்பாகர் நடுவில் வடமொழியான ஆணைமொழி பொதுவாகிப்போனது.

19 ஆம் நூற்றாண்டு நடைமுறையை நான் சொல்லலாம். இங்கிருந்து சுரினாம், ப்வ்யூஜி போன்ற நாடுகளுக்குப்போன இந்தியக்கூலிகள் தமிழ், தெலுங்கு போன்ற தம் மொழிகளை மறந்தே போனார். பெயரிலும் சில பழக்கங்களிலும் மட்டுமே

தமிழிருக்கும். தங்களோடு அங்குவந்த பீகாரிகளின் மொழியான 19 ஆம் நூற்றாண்டு இந்துசுத்தானியே இவருக்கும் நாளடைவில் பொதுமொழியானது. அது நம்மூர் "சர்க்கார்" சங்கத இந்திக்கும் வேறுபட்டது. இன்று சென்னையின் பலவிடங்களில் குறிப்பாக நான் 4 ஆண்டுகளிருந்த சோழிங்கநல்லூரில், ஞாயிற்றுச் சந்தையின் பொதுமொழி இந்தியாயிருக்கிறது. அங்கே பெரிதும் வாங்க வருவது பீகார், சர்க்கண்ட, சட்டிசுக்கர், ஒடிசா மாநிலங்களிருந்து வந்த கட்டிடத்தொழிலாளர். அதேபோல் கும்மிடிப்பூண்டியிலிருக்கும் பல்வேறு வடகிழக்கு மாநில மக்களால் அந்துர்க் கடைவீதியில் இந்தியே பெரிதும் புழங்குகிறது. அதேபோல் சென்னை சவுகார் பேட்டையில் இருக்கும் மார்வாரிகளால், இந்தியே பெரிதாகிப் போனது. திராவிடம் பேசும் கட்சிகளே அங்கு இந்தியில் நுவலிகளை (notices) அளிக்கின்றன. எல்லாம் தேவை (demand) - அளிப்புத் (supply) தான். ஆரியர் வடமொழி வழியே சங்ககாலத் தமிழகத்தில் யானை பயிற்றுவித்தது ஒரு விலங்கியல், பொருளியல் ஊடாட்டம். அதற்கும் மொழிவிதப்பிற்கும் தொடர்பைக் காண்பது பொருளற்றது. இனி பாட்டிற்குள் போவோம்.

தோள்கந்தாகக் கூந்தலின் பிணித்து = என்தோளைத் தறியாக்கி என்கூந்தலால் கட்டிப்போட்டு; அவன் மார்பு கடிகொள்ளேன் ஆயின் = என்மார்பில் அவனைச் சிறைகொள்ளேனாயின்; ஆர்வுற்று இரந்தோர்க்கு ஈயாது ஈட்டியோன் பொருள் போல் = ஆர்வமுற்று இரந்துவருவோர்க்கு ஈயாது ஈட்டியவன் பொருள்போல்; பரந்து வெளிப்படாதாகி = பரந்து வெளிப்படாதாகி, ஒம்பிய நலனே = (இதுநாள்வரை) காப்பாற்றிய என்னழகு; வருந்துகதில்லயாய் = வருந்தி அழியட்டும். .

இனிப் பாட்டின் மொத்தப்பொருளை உரைவீச்சாய்ப் பார்ப்போம்..

வெள்ளிய ஆண்வாளை உண்பதற்கு,
நீள்பெருங் குளத்தெழுந்த இரைதேடும் நாரை,
"எங்கே தன்னடை (மீன்களுக்கு)
அறிவுறுத்திவிடுமோ?" என அஞ்சி
காவலுள்ள இல்லத்துள் மெதுமெதுவாகப் புகும்
கள்வனைப்போல சாய்ந்தொதுங்கும்
துறைநிறை ஊரனொடு
இனியும் நாணப்படுவதில் பொருளுண்டோ?

பெண்களே! எம் (பரத்தைச்)சேரிக்குச் சேரவாருங்கள்!
செவ்வரி உண்கண் பொருந்திய அவன்வீட்டுப் பெண்கள் காண
அவன் மாலையையும், ஆடையையும் பற்றி,
ஆரியர் பெண்யானையை கொண்டு பயிற்றுவிக்கும் ஆண்யானை போல
என் தோளைத் தறியாக்கி என்கூந்தலாற் கட்டிப்போட்டு
என்மார்பில் அவனைச் சிறைகொள்ளேன் ஆயின்

ஆர்வமுற்று இரந்துவருவோர்க்கு ஈயாது
பொருளிட்டியான் போல்
பரந்து வெளிப்படாதாகி
(இதுநாள்வரை) காப்பாற்றிய என்னழகு
வருந்தி அழியட்டும்.

★★★★★

எட்டாம் பாட்டு:

அடுத்தது அகநானூறு 386, இதைப் பாடியவரும் பரணரே. இதன்திணையும் மருதம். மருதம் பாடுவதில் பரணருக்கு ஒரு விழைவு இருந்திருக்கிறது. இங்கும் நீர்நாய், ஆற்றுவாளை போன்ற குறியீடுகள் வந்து போகின்றன. இவர்காலத்தில் தமிழகம் வந்துபோன உத்தேயர் பற்றிய குறிப்பு இலைமறைகாயாய் உள்ளது. பாணர், விறலியரின் தொடர்பு தொட்டுக்காட்டப்படுகிறது. பாணரின் தோள், கைவலியும் வெளிப்படுகிறது. துறை; தோழி வாயில் மறுத்தது. தலைமகள் தகுதி சொல்லியதுமாம். தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கங்கண்டு தலைவி ஊடல்கொண்டாள். தேடிவரும் தலைவனிடம் தோழி பரத்தையால் நடந்ததுசொல்லி, "அப்பரத்தை எப்படியெலாம் கள்ளமாய்ப்பேசினாள்? அவள் பேச்சுக்கேட்டு எவ்வளவு வெட்கினைன் தெரியுமா" என்றும், "அவளிப்படி பேசக்காரணம் யார்? உன் நடத்தை தானே? உடன் மாற்றிக்கொள்" என்ற உட்கருத்தையும் இப்பாடலால் விளங்கிக்கொள்ளலாம். பாடலினூடே ஆரியப்பொருநன் பற்றிய செய்தியும் வருகிறது.

பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநாறு இரும்போத்து
வாளை நாளிரை தேரும் ஊர
நாணினைன் பெரும யானே பாணன்
மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி
எதிர்தலைக் கொண்ட ஆரியப் பொருநன்
நிறைத்திரண் முழவுத்தோள் கையகத் தொழிந்த
திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நற்போர்க்
கணையன் நாணி யாங்கு மறையினள்
மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
மையீர் ஒதி மடவோய் யானுநின்
சேரி யேனே அயலி லாட்டியேன்
நுங்கை ஆகுவென் நினக்கெனத் தன்கைத்
தொடுமணி மெல்விரல் தண்ணெனத் தைவர
நுதலும் கூந்தலும் நீவி
பகல்வந்து பெயர்ந்த வாணுதல் கண்டே.

என்பது பாட்டு. இதன் விளக்கம் கூடுவதற்காக, இதனுள்வரும் புணர்ச்சிகளைப்பிரித்து,

யாப்பை நெகிழ்த்திச் சீர்களைச் சற்று மாற்றிப்போட்டு "நாணினைன் யானே" என்பதை இரண்டுதரம் திருப்பிப்போட்டுக் கீழே கொடுத்திருக்கிறேன்.

புலவு நாறு இரும் போத்து வாளை
பொய்கை நீர்நாய் நாள் இரை தேரும் ஊர
பெரும
மை ஈர் ஓதி மடவோய் யானும் நின்
சேரியேனே அயல் இலாட்டியேன்
நுங்கை ஆகுவென் நினக்கு எனத் தன் கைத்
தொடு மணி மெல் விரல் தண்ணெனத் தைவர
நுதலும் கூந்தலும் நீவி
மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
பகல் வந்து பெயர்ந்த வாணுதல் மறையினள் கண்டே.
நாணினைன் யானே
பாணன் மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி
எதிர் தலைக்கொண்ட ஆரியப் பொருநன்
நிறைத் திரண் முழவுத் தோள் கையகத்து
ஒழிந்த திறன் வேறு கிடக்கை நோக்கி
நற்போர்க் கணையன் நாணியாங்கு
நாணினைன் யானே

இனிச்சில சொற்பொருள்களையும் விளக்கக்குறிப்புகளையும் பார்ப்போம். புலவு நாறு இரும் போத்து வாளை = தசைநாற்றமுள்ள பெரிய ஆண் ஆற்றுவாளையை; பொய்கை நீர்நாய் = குளத்து நீர்நாய் (Otter); நாள் இரை தேரும் ஊர = நாளிரையாய்த் தேர்ந்துகொள்ளும் ஊரைச் சேர்ந்தவனே! பெரும = பெருமகனே! "மைஈர் ஓதி மடவோய் = "கருவகிள் கூந்தலுடைய இளம்பெண்ணே!; யானும் நின் சேரியேனே = நானும் உன் சேரியள்தான்; அயல்இலாட்டியேன் = பக்கத்து வீட்டுக்காரி; நுங்கை ஆகுவென் நினக்கு = உனக்குத் தங்கையாவேன் என; தன் கைத் தொடு = என்று தன் கையால் தொட்டு; மணி மெல் விரல் = மாணிக்கம் பொருந்திய விரலால் (இங்கே மாணிக்க மோதிரமிட்ட விரல் குறிக்கப் படுகிறது); தண்ணெனத் தைவர = தண்ணெனத் தடவி; நுதலும் கூந்தலும் நீவி = என் நெற்றியும், கூந்தலும் நீவி; மெல்ல வந்து நல்ல கூறி = மெதுவாய் வந்து நல்லன கூறி; பகல் வந்து பெயர்ந்த வாணுதல் மறையினள் = பகலில் வந்துபெயர்ந்த (அவ்) வாள்நுதற் கள்ளியைக் கண்டு; நாணினைன் யானே = ("ஒருவேளைத் தவறாக ஐயுற்றோமோ?" என) நான் நாணினைன்.

பாணன் மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி = பாணனின் மற்போர் நெஞ்சுரங் கண்டு வருந்தி; பெரும்பாணர், சிறுபாணரென்பார் விறலியாட்டத்தில் முழுவடித்துத் (accompanying artists) துணை நிற்பர். முன்னே பேசப்பட்ட பரத்தை ஒரு விறலியாயும்

(ஆட்டக்காரி) இருந்தாள் போலும். இவ்வுவமையில் பாணன் விறலிக்குப் பகரியாகிறான். ஓர் இசைக் கச்சேரியோ, நடனக் கச்சேரியோ 3,4 மணிநேரம் நடந்தால், முழவும், பறையும் தொடர்ந்தடிக்க நல்ல வலு வேண்டும். உடல்வலுக் குன்றியவரால் முடியாது. பாணர் (இக்கால மேளகாரருங்கூட) நல்ல கட்டுப்பாங்கான உடல்வலுக் கொண்டிருப்பர். அக்காலப் பாணனுக்கு மற்போர் தெரிவதும் வியப்பில்லை. இங்கே கணையன் [கணை = தண்டாயுதம், வளரி, தூண், குறுக்குமரம். அக்காலத்தில் வீட்டின் பெருங்கதவுகளில் தாழ்ப்பாள் போட்டு கணைய மரத்தைக் குறுக்கே செருகிவைப்பர். பின்னாளில் இது இரும்புப்பட்டையாய் மாறியது. செட்டிநாட்டு பெருங்கதவுகளுக்கு இன்றுங் கணையப் பட்டயங்களுண்டு. கணையன் = வலியன்; கணைக்கால் இரும்பொறை என்னுமோர் சேரமன்னனும் இருந்தான்.] என்பான் பாணனோடு தான் பொருதற்கு மாறாய் ஆரியப்பொருநனைக் கூலிக்கமர்த்திப் பொருத வைத்தான்.

இத்தொடரின் மூன்றாம் பகுதியில் உத்தேயர் (>யுத்தேயே>யௌதேய) என்ற ஆரியகணம் பற்றிச் சொன்னேன். அவர் ஆயுத கணமென்றும் சொல்லப்பட்டார். முடியரசில்லாது குடியரசாயும் இனக்குழு ஆட்சியும் கொண்டிருந்த இவர் போர்மூலம் பொருள்திரட்டி நாட்டினுள் நகர்ந்துகொண்டிருந்தார். அகண்ட அரசை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆங்காங்கே கூட்டங்கூட்டமாய்ச் சிலகாலம் வாழ்த்து பின்பிரிந்து வேறிடஞ் சென்று விரிந்துகொண்டிருந்தார். அக்கால robber - barons, mercenaries என இவரைச்சொல்லலாம். எங்கெலாம் வளமிருந்ததோ, அங்கெலாம் உழிஞை, வஞ்சிப்போர் நடத்துவார். கொள்ளை அடிப்பார்; நகர்ந்து போவார். தென்னாடு நோக்கி இவர் படையெடுத்ததை இவர் நாணயம் தெற்கே கிடைத்ததனாலும், இவருடைய "கார்த்திகேயன், சுப்ரமண்யன், சண்முகன்" வழிபாடும், நம்மூர்க் குறிஞ்சி முருகன் வழிபாடும் இரண்டறக் கலந்து போனதாலும் அறிகிறோம். இவற்றைப் பின்னிப் பிணைந்து திருமுருகாற்றுப்படையும், பரிபாடலும் சொல்லுங் கதைகள் பற்பல. (இவ்வழிபாட்டுக்கலப்பு ஒரு தனியாய்வு. யாராவது செய்யவேண்டும்.) யாரேனும் பொருள் கொடுத்து ஒரு வேலைக்கு அனுப்பிவைத்தால், (இக்கால அடியாட்கள் போல) இந்த உத்தேயர் யாரோடும் மற்போர் செய்யவோ, போர்கொள்ளவோ தயங்கமாட்டார். இங்கே ஆரியப் பொருநன் ஓர் அடியாள் (mercenary) என்பது மறைபொருள்..

எதிர் தலைக்கொண்ட ஆரியப் பொருநன் = எதிரே சண்டையிடும் ஆரியப் பொருநன்; இங்கே தலைவியின் தோழிக்கு கணையனும், தலைவிக்குக் கணையன் ஏற்பாடு செய்த ஆரியப்பொருநனும் உவமையாகிறார். ஒருவேளை தலைவி ஆரியன் போல வெள்ளிறங் கொண்டவளோ, என்னவோ? நிறைத்திரண் முழவுத் தோள் கையகத்து ஒழிந்த திறன் வேறு கிடக்கை நோக்கி = திரண்ட, முழவுத்தோளிலும், கையிலும் திறனொழிந்துபோய் சரிந்து கிடக்கை நோக்கி; நல்ல முழுவடிக்கக் கூடிய வலுக்கொண்ட தோள் இங்கே ஆரியப் பொருநனுக்கும் அணியாய்ச் சொல்லப்படுகிறது.] நற்போர்க் கணையன் நாணியாங்கு = நற்போர் செய்யக்கூடிய

கணையன் நாணியது போல; நாணினைன் யானே = நானும் நாணினைன்.

"நான் பெரிதாய் நினைத்துக்கொண்டிருந்த என் தலைவியை இந்தக் கள்ளி கீழே சாய்த்துவிட்டாள். என் தலைவியின் நிலைகண்டு நான் வெட்கிப்போனேன்" என்பது உட்கருத்து.

இனிப் பாட்டின் மொத்தப்பொருளை உரைவிச்சாய்ப் பார்ப்போம்..

"கருவகிள் கூந்தலுடைய இளம்பெண்ணே!
நானும் உன் சேரியள் தான்;
பக்கத்து வீட்டுக்காரி;
உனக்குத் தங்கையாவேன்"
என்று தன் கையால் தொட்டு,
மாணிக்கம் பொருந்திய விரலால்
தண்ணெனத் தடவி,
என் நெற்றியும், கூந்தலும் நீவி,
மெதுவாய் வந்து நல்லன கூறி,
பகலில் வந்து பெயர்ந்த,
(அவ்) வாள்நுதற் கள்ளியைக் கண்டு,
"ஒருவேளை தவறாக ஐயுற்றோமோ?" என
நான் நாணினைன்.
பாணனின் மற்போர்
நெஞ்சுரங் கண்டு வருந்தி,
எதிரே சண்டையிடும்
ஆரியப் பொருநன்
திரண்ட, முழவுத்தோளிலும்,
கையிலும் திறனொழிந்து போய்,
சரிந்து கிடக்கை நோக்கி,
நற்போர் செய்யக்கூடிய கணையன்
நாணியது போல்
நானும் நாணினைன்

இராம.கி.

poo@giasmd01.vsnl.net.in

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வெளியீடுகள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - மின்னூல்கள்:

[THF Announcement: E-books update:07/11/2016: சோவியத் யூனியன் இதழ்: 9 \(485\) 1990](#)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - மரபுக் காணொளிகள்:

மண்ணின் குரல்: நவம்பர் 2016: [பனைமலை தாளகிரீஸ்வரர் ஆலய உமையம்மை ஓவியம்](#)

மண்ணின் குரல்: நவம்பர் 2016: [திருச்சி தூயவளனார் கல்லூரியின் வரலாறு](#)

மண்ணின் குரல்: அக்டோபர் 2016: [வயல்காத்த ஜயனார் - புரவி எடுப்புத் திருநாள்](#)

மண்ணின் குரல்: அக்டோபர் 2016: [அந்தியூர் பத்ரகாளியம்மன் கோயில் நவகண்டம்](#)

மண்ணின் குரல்: அக்டோபர் 2016: [மேல்கூடலூர் கல்வெட்டுக்கள், சமணப்புராதனச் சின்னம்](#)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - தமிழ்ப் பொழில் மின்னிதழ்கள்:

[தமிழ்ப் பொழில் \(1936-1937\) துணர்: 12 - மலர்: 10](#)

[தமிழ்ப் பொழில் \(1936-1937\) துணர்: 12 - மலர்: 11](#)

[தமிழ்ப் பொழில் \(1936-1937\) துணர்: 12 - மலர்: 12](#)

[தமிழ்ப் பொழில் \(1937-1938\) துணர்: 13 - மலர்: 1](#)

[தமிழ்ப் பொழில் \(1937-1938\) துணர்: 13 - மலர்: 2](#)

[தமிழ்ப் பொழில் \(1937-1938\) துணர்: 13 - மலர்: 3](#)

தமிழ்ப் பொழில் இதழ்கள் மின்னிதழ்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வெளியீடுகளையும் முந்தைய தமிழ்ப் பொழில் மின்னிதழ்கள் வெளியீடுகளையும்

[தமிழ் மரபுநூலகம்](#) தளத்தில் - <http://thfreferencelibrary.blogspot.com/> காணலாம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் - கட்டுரை வெளியீடுகள்

[கல்லாட நூலாராய்ச்சி](#)

[மூவர் தமிழ்](#)

THE TEXT IN THIS ISSUE BY [Tamil Heritage Foundation](#) IS LICENSED UNDER [A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE](#).

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ் மேடை

“தமிழரின் மரபு வளங்களைக் காப்போம்”

தமிழ்மரபு அறக்கட்டளை (www.tamilheritage.org)

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 8

ஜனவரி - 2017

